

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΓ'

Τετάρτη 5 Μαΐου 2010 (Πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ.6623
2. Άδεια απουσίας της Βουλευτή κ. Ε. Παπαδημητρίου, σελ.6627
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 12^ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων Κρήτης, το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Αιγίου Αχαΐας και μέλη του συλλόγου Εθελοντική Δράση «Θες να γίνουμε φίλοι», σελ.6625,6627, 6645
4. Αναφορά στη στάση εργασίας των Υπαλλήλων της Βουλής, σελ.6651
5. Ανακοινώνεται ότι η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας (ΓΣΕΕ) και η Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ) κατέθεσαν ψήφισμα με το οποίο εκφράζουν την αντίθεσή τους στα οικονομικά μέτρα της Κυβέρνησης, σελ.6656
6. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο των τριών τραπεζικών υπαλλήλων και τα τραγικά γεγονότα, σελ.6662,6663, 6664,6665,6666,6677,6678,6679
7. Τήρηση ενός λεπτού σιγής για το θάνατο των τριών τραπεζικών υπαλλήλων, σελ.6666

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 6 Μαΐου 2010, σελ.6623

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού - καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις», σελ.6623
2. Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σελ.6666-6677
3. Επιστολικές ψήφοι επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σελ.6666-6673
4. Κατάθεση σχεδίου νόμου:
Οι Υπουργοί Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Επανακαθορισμός των επιδομάτων εορτών, Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδειάς για τους συνταξιούχους και βοηθηματούχους του δημοσίου», σελ.6655

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β., σελ.6636
ΑΡΓΥΡΗΣ Ε., σελ.6634
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ., σελ.6634
ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 6635

B. Επί της συλλυπητήριας αναφοράς:

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ.6663
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ.6662

ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π., σελ.6665
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ.6665
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ.6662,6664
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ., σελ.6665
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α., σελ.6665
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ., σελ.6677,6678
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α., σελ.6663,6664
ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ.6678
ΠΕΤΣΑΛΛΝΙΚΟΣ Φ., σελ.6664,6666
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ.6679
ΣΑΜΑΡΑΣ Α., σελ.6677
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ., σελ.6666
ΤΣΙΠΡΑΣ Α., σελ.6678,6679

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων:

ΑΛΕΥΡΑΣ Α., σελ.6644
ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β., σελ.6633,6634,6644
ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ Χ., σελ.6626
ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Δ., σελ.6637
ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ Δ., σελ.6642
ΒΛΑΤΗΣ Ι., σελ.6646
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε., σελ.6660,6661
ΒΟΥΡΟΣ Ι., σελ.6629
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ.6661,6662
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ., σελ.6639
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ.6648,6649,6662
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π., σελ.6653,6654
ΖΟΥΝΗ Π., σελ.6643
ΙΑΤΡΙΔΗ Τ., σελ.6628
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι., σελ.6640
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ.6662,6664
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ., σελ.6638
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. (ΠΑ.ΣΟ.Κ.), σελ.6641
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ., σελ.6632
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ.6645
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ.6663
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ.6647
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α., σελ.6651,6652
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α., σελ.6623,6624
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ., σελ.6644
ΜΟΣΙΑΛΟΣ Η., σελ.6634,6635
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ., σελ.6630
ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ Ι., σελ.6655
ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ Μ., σελ.6660
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α., σελ.6632
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α., σελ.6663,6664
ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ.6635
ΠΟΥΛΥΔΡΑΣ Β., σελ.6648,6651
ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ., σελ.6625
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ., σελ.6627
ΤΟΛΚΑΣ Α., σελ.6631
ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ Ε., σελ.6627
ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ Α., σελ.6624
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π., σελ.6636,6637

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΓ'

Τετάρτη 5 Μαΐου 2010 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 5 Μαΐου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.06' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την Προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΓΥΡΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: (Σύμφωνα με την από 4/05/2010 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της ΡΙΒ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 4 Μαΐου 2010 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου «Εγγυήσεις για την εργασιακή ασφάλεια και άλλες διατάξεις».)

Θα σας ανακοινώσω το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 6 Μαΐου 2010.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 736/3-5-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευσταθίου Κουτμεριδή προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την παύση λειτουργίας του Κέντρου Εκπαίδευσης Νεοσυλλέκτων Νιγρίτας κ.λπ..

2.- Η με αριθμό 734/3-5-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Λαμπρόπουλου προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την κατασκευή του αυτοκινητόδρομου Πύργου-Καλού Νερού του Νομού Μεσσηνίας κ.λπ..

3.- Η με αριθμό 741/3-5-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαυρικού προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την άρνηση της ελληνικής Πρεσβείας στη Νιγηρία να χορηγήσει βίζα σε ηγέτες του συνδικαλιστικού κινήματος αυτής της χώρας κ.λπ..

4.- Η με αριθμό 745/3-5-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαουροδμή Βοριδίδη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την εποπτεία στην ιδιωτική ασφαλιστική αγορά κ.λπ..

5.- Η με αριθμό 743/3-5-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικολάου Τσουκάλη προς τις Υπουργούς Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με το χαρακτηρισμό του Κορινθιακού Κόλπου ως προστατευόμενης θαλάσσιας περιοχής κ.λπ..

Β. Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 733/3-5-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Έξαρχου προς την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων,

σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη στήριξη της κτηνοτροφίας κ.λπ..

2.- Η με αριθμό 739/3-5-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάριου Σαλμά προς την Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας για την τιμολόγηση των φαρμάκων κ.λπ..

3.- Η με αριθμό 740/3-5-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαρίνου προς την Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με τις συνέπειες από την απελευθέρωση της ακτοπλοΐας και της κρουαζιέρας που προωθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση κ.λπ..

4.- Η με αριθμό 746/3-5-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την επιθυμία πολιτών για επίσκεψη στην Νήσο Ζουράφα κ.λπ..

5.- Η με αριθμό 744/3-5-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φωτίου Κουβέλη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη στήριξη και αναβάθμιση της λειτουργίας του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) κ.λπ..

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού -καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση ξεκίνησε η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου. Στη σημερινή συζήτηση θα ολοκληρωθεί ο κατάλογος των ομιλητών επί της αρχής. Και επειδή έχει κατατεθεί και αίτηση για ονομαστική ψηφοφορία, υπολογίζεται ότι περίπου κατά τη 1.00'η ώρα θα γίνει διακοπή.

Επίσης, με τη συναίνεση με ομόφωνη απόφαση του Σώματος κατά τη χθεσινή συνεδρίαση μειώθηκε ο χρόνος από τα επτά λεπτά στα πέντε λεπτά για τους συναδέλφους Βουλευτές. Δεν είναι ευχάριστο αυτό το πράγμα που γίνεται κάθε φορά, να μειώνεται ο χρόνος ομιλίας των Βουλευτών. Προσπαθούμε να τηρούμε τους χρόνους για να μην υπάρχουν αδικίες.

Το λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτίς του ΠΑΣΟΚ του Νομού Τρικάλων κ. Τασούλα Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το τόσο σημαντικό νομοσχέδιο συζητιέται σήμερα και χθες κάτω

από ιδιαίτερα δύσκολες και κρίσιμες συνθήκες για τη χώρα. Και γι' αυτό κατανοούμε ότι χρειαζόμαστε όσο ποτέ άλλοτε συμμάχους και συμπαραστάτες όλες τις υγιείς δυνάμεις της κοινωνίας.

Κατανοούμε και διαφαίνεται πόσο σημαντικός, καθοριστικός είναι ο ρόλος της παιδείας και -θα έλεγα- αναντικατάστατος. Δυστυχώς μία από τις θλιβερές κληρονομίες του παρελθόντος είναι και η πλήρης απαξίωση της δημόσιας εκπαίδευσης και των λειτουργιών της. Και εμείς είμαστε αποφασισμένοι να δώσουμε στη δημόσια παιδεία την ώθηση που χρειάζεται προκειμένου να μπορέσει να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της νέας εποχής.

Η εποχή μας ίσως είναι μία από τις πιο σημαντικές περιόδους στην ιστορία της ανθρωπότητας, που το ανθρώπινο μυαλό αποκτά όσο ποτέ τόσο μεγάλη προστιθέμενη αξία. Και δεν είναι ίσως υπερβολή αν θα πούμε ότι πλούσιος, προνομιούχος θα είναι αυτός που θα έχει πρόσβαση στη γνώση και, κυρίως, στις νέες τεχνολογίες και στις νέες δεξιότητες.

Η Κυβέρνηση και η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αντιλαμβάνεται όλα αυτά, τα θεωρεί αδήριτη ανάγκη και γι' αυτό προχωρά σε μια σειρά πρωτοβουλιών, προκειμένου να εξοπλίσει τις νεώτερες γενιές με όλες εκείνες τις δεξιότητες που θα τους επιτρέψουν να λειτουργήσουν στην νέα εποχή με όρους ισότιμους με τους συνομηλικούς τους των άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

Αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε -το είπε και η κυρία Υπουργός χτες- είναι το πρώτο από μία σειρά νομοθετημάτων που θα διαμορφώνουν το αναγκαίο θεσμικό πλαίσιο για τη δημιουργία του νέου σχολείου με στόχο να απολαμβάνουν όλα τα Ελληνόπουλα δημόσια πραγματικά δωρεάν, αλλά και πραγματικά ποιoτική εκπαίδευση.

Με το νέο σχολείο, η κυβέρνηση προχωρά σε ριζικές αλλαγές τόσο στο περιεχόμενο της διδασκαλίας, όσο και σε όλες τις επί μέρους λειτουργίες του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας, προκειμένου να εκσυγχρονιστεί το δημόσιο σχολείο, να αρχίσει να λειτουργεί σύμφωνα με τις νέες πρακτικές περί της παιδείας που ισχύουν σ' όλες τις προηγμένες χώρες.

Ζούμε στον αιώνα της γνώσης και της πληροφορίας. Τα παιδιά μας είναι εξοικειωμένα με τη νέα τεχνολογία και κατακλύζονται καθημερινά από προκλήσεις και ενημέρωση πρωτόγνωρων διαστάσεων και γι' αυτό πρέπει να κατανοήσουμε ότι ο εκπαιδευτικός καλείται καθημερινά να διαθέτει τις γνώσεις και τις δεξιότητες του πέραν των άλλων, για να βοηθήσει τα παιδιά μας να έχουν το αναγκαίο ηθικό υπόβαθρο για να διαχειρίζονται κριτικά αυτόν τον κατακλυσμό πληροφοριών, του οποίου γίνονται καθημερινά ακούσιοι ή εκούσιοι δέκτες.

Η συνεχής επιμόρφωση, λοιπόν, και επανεκπαίδευση του διδάσκοντος στην εποχή μας δεν είναι απλά ανάγκη, αλλά είναι προϋπόθεση για να μπορέσουν να συνεχίσουν να διδάσκουν, αφού οι αλλαγές σ' όλα σχεδόν τα γνωστικά αντικείμενα είναι συνεχείς και αλληλέπληρες.

Γι' αυτόν, ακριβώς, το λόγο, σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου έχουμε συνεχώς αναβάθμιση και επανεκπαίδευση των εκπαιδευτικών. Κι αυτό επιχειρούμε κι εμείς να κάνουμε.

Για μένα η μεγαλύτερη καινοτομία του νομοσχεδίου βρίσκεται στο άρθρο 32 που είναι ο προγραμματισμός και η αξιολόγηση της δράσης των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών.

Θέλω, όμως, εδώ να πω στην κυρία Υφυπουργό και ως εκ τούτου στην ηγεσία του Υπουργείου, ότι θα πρέπει να εξασφαλιστεί ότι θα υπάρχουν και οι κατάλληλες δομές μέσα στο Υπουργείο Παιδείας, ώστε αυτή η αξιολόγηση να μην καταλήξει να είναι μία σειρά γραφειοκρατική διαδικασία, αλλά να αξιοποιούνται τα συμπεράσματά της, προκειμένου να υπάρχει συνεχής βελτίωση του σχολείου. Η αξιολόγηση είναι εργαλείο και ως τέτοια πρέπει να αξιοποιείται στο έπακρο.

Προσπαθούμε να τελειώνουμε άπαξ διά παντός με όλο το εκπαιδευτικό σύστημα που είχε τα «παπαγαλάκια» κι επιβραβεύονταν οι καλοί «παπαγάλοι» με μία θέση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχετε ένα λεπτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Γι' αυτό προσπαθούμε να εκπαιδεύ-

σουμε, να αναβαθμίσουμε και να αξιολογούμε τους εκπαιδευτικούς μας, διότι σίγουρα ο πρωταγωνιστής των νέων σχολείων είναι ο μαθητής, αλλά ο σκηνοθέτης είναι ο εκπαιδευτικός. Και χρειαζόμαστε τον καλύτερο για τα παιδιά μας, γιατί έχουν στα χέρια τους τις τύχες, αλλά και τις ψυχές των απιδιών μας. Και δεν μπορεί αυτός που τελειώνει μία σχολή να θεωρείται εκ προοιμίου ικανός να διδάξει τα παιδιά μας. Γι' όλα αυτά είμαστε εδώ, για να αναβαθμίσουμε το ρόλο του εκπαιδευτικού.

Και θέλω από εδώ να απευθύνω ένα ερώτημα στους εκπαιδευτικούς που προχθές έκαναν αυτήν την επέμβαση, παρέμβαση και εισβολή στη ΝΕΤ. Δεν τους ανησυχεί τους ίδιους, δεν τους ενοχλεί το ότι έχουμε τους περισσότερους εκπαιδευτικούς από όλες τις χώρες -έχουμε επίσημα στοιχεία - και σχεδόν κανένα παιδί μας δεν μαθαίνει γράμματα στο δημόσιο σχολείο, ότι οργιάζει η παραπαιδεία για να πάρουν τα όποια εφόδια χρειάζονται τα παιδιά μας;

Γι' αυτό εγώ θεωρώ ότι έπρεπε και η Αντιπολίτευση να το εγκρίνει και να βοηθήσει, αλλά αυτό χρειάζεται μία μεγαλοσύνη που πιθανόν στην κρισιμότητα των καιρών δεν τη δείχνει η Νέα Δημοκρατία. Εξάλλου, βλέπουμε και καινούργιες εξελίξεις που δεν μας τιμούν. Αλλά, κυρίως θα έλεγα ότι οι εκπαιδευτικοί πρώτα θα έπρεπε να είναι εδώ μέσα, δίπλα μας σ' αυτήν την προσπάθεια, να συνεισφέρουν για το καλύτερο κι όχι να συζητάμε αν θα είναι τρίμηνο ή εικοσιτετράμηνο κι αν θα μπει με την πλάγια ή όχι θέση αυτή στο δημόσιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κυρία Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Πρέπει να είναι ικανός να αξιολογείται και να επιβραβεύεται γιατί τέλος πάντων, η κρίση είναι και μία ευκαιρία επιτέλους σ' αυτήν τη χώρα να δώσουμε νόημα στη γοητεία της αξίας και της παραγωγικότητας και αυτό προσπαθούμε με αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Η κ. Αικατερίνη Φαρμάκη-Γκέκη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν μέσω μιας πολυεπίπεδης κρίσης που συμπίεζει τις οικονομικές επιλογές μας και επηρεάζει την κοινωνική ζωή του τόπου, η Κυβέρνηση έχει να επιτελέσει ένα τεράστιο ιστορικό χρέος, να βάλει τη χώρα σε μία νέα κατεύθυνση, σε μια καινούργια ρότα, να δημιουργήσει νέα προοπτική και να εμπνεύσει τους πολίτες στο δρόμο για την Ιθάκη.

Το βασικό μέσο για να φτάσουμε στον προορισμό αυτό είναι και η εκπαίδευση και φυσικά πρέπει να επενδύσουμε εκεί, διότι εκεί επένδυσαν και πέτυχαν άλλες χώρες που έχουν κάνει πρότυπα εκπαιδευτικά συστήματα και που σήμερα, παρά το μεγάλο ποσοστό φτώχειας που τις χαρακτηρίζει, αναδύονται ως οι νέες μεγαλύτερες υπερδυνάμεις του μέλλοντος.

Αυτήν την νέα πορεία προς τα εμπρός επιλέγουμε να την κάνουμε με το παρόν νομοσχέδιο, αλλά με κεντρική μας στόχευση πρώτα ο μαθητής, εκείνος που βιώνει την έλλειψη των καθηγητών και των συγγραμμάτων, εκείνος που αναγκάζεται να απομακρυνθεί από τον ενεργό πυρήνα του σχολείου, όχι γιατί το επιλέγει, αλλά γιατί κάποιοι του το επιβάλλουν με τον τρόπο τους και την έλλειψη του ενδιαφέροντος προς αυτόν.

Η επιλογή του Υπουργείου Παιδείας είναι σαφέστατη και οι αλλαγές είναι σημαντικές σε τομείς όπως:

Πρώτος τομέας, η αξιοποίηση του εκπαιδευτικού δυναμικού. Ο χώρος της εκπαίδευσης χαρακτηρίζεται από μία σημαντική ιδιομορφία. Ο πτυχιούχος εκπαιδευτικός που μπαίνει σε μία τάξη πρέπει και να μπορεί να διδάξει, κάτι διόλου αυτονόητο ή εύκολο. Η πολιτεία έχει χρέος να επιλέξει τους άριστους εκπαιδευτικούς με βάση συγκεκριμένα κριτήρια. Γι' αυτό καθιερώσαμε αναγκαία προϋπόθεση συμμετοχής στο διαγωνισμό εκπαιδευτικών στο ΑΣΕΠ, το πιστοποιητικό παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας, ότι αναγνωρίζουμε εκ των προτέρων ότι η επιτυχία στις εξετάσεις συνοδεύεται και από τις ανάλογες παιδαγωγικές ικανότητες του εκπαιδευτικού. Θεσπίζουμε επιπλέον κριτήρια για την κατάταξη των εκπαιδευτικών στους τελικούς πίνακες εκτός της βαθμολογίας, τη γλωσσομάθεια, την πιστοποιημένη γνώση

υπολογιστή, την κατοχή δεύτερου πτυχίου ή μεταπτυχιακού, την πραγματική προϋπηρεσία και άλλα κοινωνικά κριτήρια. Ξεκαθαρίζουμε ότι τα λειτουργικά κενά στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση θα καλύπτονται εφεξής μόνο από επιτυγχόντες του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, για τον οποίο ορίζεται η διεξαγωγή του ανα διετία με όρους ανοιχτούς για όλους.

Δεύτερος τομέας, η λειτουργία του σχολείου. Είναι καιρός να σταματήσει το φαινόμενο κάθε Σεπτέμβριο να δίνουμε μάχη με το χρόνο, προκειμένου να καλυφθούν τα κενά σε εκπαιδευτικούς όπως όπως εις βάρος της σωστής λειτουργίας του σχολείου, αλλά και των μαθητών που χάνουν υπερπολύτιμες μαθητικές ώρες. Προκειμένου να σταματήσει η κατάσταση αυτή καθιερώνεται αφ' ενός μεν ο έγκαιρος εντοπισμός των κενών οργανικών θέσεων κάθε σχολείου μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή, αφ' ετέρου ένα αξιολογικό σύστημα επιλογής στελέχωσης της διοίκησης με βάση συγκεκριμένα, αξιολογικά κριτήρια. Σκοπός μας να σταματήσουμε τις κομματικές, αδιαφανείς κι επιλεκτικές τοποθετήσεις διευθυντών, στις οποίες είχαμε συνήθεισι κατά κόρον στο παρελθόν.

Τρίτος τομέας, αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παραμένει ακόμη και σήμερα ταμπού στην εκπαιδευτική κοινότητα το ζήτημα της αξιολόγησης των καθηγητών. Παρ' όλα αυτά, θεωρώ ότι οι εκπαιδευτικοί πρέπει να έχουν μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στις δυνάμεις τους, στις ικανότητές τους, στις γνώσεις τους. Έχουμε άριστους εκπαιδευτικούς. Πρέπει να το αποδείξουν και στην πράξη. Σήμερα, το Υπουργείο αποφασίζει να αξιολογήσει τους νεοδιοριζόμενους εκπαιδευτικούς και να καθιερώσει νέους θεσμούς, όπως τον μέντορα, ο οποίος ως έχουν μεγάλη διδακτική εμπειρία θα εμπυχώνει και θα καθοδηγεί ένα νεοδιοριζόμενο εκπαιδευτικό.

Πέρα από αυτές τις απαραίτητες ρυθμίσεις για την αποκατάσταση της δικαιοσύνης, της διαφάνειας και της καλύτερης λειτουργίας των σχολείων, προχωράμε και σε μία ξεκάθαρη και σύμφωνη με τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης λύση για τα κολλέγια που τα ονομάζουμε κέντρα μεταλυκειακής εκπαίδευσης, κρατώντας μια γενναία και ειλικρινή στάση, συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο, αλλά και με το ισχύον εκπαιδευτικό μας σύστημα. Θεσπίζουμε κανόνες και όρους λειτουργίας, προκειμένου να υπάρξει ένα δίκαιο και αξιόπιστο και εκπαιδευτικά ορθό θεσμικό πλαίσιο που να ελέγχει και να αξιολογεί τους όρους λειτουργίας και να χορηγεί άδειες στα κέντρα αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι στην Ελλάδα έχει πραγματοποιηθεί στο χώρο της εκπαίδευσης ο μεγαλύτερος αριθμός μεταρρυθμίσεων από το 1960 και μετά.

Εν τούτοις αναγνωρίζουμε όλοι σήμερα ότι η δημόσια εκπαίδευση ασθενεί. Κάτι φταίει. Φιλοδοξούμε, όμως, εμείς σήμερα με το νομοσχέδιο αυτό που αποτελεί την αρχή μιας σειράς νομοθετημάτων και παρεμβάσεων στο χώρο της εκπαίδευσης να βάλουμε νέες βάσεις για μια δημόσια εκπαίδευση υψηλού επιπέδου για όλους που να εξελίσσει τις δυνατότητες των μαθητών και να αξιοποιεί και τις ικανότητες των εκπαιδευτικών. Θέλουμε σχολεία που να είναι πυρήνες γνώσης και να σφυρηλατούν υγιείς προσωπικότητες.

Θέλουμε τέλος, το ταξίδι των μαθητών μας να είναι μακρύ, πλούσιο και εποικοδομητικό με συνοδοιπόρους τους καθηγητές τους και ολόκληρη την εκπαιδευτική κοινότητα σε μια προσπάθεια, όχι μόνο για τη διασφάλιση μιας θέσης στα δημόσια σχολεία, αλλά κυρίως για τη δημιουργία μιας καλύτερης παιδείας για όλους μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι την συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένα μέλη του συλλόγου Εθελοντική Δράση «Θες να γίνουμε φίλοι».

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Μιχάλης Τζελέπης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας βρίσκεται αντιμέτωπη με μια πολύ βαθιά οικονομική κρίση. Η επένδυση στον άνθρωπο είναι περισσότερο από κάθε άλλη φορά επιτακτική ανάγκη, γιατί είναι το μέλλον της χώρας μας. Η παιδεία υπήρξε και αυτή θύμα της προηγούμενης διακυβέρνησης, ίσως μάλιστα το τραγικότερο. Κατόρθωσε σε εξαιρετικά σύντομο χρονικό διάστημα να απαξιώσει το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα υπό χρηματοδότηση, αυταρχισμό, αποσπασματικές ρυθμίσεις, τυφλές συγκρούσεις, πολιτική με το βλέμμα στο χτες και στα συμφέροντα των λίγων. Η κατάσταση χρειάζεται επείγουσως ανατροπή και ρήξεις και αυτό υπόσχεται το υπό ψήφιση νομοσχέδιο. Χρειάζεται μια αληθινή επανάσταση που θα φέρει την εκπαίδευση στο ρυθμό των σύγχρονων εξελίξεων και τη γνώση στην καρδιά της κοινωνίας. Η γνώση είναι βασικός πυλώνας του κοινωνικού κράτους και η παιδεία το θεμέλιό του, καθοριστική για την πρόοδο και την ανάπτυξη του. Κι' αυτό οφείλει να είναι η προτεραιότητά μας σαν Κυβέρνηση.

Παρατηρώντας την παιδεία στη χώρα μας καταλήγουμε αβίαστα στα εξής:

Ο όρος εκπαίδευση έχει αντικαταστήσει την παιδεία στη χώρα μας. Η εκπαίδευση στη χώρα μας δεν είναι δωρεάν. Αποτελεί μια διαρκή οικονομική πληγή που μεγαλώνει από γενιά σε γενιά. Η πολιτική της χώρας μας για την παιδεία αλλάζει ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την ανυπαρξία εθνικής πολιτικής, την απάθεια και την απαξίωση του σχολείου και της γνώσης, ως εφόδιο στο νέο άνθρωπο.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πιστή στις νεοφιλελεύθερες ιδέες της μετέτρεψε σταδιακά την παιδεία από αγαθό σε παροχή υπηρεσιών. Σήμερα η Κυβέρνηση της χώρας οφείλει να αξιοποιήσει την παιδεία ως βασικό μοχλό του νέου αναπτυξιακού σχεδιασμού για τη χώρα και χωρίς να ξεχνάει ότι η προοδευτική προσέγγιση του θέματος είναι μονόδρομος. Η βασική μας αρχή δεν πρέπει να είναι άλλη από την ακόλουθη: Δημόσια, υψηλής ποιότητας δωρεάν παιδεία για όλους καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής.

Ως προοδευτική Κυβέρνηση είναι ανάγκη να ενισχύσουμε τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, όσο ποτέ στο παρελθόν. Η ενίσχυση και η διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης είναι εκ των ουκ άνευ. Σ' αυτήν μας την προσπάθεια πρέπει να βρούμε τους συμμάχους μας. Ο στρατηγικός μας σύμμαχος στην επίτευξη των στόχων μας για την παιδεία δεν είναι άλλος από την ίδια την κοινωνία και το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας. Εκπαιδευτικοί, νηπιαγωγοί, δάσκαλοι, καθηγητές είναι οι εκφραστές της εκπαιδευτικής πολιτικής και οι μεταφορείς της γνώσης σε όλους. Η επιμόρφωση του εκπαιδευτικού, η προσήλωση στο εκπαιδευτικό του έργο, η επαγγελματική του ικανότητα, η διάθεση, η συνεχής και διαρκής αξιολόγηση, η αποκλειστικότητα τους στο αντικείμενο είναι βασικά θέματα που η επίλυσή τους θα μετατρέψει τον εκπαιδευτικό από ένα εργαζόμενο που εργάζεται για τα προς το ζειν σ' ένα δημόσιο λειτουργό που συμμετέχει στη διαμόρφωση της κοινωνίας μας και στην καλλιέργεια του νου μας.

Ο χώρος στον οποίο θα εφαρμόσουμε τις πολιτικές μας είναι το δημόσιο σχολείο πανεπιστήμιο. Το ολόημερο σχολείο και η επέκτασή του σε όλη τη χώρα, η στροφή προς την τεχνική εκπαίδευση, το ανοικτό σχολείο και η σύνδεση με τις τοπικές κοινωνίες μέσω ενός εθνικού σχεδίου – προγράμματος είναι οι δεσμεύσεις μας που υλοποιούνται σήμερα, όσον αφορά την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και αποτελούν τα πρώτα βήματα προς την επίλυση της οικονομικής πλήξης που προκαλεί η σημερινή δήθεν δωρεάν παιδεία.

Στην πορεία της χώρας μας στο μέλλον τα παραπάνω είναι απαραίτητα βήματα για την πρόοδο και την ανάπτυξη της. Είναι στόχοι που απαιτούν υπομονή, χρόνο και κυρίως ρήξη με κατεστημένα, συντηχίες που εξυπηρετούνται από την υπάρχουσα κατάσταση. Χρειάζονται πολιτικές και πρακτικές, τόσο σε εθνικό, όσο και ευρωπαϊκό επίπεδο. Χρειάζεται σύνεση, ώστε να αποφεύγονται λάθη και παλινωδίες του παρελθόντος. Άλλωστε στην προσπάθεια της κυβέρνησης για μια αλλαγή πορείας της χώρας μας, η παιδεία, που είναι βασικός και στρατηγικός στόχος, έχει ουσιαστικό υποκείμενο τους νέους ανθρώπους. Οι νέοι άνθρωποι

αυτής της χώρας όπως και οι οικογένειές τους αντιλαμβάνονται πρώτοι τις ανάγκες του σήμερα, βιώνουν πρώτοι την οικονομική επιβάρυνση της δωρεάν παιδείας, συμβάλλουν πρώτοι στα θετικά και αντιστέκονται πρώτοι στα αρνητικά που τους γυρίζουν στο παρελθόν. Ας μην ξεχνάμε ότι βρισκόμαστε σε μια περίοδο που ο κίνδυνος τα παιδιά μας να ζήσουν χειρότερα από εμάς είναι υπαρκτός, να μην πω βέβαιος πλέον. Οι νέοι άνθρωποι δεν το αξίζουν αυτό. Γι' αυτό χρειάζονται μια κυβέρνηση προσηλωμένη στους στόχους της, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα των πολιτών και τη χώρα.

Δυστυχώς η χθεσινή διακυβέρνηση της χώρας συνήθιζε να μην ασχολείται με τα σημαντικά και να παίζει με τα ασήμαντα. Δεν χρειάζεται να την ακολουθήσουμε ούτε να πέσουμε στις παγίδες της. Σήμερα μιλάμε, σχεδιάζουμε και νομοθετούμε την παιδεία του αύριο του μέλλοντος, ως τη σημαντικότερη μελλοντική επένδυση της χώρας στην σύγχρονη ιστορία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλή της του ΠΑΣΟΚ κ. Χρύσα Αράπογλου.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, ζούμε και λειτουργούμε σε εξαιρετικές εθνικά συνθήκες, μιας οδυνηρής οικονομικής, αναπτυξιακής και κοινωνικής μετάβασης και είναι στο χέρι μας, στο χέρι της πολιτικής, των πολιτικών, αλλά και των πολιτών, στην αποφασιστικότητα, την σοφία, την ειλικρίνεια, τη στόχευσή μας, την επίγνωση, τη συνεργασία να βάλουμε εμείς όλοι την υπογραφή μας για το πώς θα εξελιχθεί η ιστορία ή διαφορετικά να γίνουμε αθύρματα σε χέρια άλλων. Και, βεβαίως, να συνδέσουμε το όνομά μας και την παρουσία μας με μια ουσιαστική κατάρρευση.

Εδώ, λοιπόν, χρειάζονται οι μεγάλες μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες και επειδή η λέξη μεταρρύθμιση στη χώρα είναι εξαιρετικά παρεξηγημένη, όσον αφορά τις ουσιαστικές παρεμβάσεις της Κυβέρνησης, πιστεύω ότι κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα δεν μπορεί να διαφωνήσει ότι η παιδεία αποτελεί το βασικό λίθο για την ευημερία και την ανάπτυξη της κοινωνίας. Σε όλη αυτήν την πολύπλευρη κρίση που βιώνουμε όλα τα τελευταία χρόνια, από το χώρο της πολιτικής μέχρι τα παραδείγματα του χωαδερφισμού και της ήσσοнос προσπάθειας, κρίση που με τον πιο σκληρό τρόπο έφερε στην επιφάνεια αυτή η δημοσιονομική περιπέτεια που ζούμε τους τελευταίους μήνες, δεν υπάρχει Έλληνας πολίτης που να μην αξιολόγησε και να μην αξιολογεί συμπεριφορές, ως αποτέλεσμα παιδείας. Γιατί όταν η παιδεία δεν συνιστά μια ολοκληρωμένη διαδικασία γνώσεων, στάσεων, δεξιοτήτων, αρχών, αξιών και οραμάτων, κανείς δεν μπορεί να ευελπιστεί σε ανατροπές και ουσιαστικές αλλαγές.

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι η ελληνική παιδεία υπήρξε ο μοχλός και το όχημα κάθε λαμπρής περιόδου της ελληνικής ιστορίας και σημείο αναφοράς παγκοσμίως. Και να μην ξεχνάμε ότι η βάση της ελληνικής παιδείας, η διαφορετικότητα που λέγεται ότι κατ' ουσία γέννησε και τον ελληνικό πολιτισμό είναι αυτή η ουσία της αμφισβήτησης.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι όταν ένα πλέγμα ρυθμίσεων και παρεμβάσεων κυβερνητικών μπορέσει να ανάξει, να σηκώσει την παιδεία σε αυτά τα επίπεδα, στα επίπεδα όχι της απομνημόνευσης της γνώσης, όχι της αγγαρείας, αλλά της ουσιαστικής γνώσης και ταυτοχρόνως της ουσιαστικής αμφισβήτησης, τότε, πραγματικά, μπορεί να μετατρέψει την εικόνα της Ελλάδας τα επόμενα χρόνια.

Γιατί την παιδεία, λοιπόν, και την εκπαίδευση πιο συγκεκριμένα, οφείλουμε σε αυτήν την παρούσα κρίση -που όλοι ευελπιστούμε να εξελιχθεί σε μία ευκαιρία- να την αντιμετωπίσουμε πολύπλευρα, με ένα ολοκληρωμένο και συνεχές πλέγμα αλλαγών και μεταρρυθμίσεων σε όλες τις εκφάνσεις του παιδαγωγικού έργου που θα είναι σύμφωνες με τις ραγδαίες οικονομικές, τεχνολογικές, κοινωνικές εξελίξεις που πάντα τρέχουν πιο γρήγορα από εμάς. Με ένα πλέγμα αλλαγών που μέσα σε πλαίσιο ισότητας, αξιοκρατίας, ισονομίας, κοινωνικής ευαισθησίας και αλληλεγγύης δεν θα υποκύπτει σε μικροκομματικές πιέσεις, σε συμφέροντα ομάδων, σε επανάλληψη πολιτικών μικροδιαχείρισης, αλλά θα έχει ως μη διαπραγματεύσιμη αξία, την ποιότητα που οφείλουμε να διασφαλίσουμε όλοι στο ελληνικό σχολείο και στα

παιδιά.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, εντάσσεται και η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης που αποτελεί το πρώτο νομοσχέδιο μιας σειράς πρωτοβουλιών που θα ακολουθήσουν στο μέλλον και που έχουν ως στόχο ένα άλμα ποιότητας στο χώρο της παιδείας. Το κεντρικό σύνθημα είναι «πρώτα ο μαθητής» και είναι πάρα πολύ σημαντικό, ίσως αυτό και από μόνο του μπορεί να είναι η υπεραξία της νομοθετικής πρωτοβουλίας, εάν αυτό γίνει συνείδηση όλων μας.

Τα ζητήματα που έχουν να επιληφθούν είναι πολλά και τα στοιχεία ακόμη μεγαλύτερα. Από την εργασιακή θέση των λειτουργών της εκπαίδευσης, που αδικώς ορισμένες φορές μπαίνουν στο μάτι του κυκλώνα, από την απουσία επαρκών υποδομών σε επίπεδο σχολικής στέγης, αλλά και φυσιογνωμίας του ίδιου του σύγχρονου σχολείου -που ελπίζουμε, κυρία Υπουργέ, να είναι το επόμενο βήμα γιατί δεν μπορεί το 2010 να γίνονται μαθήματα σε προκάτ κτήρια ή σε επικίνδυνα κτήρια- και βεβαίως, εδώ μπαίνει και το θέμα του δημοσίου χώρου.

Πάντα στην Ελλάδα και όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά και στις χώρες με ανεπτυγμένη παιδεία τα σχολεία είναι ο σημαντικός δημόσιος χώρος. Στην Ελλάδα έχουμε πετύχει το αντίθετο. Ο ιδιωτικός χώρος να είναι πολύ πιο σημαντικός τα τελευταία χρόνια από το μελαγχολικό, στην καλύτερη περίπτωση, χώρο του δημόσιου σχολείου.

Τα στοιχεία, λοιπόν, είναι πολλά. Ευελπιστώ ότι μία Κυβέρνηση που τολμά και δεν φοβάται το πολιτικό κόστος θα τα αντιμετωπίσει παρά τη δύσκολη δημοσιονομική προσαρμογή της επόμενης τετραετίας. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επιχειρεί να κάνει την αρχή και να βάλει τάξη στα αυτονόητα, ξεκινώντας από τον τρόπο διορισμού των εκπαιδευτικών στο πρώτο κεφάλαιο και βασικό.

Είναι αλήθεια ότι, δυστυχώς, η παιδεία τις τελευταίες δεκαετίες ποτέ δεν αντιμετωπίστηκε με την αναγκαία πολιτική βούληση για πραγματικές αλλαγές. Το σύστημα διορισμού των εκπαιδευτικών, παρά τις καλές προθέσεις, εξελίχθηκε σε ένα νομοθετικό λάστιχο που κάθε κυβέρνηση το τέντωνε και λίγο παραπάνω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αναφέρθηκα και στην αντίστοιχη επιτροπή της Βουλής για τα δεκάδες αιτήματα που φθάνουν στα γραφεία όλων μας, από κοινωνικές ομάδες που συχνά αλληλοκατηγορούνται. Αυτό είναι που καταφέραμε με αυτήν τη μικροκομματική πολιτική. Η συγκεκριμένη αναφορά μάλιστα παραφράστηκε, από πρώην Υπουργό της Νέας Δημοκρατίας, που τουλάχιστον θα έπρεπε να έχει την ευθιξία να μην ομιλεί και να αναφέρω παρακάτω και στα άρθρα γιατί. Είχε ένα και μοναδικό στόχο η αναφορά μου. Να αναδείξει ότι η περιχαράκωση της κοινωνίας γύρω από το ατομικό και η στενή θεώρηση των αξιών κάτω από το πρίσμα συντεχνιακών συμφερόντων, σίγουρα αποτελεί δείγμα κατάρρευσης της ίδιας της κοινωνίας.

Και αυτή η κρίση είναι η σημαντικότερη και αυτή μπορεί να μας συμπαράσχει όλους μας δικαίους και αδίκους. Αν δεν καταφέρουμε να την ξεπεράσουμε, καμμία οικονομική ανάκαμψη δεν θα είναι εφικτή. Διαφάνεια, λοιπόν, παντού και επιστροφή στην πολιτική του αυτονόητου. Στην εντιμότητα, στο δημόσιο έλεγχο, στην αξιοκρατία, τη λογοδοσία, την ηθική στην πολιτική, την απόφαση για μεγάλες αλλαγές.

Κυρία Υπουργέ, έχω να καταθέσω και μία καταγγελία, την οποία παρακαλώ να την εξετάσετε. Θα αφήσω τα χαρτιά, κύριε Πρόεδρε, στο Προεδρείο. Είναι το απόλυτο δείγμα, μου το έχουν φέρει αδιόριστοι εκπαιδευτικοί οι οποίοι ζουν το δικό τους δράμα. Είναι οι εκπαιδευτικοί οι οποίοι δεν είχαν μάργματα στην Κρήνη να πάρουν δύο και τρεις ώρες μαθημάτων για να καταγράψουν κάποια μόρια -τη μοριοδότηση για την οποία όλοι σήμερα υπεραμυνόμαστε- και κατανοούμε, βεβαίως, το πρόβλημα και όλων αυτών που έχουν αντίστοιχα θέματα, αλλά δεν μπορεί να εμφανίζονται απόφοιτοι, τελειόφοιτοι το 2009 με προύπηρεσία.

Λοιπόν, θα σας το καταθέσω και παρακαλώ πολύ, πριν ολοκληρωθεί η συζήτηση του νομοσχεδίου να έχουμε μία απάντηση.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αράπογλου Χρυσή καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι πολύ σημαντική, λοιπόν, η σημερινή πρωτοβουλία, διότι όλα μπορούν να αλλάξουν εάν αλλάξει η θεώρηση της παιδείας και της εκπαίδευσης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και δεκατέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 12ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων Κρήτης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Βλέπω ο πατριώτης σας, κ. Ευτύχιος Δαμιανάκης χειροκροτεί περισσότερο από τους άλλους και ο συντοπίτης σας από το Ηράκλειο, παρά τις αντιρρήσεις που έχετε για το εφετείο, και εκείνος χειροκροτεί. Και εμένα, αν μου επιτρέπετε να πω, τα Χανιά είναι μία από τις μορφότερες πόλεις, εάν δεν υπήρχαν τα Γιάννενα βέβαια.

Με επιστολή στον Πρόεδρο της Βουλής, κ. Φίλιππο Πετσάλνικο η Βουλευτής, κ. Έλσα Παπαδημητρίου, ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει τώρα η κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκπαίδευση και η επαγγελματική κατάρτιση αποτελούν κρίσιμους παράγοντες για την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή, η οποία στηρίζει την πρωτοπορία στη γνώση.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο η ανώτατη εκπαίδευση και η δια βίου μάθηση αποτελούν προτεραιότητες, έτσι ώστε όλοι οι πολίτες να μπορούν να αποκτούν δεξιότητες και προσόντα που θα τους βοηθούν να αναπτύσσονται στην ευρωπαϊκή κοινωνία και οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεταξύ των παθολογικών αιτιών που έχουν συντελέσει σε συσσωρευμένες δυσλειτουργίες του εκπαιδευτικού συστήματος, εντάσσονται η ανεπαρκής κατάρτιση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών λειτουργών, οι τρόποι αξιολόγησής τους, οι αμφισβητούμενες διαδικασίες επιλογής διοικητικών στελεχών εκπαίδευσης, και εδώ παραπέμπω στα είκοσι δύο χρόνια διακυβέρνησής του ΠΑΣΟΚ σε σχέση με τα οκτώ της Νέας Δημοκρατίας την τελευταία περίοδο.

Με δεδομένα τα παραπάνω ζητήματα, η αναβάθμιση της επιστημονικής και παιδαγωγικής κατάρτισης των εκπαιδευτικών αποτελεί ζητούμενο κοινής αποδοχής. Όμως, ο επιτυχής σχεδιασμός ασφαλώς προϋποθέτει μεταξύ άλλων και συστηματική συνεργασία και έναν ελάχιστο βαθμό συναίνεσης με την κατηγορία των ενδιαφερομένων και εν προκειμένω με τους εκπαιδευτικούς λειτουργούς που βιώνουν καθημερινά τα προβλήματα στη λειτουργία του συστήματος και σε κάθε περίπτωση καλούνται να ανταποκριθούν σε στόχους.

Σ' αυτό το σημείο, η Κυβέρνηση έδωσε εξετάσεις και δυστυχώς απέτυχε παρά τις ανοιχτές διαδικασίες που επαγγέλετο. Η Υπουργός Παιδείας επέλεξε να μην θέσει το σχέδιο νόμου υπ' όψιν των εκπαιδευτικών οργάνων και κώφευσε στο αίτημα των λειτουργών μέσης εκπαίδευσης να προηγηθεί διάλογος πριν από τη συζήτηση στη Βουλή.

Έτσι, οι προτεινόμενες ρυθμίσεις, προτείνονται ερήμην των βασικών συντελεστών επιτυχίας του όλου εγχειρήματος. Αλλά και εκ του γεγονότος αυτού, εκπορεύονται οι αδυναμίες του προωθούμενου σχεδίου νόμου και θα εστιάσω σε δύο-τρία σημεία πολύ επιγραμματικά.

Κατ' αρχάς, απουσιάζει παντελώς το θέμα της επιμόρφωσης από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, όπως είναι η επιμόρφωση σε καινοτομία, η ενίσχυση της συμμετοχής σε ερευνητικές δράσεις, η ενδοσχολική επιμόρφωση, η επιμόρφωση σε θεμελιώδεις αξίες του ανθρώπου, η αντιμετώπιση των στερεοτύπων, η δυνατότητα γνώσης για την αντιμετώπιση ιδιαίτερα αρνητικών κοινωνικών φαινομένων της εποχής μας, όπως είναι η βία, αποτελούν θεσμούς πολύ σημαντικούς για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη του ίδιου του εκπαιδευτικού συστήματος. Χώρες, λοιπόν, που επένδυσαν στον τομέα αυτόν, απολαμβάνουν σήμερα ικανοποιητικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Δεύτερον, με την προτεινόμενη ρύθμιση εκπαιδευτικοί με μεγάλη προϋπηρεσία, χάνουν το δικαίωμα που είχαν κατοχυρώσει και έτσι ακυρώνονται επαγγελματικοί σχεδιασμοί και οικογενειακοί προγραμματισμοί χιλιάδων ανθρώπων σε πολύ δύσκολες περιόδους. Το ίδιο λίγο-πολύ ισχύει και για την κατηγορία των ατόμων με αναπηρία που, επίσης, δεν υπάρχει μέριμνα στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ο νεοεισαγόμενος θεσμός του μέντορα, πολύ θετικός κατά τα λοιπά, παρουσιάζει ωστόσο ζητήματα, αφού αφ' ενός οι προϋποθέσεις και τα προσόντα στη θέση αυτή δεν είναι σαφώς καθορισμένα, όπως ασαφής είναι και ο ρόλος που καλείται να διαδραματίσει.

Επίσης, αμφισβητούμενη είναι και η επάρκεια και η καταλληλότητα του ΕΚΕΠΙΣ, για το λόγο για τον οποίο επικαλείται το νομοσχέδιο τη συμβολή του.

Επιπρόσθετα, θα ήθελα να σταθώ και σ' ένα σημείο του νομοσχεδίου που σχετίζεται πολλαπλώς με το στόχο της αναβάθμισης, τόσο της σχολικής, ιδίως της δευτεροβάθμιας, όσο και της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Και αυτό αφορά την απόφαση να καταργηθεί η βάση του 10 για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, η οποία απόφαση είναι κατά βάση ατεκμηρίωτη και βεβιασμένη.

Ατεκμηρίωτη, διότι η επίκληση των ανά την περιφέρεια πανεπιστημιακών τμημάτων με άδειες αίθουσες και καθηγητές χωρίς διδακτικό προσωπικό, καταδεικνύει ακριβώς το αποτέλεσμα μιας πελατειακής αντίληψης της εκπαιδευτικής πολιτικής, μιας πολιτικής που προέκρινε τη δημιουργία τμημάτων και σχολών, χωρίς ουσιαστικό επιστημονικό αντικείμενο, ανεπαρκείς υποδομές και με διδακτικό προσωπικό ίσως αμφισβητούμενης επιστημονικής συγκρότησης.

Καταλήγουμε, λοιπόν, έτσι να συνηρούμε με τεχνητή αναπνοή τμήματα που δεν είναι πραγματικά βιώσιμα και μάλιστα σε περίοδο οικονομικής κρίσης. Βεβιασμένη δε είναι η απόφαση αυτή, διότι σε κάθε περίπτωση δεν υπάρχουν στοιχεία τα οποία επιβεβαιώνουν αυτήν την ανάγκη, παρά την επίκλησή τους από το κείμενο του νομοσχεδίου και τις θέσεις της Υπουργού. Εν προκειμένω δε, με την απόφαση αυτή δίνουμε και ένα λάθος μήνυμα, κύριε Πρόεδρε, σε όλη την νεολαία, που την καλούμε να ανταποκρίνεται σε πολύ χαμηλούς στόχους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού λειτουργού ως αυτονόητη συνθήκη για ένα καλύτερο σχολείο δεν είναι εφικτή μόνο με ρυθμίσεις τεχνικού χαρακτήρα. Κυρίως, δεν είναι εφικτή στο βαθμό που το σύστημα θα συνεχίσει να υποχρηματοδοτείται, αδυνατώντας έτσι να καλύψει τις ανάγκες των συντελεστών του συστήματος, δηλαδή των εκπαιδευτικών και των μαθητών, αλλά και τις απαιτήσεις μιας δυναμικής και ταχύτατα εξελισσόμενης κοινωνίας της γνώσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Ζήσης Τζηκαλάγιας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα επί της αρχής του νομοσχεδίου που φέρνει η Κυβέρνηση, για τη δήθεν βελτίωση της κατάστασης των εκπαιδευτικών με την αλλαγή του τρόπου αξιολόγησής τους.

Αλλά δράττομαι της ευκαιρίας, επειδή περνάμε δύσκολες μέρες και λέμε ότι το μεγάλο πρόβλημα που μας απασχολεί είναι

η βαθιά οικονομική κρίση της χώρας, θέλω να πω κάτι που λέω εδώ και τόσα χρόνια στην εκλογική μου περιφέρεια με στεντόρεια τη φωνή όταν με ρωτάνε για τα υπέρ και τα κατά που έκανε το ΠΑΣΟΚ και θέλω να πωσ αυτήν τη στιγμή ότι φυσικά στο πλαίσιο της φλουραλιστικής κοινοβουλευτικής μας δημοκρατίας όλα τα κόμματα πρέπει να εναλλάσσονται, να έχουν τη δυνατότητα και καλώς εναλλάσσονται στην διακυβέρνηση της χώρας. Και το ΠΑΣΟΚ έρχεται τρίτη φορά στην εξουσία, πρώτη φορά το 1981, το 1993, κυβέρνησε μέχρι τώρα δεκαεννιά χρόνια, έχει κάνει και θετικά πράγματα και τα έχουμε αναγνωρίσει.

Όταν με ρωτούν οι συμπολίτες μου ποιο είναι το μεγαλύτερο κακό που έκανε το ΠΑΣΟΚ στην Ελλάδα, λέω ότι το μεγαλύτερο κακό που έκανε είναι στην παιδεία. Το κακό που έγινε στην παιδεία είναι μεγαλύτερο από αυτό που έχει γίνει και λέμε σήμερα ότι έχουμε οικονομική κρίση. Κατ' αρχάς εκείνα τα χρόνια προβήκατε, δέχθητε προοδευτικά, στην κατάργηση της αξιολόγησης των διδασκόντων και των διδασκομένων. Καταργήσατε τον επιθεωρητή, αλλάξατε και τους τίτλους του γυμνασιάρχη και του λυκειάρχη σε διευθυντές, λες και δεν είναι ωραία ελληνική λέξη το να άρχει κανείς του γυμνασίου ή να άρχει του λυκείου.

Στο δημοτικό καταργήσατε τη βαθμολογία. Βάλατε τους δασκάλους να μη βαθμολογούν τα γραπτά των μαθητών με κόκκινο μολύβι, για να μην έχουν ψυχολογικό πρόβλημα οι μαθητές. Αν είναι δυνατόν! Προτρέπειτε τους δασκάλους να βάζουν σε όλους 10 και φτάσαμε στο σημείο οι απόφοιτοι της έκτης δημοτικού το 80% να είναι αριστούχοι. Και προκειμένου η ηθική αμοιβή που είναι το ποιος θα πάρει τη σημαία ή ποιος θα είναι παραστάτης, να γίνεται με κλήρωση. Που είναι η ευγενής άμιλλα, που προάγει την πρόοδο στη μόρφωση και τη μάθηση;

Κάνετε δήθεν καινοτομίες, προκαλέσατε βασικές ελλείψεις στη μόρφωση. Στο γυμνάσιο υπάρχουν πολλά άχρηστα μαθήματα. Οι μαθητές μας και στο δημοτικό και στο γυμνάσιο έχουν προβλήματα με τη σπονδυλική τους στήλη, υποχρεώνονται να κουβαλούν μαζί τους όλα τα βιβλία. Αν είναι δυνατόν! Απ' αυτό φαίνεται πόσα πολλά γράμματα μαθαίνουν; Το πόσο βάρος έχει η τσάντα τους; Ανεπίτρεπτα πράγματα. Και ενώ υπάρχουν ώρες ευέλικτης ζώνης, αντί να διδάσκονται χρήσιμα μαθήματα, όπως παραδείγματος χάρι, η τοπική ιστορία και ο πολιτισμός της περιοχής ούτε αυτό δεν γίνεται.

Αν πάμε στο λύκειο, τα λύκεια τα έχουμε μετατρέψει σε εξεταστικά κέντρα προετοιμασίας. Στην τρίτη λυκείου, δεν το συζητάμε, αλλά και στην δευτέρα λυκείου τα παιδιά ασχολούνται, διαβάζουν, μελετούν εξή μαθήματα. Ξοδεύουν πάρα πολλά λεφτά στα φροντιστήρια, γιατί; Για να καταφέρουν να περάσουν σε κάποια πανεπιστήμια χαμηλού επιπέδου.

Καταργήσατε τους τόνους και τα πνεύματα. Όπως, είπε και ο σπουδαίος φιλόλογος και συγγραφές, ο Σαράντος Καργάκος «ίσως γλώσσα απνεύματος είναι γλώσσα απνευμάτιστος», έχασε το χρώμα της τη ζωντάνια της η ελληνική γλώσσα και αυτό το λένε, υπάρχουν φωνές από όλο το φάσμα των πολιτικών δυνάμεων, που μιλάνε για επαναφορά των τόνων και των πνευμάτων.

Το αν θα είναι ένα σχολείο καλό στην εκπαίδευση, εξαρτάται από τον πατριωτισμό του διευθυντού κυρίως ή κάποιου εκπαιδευτικού. Αν, όμως, όλη η περιρρέουσα ατμόσφαιρα είναι άσχημη, πώς να μοχθήσει και να παράγει έργο ο εκπαιδευτικός που το θέλει αυτό;

Στην ανωτάτη παιδεία με το νόμο-πλαίσιο του 1982 είχατε βάλει τους φοιτητές να συνδιοικούν τα πανεπιστήμια, σε πολύ μεγάλα ποσοστά να αποφασίζουν και για την εκλογή των πανεπιστημιακών δασκάλων. Γι' αυτό δημιουργήθηκαν πάρα πολλά προβλήματα. Θέλατε όλοι να περνάνε κάπου. Γεμίσατε όλη την Ελλάδα με ΑΕΙ και ΤΕΙ. Κάθε πρωτεύουσα νομού έχει ΑΕΙ, κάθε κωμόπολη έχει ΤΕΙ. Πλέον τώρα δεν μιλάμε αν κάποιος μαθητής πέρασε κάπου με αγωνία, όλοι λέμε που πέρασε. Αυτό είναι το θέμα; Να έχουμε δηλαδή, τους νέους μας με πτυχία, χωρίς να έχουν κανένα αντίκρισμα;

Πώς φαίνεται το χαμηλό επίπεδο της παιδείας μας; Πλέον δεν έρχονται ξένοι να σπουδάζουν στην Ελλάδα. Κύριε Πρόεδρε, και στα δικά σας χρόνια και στα δικά μου υπήρχαν πάρα πολλοί αλλοδαποί που σπούδαζαν στα πανεπιστήμια τουλάχιστον των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης. Πλέον δεν τους έχουμε ούτε αυτούς.

Γιατί; Είμαστε και ακριβοί, αλλά έχουμε και χαμηλό επίπεδο σπουδών.

Δεν υπάρχει σε καμμία περίπτωση σύνδεση της παραγωγικότητας των αναγκών που έχει η οικονομία και η κοινωνία σε πτυχιούχους, που παράγουμε. Θέλετε να σας πω τη φιλελεύθερη άποψη για την παιδεία, που την έλεγα εδώ και τριάντα χρόνια; Φυσικά ο κάθε νέος έχει δικαίωμα στη μόρφωση, να σπουδάσει όποια επιστήμη θέλει, κοινωνιολογία, φιλοσοφία, αλλά εσείς του δώσατε την εντύπωση ότι το πτυχίο του πανεπιστημίου είναι ταυτόχρονα και πιστοποιητικό διορισμού στο δημόσιο. Αυτή τη νοοτροπία δημιουργήσατε και αυτό πληρώνουμε σήμερα, κυρία Υφυπουργέ, που παρευρίσκεστε στην Αίθουσα σήμερα σαν εκπρόσωπος της Κυβέρνησης.

Κάποτε τα ελληνικά πανεπιστήμια ήταν σε υψηλές θέσεις, είχαν και κάποιες από τις υψηλότερες θέσεις. Δεν το βλέπουμε σήμερα. Αυτό φαίνεται και από άλλα πράγματα. Μαθητές μας πρώτευαν σε διαγωνισμούς πανευρωπαϊκούς και παγκόσμιους. Αυτό έχει περιοριστεί.

Και αν θέλετε –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, ένα σχολείο εξαρτάται από το μέσο όρο των αποφοίτων του λυκείου στα δεκαοκτώ χρόνια τι παιδεία παρέχει. Και όλοι ομολογούν ότι αυτό το επίπεδο έχει πέσει τα τελευταία χρόνια και γι' αυτό φέρετε πολύ μεγάλη ευθύνη εσείς. Δεν είναι η παιδεία που είχαμε παλιότερα, δυστυχώς, με το να έχουμε περισσότερες ξένες γλώσσες ή περισσότερες γνώσεις στις νέες τεχνολογίες, όταν δεν γνωρίζεις την ιστορία της πατρίδας σου, τη γεωγραφία της πατρίδας σου, της Ευρώπης και όλου του κόσμου, την τοπική ιστορία και τον πολιτισμό. Δεν είναι παιδεία αυτή.

Και κλείνω λέγοντας ότι το μεγάλο κατόντημα, στο οποίο οδηγήσατε με την πολιτική σας την παιδεία τα τελευταία χρόνια που διακυβερνήσατε τη χώρα, είναι ότι στις ηλικίες δεκαοκτώ έως τριάντα όλοι σπουδάζουν κάτι ή είναι προπτυχιακοί ή είναι μεταπτυχιακοί φοιτητές. Γι' αυτό έχουμε αυτήν τη σημερινή κατάσταση, γι' αυτό έχουμε αυτές τις κοινωνικές εκρήξεις. Εκεί οδηγείται η κοινωνία μας και ιδιαίτερα οι νέοι. Και να λάβετε υπ' όψιν ότι αυτός ο αριθμός των νέων, δεκαοκτώ με τριάντα, πολλές φορές δεν υπολογίζεται και στους δείκτες της ανεργίας.

Άρα, λοιπόν, η κατάσταση στην οποία οδηγήσατε τη χώρα είναι ακόμη χειρότερη στην παιδεία. Με αυτές τις σκέψεις είναι αυτονόητο ότι θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο που φέρνετε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Τσαμπίκα Ιατρίδη.

ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΙΑΤΡΙΔΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι με την παρουσίαση των μέτρων από την Κυβέρνηση την Κυριακή που μας πέρασε και με τη σημερινή κατάθεση του αντίστοιχου νομοσχεδίου, εξηγούνται πλέον επαρκώς οι στοχεύσεις και οι ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου.

Και διαβάζω από τα Πρακτικά ό,τι είπε και η Υφυπουργός, η κ. Χριστοφιλοπούλου, στην επιτροπή σχετικά με τη συμμόρφωση του Υπουργείου Παιδείας με το Πρόγραμμα Σταθερότητας: «Για να μη δημιουργούνται παρεξηγήσεις, θα ήθελα να διευκρινίσω ότι το Υπουργείο Παιδείας εξαιρείται από αυτόν τον κανόνα με απόφαση του Πρωθυπουργού. Απλώς, δεν έχουμε άπειρους πόρους για να προσλαμβάνουμε». Εκεί είναι όλη η ουσία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Έρχεται τώρα το Υπουργείο και καθιερώνει νέο σύστημα πρόσληψης, αποκλειστικά μέσω ΑΣΕΠ.

Προχωρά στην κατάργηση του υπάρχοντος συστήματος και αφήνει μετέωρους χιλιάδες εκπαιδευτικούς. Εκπαιδευτικούς, οι οποίοι προκειμένου να ανέβουν «ψηλά» στους πίνακες, πήγαν και υπηρέτησαν σε δυσπρόσιτες περιοχές, θα ήθελα να διευκρινίσω και είχαν σημαντικές στερήσεις. Και το έκαναν αυτό γιατί πίστευαν σε ένα κράτος που τιμά το λόγο του. Δυστυχώς αυτό δεν συμβαίνει. Και δεν συμβαίνει γιατί η μεταβατική περίοδος των δύο ετών, η οποία προβλέπεται στο νομοσχέδιο, δεν επαρκεί για να διοριστούν όσοι έχουν θεμελιώσει ισχυρή προσδοκία για κάτι τέτοιο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ταυτόχρονα, καθιερώνετε «ανοιχτούς» διαγωνισμούς ΑΣΕΠ,

οι οποίοι θα γίνονται κάθε δύο χρόνια. Το γεγονός ότι οι διαγωνισμοί θα είναι «ανοιχτοί» πιστεύω ότι θα οδηγήσει σε στρατιές εκπαιδευτικών, οι οποίοι θα περιμένουν μάταια το διορισμό τους. Σε μια δύσκολη εποχή θα έχουμε νέο εμπόριο ελπίδων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο περιλαμβάνει και άλλες διατάξεις που ελάχιστα προσθέτουν στην αναβάθμιση του εκπαιδευτικού. Αντίθετα, το παρόν σχέδιο νόμου υποβαθμίζει κατηγορίες ανθρώπων που δικαιούνται τις ειδικής μέριμνας της πολιτείας. Δεν είναι δυνατόν το Υπουργείο να ισοπεδώνει τις προσπάθειες των ανθρώπων με αναπηρία πάνω από 67% και των πολυτέκνων. Με τις νέες ρυθμίσεις και τις μοριοδοτήσεις που προβλέπονται γι' αυτές τις κατηγορίες, είναι σαν να τους κλείνει την πόρτα κατάμουτρα. Ουσιαστικά τους καταδικάζετε στην ανεργία.

Επιτρέψτε μου εδώ να διαβάσω ένα απόσπασμα από μια επιστολή που μου έστειλε μια συμπατριώτισσά μου από τα Δωδεκάνησα, η οποία πάσχει από σκλήρυνση κατά πλάκας. Το κάνω για να δείξω ότι όντως υπάρχει πρόβλημα και σας καλώ να δείτε την περίπτωση αυτή.

Λέει η εκπαιδευτικός: «Σας γνωρίζω ότι εργάστηκα ως ωρομίσθια για δύο χρόνια στο ακριτικό Καστελόριζο, όπου και μου παρουσιάστηκε η ασθένεια και παρ' όλα τα τρομερά συμπτώματά της, συνέχισα να υπηρετώ με βαθιά παιδαγωγική συνείδηση σε βάρους της υγείας μου και με ανύπαρκτες παροχές ιατρικής βοήθειας σε ένα τέτοιο ακριτικό νησί. Η αμοιβή μου για το διάστημα αυτό καταβλήθηκε μετά την παρέλευση ενός ολόκληρου χρόνου. Παρ' όλα αυτά συνεχίζω να παρέχω τις υπηρεσίες μου στην εκπαίδευση με την ίδια συνείδηση και αγάπη προς τους μαθητές μου, γεγονός που μου δίνει δύναμη να συνεχίσω να ζω και να προσφέρω».

Αυτό μας λέει η συγκεκριμένη εκπαιδευτικός. Απλά, ανθρώπινα και με αξιοπρέπεια. Και πιστεύω, κυρία Υπουργέ, ότι μακριά από λαϊκισμούς και ψηφοθηρία, αξίζει να ακούσουμε και να αφουγκραστούμε την περίπτωση αυτή καθώς και εκατοντάδες άλλες περιπτώσεις και να δείτε τα ζητήματα αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο προχωρά και σε άλλες ρυθμίσεις, οι οποίες δεν προωθούν ούτε την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού, ούτε εξασφαλίζουν αντικειμενικούς κανόνες αξιολόγησης και αξιοκρατίας.

Θα σταθώ λόγω χρόνου σε ορισμένα σημεία και επιφυλάσσομαι να επεκταθώ στην κατ' άρθρο συζήτηση.

Κατ' αρχάς, βάζετε το καθεστώς του δόκιμου εκπαιδευτικού για δύο χρόνια, τον οποίο θα κρίνει ένας μέντορας. Ο ρόλος του μέντορα θα καθορίζεται με τα υποκειμενικά κριτήρια που θα βάζει η κάθε υπουργική απόφαση. Και σας ρωτώ: Ο μέντορας αυτός θα κρίνει και θα αξιολογεί τον δόκιμο εκπαιδευτικό, ανεξάρτητα από την ειδικότητα που θα έχει; Όλα αυτά θα πρέπει να αποσαφηνιστούν. Το ίδιο ασαφές είναι και το πλαίσιο αξιολόγησης των σχολικών μονάδων. Δεν είναι όλα τα σχολεία το ίδιο. Δεν αντιμετωπίζουν τις ίδιες καταστάσεις. Σας ξανά λέω, δεν είναι το ίδιο μια σχολική μονάδα στην Πάτμο με μια σχολική μονάδα στην Αθήνα. Υπάρχουν διαφορές σε σχολεία ακόμη και μέσα στην πόλη της Ρόδου, όπου γεννήθηκε και μεγάλωσα.

Έρχεστε και μιλάτε για δημόσια αξιολόγηση των σχολικών μονάδων. Ακούστε, δεν είμαι ενάντια στην αξιολόγηση του οποιουδήποτε, απλώς εδώ τίθενται ευαίσθητα ζητήματα, που έχουν να κάνουν και με τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς.

Πιστεύω ότι δεν είναι τυχαίο ότι στη Φινλανδία, όπου μου δόθηκε η δυνατότητα να δω το εκπαιδευτικό τους σύστημα, η αξιολόγηση δεν κοινοποιείται ακριβώς για να μην οδηγήσει σε γκετοποίηση. Αντίθετα, εκτιμάται αναλόγως από τους φορείς και λαμβάνονται οι αντίστοιχες πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση των προβλημάτων. Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί σ' αυτά τα ζητήματα.

Έχοντας διδάξει και η ίδια, μπορώ να σας πω ότι δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από το να βάζουμε ταμπέλες. Κι αυτό γιατί αν μία ταμπέλα μπει, δύσκολα βγαίνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο έχει και άλλα πολλά σημεία. Θα επεκταθώ στη συζήτηση κατ' άρθρον. Πιστεύω, όμως, ότι δεν εξυπηρετεί την αρχή της αναβάθμισης του ρόλου του εκπαιδευτικού. Αντίθετα, ενώ από τη μία του ζητά αυ-

ξημένα προσόντα, πιστοποιήσεις, πτυχία, μεταπτυχιακά, διδακτορικά, προϋπηρεσία κ.λπ., από την άλλη τον καθιστά όμηρο, τον βάζει σε μια σειρά όχι προτεραιότητας, αλλά σημαντικής ανασφάλειας και αυτό θα έχει επίπτωση στο εκπαιδευτικό μας σύστημα και πρώτα απ' όλα στους ίδιους τους μαθητές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Βούρος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς σήμερα οι κοινωνίες των ανθρώπων είναι περισσότερο του «φαίνεσθαι» και όχι του «είναι». Επόμενο είναι και ο ανταγωνισμός των κομμάτων σε όλα τα επίπεδα πολλές φορές να εξαντλείται όχι μόνο σε λόγια αλλά και σε κινήσεις εντυπώσεων που υπογραμμίζουν αυτό το «φαίνεσθαι» και όχι την ουσία της πολιτικής.

Λένε πως τα αφεντικά του κόσμου είναι οι χρηματιστηριακές αγορές, οι πολυεθνικοί όμιλοι, οι μιντιακοί γίγαντες και πάει λέγοντας. Θα προσθέσω ένα ακόμα, κατά την άποψή μου το βασικότερο αφεντικό, θεμέλιο, πυλώνα αν θέλετε της κοινωνίας: την παιδεία, το σχολείο. Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει πως σε έναν κόσμο, που ταλανίζεται από χίλια δυο προβλήματα, η οικονομία του μέλλοντος είναι η οικονομία της γνώσης και της καινοτομίας και πως κυρίως εκεί πρέπει να επενδύσει η σύγχρονη κοινωνία;

Πάρα πολλοί υπεύθυνοι για την παιδεία στο παρελθόν δεν είχαν επί της ουσίας όραμα, γιατί δεν πίστευαν ότι είχαν την ικανότητα να αλλάξουν το μέλλον. Είναι πολιτικοί που συγχέουν το όραμα με την προφητεία. Πιστεύουν πως ο κόσμος ζητά να προβλέψουν το μέλλον ενώ αυτό που απαιτείται είναι να το επινοήσουν.

Ο ρόλος της πολιτικής είναι να προτείνει ένα μέλλον και να το καθιστά εφικτό, να κάνει δηλαδή το αυτονόητο. Αυτό κάνει το νέο νομοσχέδιο για την παιδεία. Σχεδιάσει και υποστηρίζει το αυτονόητο για το σχολείο, για την τάξη, τον μαθητή, τον δάσκαλο, τον καθηγητή. Προτείνει και κάνει νόμο το αυτονόητο για την παιδεία.

Καιρό τώρα συζητάμε σ' αυτήν την Αίθουσα, στους διαδρόμους, στο εντευκτήριο, στα πολιτικά μας γραφεία, αν θέλετε, πως ήρθε η ώρα να βγούμε από το τέλμα. Αυτή η έξοδος δεν καθορίζεται με το να καταρτίσουμε ένα κατάλογο με μεταρρυθμίσεις που θα μείνουν απλά στα χαρτιά. Έχουμε χορτάσει από τέτοιου είδους απόπειρες. Πρέπει να παραδεχτούμε ότι η χώρα ανέμεσα σε όλα τα άλλα συσώρευσε καθυστέρησης και αγκυλώθηκε σε πολλούς τομείς. Έρχεται, όμως, μια στιγμή που είναι προτιμότερο να αναδιαρθρώσεις πλήρως μια πολιτική, ξεκινώντας από την αρχή, από τη βάση, δηλαδή από το απλό, παρά να συγκεντρώσεις μηχανισμούς καινούργιους που θα συνεχίσουν να στοιβάζονται πάνω στους παλιούς. Δεν είναι δυνατόν να αλλάζουμε τα πάντα από ευχαρίστηση και μόνο ότι τα αλλάζουμε. Αλλάζουμε σημαίνει ότι δεν διστάζουμε να φτάσουμε στο βάθος των πραγμάτων όταν αυτό είναι αναγκαίο.

Επί του προκειμένου, λοιπόν, το ζήτημα της γνώσης για μας είναι κεφαλαιώδες για το πεπρωμένο της χώρας, για τη θέση της χώρας στον αυριανό κόσμο. Κάθε μέρα η παγκοσμιοποίηση βάζει σε όλο και μεγαλύτερο κίνδυνο τα συστήματα που μέχρι τώρα υπηρετούσαν το μαθητή και το σχολείο. Την ώρα της καινοτομίας, την ώρα της γνώσης, οι επιδόσεις του δικού μας συστήματος, αυτού που διαμορφώνουμε σήμερα με αυτό το νομοσχέδιο, είναι καθοριστικές για το μέλλον περισσότερο από ποτέ.

Αποφασίζουμε σήμερα για το αν θέλουμε το δυναμικό που θα στελεχώσει τη χώρα, θα παράξει μακροπρόθεσμα πλούτο ανταγωνιστικής γνώσης. Αποφασίζουμε σήμερα για το αυριανό επίπεδο της ζωής της δικής μας αλλά και των παιδιών μας.

Στην πρόκληση των καιρών η διαπίστωση ενός αντικειμενικού παρατηρητή είναι ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα δεν ανταποκρίνεται στις καλύτερες διεθνείς προδιαγραφές και εμφανίζει πολύ ανησυχητικά σημεία αδυναμίας. Στην Ελλάδα, όμως, τα πλεονεκτήματα δεν λείπουν. Δεν λείπουν τα ταλέντα. Πρέπει να βρούμε τον τρόπο να διαμορφώσουμε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για να μπορέσουν αυτά τα ταλέντα να εκφραστούν πλήρως.

Θα έλεγα πως, ναι, είναι επείγον να αυξήσουμε τα κονδύλια. Αλλά αυτό δεν θα είναι αρκετό αν δεν αναμορφώσουμε σε βάθος την οργάνωση και τη λειτουργία του συστήματος, οι κατευθυντήριες γραμμές του οποίου, ας το ομολογήσουμε, δεν άλλαξαν και πολύ τις τελευταίες δεκαετίες.

Χρόνια τώρα βλέπουμε το σχολείο με παρωπίδες, που δεν λαμβάνουν υπ' όψιν τους την πραγματικότητα του σχολικού θεσμού, των προσδοκιών του και των αναγκών του. Δυσαναλογία στην παιδαγωγική εξέλιξη, εκλογική πελατειοκρατία, μειωμένα οικονομικά μέσα, χαμηλού επιπέδου επαγγελματική κατάρτιση, απαξιωμένο –κακώς κατά την άποψή μου– διδακτικό προσωπικό. Αποτέλεσμα, το σχολείο έμεινε μόνο του και οι οικογένειες να βιώνουν τη διάψευση των προσδοκιών τους.

Σήμερα, λοιπόν, αποδεδειγμένα –σίγουρο όσο ποτέ– είναι ότι δεν υπάρχει κοινωνική πρόοδος χωρίς σχολική πρόοδο. Το σχολείο από την πλευρά του έχει μία και μόνο απαίτηση: Να του υποδείξουμε τις προκλήσεις που έχει να αντιμετωπίσει και τους στόχους που μπορεί να πετύχει και να του δείξουμε εμπιστοσύνη ότι μπορεί να το κάνει.

Όλες οι μελέτες επιβεβαιώνουν ότι ο κύριος παράγοντας της επιτυχίας των παιδιών είναι τα παιδαγωγικά προσόντα των εκπαιδευτικών.

Χρόνια ζητούσαμε τη φιλοσοφική λίθο για να λύσουμε το πρόβλημα της κατάρτησης των δασκάλων και των καθηγητών. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο φέρνει και εδώ τη λύση. Δεν διανοούμαι δάσκαλο ή καθηγητή που δεν ενδιαφέρεται για την προσωπική του εξέλιξη.

Εδώ είμαστε, λοιπόν, για να αποδείξουμε πως είναι λανθασμένη και κακή αντίληψη πως το επίπεδο έχει πέσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου σας παρακαλώ μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αλήθεια πως οι ανισότητες στην εκπαίδευση έχουν βαθύνει, αλλά εδώ είμαστε για να αποδείξουμε πως η εθνική παιδεία με το στελεχιακό δυναμικό της σε δασκάλους και καθηγητές είναι πλούσια. Εδώ είμαστε για να αποδείξουμε πως δεν υπάρχει σχολικό Απαρτχάιντ. Εδώ είμαστε με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για να αποδείξουμε πως δεν υπάρχουν σχολικές μονάδες «σκουπιδοτενεκέδες».

Είναι άδικο προς κάθε κατεύθυνση και προς τους δασκάλους και τους καθηγητές και τους διευθυντές που δίνουν όλο τους τον εαυτό και δουλεύουν με αφοσίωση.

Υπάρχει κάποιος που δεν γνωρίζει και παραδείγματα επίορκων; Παραδείγματα κάποιων που για ιδιοτελείς και μόνο σκοπούς και λόγους ενεργούν εις βάρος του μαθητή και της μάθησης;

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, τώρα απλώνει ένα δίκτυ ασφαλείας στο μαθητή και αυτό είναι το σύνθημα άλλωστε «πρώτα ο μαθητής» και θέτει στην υπηρεσία του το εκπαιδευτικό δυναμικό. Κάποιοι διαμαρτύρονται και χαρακτηρίζουν σκάνδαλο το νομοσχέδιο. Σκάνδαλο δεν είναι να βελτιώνεις την εθνική παιδεία, σκάνδαλο είναι να αφήνεις να βαλτώνει μια κατάσταση.

Δείτε προηγμένες σε θέματα παιδείας χώρες. Επενδύουν μαζικά στο σχολείο, γιατί έχουν αντιληφθεί απόλυτα ότι στην κοινωνία της γνώσης το πιο σημαντικό πλεονέκτημα και η καλύτερη μακροπρόθεσμα επένδυση μιας χώρας είναι τα μυαλά, η ευφυΐα του λαού, το δυναμικό της νεολαίας. Εκεί, λοιπόν, επενδύουμε και οι τόκοι από το κεφάλαιο που κατατίθεται σήμερα θα είναι άυριο το κέρδος της πατρίδας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Βούρο.

Το λόγο έχει ο Μιχάλης Μπεκίρης Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τα θέματα της παιδείας συγκέντρωναν και εξακολουθούν να συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον όλων των πολιτών. Είναι ένας τομέας της δημόσιας ζωής που πάντοτε έχουμε ιδιαίτερη σχέση και που όλοι ανεξαιρέτως θέλουμε συνεχώς να βελτιώνουμε.

Ασφαλώς, υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις, διαφορετικές τακτικές, διαφορετικές πολιτικές. Σίγουρα, οι λύσεις που

προτείνουμε είναι διαφορετικές. Έχουμε, όμως, ως κοινό παρανομαστή την γενική βελτίωση του επιπέδου της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Θυμάμαι ως Βουλευτής της συμπολίτευσης τα προηγούμενα χρόνια τη μόνιμη, την έντονη αντίδραση της τότε αξιωματικής αντιπολίτευσης για τα πάντα. Δεν βρήκε τίποτε σωστό. Το αντίθετο. Πολέμησε και μάλιστα λυσσαλέα οποιαδήποτε αλλαγή. Αλλαγές που έφερε ο νόμος πλαίσιο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αλλαγές που λειτούργησαν ευεργετικά στο σύνολο της εκπαίδευσης. Μηδένιζε, ισοπέδωνε, πλειοδοτούσε στην δημαγωγία και στον λαϊκισμό.

Σήμερα ως Κυβέρνηση ξεκίνησε με τυμπανοκρουσίες και με μεγάλα λόγια. Μίλησε για το νέο σχολείο, για το έξυπνο σχολείο, για το «πράσινο» σχολείο. Μίλησε για τεράστιες αλλαγές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μίλησε για τα πάντα χωρίς, όμως, να πει απολύτως τίποτα, χωρίς να έχει μια πιξίδα να ακολουθήσει.

Το πρόβλημα ήταν και παραμένει για το ΠΑΣΟΚ να ακυρώνει ό,τι έκανε η κακή Νέα Δημοκρατία. Λειτουργεί παρορμητικά, χωρίς κανένα απολύτως σχέδιο, μόνο με μεγαλοστομίες, μόνο με μεγαλεπήβολα σχέδια, αλλά στην πράξη ένα απόλυτο μηδέν.

Μετά από επτά μήνες στη διακυβέρνηση του τόπου, εισάγει στη Βουλή ένα πολυνομοσχέδιο για την παιδεία, που αφορά τους πάντες και τα πάντα, τον μέντορα, τον δόκιμο εκπαιδευτικό, τα συγγράμματα, τη μεταλυκειακή εκπαίδευση τους διορισμούς των εκπαιδευτικών, την αξιολόγηση και άλλα πολλά.

Θα ήθελα να σταθώ λόγω χρόνου κυρίως στα ζητήματα που αφορούν την τριτοβάθμια εκπαίδευση και τη βάση του «10». Πραγματικά, πιστεύω ότι είναι λογικό να υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις και θεμιτό και λογικό. Η εμμονή, όμως, με βάση κυρίως τον λαϊκισμό είναι εντελώς ανεξήγητη. Εάν ο λόγος που προχωρεί η Κυβέρνηση σ' αυτή τη ρύθμιση είναι ότι το είχε υποσχεθεί όταν ήταν αξιωματική αντιπολίτευση, τότε κακώς πράττει.

Σύμφωνοι, το είχατε υποσχεθεί, όμως, δεν είναι το μόνο το οποίο είχατε υποσχεθεί. Εάν μετρήσουμε πόσα είχε υποσχεθεί η Κυβέρνηση, τα οποία δεν τηρεί, θα χρειαστούμε αρκετές συνεδριάσεις της Ολομέλειας για να τα αναπτύξουμε.

Μην προσπαθεί, λοιπόν, η Κυβέρνηση να φανεί συνεπής εκεί που δεν πρέπει. Ας φανεί σε άλλα. Όπως, το περίφημο ότι «τα λεφτά υπάρχουν». Υπήρχαν στο δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό. Υπήρχαν στη δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο σύνταξη. Υπήρχαν, επίσης, στην περικοπή των επιδομάτων, στην αύξηση της έμμεσης και της άμεσης φορολογίας. Υπήρχαν, πράγματι, τα χρήματα και κατάφερε η Κυβέρνηση Παπανδρέου και τα βρήκε.

Δυστυχώς, η κακή Νέα Δημοκρατία και ο κακός Καραμανλής δεν μπορούσε να τα βρει με την ευκολία που, πράγματι, σήμερα τα βρήκε το ΠΑΣΟΚ. Ας αφήσει, λοιπόν, τις κορώνες η Κυβέρνηση περί προεκλογικής δέσμευσης με τη βάση του 10 γιατί σχεδόν το σύνολο των υποσχέσεων ξεχάστηκε. Ξεχάστηκαν και γρήγορα οι καλύτερες ημέρες και κατόρθωσαν μέσα σε έξι μόνο μήνες να καταντήσουν τη χώρα να μην μπορεί να δανειστεί. Κατόρθωσαν να συγκρινόμαστε με τη Βενεζουέλα και με το Πακιστάν σε ό,τι αφορά το επίπεδο του δανεισμού.

Κύριε Πρόεδρε, η βάση του 10 ήταν μια πολύ σημαντική ρύθμιση για τη βελτίωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ιδιαίτερα για τα ΤΕΙ. Ήταν μια ευκαιρία για τα περιφερειακά πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ να αλλάξουν επιτέλους το αντικείμενο σπουδών. Να γίνουν πιο ανταγωνιστικά, να προσελκύσουν φοιτητές που ενδιαφέρονταν για το αντικείμενο των σπουδών.

Ποιον, πραγματικά, έβλαψε η βάση του «10»; Τα τμήματα που αποφοιτούσε με το ζόρι το 10% των εισαχθέντων; Ακόμη και ως μέσο άσκησης περιφερειακής πολιτικής είχε αποτύχει, γιατί απλά γινόταν με τον εσφαλμένο τρόπο. Γιατί δεν υπήρχε πραγματικό ενδιαφέρον από τους φοιτητές. Πολλές φορές εγγράφονταν και ούτε καν έμεναν στην πόλη όπου ήταν η σχολή.

Αν θέλουμε, λοιπόν, να ασκήσουμε περιφερειακή πολιτική, ας δημιουργήσουμε τμήματα στην περιφέρεια και για τα ΑΕΙ και για τα ΤΕΙ, τα οποία θα συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον. Ας κάνουμε κάτι για την αφαίμαξη των περιφερειακών τμημάτων από τις μεταγραφές.

Στα κεντρικά πανεπιστήμια διπλασιάζεται ο αριθμός των φοιτητών από τις μετεγγραφές. Δεν θα επιτύχουμε τίποτα απολύτως με την παράταση του βίου σχολών που δεν έχουν απολύτως κανένα νόημα. Το μόνο που θα καταφέρει η Κυβέρνηση, θα είναι να εξαπατήσει για βραχύ, όμως, χρονικό διάστημα κάποιες τοπικές κοινωνίες που αντιμετώπισαν προβλήματα. Θα τις βοηθούσε, όμως, πραγματικά αν δημιουργούσε ανταγωνιστικά τμήματα σ' αυτές τις περιοχές.

Ένα άλλο ζήτημα είναι αυτό που αφορά στα συγγράμματα των φοιτητών. Πράγματι, η ηλεκτρονική διανομή συγγραμμάτων καθιερώθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση και εφαρμόστηκε ίσως με κάποιες καθυστερήσεις. Είναι ένα σωστό μέτρο που όμως από μόνο του δεν επιφέρει και καμμία δραματική αλλαγή. Πέρα απ' αυτό δεν είναι σαφές τι προσθέτει το Υπουργείο Παιδείας στο συγκεκριμένο τομέα με αυτό το νομοσχέδιο.

Χρήσιμο πάντως είναι ότι εκτός από την καθιέρωση του πολλαπλού συγγράμματος και της ηλεκτρονικής διανομής να προχωρήσουν και οι άλλες δραστηριότητες, όπως η ενίσχυση των βιβλιοθηκών των πανεπιστημίων με τα πολλαπλά συγγράμματα που προτείνονται από τους διδάσκοντες, αλλά παράλληλα και η ενίσχυση της έρευνας και της μάθησης με άλλες πηγές γνώσης, πέραν από τα συγγράμματα.

Για παράδειγμα, είναι τελείως παράλογο να ζητούμε από τους ερευνητές, αλλά και από τους φοιτητές την προαγωγή της έρευνας και ο οργανισμός που παρέχει την πρόσβαση σε επιστημονικά περιοδικά να την απαγορεύει στα ελληνικά πανεπιστήμια για τον απλούστατο λόγο ότι δεν έχει ακόμα πληρωθεί.

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνοντας θέλω να πω ότι η Κυβέρνηση Παπανδρέου επιλέγοντας την προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο με τις ανυπολόγιστες συνέπειες που επιφέρει αυτή η πολιτική στη χώρα και για τους πολίτες δυναμιτίζει την κοινωνική συνοχή, βυθίζει τον τόπο σε μια βαθιά ύφεση και όπως όλα δείχνουν οδηγούμαστε σε ένα δρόμο μιας άλλης πραγματικότητας, χωρίς καμία απολύτως επιστροφή.

Και σαν να μην έφταναν οι πειραματισμοί αυτοί στην οικονομία, επεκτείνονται και στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας. Χωρίς πρόγραμμα, χωρίς όραμα, χωρίς προσανατολισμό στην πιο δύσκολη στιγμή για το έθνος, για τη χώρα, για τους πολίτες η Κυβέρνηση αποφασίζει για το μέλλον της εκπαίδευσης, χωρίς, όμως, την εκπαίδευση. Δυστυχώς δημιουργεί μια «πράσινη» εκπαίδευση από την οποία το μόνο που ίσως τελικά θα μείνει θα είναι το χρώμα της.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Βλέπετε κάποιες αλλαγές στον κατάλογο. Είναι για τη διευκόλυνση των συναδέλφων λόγω της ημέρας.

Το λόγο έχει ο Άγγελος Τόλκας Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΛΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, συζητούμε σήμερα την πρώτη από μια σειρά νομοθετικών πρωτοβουλιών που θα ακολουθήσουν για την εκπαίδευση. Ξεκινούμε από το σημαντικότερο παράγοντα αυτής της αλυσίδας τον εκπαιδευτικό.

Επιτρέψτε μου, να αναφέρω πόσο σημαντικό ρόλο διαδραμάτισαν και σε μένα προσωπικά οι δάσκαλοι και οι καθηγητές μου, σε μια μικρή επαρχιακή πόλη στη Νάουσα, όπου όμως είχα την τύχη να έχω δασκάλους που νοιάστηκαν για την εκπαίδευσή μας, που αναζήτησαν και ενίσχυσαν την διαφορετικότητα του κάθε μαθητή, που συνδύασαν το σχολείο με τον τόπο και το πλούτισαν με επιπλέον δυνατότητες.

Σήμερα, τέτοιους δασκάλους χρειαζόμαστε, να τους εμπιστευτούμε, να αποδίδουν, να είναι οι εκπαιδευτικοί της σύγχρονης εποχής. Στη συζήτησή μας μέχρι τώρα, η κύρια μομφή της Αντιπολίτευσης βρίσκεται στη βάση της μη μονιμοποίησης των εκπαιδευτικών που μέχρι σήμερα υπηρέτησαν από διάφορες θέσεις την εκπαίδευση. Είναι, όμως, υποτιμητικό για τους ίδιους αυτούς τους εκπαιδευτικούς, για όλα τα νέα παιδιά που ήταν και εδώ να πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης.

Τι είχαμε όλο το προηγούμενο διάστημα; Είχαμε μια σειρά από πολλαπλές κατηγορίες μέσα από την οποία γινόταν η είσοδος των νέων εκπαιδευτικών στην εκπαίδευση. Όχι με κανόνες, όχι

με συγκεκριμένη διαδικασία, αλλά και πάλι με την ευχέρεια του εκάστοτε Υπουργού. Και σε αυτόν τον ευαίσθητο χώρο της εκπαίδευσης διδάχθηκαν οι Έλληνες την εξάρτηση από τα βουλευτικά και τα υπουργικά γραφεία. Ουσιαστικά, ήταν η εφαρμογή των ψηφροηρικών «STAGE», ακόμη και στην εκπαίδευση. Και σήμερα που προσπαθούμε να θέσουμε ένα αντικειμενικό, ενιαίο, αξιολογικό τρόπο πρόσληψης των εκπαιδευτικών, η Νέα Δημοκρατία το αρνείται.

Στο παρόν νομοσχέδιο κυρίαρχη τομή αποτελεί ο ενιαίος τρόπος επιλογής και πρόσληψης των εκπαιδευτικών. Οι αξιολογικές διαδικασίες του ΑΣΕΠ εφαρμόζονται στο σύνολο του εκπαιδευτικού προσωπικού.

Με τον τρόπο αυτό κλείνουν τα παράθυρα διορισμών με κάθε διαβλητή διαδικασία. Μετά από ένα συγκεκριμένο χρονικό στάδιο προσαρμογής, όλες οι προσλήψεις γίνονται αποκλειστικά από αναμορφωμένες διαδικασίες ΑΣΕΠ, πρακτική που θα καταργήσει σωρευμένες και χρόνιες στρεβλώσεις στις διαδικασίες πρόσληψης.

Να είστε σίγουροι, ότι στο σημερινό κλίμα απαξίωσης της πολιτικής και της μάχης κατά του παλαιοκομματισμού και του ρουσφετιού, στην αγωνία της κοινωνίας για αξιολογία, οι νέοι άνθρωποι και πολύ περισσότερο οι εκπαιδευτικοί που επιθυμούν να προσφέρουν στην εκπαίδευση, με ανακούφιση ακούν τις σημερινές μας προτάσεις.

Γνωρίζουμε πολύ καλά τα νέα οικονομικά δεδομένα, μέσα στα οποία διεξάγεται η συζήτηση και το πόσο πλήττουν ακόμη και τους εκπαιδευτικούς. Γνωρίζουμε επίσης, και το πόσο αδικημένοι νιώθουν, όλοι όσοι τόσα χρόνια με αυταπάρνηση προσφέρουν στην εκπαίδευση εξαιτίας ενός κακού συστήματος που υπήρχε. Φροντίζουμε όμως, γι' αυτούς. Λαμβάνουμε υπ' όψιν στο παρόν όλα τα εφόδια και όλα τα προσόντα που έχουν αποκτήσει, αλλά θέτουμε και μία κατάλληλη μεταβατική περίοδο και άλλες προβλέψεις.

Για αυτές τις προσδοκίες όμως, που καλλιέργησε η προηγούμενη κυβέρνηση, ενώ δεν υπήρχαν οικονομικές δυνατότητες, δεν ακούσαμε κουβέντα. Σήμερα η Κυβέρνηση απαντάει σε ένα ακόμη κυρίαρχο αίτημα της κοινωνίας, αλλά και των ίδιων των εκπαιδευτικών.

Ο απόφοιτος μιας παιδαγωγικής σχολής, πράγματι, μπορεί να διδάξει στην τάξη; Καθιερώνεται, λοιπόν, σήμερα το πιστοποιητικό παιδαγωγικής κατάρτισης μια διαδικασία που εγγυάται την ικανότητα του εκπαιδευτικού. Γιατί, πραγματικά, χρειαζόμαστε ικανούς εκπαιδευτικούς με πιστοποιημένη κατάρτιση και όχι με αμφισβητούμενες ικανότητες.

Ένα τρίτο βασικό σημείο του σημερινού νομοσχεδίου. Κύριο μέλημα της πολιτείας είναι και πρέπει να είναι ο εκπαιδευτικός να βρίσκεται στην υπηρεσία του μαθητή, σε επικοινωνία και συνεργασία μαζί του. Μέλημα της πολιτείας δεν είναι απλά να διορίζει όσους περισσότερους μπορεί στο δημόσιο ή να εξυπηρετεί πρώτα τους εκπαιδευτικούς και έπειτα τους μαθητές. Ακριβώς στοχεύοντας στον εξορθολογισμό του λειτουργήματος του εκπαιδευτικού, προτιμούμε ένα σταθερό αριθμό μόνιμων εκπαιδευτικών με σταθερή σχέση και σύνδεση με τη μαθητική κοινότητα.

Ακόμη, για πρώτη φορά γίνεται μία σοβαρή προσπάθεια να επιστρέψει ο εκπαιδευτικός στο φυσικό του περιβάλλον, την αίθουσα διδασκαλίας. Άλλωστε, αυτός είναι ο στόχος και η επιλογή των υποψηφίων εκπαιδευτικών. Εξορθολογίζονται και περιορίζονται οι αποσπάσεις, αξιοποιείται ο εκπαιδευτικός στην εφαρμογή της επιστήμης του και όχι σε διοικητικές θέσεις που πολλές φορές συνδυάζεται με την εκπαίδευση.

Αλήθεια, μπορεί να είναι κανείς περήφανος με την εικόνα γραφείων διευθύνσεων εκπαίδευσης, όπου στοιβάζονταν υπερπληθώρα δασκάλων και καθηγητών, με διοικητικά δήθεν καθήκοντα;

Ένα ακόμη μεγάλο πρόβλημα που διορθώνουμε με το παρόν νομοσχέδιο, είναι η περιβόητη και πολυπόθητη αξιολόγηση. Την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και του συστήματος την ακούμε πάρα πολλά χρόνια, χωρίς όμως να έχει γίνει ουσιαστικά καμμία πρόοδος μέχρι σήμερα. Και αυτό αλλάζει! Τόσο ο εκπαιδευτικός, όσο και ολόκληρη η εκπαιδευτική μονάδα αξιολογούνται με αντικειμενικά κριτήρια. Η σχολική μονάδα βάζει τους δικούς της στό-

χους, αυτοαξιολογείται και στη συνέχεια υποβάλλει την έκθεσή της στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Είναι προφανώς μια θετική και έγκυρη διαδικασία.

Κυρία Υπουργέ, επιτρέψτε μου να καταθέσω και εδώ την πρότασή που είχα διατυπώσει και στην επιτροπή για την εισαγωγή κριτηρίων και δεικτών εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων, ώστε να ακούσουμε ακόμη περισσότερο και τις οικογένειες αλλά και τις κοινωνίες.

Για να μην καταραστώ το χρόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρεμβαίνουμε με το σημερινό νομοσχέδιο και σε μία σειρά από ακόμα κρίσιμα ζητήματα και στο επίπεδο των πανεπιστημίων και με τη βάση του 10, με θετικές προβλέψεις για όλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταθέτουμε και κρινόμαστε σήμερα για την αξιοπιστία μας, για την ουσιαστική παρέμβασή μας για το συμφέρον του μαθητή, του τόπου μας, της ελληνικής κοινωνίας και για όσα η ελληνική κοινωνία θέλει να δει από εμάς και μας έθεσε να πραγματοποιήσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Γεώργιος Κοντογιάννης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς για εμάς τους ίδιους, για τη χώρα και κυρίως για τη νέα γενιά ο πολιτικός κόσμος μετράει πολλές χαμένες μάχες και πολύ περισσότερες χαμένες ευκαιρίες για την προώθηση των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων στο χώρο της παιδείας.

Ο κάθε πολιτικός και κομματικός χώρος όμως, φέρει διαφορετικό μερίδιο ευθύνης για τα πράγματα που δεν έγιναν, για τις αλλαγές που παρεμποδίστηκαν, για τις μεταρρυθμίσεις που έμειναν μετέωρες.

Η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση, προσπάθησε να προχωρήσει το εκπαιδευτικό μας σύστημα μερικά βήματα στο μέλλον, αλλά βρέθηκε αντιμέτωπη με τη λυσσώδη αντίδραση των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, καθώς και κατεστημένων στο χώρο της εκπαίδευσης.

Το ΠΑΣΟΚ φέρει ιστορική και βαρύτερη ευθύνη, διότι ως αντιπολίτευση υποκρίπτοντας στις εσωτερικές του ισορροπίες και παρά το γεγονός ότι ο σημερινός Πρωθυπουργός είχε διαχρονικά άλλες αντιλήψεις, αναζήτησε προφάσεις για να δραπετεύσει από την αναθεώρηση του άρθρου 16, αντιτάχθηκε στην αξιολόγηση και σε κάθε μέτρο, που στόχευε στην αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης. Ενώ κάποιοι άλλοι, μαζί με τους επαγγελματίες συνδικαλιστές της εκπαίδευσης αντιμετώπισαν τον ευαίσθητο χώρο της παιδείας, ως αρένα επαναστατικής γυμναστικής και επίδειξης πολιτικής δύναμης.

Επειδή όμως η κριτική προς τους άλλους θα πρέπει να συνοδεύεται και από την αυτοκριτική, οφείλω να παραδεχτώ ότι και η Νέα Δημοκρατία, υποκρίπτοντας στο φόβο του πολιτικού κόστους, δεν υποστήριξε έως τέλους – ως όφειλε – την τότε Υπουργό Παιδείας Μαριέττα Γιαννάκου στη μάχη για την προώθηση των μεταρρυθμίσεων.

Η σημερινή Υπουργός Παιδείας φέρνει ένα πολυνομοσχέδιο, στο οποίο όμως φαίνεται ότι βάζει το κάρτο μπροστά από το άλογο. Επιχειρεί αλλαγές στον τρόπο διορισμού των εκπαιδευτικών, την ώρα που το Πρόγραμμα Σταθερότητας απαιτεί ουσιαστικά να μη γίνουν προσλήψεις στα σχολεία για τα επόμενα τρία χρόνια. Είναι μαθηματικά προδιαγεγραμμένο ότι δεκάδες σχολεία στην ελληνική περιφέρεια δεν θα μπορέσουν να λειτουργήσουν εξαιτίας των κενών που θα υπάρξουν.

Έτσι από την προεκλογική και μετεκλογική δέσμευση του κ. Παπανδρέου για αύξηση κατά 1.000.000.000 ευρώ των πόρων για την παιδεία, φτάσαμε στο να περικόπτουμε ζωτικά κονδύλια από την εκπαίδευση.

Σε ό,τι αφορά τις επί μέρους ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, δεν μπορούμε να μην επισημάνουμε ότι η πρόβλεψη για πρόσληψη εκπαιδευτικών αποκλειστικά μέσω διαγωνισμών του ΑΣΕΠ, πλήττει τον προγραμματισμό ζωής δεκάδων εκπαιδευτικών με πλούσια προϋπηρεσία και κατοχυρωμένο δικαίωμα διορισμού.

Διότι, η συμμετοχή στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ θεσπίζεται η υποχρεωτική κατοχή του πιστοποιητικού παιδαγωγικής επάρκειας, το οποίο θα χορηγείται εντός του πανεπιστημίου ή κατά το μεταπτυχιακό. Ουδείς όμως, γνωρίζει, πώς και από ποιο φορέα θα χορηγηθεί, όσον αφορά στους εκπαιδευτικούς που ήδη έχουν αποφοιτήσει και έχουν υπηρετήσει ήδη ως αναπληρωτές ή ως ωρομίσθιοι. Είναι σαφώς μια «γκρίζα ζώνη» που απαιτεί αποσαφήνιση.

Η εισαγωγή του θεσμού του δόκιμου εκπαιδευτικού δεν είναι κατ' ανάγκη αρνητική, ωστόσο ο ρόλος του μέντορα που θα έχει βαρύνουσα άποψη για την μονιμοποίηση του εκπαιδευτικού με την παρέλευση της διετίας παραμένει θολός. Πώς θα επιλέγεται; Πώς θα αξιολογείται πριν αξιολογήσει; Αυτά είναι επίσης ερωτήματα προς απάντηση.

Επιχειρείται η εισαγωγή ενός είδους αξιολόγησης σε επίπεδο σχολικής μονάδας, χωρίς όμως σαφές περίγραμμα και ουσία. Δεν νομίζω επίσης, ότι ευνοεί τη γνώση και την αξιοκρατία το γεγονός ότι για την εκλογή ενός σχολικού συμβούλου περισσότερα μόρια λαμβάνει κάποιος, που έχει συμμετοχή σε ένα σεμινάριο, παρά κάποιος που διαθέτει δύο ή τρία πτυχία.

Όσον αφορά τη βάση του 10 που εισήγαγε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η κατάργησή της δεν υπηρετεί σίγουρα την αναγκαία αναβάθμιση των ΑΕΙ. Το τί υπηρετεί το μοιολόγησε η ίδια η Υπουργός Παιδείας, όταν μιλώντας στην επιτροπή έκανε λόγο για «αποσπασματική επιλογή», επειδή – όπως είπε – «δεν αντέχει η ελληνική κοινωνία και το σύστημα για ακόμη μία χρονιά είκοσι χιλιάδες κενές θέσεις και είκοσι χιλιάδες παιδιά, τα οποία θα κινούνται προς κάθε κατεύθυνση».

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συνθήκες που βιώνουμε οδηγούν σε ανατροπές, όχι μόνο στην οικονομία και στην κοινωνία, αλλά και στο πολιτικό σκηνικό. Δυστυχώς όμως, η συγκυρία οδηγεί σε ισοπεδωτικές αντιλήψεις, σ' έναν ιδιόμορφο λαϊκισμό, που είναι μεν απόρροια των λαθών του σημερινού πολιτικού συστήματος, αλλά που τείνει να ξεφύγει ακόμα και από τα όρια της δημοκρατίας. Ισοπεδωτικές αντιλήψεις που πολλές φορές ενισχύονται είτε άκριτα είτε συνειδητά από ορισμένα μέσα ενημέρωσης ανοίγουν το δρόμο σε κάθε μορφής επιδόξους σωτήρες.

Απέναντι σε αυτήν την τραγική κατάσταση ως πολιτικά πρόσωπα που διαχρονικά έχουμε ευθύνες για τη δημιουργία των σημερινών προβλημάτων, εκτός από ένα μεγάλο συγγνώμη προς το λαό, οφείλουμε, έστω και τώρα, να απεμπλακούμε από το πολιτικό κόστος και να αναλάβουμε τις ευθύνες μας απέναντι στη χώρα. Δεν κρινόμαστε από το αν απαιτούνται ή όχι οι ψήφοι μας, δεν κρινόμαστε από τη στιγμιαία παρουσία μας, κρινόμαστε συνολικά από τη στάση μας απέναντι στην κρίση και από το πώς βοηθάμε για να την ξεπεράσουμε το ταχύτερο δυνατό.

Κυρία Υπουργέ, γνωρίζετε καλά ότι η παιδεία αποτελεί τη μεγαλύτερη επένδυση για μια χώρα, ένα έθνος που θέλει να έχει μέλλον. Και ιδιαίτερα μέσα στην κρίση που περνάμε η ανάγκη αυτή προβάλλει πιο επιτακτική για την Ελλάδα.

Δυστυχώς, με το παρόν σχέδιο νόμου δεν δίνεται τέτοια προοπτική στην ελληνική παιδεία. Δυστυχώς, η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας παραμένει εγκλωβισμένη σε συντηριακές και μικροκομματικές λογικές, γεγονός που με υποχρεώνει να καταψηφίσω το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά τα χρόνια προσπαθώντας να προσεγγίσουμε το περιεχόμενο της κρίσης έχουμε καταλήξει σε ένα συμπέρασμα, ότι η χώρα μας η οικονομία μας έχει πρόβλημα συγκριτικού μειονεκτήματος στην ανταγωνιστικότητα.

Η προηγούμενη κυβέρνηση κατέληξε να καταφύγει στη συμπίεση του κόστους εργασίας. Αλλά και πολλά από τα μέτρα που επιβάλλονται σήμερα στην ελληνική κοινωνία βρίσκουν ως κατα-

φύγιο τη μείωση του κόστους εργασίας, βρίσκουν ως καταφύγιο τη συμπίεση του κόστους παραγωγής μέσα από τη μείωση του κόστους εργασίας, για να δημιουργήσουν αυτό το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

Είχαμε πει, σαν ΠΑΣΟΚ στην αντιπολίτευση, και τώρα πρέπει να το τονίσουμε ότι δεν βρίσκεται η λύση του προβλήματος στη δημιουργία συγκριτικού πλεονεκτήματος στη χώρα μας, στη συμπίεση ολοένα και περισσότερο, προκειμένου να φτάσουμε σε κόστη τύπου Βουλγαρίας και διπλανών χωρών, οι οποίες όντως είχαν συγκριτικό πλεονέκτημα εξαιτίας της μείωσης του χαμηλού, ευάλωτου κόστους παραγωγής, της χαμηλής αμοιβής της εργασίας.

Είχαμε πει ότι υπάρχουν άλλα πρότυπα. Υπάρχει το πρότυπο της Φινλανδίας, όπου η χρηματοδότηση στην παιδεία, στην έρευνα, στην τεχνολογία, με τη δημιουργία νέων πρότυπων σχολείων, έφταξε εκείνη τη χώρα, αλλά και άλλες χώρες συνακόλουθα πλεονεκτήματα και μπορούν και στέκονται στον ανταγωνισμό, παράγουν πλούτο. Αυτές οι χώρες επένδυσαν, λοιπόν, στην παιδεία και στην εκπαίδευση. Επένδυσαν στην έρευνα και στην τεχνολογία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι προφανές ότι το ελληνικό σχολείο δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας. Βρίσκεται σε μια τεράστια και εκτεταμένη κρίση, γι' αυτό και πολύ σωστά το όραμα, που προβάλλει το νομοσχέδιο και το Υπουργείο για τη δημιουργία ενός νέου σχολείου είναι εκ των ουκ άνευ.

Είναι ανάγκη, αγαπητοί συνάδελφοι, να πάμε σε μια δημόσια εκπαίδευση, σε μια δημόσια και δωρεάν παιδεία -γιατί αυτό λέει η στρατηγική του Υπουργείου και του ΠΑΣΟΚ- που θα παρέχει αγαθά, υπηρεσίες, σύγχρονη παιδεία και εκπαίδευση, που θα προσφέρει στην ελληνική κοινωνία. Είναι αλήθεια ότι σε αυτήν την στρατηγική πρώτα ο μαθητής έχει το λόγο. Το σχολείο έχει ως κέντρο το μαθητή και όχι άλλα ζητήματα, άλλες προτεραιότητες, άλλες ιεραρχίες.

Σε αυτό το σχολείο χρειάζεται η χρήση νέων τεχνολογιών, όπως του ψηφιακού σχολείου, όπως του ηλεκτρονικού βιβλίου. Χρειάζεται αλλαγή του περιεχόμενου σπουδών, χρειάζονται νέα συγγράμματα, χρειάζεται η τόνωση των ολοήμερων σχολείων για να δίνουνται ευκαιρίες στις οικογένειες να δίνουν και αυτές με τη σειρά τους τις δυνατότητες στα παιδιά να σπουδάζουν σε καλύτερες συνθήκες. Να εξυπηρετείται η σύγχρονη οικογένεια στο σύνθετο κοινωνικό και εργασιακό περιβάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι πάνω απ' όλα, όμως, σημασία έχει να δοūμε τον καθηγητή, τον εκπαιδευτικό γιατί η διαχείριση των ανθρώπινων πόρων απεδείχθη ιστορικά και στο κράτος και στις επιχειρήσεις, πόσο μάλλον στην παιδεία είναι το κρισιμότερο μέγεθος.

Μήπως δεν έχουμε όλοι στον περίγυρό μας κάποιους εκπαιδευτικούς οι οποίοι έχουν προβλήματα; Αυτοί οι άνθρωποι, όπως και άλλοι δημόσιοι λειτουργοί, μπαίνουν σε σχολείο για να διδάξουν και μόνο η είσπραξή τους, το ποιες προσωπικότητες είναι εμάς μας δημιουργεί προβλήματα. Δεν πρέπει σε αυτόν το χώρο να περνάμε από έναν έλεγχο; Εξετάσεις, εκπαίδευση, επάρκεια, για εκπαιδευτικούς, οι οποίοι διαμορφώνουν τα παιδιά μας, τους μελλοντικούς πολίτες;

Αντί να στεκόμαστε κριτικά σε αυτές τις επιλογές, θα έπρεπε να θεωρείται αυτονόητο. Και θεωρώ ότι η στόχευση, στρατηγική και αρχιτεκτονική, είναι σωστή. Και νομίζω ότι μόνο έτσι θα δημιουργήσουμε προϋποθέσεις ενός νέου, σχολείου σύγχρονου, ενός σχολείου που θα ανταποκρίνεται στις συνθήκες που απαιτούν οι καιροί.

Θέλω να θίξω δύο ζητήματα ακόμα. Η βάση του 10 απεδείχθη, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν απέδωσε τα αναμενόμενα. Δεν δίκαιωσε τις προσδοκίες σας. Δεν δημιούργησε ποιοτικές συνθήκες καλύτερες αυτή η διοικητική παρέμβαση.

Άρα, λοιπόν, μετά από τόσα χρόνια πρέπει να βγάλουμε τα συμπεράσματά μας. Αφού δεν απέδωσε. Τι έφερε όμως στον αντίποδα; Απέκλεισε ένα σωρό νέους ανθρώπους από τη δυνατότητα πρόσβασης στα πανεπιστήμια. Μην επιμένετε, λοιπόν, σε μια επιλογή, η οποία είχε μια μεταφυσική λογική, μία θεωρητική προ-

σέγγιση ότι αν βάλουμε μια μπάρα θα φτιάξουμε καλύτερες προϋποθέσεις στην παιδεία. Δεν είναι σωστό και πρέπει να το αναγυρρίσετε.

Το τελευταίο, κύριε Πρόεδρε. Θέλω να αναφερθώ σε κάτι που δεν προβλέπεται. Θεωρώ ότι υπάρχουν οι εμπειροτέχνες, κυρία Υπουργέ, των μουσικών σχολείων οι οποίοι αποκλείονται. Είκοσι και τριάντα χρόνια αυτά τα παιδιά διδάσκουν στα μουσικά σχολεία και δεν υπάρχει πρόβλεψη. Θα σας παρακαλέσω τις επόμενες ώρες και μέρες να διορθώσετε αυτό το έλλειμμα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Βαΐτσης Αποστολάτος, γιατί μετά αναλαμβάνει τη διεύθυνση της Έδρας, οπότε με την άδεια του Σώματος, δίνουμε αυτήν τη διευκόλυνση.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι.

Ομολογώ ότι πιστεύω ότι εάν είχαμε αληθινά πεπαιδευμένους πολίτες σίγουρα και αυτήν την κρίση που περνάμε θα την περνούσαμε καλύτερα. Ενδεχομένως να μην είχαμε φτάσει σε αυτή. Και, όπως και στην επιτροπή είχα τελειώσει το λόγο μου, έλεγα ότι αν το ΠΑΣΟΚ δεν θέλει το επόμενο διάγγελμα να το κάνει από την Κασταλία πηγή ή από τον Αχέροντα ποταμό, θα πρέπει να καταλάβει ότι η παιδεία δεν είναι νευραλγικό σημείο, είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της ύπαρξης του έθνους, του κράτους.

Η κρίση πολλές φορές αποτελεί ευκαιρία για ανατροπές και αυτό ιστορικά έχει αποδειχθεί. Σε αυτήν τη λογική η μεταρρύθμιση που το Υπουργείο φέρνει είναι και φαίνεται έκδηλη η συναίσθηση της ανάγκης για μια τολμηρή νομοθετική παρέμβαση, η οποία κινείται με την πολιτική γλώσσα στη σωστή κατεύθυνση. Βέβαια, κρίνεται απολύτως απαραίτητη τώρα, στον κρίσιμο χώρο της παιδείας. Το ουσιώδες στο νομοσχέδιο αυτό, είναι ότι αγγίζει θέματα σημαντικά για την εκπαιδευτική διαδικασία, προτείνοντας ένα πρόγραμμα μαθητοκεντρικό. Το ζητούμενο, πέρα από το ουσιώδες είναι αυτό το νομοσχέδιο να εφαρμοστεί ως νόμος και, βεβαίως, να διαρκέσει στο χρόνο και όχι να αποτελέσει αντικείμενο μιας νέας εκπαιδευτική μεταρρύθμισης σε λιγα χρόνια, όπως γνωρίζουμε όλοι ότι συμβαίνει συνήθως.

Σε μια γενική θεώρηση του συνόλου του νομοσχεδίου έχω κρίνει πολύ θετική την προσπάθεια που γίνεται να μπει μια τάξη στο σύστημα των προσλήψεων των εκπαιδευτικών και στο σύστημα των μεταθέσεων και αποσπάσεων τους, καθιερώνοντας την έννοια της συγκεκριμένης οργανικής θέσης σε κάθε συγκεκριμένη σχολική μονάδα. Κρίνουμε θετική επίσης τη ρύθμιση περί δόκιμου εκπαιδευτικού πριν την μονιμοποίησή του, καθώς και την καθιέρωση του μέντορά του, όπως επίσης και το θέμα των κολλεγίων.

Από αυτούς του γενικούς άξονες αποδεικνύεται ότι, πραγματικά, υπάρχει η διάθεση για κάτι καλό για την παιδεία. Είμαστε, λοιπόν, θετικοί απέναντι στο νομοσχέδιο αρκεί, βεβαίως, να δοθούν συγκεκριμένες διευκρινήσεις και να διασαφηνιστούν.

Πρώτον το θέμα των πολυτέκνων που ο συνάδελφος κ. Γεωργιάδης ανέπτυξε εκτενώς, ως προς τις προσλήψεις και τον ΑΣΕΠ. Τα κριτήρια βάσει των οποίων θα επιλέγεται και θα λειτουργεί ο μέντορας του δόκιμου εκπαιδευτικού και βεβαίως, να δοθούν περαιτέρω λεπτομέρειες ως προς τον τρόπο διασφάλισης της αντικειμενικής αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου.

Συγκεκριμένα, στο κεφάλαιο Γ' για τα θέματα υπηρεσιακών μεταβολών και αξιολόγησης και το άρθρο 32, εγείρονται οι βασικές μας ενστάσεις, διότι δεν μας φέρνετε διατάξεις πραγματικής αξιολόγησης, αλλά εσωτερικής αξιολόγησης, αυτοαξιολόγησης. Άρα, δεν κινείται το θέμα εδώ στην κατεύθυνση συγκρότησης θεσμών ελέγχου υπεύθυνων για την αμερόληπτη, ακομμάτιστη και αξιοκρατική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού προσωπικού και του επιτελούμενου εκπαιδευτικού έργου που επιτελείται ανά βαθμίδα εκπαίδευσης τόσο στα σχολεία όσο και στα πανεπιστήμια.

Στην παράγραφο 2, στο άρθρο 32, στην προβλεπόμενη διαδικασία για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας, προβλέπεται η κατάρτιση ενός προγράμματος

δράσης στην αρχή του σχολικού έτους το Σεπτέμβριο, και στη συνέχεια η σύνταξη μιας έκθεσης αξιολόγησης στο τέλος του έτους. Δεν προβλέπεται, όμως, προσπάθεια αξιολόγησης κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους. Δηλαδή, αν θέλαμε να κάνουμε λόγο για αποτελεσματική αξιολόγηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας σε όλα τα επίπεδα θα έπρεπε να υπάρχει ένας έλεγχος και στη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, ώστε αν η πορεία είναι αρνητική να την αλλάξουμε και τα αποτελέσματα στο τέλος της χρονιάς να είναι θετικά.

Επίσης, στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, ο ρόλος που δίνεται στο σύλλογο γονέων είναι καθαρά τυπικός και όχι ενεργός και ουσιαστικός ως όφειλε. Αφού όπως αναφέρεται, η έκθεση αξιολόγησης θα γνωστοποιείται απλώς στους μαθητές και στο σύλλογο γονέων.

Ναι μεν αυτό, προάγει τη διαφάνεια της όλης διαδικασίας, δεν μπορεί όμως να διασφαλίσει το μεγαλύτερο βαθμό αντικειμενικότητας και αποτελεσματικότητας. Άρα της αξιολόγησης που απαιτείται. Οπότε ο προτεινόμενος ποιοτικός έλεγχος δεν θα οδηγήσει στη βελτίωση της επιστημονικής ποιότητας του διδακτικού προσωπικού και του έργου του.

Στο κεφάλαιο Δ' για τις βελτιωτικές παρεμβάσεις στη λειτουργία των ΑΕΙ, το κεφάλαιο 35 αφορά την πολυθρυσούμενη αυτή κατάργηση της βάσης του «10». Εμείς θεωρούμε ότι η κατάργηση του «10», ως προς το flexibility που οφείλει να έχει ένα κράτος, μια κοινωνία για να πάει καλά, κινείται και αυτό στη σωστή κατεύθυνση. Θα πρέπει, όμως, η κατάργηση να θεωρηθεί πανάκεια για την αναβάθμιση του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Βαΐτσης Αποστολάτος, ΣΤ' Αντιπρόεδρου της Βουλής.)

Δεν θα σχολιάσω αυτό καθαυτό το μέτρο, αλλά το επιχείρημα στο οποίο βασίστηκε και σύμφωνα με το οποίο λέτε ότι δεν έχουμε καμμία ένδειξη ότι τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ έχουν σήμερα καλύτερους φοιτητές από αυτούς που είχαν το 2006. Αυτό, δεν μπορεί να αποτελέσει το κύριο επιχείρημα. Δηλαδή αν καταργήσουμε το «10», θα βελτιωθεί η ανωτάτη εκπαίδευση; Δεν είναι αυτό που κρίνει τους καλούς και τους κακούς φοιτητές και το ξέρετε. Το μείζον και το ζητούμενο στην παρεχόμενη παιδεία είναι η ουσία της γνώσης. Είναι να πάψει ο μαθητής και ο φοιτητής να είναι παθητικός δέκτης, να αναλάβει πιο ενεργό ρόλο, να ερευνά, να αναζητά πληροφορίες. Να έχει δηλαδή, ήδη, από το σχολείο τα κίνητρα για εμπάθυση της γνώσης και όχι να τον ενδιαφέρει ο βαθμός.

Χρειάζεται προοπτική σπουδών, με δημιουργικό περιεχόμενο και κάποιο αντίκρισμα στην αγορά εργασίας. Προοπτική εγκοινωνισμού και αξιοκρατίας. Χρειάζεται συνολική επαναθεμελίωση της αποστολής της λειτουργίας και της διοίκησης των ελληνικών πανεπιστημίων, ώστε να κατοχυρωθούν η πολυτυπία, η εξωστρέφεια και η δημιουργικότητά τους. Οι φοιτητές, τότε, είναι καλύτεροι είτε καταργήσουμε είτε όχι τη βάση του «10», στην οποία όμως, τονίζω λέμε: «ναι».

Με την ευκαιρία του παρόντος νομοσχεδίου -κλείνω- θα ήθελα να κάνω τις δύο παρατηρήσεις που έκανα στην επιτροπή. Πρώτον, να θυμίσω την περίπτωση των φοιτητών της L' Aquila της Ιταλίας, επιμένοντας παρά την απάντηση, των φοιτητών που βίωσαν τον καταστροφικό σεισμό τον Απρίλιο του 2009, για τους οποίους δεν έχει υπάρξει καμμία πρόβλεψη για τη συνεργασία μεταξύ ελληνικών και ξένων πανεπιστημίων, ώστε αυτά τα παιδιά να επιστρέψουν στη χώρα.

Οφείλουμε, να δούμε αυτό το θέμα για το οποίο άλλωστε και το ίδιο το ΠΑΣΟΚ τότε είχε προτείνει την άμεση δημιουργία προγράμματος ανταλλαγής και κινητικότητας φοιτητών για δύο τουλάχιστον χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεύτερον, να αναφέρω την περίπτωση των αποφοίτων Μουσικολόγων του ΤΕΙ της Ηπείρου, το «Βασίλειο των Μολοσσών της Ηπείρου» -όπως έμαθα εγώ γιατί είχα πολύτεκνους δασκάλους και Ηπειρώτες μιλάω για το Τμήμα της Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής, γιατί πιστεύω ότι η μουσική είναι μεγάλο σχολείο στο σχολείο, για τους οποίους δεν προβλέπεται η δυνατότητα δια-

γνωσμού ΑΣΕΠ τη στιγμή που προβλέπεται για τους αποφοίτους αντίστοιχων ΑΕΙ, και το άκουσα από τον προηγούμενο ομιλούντα συνάδελφο. Πρέπει να την εξετάσουμε αυτήν την περίπτωση. Σας καταθέτω, το σχετικό υπόμνημά τους και την προσθήκη που θα μπορούσε να γίνει. Η ελληνική παιδεία έχει ανάγκη από την διαμόρφωση μιας γερής βάσης για το εκπαιδευτικό οικοδόμημα του μέλλοντος το οποίο θα είναι σε θέση να εκπληρώνει την αποστολή του με επάρκεια και αποτελεσματικότητα.

(Στο σημείο αυτό ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Βαΐτσης Αποστολάτος, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το επόμενο βήμα και ζητούμενο -θα επαναλάβω- είναι να εφαρμοστούν οι προτεινόμενες διατάξεις, χωρίς εξαιρέσεις, χωρίς περιθώρια διαφορετικής κατ' εξαίρεση ερμηνείας τους με επιτελική λογική και ιεράρχηση προτεραιοτήτων ώστε να μπορέσει η Παιδεία μας να γίνει καταλύτης για την ανάκαμψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Για να πάψει αυτή η ανεπάρκεια του συστήματος που μέχρι σήμερα αναπαράγεται εσαεί με μόνους χαμένους τους μαθητές μας. Γι' αυτό οφείλει -ο τομέας αυτός της παιδείας και σήμερα, που είναι νευραλγικός- να λειτουργήσει -επιτέλους- αξιοκρατικά, όπως και οι καιροί και οι συγκυρίες σήμερα το επιτάσσουν, για το καλό της χώρας, για να βγούμε με αυτό το νομοσχέδιο, από την κρίση.

Σας ευχαριστώ, πολύ

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Τον λόγο έχει, ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Ηλίας Μόσιαλος.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας έχω ζητήσει τον λόγο, ως εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχω, δώσει το λόγο, πιθανόν από δική μου παράληψη, στον κ. Μόσιαλο. Αμέσως, μετά τον κ. Μόσιαλο, να μιλήσετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πώς θα μιλήσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θέλετε, κάτι διευκρινιστικό, κύριε Κριτσωτάκη; Διευκρινιστικό ή να μιλήσετε;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι παραπάνω από μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Θέλω να σας πω ότι το Διοικητικό Συμβούλιο των Υπαλλήλων της Βουλής έχει προκηρύξει, μία τετράωρη στάση εργασίας, σήμερα που γίνεται η Πανελλαδική, Πανεργατική Απεργία.

Υπάρχουν κάποιοι εργαζόμενοι οι οποίοι εργάζονται, και οι οποίοι υπάρχουν πληροφορίες -δεν τις έχω ελέγξει, αλλά εσείς μπορείτε να το κάνετε- ότι επειδή είναι δόκιμοι δεν μπορούν να απεργήσουν και στην ουσία εξαναγκάζονται να εργάζονται, διότι υπάρχει ένα άλλο καθεστώς, δεν είναι ασφαλείς όσο οι υπόλοιποι κ.τ.λ.

Εμείς, εν πάσει περιπτώσει θα προτείνουμε να σταματήσει τις εργασίες της η Βουλή μέχρι τις 3.00μ.μ., συμμετέχοντας και σεβόμενοι αυτό που κάνουν οι εργαζόμενοι στη Βουλή αλλά και σε όλη τη χώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε συνάδελφε, νομίζω ότι αυτός ο χώρος είναι για να εκφράζονται τα αιτήματα όλων των εργαζομένων. Νομίζω, ότι αυτή η δυνατότητα υπάρχει. Είναι δυνατόν να σταματήσει τη λειτουργία της η Βουλή;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Εγώ, πιστεύω ότι είναι δυνατόν να σταματήσουμε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Όποιος θέλει να κάνει στάση εργασίας, το κάνει. Όποιος, θέλει να δουλέψει, δουλεύει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε συνάδελφε, δεν είναι ώρα να κάνουμε διάλογο, τώρα.

Καταθέσατε, την άποψή σας.

Ορίστε, κύριε Μόσιαλε, συνεχίστε παρακαλώ.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ: Θα αρχίσετε το χρόνο πάλι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα τον μηδενίσω τον

χρόνο, μην έχετε ανησυχία.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου μόνο να εστιαστώ σήμερα στα θέματα που αφορούν την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολείων, λόγω έλλειψης χρόνου.

Το νομοσχέδιο εισάγει μία καινούργια λογική, όσον αφορά, την αξιολόγηση εκπαιδευτικών, αλλά και των σχολικών δραστηριοτήτων. Η λογική αυτή έχει δημιουργήσει μία σειρά αντιδράσεων, κυρίως, από τα κόμματα της Αριστεράς αλλά και από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Τα επιχειρήματα είναι τρία, αν θα μπορούσα να τα συνοψίσω. Ότι η αξιολόγηση θα αυξήσει τις κοινωνικές ανισότητες, ότι η αξιολόγηση δεν είναι απαραίτητη καθότι οι διδάσκοντες στις σχολικές μονάδες έχουν αποφοιτήσει από ελληνικά πανεπιστήμια, έχουν όλα τα προσόντα να συνεχίσουν να διδάσκουν επί τριάντα –και τώρα μέχρι και σαράντα- χρόνια με τα νέα συνταξιοδοτικά συστήματα, χωρίς περαιτέρω αξιολόγηση των ικανοτήτων τους. Τέλος ότι η διαδικασία αξιολόγησης δεν συνιστά μέτρο κοινωνικής δικαιοσύνης, όσον αφορά, και τους μαθητές αλλά και τους διδάσκοντες στις σχολικές μονάδες.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ σ' ένα πλαίσιο, το οποίο ανατρέπει ακριβώς αυτά τα τρία επιχειρήματα ως μη ουσιαστικά, καθώς θεωρώ ότι και τα τρία αντανακλούν μία στρεβλή ανάλυση της πραγματικότητας. Πριν όμως κάνω αυτό, επιτρέψτε μου να δώσω ένα πλαίσιο στο πως μπορούμε να αυξήσουμε την αποτελεσματικότητα και την παραγωγικότητα των δημόσιων υπηρεσιών συνολικά και όχι μόνο της εκπαίδευσης. Για να αυξηθεί η παραγωγικότητα στις δημόσιες υπηρεσίες, στο δημόσιο τομέα –συμπεριλαμβανομένης και της εκπαίδευσης- θα πρέπει να υπάρχουν εσωτερικές ή εξωτερικές πιέσεις. Εσωτερικές πιέσεις από αυτούς που είναι εγκλωβισμένοι μέσα στο δημόσιο τομέα, δηλαδή τους χρήστες των δημόσιων υπηρεσιών και εξωτερικές πιέσεις μέσω παρεμβάσεων των ρυθμιστικών αρχών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Τι μπορούμε να κάνουμε επομένως; Για να πιέσουμε το σύστημα να βελτιωθεί και να λειτουργήσει καλύτερα, μπορούμε να δώσουμε τη δυνατότητα εξόδου από το σύστημα. Αυτή είναι και η λογική που περιγράφεται από όλους τους θεωρητικούς, που ασχολούνται με το δημόσιο τομέα και κυρίως των «heads men». Είναι η έξοδος από το σύστημα και η δίοδος των χρηστών των δημόσιων υπηρεσιών υγείας, παιδείας, κοινωνικής πρόνοιας προς τον ιδιωτικό τομέα.

Αυτό θα μπορούσε, να είναι μία επιλογή την οποία θα επέλεγαν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας που πιστεύουν ότι ο ιδιωτικός τομέας πιθανώς να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών.

Εμείς όμως που πιστεύουμε σε μία πιο ισόρροπη ανάπτυξη, σε μία μερίκη οικονομία των υπηρεσιών για τη βελτίωση του αποτελέσματος του κοινωνικού συνόλου, δεν πιστεύουμε ότι θα πρέπει να ωθήσουμε τους γονείς αλλά και τους χρήστες των υπηρεσιών, να πάνε προς τον ιδιωτικό τομέα. Πιστεύω, ότι η έξοδος θα μπορούσε να είναι μία μεγάλη μορφή πίεσης προς τις δημόσιες υπηρεσίες, να βελτιωθούν.

Δεύτερη μορφή πίεσης στις δημόσιες υπηρεσίες, είναι η δυνατότητα επιλογής, δηλαδή, θα μπορούσαν οι γονείς να επιλέγουν τα σχολεία τα οποία θα έστελναν τα παιδιά τους είτε αυτά ήταν δημόσια είτε ιδιωτικά, να συστήσουν νέα σχολεία εξ αρχής. Αυτό σημαίνει ότι τα χρήματα τα οποία κατανέμονται στην παιδεία θα μπορούσαν να δίνονται στους ίδιους τους γονείς, έτσι ώστε να συστήνουν νέα σχολεία με τους δικούς τους κανόνες. Αυτό είναι το σουηδικό σύστημα παιδείας, ένα σύστημα προς το οποίο οδεύουμε –και άλλες χώρες- με κύρια χώρα εδώ στην Δυτική Ευρώπη μετά την Σουηδία, τη Μεγάλη Βρετανία. Δεν έχουμε πάει σε αυτές τις επιλογές, ακόμα στη χώρα μας, καθ' ότι κατά τη γνώμη μου σε βάθος χρόνου θα πρέπει να τις εξετάσουμε, καθότι είναι μία δημόσια επιλογή που δίνει μεγάλες δυνατότητες στους χρήστες των υπηρεσιών παιδείας μέσα στα πλαίσια ενός δημόσιου συστήματος παιδείας.

Η τρίτη δυνατότητα, την οποία έχει κανείς είναι η αξιολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών, γιατί η αξιολόγηση των παρεχόμενων

υπηρεσιών, έτσι όπως επιχειρείται και από το νομοσχέδιο που κατέθεσε το Υπουργείο Παιδείας, μπορεί να είναι σημαντική.

Υπάρχουν τρεις δυνατότητες εκεί. Όταν κανείς αξιολογεί και δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τους χρήστες των υπηρεσιών για να κάνουν κάτι άλλο, να φύγουν από το σχολείο στο οποίο είναι και να πάνε σε κάποιο άλλο, για την αλλαγή πρακτικών απ' αυτούς οι οποίοι συμμετέχουν στη σχολική διαδικασία, καθ' ότι όταν κάτι δημοσιοποιείται, υπάρχει εξωτερική πίεση, άρα μπορούν να υπάρξουν άλλες πρακτικές, αλλά και την αλλαγή των ρυθμιστικών παρεμβάσεων από μέρους της πολιτικής ηγεσίας.

Ας πάμε τώρα στα επιχειρήματα τα οποία καταθέτει η Αριστερά και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις. Αύξηση κοινωνικών ανισοτήτων. Αν επομένως δούμε ότι ένα σχολείο το οποίο έχει μαθητές από το ίδιο κοινωνικοοικονομικό οικοδόμημα, ίδιες κοινωνικοοικονομικές κατηγορίες, αλλά παράλληλα έχει τελείως διαφορετικά αποτελέσματα, αυτό σημαίνει ότι δεν φταίει η κοινωνικοοικονομική κατηγορία των γονέων ή τα αποτελέσματα του σχολείου. Μπορεί να φταίει οι εισροές ή οι αποδόσεις των εισροών. Αν είναι οι αποδόσεις των εισροών, αυτό σημαίνει ότι υπάρχει κάποιο πρόβλημα στους εκπαιδευτικούς.

Άρα, οι κοινωνικές ανισότητες αντιμετωπίζονται με ρυθμιστικές παρεμβάσεις. Δεύτερο θέμα που υπάρχει εδώ πέρα στις ρυθμιστικές παρεμβάσεις. Δεν είναι απαραίτητη –ισχυρίζεται η Αριστερά- η περαιτέρω αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Αυτό, βέβαια, παίρνει ως προϋπόθεση ότι κάποιος ο οποίος μπαίνει στην αγορά εργασίας στα είκοσι τέσσερα χρόνια του, θα συνεχίζει στα πενήντα τέσσερα, στα πενήντα πέντε ή στα σαράντα του να είναι το ίδιο αποτελεσματικός ανεξάρτητα αν είχε διά βίου εκπαίδευση, είχε κίνητρα να συνεχίσει, να μη συνεχίσει τη διδασκαλία του.

Και παράλληλα, η Αριστερά θεωρεί ότι αυτό δεν είναι και κοινωνικά δίκαιο. Γιατί η στρεβλή ανάλυση της κοινωνικής δικαιοσύνης είναι ότι «νόμος είναι το δίκιο του εργαζομένου». Δεν είναι νόμος το δίκαιο του χρήστη των υπηρεσιών υγείας, ούτε των γονέων τους, που στέλνουν τα παιδιά τους σε υπηρεσίες, οι οποίες μπορεί να μην είναι αποτελεσματικές.

Επομένως η στρεβλή λογική ότι ο μόνος νόμος είναι το δίκιο του εργάτη, αλλά δεν είναι νόμος το καθήκον του εργάτη και του εργαζομένου να παρέχει υψηλού επιπέδου υπηρεσίες στους χρήστες των υπηρεσιών υγείας, είναι ό,τι πιο στρεβλό έχουμε ακούσει μέχρι στιγμής στην ελληνική κοινωνία.

Να συνοψίσω, λοιπόν. Η δική μας λογική είναι μία λογική ουσιαστικής σοσιαλδημοκρατικής προσέγγισης, είναι ότι η κοινωνική δικαιοσύνη από εδώ και μπρος θα πρέπει να συνοδεύεται και από την κοινωνική υπευθυνότητα. Την υπευθυνότητα όχι μόνο των πολιτών, αλλά και την υπευθυνότητα των εργαζομένων στο σύστημα. Τελειώνουμε με το νόμο είναι το δίκιο του εργάτη. Νόμος είναι και το δίκιο του εργάτη, αλλά και το δίκιο του χρήστη και το δίκιο του γονέα και το δίκιο της ελληνικής κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανάσιος Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αντιπαρέρχομαι τα όσα επώθησαν τελευταία από τον εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ. Προσπάθησε να βάλει ένα ψεύτικο δίλημμα. Αυτός που είναι και ο χρήστης των υπηρεσιών της υγείας και της παιδείας κυρίως είναι ο εργαζόμενος. Εκείνοι που έχουν τον πλούτο στα χέρια τους δεν τις χρησιμοποιούν, έχουν άλλους τρόπους.

Επομένως αυτό το δίλημμα να το βάλει αλλού. Όταν λέμε το «δίκιο του εργάτη, του εργαζόμενου», εννοούμε της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού που παράγει τον πλούτο και που τον κατακλύβει μία χούφτα οι οποίοι κατέχουν τον πλούτο.

Το δεύτερο που ήθελα και για το οποίο ζήτησα το λόγο είναι το θέμα, κύριε Πρόεδρε, της στάσης εργασίας των υπαλλήλων της Βουλής. Είναι ένα θέμα σοβαρό να υπάρχει στάση εργασίας και αυτήν τη στιγμή η Βουλή να δουλεύει κανονικά. Είναι ένα θέμα σοβαρό και απέναντι στο δικαίωμα των εργαζομένων να

διαμαρτυρηθούν για τα βάρβαρα μέτρα, αλλά και το επιχείρημα που ειπώθηκε προηγουμένως ότι η Βουλή πρέπει να είναι εδώ. Δεν μπορεί να νεκρώνει όλη η Ελλάδα και η Βουλή να συνεχίζει κανονικά.

Εμείς θέτουμε, λοιπόν, την εξής πρόταση. Πρώτον, να σταματήσουν οι εργασίες. Αυτό απορρίφθηκε. Δεύτερον, η ονομαστική ψηφοφορία να γίνει μετά τις 15.00'. Εάν το αίτημά μας δεν γίνει αποδεκτό και η ονομαστική ψηφοφορία πάει στη 13.00', εμείς δεν πρόκειται να συμμετέχουμε σε αυτήν τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολόγος): Εγώ είμαι υποχρεωμένος να σας απαντήσω, κύριε συνάδελφε, ότι η Βουλή έχει προσωπικό ασφαλείας. Η Βουλή δεν κλείνει. Η Βουλή νομοθετεί. Ο καθένας είναι ελεύθερος να λειτουργήσει και να αντιδράσει δημοκρατικά ακριβώς όπως ελεύθερα και δημοκρατικά επιθυμεί.

Το λόγο έχει η Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε και εμένα ένα γενικό σχόλιο πριν ξεκινήσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα περνάει ίσως τη δυσκολότερη στιγμή της εδώ και πολλές δεκαετίες. Αυτήν εδώ τη στιγμή το να προσπαίσουμε τη δημοκρατία, το δικαίωμα έκφρασης, είναι μείζον. Γιατί ακριβώς τις στιγμές κρίσης είναι εκεί που δοκιμάζεται η δημοκρατία. Έτσι μας έχει δείξει η δική μας ιστορία, η ιστορία της Ευρώπης, η ιστορία του κόσμου. Γι' αυτό θέλω, κύριε Πρόεδρε, να συνηγορήσω με την ιδιότητά μου και εμένα ως Βουλευτού στην απόφασή σας να συνεχίσει η Βουλή και επειδή ο προηγούμενος συνάδελφος αναφέρθηκε στην υγεία, σκεφτείτε το τι θα γινόταν σ' ένα ευνομούμενο κράτος, αν τα νοσοκομεία σε στάση εργασίας σταμάταγαν τις εγχειρήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω πρώτα απ' όλα να σας ευχαριστήσω θερμά γιατί όλοι όσοι μέχρι σήμερα πήρατε το λόγο σε αυτήν τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου, θέσατε και ουσιαστικά σχόλια και κάνατε πολύ σημαντικές υποσημειώσεις ή τροποποιήσεις ή εκθέσατε απόψεις. Είναι καλοδεχούμενα όλα.

Είναι επίσης κατανοητά και κάποια σχόλια που είχαν προφανώς κάποιες άλλες σκοπιμότητες. Σκοπιμότητες να επικοινωνήσουμε τη διαφορά μας, σκοπιμότητες να ριζούμε ευθύνες ο ένας στον άλλο σε ένα ατέρμονο πολιτικό πιγκ-πονγκ του ποιος φταίει περισσότερο και γιατί φθάσαμε ως εδώ. Τα αντιπαρέρχομαι. Επιλέγω να μην τα σχολιάσω.

Θα προσπαθήσω, όμως, να απαντήσω στις βασικές αιτιάσεις σε αυτήν τη συζήτηση επί της αρχής. Κατηγορία πρώτη. Λέχθηκε ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν εντάσσεται σ' ένα συνολικό σχέδιο, ότι δεν έχουμε σχέδιο ως Κυβέρνηση για την παιδεία. Κυρίες και κύριοι, το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί ένας από τους σημαντικότερους πυλώνες της στρατηγικής του νέου σχολείου. Είναι μία στρατηγική που στοχεύει στην πλήρη αλλαγή του προτύπου εκπαίδευσης, είναι μια ουσιαστική μεταρρύθμιση που αφορά κάθε πτυχή της σχολικής ζωής.

Είναι σημαντικό να φύγουμε από το στερεότυπο της μετωπικής διδασκαλίας, της επαχθούς και πολλές φορές δυσνόητης ύλης, της ύλης που καλείται να αποστηθίσει ο μαθητής και να πάμε σ' ένα ανοιχτό σχολείο. Να πάμε σ' ένα σχολείο, όπου ο μαθητής μαθαίνει να μαθαίνει, παίρνει δημιουργικές πρωτοβουλίες και αναπτύσσει πολύ πιο πολύ απ' ό,τι τώρα, την ικανότητα της γλώσσας, της ξένης γλώσσας, των μαθηματικών, της φυσικής, της επικοινωνίας.

Είναι συμπεράσματα δηλαδή που προέκυψαν και από το διάλογο για την παιδεία. Εκεί πάνω σε αυτά τα ομόφωνα συμπεράσματα –όσον ήθελαν, βέβαια, να συμμετάσχουν στο διάλογο αυτό- βασίζεται η στρατηγική του νέου σχολείου.

Νέες παιδαγωγικές μέθοδοι, ομαδοσυνεργατικές, βιωματικές, που θέλουν ακριβώς να απεγκλωβίσουν τη μαθησιακή λειτουργία από ένα πολύ σκληρό, από ένα άκαμπτο ωρολόγιο πρόγραμμα. Ένα πρόγραμμα στο οποίο υποτάσσεται και ο εκπαιδευτικός και ο μαθητής. Και το σχολείο καταντάει αγαρεία. Το σχολείο πρέπει να είναι πάνω απ' όλα δημιουργία.

Ποιότητα παντού, διαβούλευση και λογοδοσία, ανοιχτό σύ-

στημα, αξιοκρατία, διαφάνεια, εξορθολογισμός είναι λέξεις οι οποίες διέπουν και το νέο σχολείο και αυτό το νομοσχέδιο. Είναι βασικές αρχές με τις οποίες πορευόμαστε.

Ωραία λόγια; Όχι μόνο. Ήδη, έχουν δρομολογηθεί οι περισσότερες προετοιμασίες για την ψηφιακή τάξη. Και από το Σεπτέμβριο και μετά γυμνάσιο-γυμνάσιο, γειτονιά-γειτονιά θα πληθαίνουν τα σχολεία που θα εντάσσονται στο νέο ψηφιακό περιβάλλον. Μέσα σε λίγα χρόνια το εγχείρημα θα έχει ολοκληρωθεί.

Επιμόρφωση των καθηγητών. Ήδη, συνεχίζεται με εντατικούς ρυθμούς η επιμόρφωση στις νέες τεχνολογίες, αλλά αρκούν μόνο αυτά; Χρειάζεται επιμόρφωση των εκπαιδευτικών πάνω στις νέες παιδαγωγικές μεθόδους στις οποίες αναφέρθηκα. Και όταν θα είναι έτοιμα, θα χρειάζεται επιμόρφωση στα νέα αναλυτικά προγράμματα σπουδών. Επιμόρφωση των καθηγητών και των δασκάλων τώρα.

Ξεκινάει και αυτή μέσα στο 2010 μαζικά και ποιοτικά. Δεν θα μαζεύουμε τους εκπαιδευτικούς πάρα πολλούς απ' αυτούς, σε μία αίθουσα και να τους βγάζουμε λόγους, όπως κάνουμε μέχρι τώρα. Χρειάζεται ουσιαστική μαθησιακή διαδικασία στην οποία οι εκπαιδευτικοί μετέχουν οι ίδιοι. Οι ίδιοι διαμορφώνουν μέρος της ύλης που μεθαύριο θα διδάσκουν στους μαθητές. Οι ίδιοι παίρνουν δύναμη από εκεί, γιατί συμμετέχουν σε αυτήν. Αυτή η επιμόρφωση ξεκινάει.

Δεν είναι, λοιπόν, λόγια. Είναι διαδικασίες, είναι σχεδιασμοί, είναι πράξη. Είναι πράξη μιας Κυβέρνησης που βάζει πρώτα το μαθητή και τις ανάγκες της τάξης.

Απίσχυρα δεύτερη. Δεν έγινε διαβούλευση, δεν κάναμε διάλογο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όσα θα πω τώρα σας παραπέμπω όχι μόνο στα δημοσιεύματα των προηγούμενων περιόδων που θα αναφέρω, αλλά και σε φωτογραφίες, σε ντοκουμέντα, σε αποσπάσματα Πρακτικών για το αληθές των όσων θα πω, για να καταδείξω ότι όχι μόνο έγινε διαβούλευση, εξαντλήθηκαν τα όρια της διαβούλευσης.

Νοέμβριος του 2009. Παρουσιάζονται για πρώτη φορά οι βασικές αρχές του νομοσχεδίου για τις αποσπάσεις, τις προσλήψεις, τους διορισμούς, την επιλογή στελεχών από την Υπουργό και συνολικά την πολιτική ηγεσία σε συνέντευξη τύπου και ακολουθεί γύρος συναντήσεων με όλους τους φορείς, την ΟΛΜΕ, τη ΔΟΕ, την ΟΙΕΛΕ, αλλά όχι μόνο τους φορείς που εκπροσωπούν την εκπαίδευση, αλλά και με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τους κοινωνικούς φορείς, τους παραγωγικούς φορείς και τα συνδικάτα της εργασίας. Γιατί; Γιατί η εκπαίδευση αποτελεί υπόθεση όλων.

Και, βεβαίως, έγινε και διαδικτυακή διαβούλευση, όπου είχαμε –όπως έχει πει και η Υπουργός επανειλημμένα- πάνω από τρεις-σχήμισι χιλιάδες απαντήσεις. Δεν έφτανε η διαδικτυακή, γι' αυτό ακριβώς κάναμε και τη σειρά των συζητήσεων και συναντήσεων με όλους τους φορείς.

Πέρασε αυτό το διάστημα και το νέο σχολείο που σχεδιάζονταν, παρουσιάζεται το Μάρτη στο Υπουργικό Συμβούλιο και αμέσως μετά περνάει από την Επιτροπή των Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, όπου και εκεί πάρα πολλοί συνάδελφοι εξέφρασαν τις απόψεις τους. Και κατατίθεται το προσχέδιο του νομοσχεδίου στην επιτροπή της Βουλής. Την ίδια στιγμή πηγαίνει σε κόμματα, σε φορείς και ξεκινάει νέος γύρος συναντήσεων και διαβουλεύσεων και με την ΟΛΜΕ και με τη ΔΟΕ και με όλους, να μην επαναλαμβάνομαι. Τον Απρίλιο έγινε αυτό. Κι όχι μόνο έγινε γύρος διαπραγματεύσεων, αλλά ζητήθηκαν από την Υπουργό και οι γραπτές προτάσεις όλων ανεξαιρέτως των φορέων που συμμετείχαν στο διάλογο. Και επιπλέον αυτού, όλους αυτούς τους μήνες -συνολικά η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας- είδαμε πάρα πολλούς και εννοώ όχι μόνο την Υπουργό, αλλά και εμάς τους Υφυπουργούς, αλλά και τους Γενικούς και τους Ειδικούς Γραμματείς. Είδαμε μία σειρά φορέων, εκπροσώπων, συλλόγων, ειδικών, ακριβώς για να ακούσουμε, να καταλάβουμε και να επεξεργαστούμε καλύτερα το νομοσχέδιο αυτό που φέραμε μπροστά σας, αλλά και στο οποίο ακόμη και στην τελευταία συζήτηση για τα άρθρα, είμαστε έτοιμοι να φέρουμε επιμέρους βελτιώσεις.

Τρίτη κριτική, φοβάμαι και αυτή πολύ έωλη. Το νομοσχέδιο είναι αποσπασματικό, πρόχειρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό επιχειρεί με ένα διάφανο τρόπο να καθιερώσει ένα σύστημα για τους εκπαιδευτικούς από τη στιγμή που θα αποφασίσουν ότι θέλουν να είναι εκπαιδευτικοί έως τη στιγμή που θα ανοίξουν για πρώτη φορά την πόρτα της τάξης να κάνουν το πρώτο τους μάθημα, έως τη στιγμή που θα αποχωρήσουν και θα τελειώσουν τον εργασιακό τους βίο.

Οι διατάξεις του ακουμπούν –όπως είπα– στην αρχή πρώτα ο μαθητής. Και όλα στοχεύουν στην εύρυθμη λειτουργία του σχολείου, γιατί ακριβώς το σχολείο δεν λειτουργεί χωρίς έναν εκπαιδευτικό αξιόμαχο, χωρίς έναν εκπαιδευτικό μέσα στην τάξη, χωρίς έναν εκπαιδευτικό που μπορεί να επιμορφωθεί, αλλά και χωρίς έναν εκπαιδευτικό που θα βοηθηθεί από το μέντορά του στα πρώτα του βήματα, χωρίς έναν εκπαιδευτικό που ξέρει να δίνει εξετάσεις για να μπορεί να εξετάζει τους μαθητές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε λίγο χρόνο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήσης Αποστολάτος): Ναι, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Και μη μου πείτε ότι δεν είναι «αριστεροσύνη» ή «προοδευτικότητα» το να επιβραβεύεις, το να καινοτομείς, το να αριστεύεις. Αυτός ο εκπαιδευτικός είναι ο εκπαιδευτικός που θεσμοθετούμε και που δημιουργούμε σ' αυτό το νομοθέτημα.

Θα με ρωτήσετε: Εκεί κάτω στις τάξεις τι κάνουν οι εκπαιδευτικοί; Δίνουν μάχη. Πάρα πολλοί από αυτούς –όπως είπε και χθες η κυρία Υπουργός– πραγματικά όχι μόνο καινοτομούν, αλλά δίνουν πραγματικά το αίμα της ψυχής τους για την ίδια τη μαθησιακή διδασκαλία. Αυτούς τους εκπαιδευτικούς θέλουμε ενεργούς στην τάξη. Και καταργούμε ένα σύστημα δυσλειτουργικό, που βασιζόταν σε πενήντα διαφορετικούς νόμους, ένα σύστημα προνομίων, όπου κάθε ομάδα που ήθελε κάτι, ζητούσε κάτι και το έπαιρνε, με αποτέλεσμα να υπάρχει ένα σύστημα «κουρελού», όπου κρέμονταν διάφορες συντεχνίες.

Και κατηγορείτε εμάς για συντεχνιασμό κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, όταν εμείς, ακριβώς εμείς, καταργούμε κάθε έννοια συντεχνιασμού. Και τι κάνουμε; Θεσμοθετούμε διαδικασίες, τη βάση που είναι το ΑΣΕΠ και πάνω σ' αυτήν τη βάση χτίζουμε την αξιοκρατία, γιατί μοριοδοτούμε προσόντα και τίτλους σπουδών, την εμπειρία, την προϋπηρεσία και πράγματι, δίνουμε κύρος και έμφαση στον εκπαιδευτικό που έχει πραγματικά «ματώσει» μέσα στην τάξη και μοριοδοτούμε και τις κοινωνικές ανάγκες με διαφάνεια και αξιοκρατία, χωρίς να διακυβεύεται η καλύτερη δυνατότητα των εκπαιδευτικών να μπαίνουν στην τάξη.

Και το κάνουμε αυτό με έναν τρόπο κοινωνικά άδικο και βίαιο; Όχι, βέβαια. Γι' αυτό και το νομοσχέδιο έχει δύο πρόνοιες. Έχει μία μεταβατική περίοδο διετίας, ακριβώς γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλουμε να πετάξουμε –όπως μας είπατε ότι κάνουμε– τους εκπαιδευτικούς, που μέχρι τώρα είχαν προγραμματίσει τη ζωή τους και γύριζαν από σχολείο σε σχολείο να μαζέψουν μόρια. Και πολλές φορές, ορισμένοι διευθυντές εκπαιδευσης που διορίστηκαν νύχτα με συνεντεύξεις του ενός ή δύο λεπτών, τους έδιναν δυο-τρεις ώρες για να μπορέσουν να διδάξουν και να μπουν και να διεκδικήσουν. Να φύγουμε από αυτό. Να πάμε σε ένα αξιοκρατικό σύστημα επιλογής στελεχών που να βασίζεται στη διαφάνεια και όπου τα συμβούλια που επιλέγουν τους καλύτερους για να διοικήσουν την εκπαίδευση, να είναι συμβούλια, τα οποία προτείνουν αυτοτελείς φορείς, όπως τα Πανεπιστήμια τους εκπροσώπους τους, όπως το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, να είναι συμβούλια επιλογής, το κορυφαίο των οποίων να επιλέγεται και περνά και μέσα από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής γιατί στη διοίκηση γενικά, αλλά ιδιαίτερα στη διοίκηση της εκπαίδευσης, είναι ώρα να τελειώσουμε με τον κομματισμό.

Θέλω, όμως, να επισημάνω εδώ ότι είναι η πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την θεσμοθέτηση όλων των νόμων αυτής της Κυβέρνησης που υιοθετούμε στη διοίκηση της εκπαίδευσης και στις προσλήψεις κοινωνικά κριτήρια. Πρέπει να σας πω ότι ο βασικός νόμος του Υπουργείου Εσωτερικών δεν

έχει μοριοδότηση για τις κοινωνικές ομάδες. Εμείς επιλέξαμε να μοριοδοτήσουμε για τις κοινωνικές ομάδες.

Τέλος, ένα λόγο θα πω για την αξιολόγηση και θα ολοκληρώσω. Η αξιολόγηση δεν είναι τιμωρία, δεν είναι επιθεωρητισμός, δεν είναι έλεγχος. Επιτέλους, η αξιολόγηση είναι αυτοεκτίμηση, συγκριτική αντιμετώπιση των καταστάσεων από σχολείο σε σχολείο, είναι μια πολύ ουσιαστική διαδικασία που έχει ένα στόχο διφυή. Εκείνα τα σχολεία που πάνε πολύ καλά, που προοδεύουν, όχι απλά να επιβραβευθούν, να αποτελέσουν παράδειγμα και για τα διπλανά τους. Εκείνα τα σχολεία που υπολείπονται, είτε σε μαθησιακά αποτελέσματα, είτε σε εξωσχολικές δραστηριότητες, είτε σε μια άλλη πτυχή της σχολικής ζωής, πρέπει να τα βοηθήσουμε. Πώς θα το κάνουμε; Οι διαδικασίες της αυτοαξιολόγησης, οι οποίες είναι και αυτές διαφανείς, ολοκληρώνονται με την αποστολή τους στο Κέντρο Έρευνας και μέσα από εκεί περνούν και τις γνωρίζουμε πανελλαδικά. Τις γνωρίζει το Υπουργείο Παιδείας και μπορεί να συνδράμει και να συμβάλει και μέσω του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, αν πρόκειται για θέματα που αφορούν προγράμματα σπουδών, επάρκεια των εκπαιδευτικών, αλλά και να μπορέσουμε πραγματικά να δώσουμε δύναμη στα σχολεία που υστέρησαν με βάση τα δικά τους κριτήρια αξιολόγησης.

Είναι η ώρα να περάσουμε από ένα σύστημα που φοβόταν την αξιολόγηση, που έβλεπε τον έλεγχο ότι είναι κάτι κακό και άρα, κάτι συντηρητικό και αντιπροοδευτικό, σε ένα σύστημα που απελευθερώνει δυνάμεις, που δεν φοβάται να συγκριθεί με τον εαυτό του, με άλλα συστήματα και να παράγει το καλύτερο για τις μελλοντικές γενιές.

Θέλω τελειώνοντας να καλέσω όλους τους συναδέλφους και όλες τις συναδέλφισσες, από όποια παράταξη και πτέρυγα της Βουλής και αν ανήκουν, πραγματικά, να σκεφτείτε ξανά το μέλλον των παιδιών μας, να δείτε ξανά τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου και να δείτε πως υπάρχει δυνατότητα συγκλήσεων και συμφωνιών στο χώρο της παιδείας, που μετά την εθνική μας επιβίωση είναι ο μοναδικός χώρος, στον οποίο οφείλουμε όλοι να δείξουμε σύμπνοια, συναίνεση, ομοφωνία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε την Υφυπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας, η κ. Διονυσία Αυγερινοπούλου.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Αξιότιμοι συνάδελφοι, η παιδεία είναι η άμυνά μας. Καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε ένα νομοσχέδιο για την παιδεία, εν μέσω μιας πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης, η οποία κλυδωνίζει τη χώρα μας. Θα πρέπει να θυμόμαστε ότι η παιδεία είναι αυτή που θα ενισχύσει την άμυνα του λαού μας μέσα στην απορρυθμιστική κατάσταση, στην οποία βρισκόμαστε σήμερα.

Η παιδεία θα δημιουργήσει πολίτες, οι οποίοι δεν θα επιτρέψουν να αγγίξει η χώρα μας ποτέ ξανά αυτό το επίπεδο. Και αυτός είναι ο μόνος λόγος για τον οποίο, ίσως, αξίζει να βρισκόμαστε εδώ σήμερα, γιατί κατά τα άλλα η συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου είναι και εν όψει των εξετάσεων ετεροχρονισμένη.

Ο λαός μας, πρέπει να κρατά μέσα στη σκέψη του ότι η οικονομική κρίση, όπως κάθε οικονομική κρίση είναι πρόσκαιρη και περαστική. Το δικό μας αναπαλλοτρίωτο κεφάλαιο είναι το ανθρώπινο δυναμικό που έχει η χώρα μας και αυτό διαμορφώνεται μέσα από την παιδεία και τον πολιτισμό.

Το ανθρώπινο δυναμικό και ιδίως η νέα γενιά, είναι εκείνη που θα εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα της χώρας μας για το μέλλον. Εν μέσω της οικονομικής κρίσης, το μόνο που μπορεί να εφησυχάσει κάπως την οικογένεια των γονέων είναι, ίσως, η πεποίθηση ότι έχει εξασφαλίσει στα παιδιά του ένα εκπαιδευτικό επίπεδο, το οποίο θα τους δώσει ένα καλύτερο μέλλον.

Πώς θα δημιουργήσουμε, όμως, στην οικογένεια μια τέτοια δικαιοδογημένη πεποίθηση; Πάντως, όχι με αποσπασματικά νομοσχέδια, όπως είναι το νομοσχέδιο που έχει καταθέσει προς συζήτηση σήμερα η Κυβέρνηση. Διότι, σήμερα φαίνεται αποσπασματικό και ανεπαρκές κάθε νομοσχέδιο, σε κάθε τομέα, εάν δεν εξοπλίζει την κοινωνία με εφόδια να ανταπεξέλθει στην κρίση

των θεσμών την οποία περνούμε και να μπορέσει να αλλάξει με ομαλές διαδικασίες τα κακώς κείμενα.

Το σχέδιο νόμου έχει σοβαρές ελλείψεις στις ρυθμίσεις του και πάσχει συστηματικής αντίληψης για την πολιτική και την παιδεία, την οποία, ίσως, μόνο ένας νόμος-πλαίσιο θα εξασφάλιζε.

Εφόσον η Κυβέρνηση διατείνεται ότι θέλει μία νέα φιλοσοφία στην παιδεία εκείνη που βάζει πρώτα τον μαθητή, θα έπρεπε τουλάχιστον να φέρει ένα σχέδιο νόμου που να σκιαγραφεί τους βασικούς άξονες αυτής της πολιτικής. Τέτοιοι, όμως, άξονες στο παρόν νομοσχέδιο δεν διακρίνονται. Αντίθετα το νομοσχέδιο αναφέρεται σε σωρεία τεχνικών διατάξεων και διαδικασιών. Αναφέρεται στις μεταθέσεις και στις αποσπάσεις των καθηγητών και στο σύστημα πρόσληψης.

Θα ελπίζαμε τουλάχιστον ότι ο στόχος του νομοσχεδίου θα ήταν η κάλυψη κενών θέσεων, για να έχουν όλα τα σχολεία επαρκή αριθμό διδασκόντων. Όμως, κάτι τέτοιο δεν ισχύει, καθώς φαίνεται ότι στην πράξη παύνουν οι προσλήψεις εκπαιδευτικών κατά μεγάλο ποσοστό με αποτέλεσμα χιλιάδες θέσεις να παραμένουν κενές.

Περαιτέρω εισάγει θεσμούς σχετικούς με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Αξιολόγηση των εκπαιδευτικών μας πρέπει να γίνεται. Άλλωστε, η Νέα Δημοκρατία εισήγαγε πρώτη θεσμούς αξιολόγησης. Είναι πολύπλευρες οι δεξιότητες και οι ψυχικές αρετές που πρέπει να έχει ένας εκπαιδευτικός. Με την συνεχή δημιουργία νέας γνώσης είναι πολλά τα δεδομένα τα οποία πρέπει να κατανοήσει και να μεταδώσει σήμερα, για να είναι ικανός να ανταποκριθεί στο έργο του.

Συνεπώς, πέραν της αξιολόγησης το κράτος πρέπει πρωτίστως και κυρίως να παρέχει στους εκπαιδευτικούς τις ανάλογες ευκαιρίες για συνεχή ενημέρωση και επιμόρφωση, ώστε να έχουν τα εφόδια να ανταποκριθούν στο έργο τους. Αυτές οι ευκαιρίες, όμως, δεν ρυθμίζονται με το εν λόγω νομοσχέδιο.

Αναφορικά με το θεσμό της αξιολόγησης, θα ήθελα μέσα από συγκριτική παρατήρηση αντιστοιχών συστημάτων άλλων χωρών, να κάνω δύο σύντομες επιστημονικές. Πρώτον, θα μπορούσαν και οι μαθητές να μετέχουν της αξιολογήσεως έστω και έμμεσα με συμπλήρωση ερωτηματολογίων και δεύτερον, θα ήταν προτιμότερο να μην μετέχει της αξιολογήσεως ο καλούμενος ως μέντορας.

Στο άρθρο 4, εισάγεται ο θεσμός του μέντορα ενός, δηλαδή, συμβούλου, υποστηρικτή του νεοδιοριζόμενου εκπαιδευτικού. Ο θεσμός αυτός λειτουργεί στο εξωτερικό, τόσο για τον καθηγητή όσο και για τον προπτυχιακό και μεταπτυχιακό φοιτητή. Ο μέντορας θα πρέπει να είναι σύμβουλος του δόκιμου εκπαιδευτικού, ένας άνθρωπος εμπιστοσύνης στον οποίο ο δόκιμος εκπαιδευτικός να μπορεί να πει τις απορίες του και όχι να έχει συστολή ή να κρύβει τις αδυναμίες του και να προσπαθεί να εντυπωσιάσει τον μέντορα, ώστε να του δώσει υψηλότερη βαθμολογία στην αξιολόγηση. Για να μην αλλοιωθεί ο θετικός αυτός θεσμός, καλό θα ήταν να μη συμμετέχει ο μέντορας στην επιτροπή αξιολόγησης με δικαίωμα ψήφου.

Στην ίδια κατεύθυνση έλλειψης οράματος για την παιδεία, κινείται και το τέταρτο κεφάλαιο του νομοσχεδίου κατά το οποίο ως βελτιωτικές παρεμβάσεις για τη λειτουργία των ΑΕΙ θεωρούνται κατ' αρχάς παρεμβάσεις στην κοστολόγηση των συγγραμμάτων. Βεβαίως και χρήζει βελτίωση η κοστολόγηση, δοθείσης και της οικονομικής κατάστασης, αλλά ας μην προτάσσουμε την κοστολόγηση των συγγραμμάτων, ας προτάξουμε έστω και σημειολογικά την αξιολόγηση. Στην αξιολόγηση των συγγραμμάτων σκοπεύει κάποιος αρμόδιος φορέας να προβεί; Η μήπως οι πανεπιστημιακές σχολές της χώρας μας, θα εξακολουθούν να διανέμουν ακόμη και σήμερα συγγράμματα τα οποία γράφτηκαν προ πολλών ετών χωρίς καμμία επικαιροποίηση;

Η δε εισαγωγική έκθεση του νομοσχεδίου, αναφέρει και ένα άλλο σημείο βελτίωσης της εκπαίδευσης, τη μείωση της ύλης. Δεν είναι δυνατόν στην εποχή μας να μιλούμε για μείωση της ύλης και να θεωρούμε ότι είναι δημοφιλές μέτρο. Δεν είναι αυτό πλέον το ζητούμενο του σύγχρονου μαθητή και φοιτητή. Κανείς δεν θέλει να μάθει λιγότερα. Αυτό που χρειάζεται είναι συστηματικοποίηση της γνώσης με νέα μέσα για καλύτερη κατανόηση, εφαρμογή νέων μεθοδολογιών διδασκαλίας, ποιοτική αναδιάρ-

θρωση της ύλης με έμφαση σε νέους κύκλους γνώσης, όπως η περιβαλλοντική εκπαίδευση. Δεν περιμένουμε λιγότερα από την εκπαίδευση, περισσότερα και καλύτερα περιμένουμε.

Μία τελευταία επισήμανση. Θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν ότι η οικονομική κρίση και οι συνέπειες των μέτρων για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης ενδέχεται να επιτείνουν ένα από τα σοβαρότερα ζητήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η ελληνική εκπαίδευση, ιδίως στην επαρχία, εκείνου της σχολικής διαρροής. Δηλαδή, της πρόωρης διακοπής από τους μαθητές της παρακολούθησης της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, της εγκατάλειψης του σχολείου. Προς αποφυγή της έντασης αυτού του φαινομένου, θα πρέπει να λάβουμε άμεσα προληπτικά μέτρα για την ενίσχυση της βασικής παιδείας της χώρας μας.

Όλοι εμείς και οι εκπαιδευτικοί μας και οι μαθητές θα πρέπει να πιστέψουμε στον εαυτό μας. Να σκεφθούμε να δραστηριοποιηθούμε, να δημιουργήσουμε παιδεία και πολιτισμό και να βγούμε από το ψυχολογικό αδιέξοδο και μακροχρόνια και από το οικονομικό αδιέξοδο.

Η παιδεία είναι η άμυνά μας, είναι το ατομικό και συλλογικό δικαίωμα που όλοι πρέπει να προασπιστούμε. Η παιδεία θα εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα της χώρας μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε την κ. Διονυσία Αυγερινοπούλου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ηλείας του ΠΑΣΟΚ. κ. Μιχαήλ Κατρίνης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Καλό θα ήταν κύριε Πρόεδρε, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τουλάχιστον σε αυτήν την Αίθουσα κάποιοι να κάνουν απεργία και στάση εργασίας στο λαϊκισμό, στο φαρμακισμό και στα εύκολα λόγια, τα οποία βεβαίως ακόμη και τώρα, την κρίσιμη ώρα συνεχίζουν να λένε, μη αναλαμβάνοντας τις ευθύνες τους και βεβαίως μη προασπίζοντας το εθνικό συμφέρον. Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να κάνω αυτήν την εισαγωγή, γιατί η συζήτηση αυτού του πολύ σημαντικού νομοσχεδίου γίνεται σε ένα πολύ ιδιότυπο, θα έλεγα, οικονομικό, κοινωνικό, πολιτικό κλίμα, σε μία χώρα που το πολιτικό σύστημα βρίσκεται σε προφανή αμηχανία, δεχόμενο ισοπεδωτικές βολές και λογικές, σε μία χώρα που αδιόριστοι εκπαιδευτικοί με έκδηλη την αγανάκτηση και την οργή τους, κατά την άποψή μου, εκπέμπουν λάθος μήνυμα και με λάθος τρόπο και σε μία χώρα που ακόμη και οι ιπτάμενοι της πολεμικής αεροπορίας επιλέγουν να κάνουν λευκή απεργία, θέτοντας σε επισφάλεια το δημόσιο συμφέρον.

Σε αυτήν τη χώρα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μετά από τριάντα τρία χρόνια πρωταγωνιστικής παρουσίας στην πολιτική ζωή του τόπου, όντας συμπρωταγωνιστής του πολιτικού κύκλου της μεταπολίτευσης που όλοι εμείς συμφωνούμε ότι κλείνει, επιλέγει το γνώριμο τρόπο του λαϊκισμού, επιλέγει -σε αυτήν τη δύσκολη στιγμή της χώρας- να μην εκτίμψει ένα μήνυμα ενότητας προς τους διεθνείς πολιτικούς κύκλους, που το ζητούν και το απαιτούν, επιλέγει την εύκολη οδό της απόστασης της αντιπαράθεσης, της αποστασιοποίησης. Βεβαίως, το κάνει δεκαεπτά χρόνια μετά την γνωστή πατριωτική στάση του, αλλά πολύ φοβάμαι ότι αυτήν τη στιγμή, μόνο πατριωτική δεν μπορεί να χαρακτηριστεί αυτή η συμπεριφορά.

Είναι σαφές, ότι τα οικονομικά μέτρα τα οποία πλήττουν πάρα πολλές κατηγορίες μισθωτών, συνταξιούχων και, βεβαίως, δεν μπορούν εύκολα να γίνουν αποδεκτά από τη μεγάλη μάζα των συμπολιτών μας, δεν αποτελούν τη λύση στο δομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα και το πρόβλημα είναι η αλλαγή νοοτροπίας, η αλλαγή κουλτούρας, η αλλαγή αντίληψης, η αλλαγή παιδείας. Και το λέω αυτό, γιατί ήταν το σύνθημα, κυρία Υπουργέ, που ο προκάτοχός σας -που με λύπη μου δεν βλέπω να είναι στον κατάλογο των ομιλητών- έλεγε τα τελευταία δύο χρόνια ότι «όλα είναι θέμα παιδείας».

Και βεβαίως, η διαπαιδαγώγηση στο σπίτι είναι εξίσου, αν όχι πιο σημαντική από την εκπαίδευση στα δημόσια σχολεία, αλλά εγώ και οι βάσεις και εδώ θα συμφωνήσουμε όλοι, χτίζονται στο εκπαιδευτικό σύστημα κάθε χώρας.

Έννοιες όπως αξιοκρατία, δικαιοσύνη, αντικειμενικότητα, ισότητα ευκαιριών, ισότιμη αντιμετώπιση, καλλιεργούνται και εμπει-

δώνονται από το σχολείο. Είναι σαφές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Κυβέρνηση μένοντας πιστή και αταλάντευτη στην πάγια αρχή της, για αξιοκρατία και ισότητα ευκαιριών σε κάθε επίπεδο πρόσβασης στον δημόσιο τομέα δεν θα μπορούσε να μην υιοθετήσει αυτήν την αντίληψη και στο σύστημα εκπαίδευσης.

Και γι' αυτό χαιρετώ το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, που θέτει πραγματικά τις βάσεις για το νέο σχολείο που όλοι οραματιζόμαστε και όλοι ευχόμαστε να έχουμε σε αυτήν τη χώρα, που βάζει τάξη στο διαιδαλώδες πραγματικά τοπίο της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Όσον αφορά τον τρόπο προσλήψεων, καθιερώνοντας έναν ενιαίο, αδιαπραγμάτευτο και απροσπέλαστο τρόπο, την επιλογή μέσα από εξετάσεις του ΑΣΕΠ, όσον αφορά τις αποσπάσεις και μεταθέσεις εκπαιδευτικών που επέτρεπαν τη λογική της αυθαιρεσίας, της ασυδοσίας και βεβαίως μετέτρεπαν τους παιδαγωγούς, που όλοι θέλουμε να είναι πρότυπο στα παιδιά μας, σε κυβερνητικούς αυλοκόλακες ή να μη χαρακτηρίσω κάτι χειρότερο, βεβαίως στις μετακινήσεις. Γιατί όλοι συμφωνούμε, κυρία Υπουργέ, ότι θα πρέπει στο υπάρχον δυναμικό να γίνεται η ορθολογικότερη αξιοποίηση και όχι να έχουμε φαινόμενα από τη μία υπεραριθμίας και από την άλλη κενών σε πολλές τάξεις. Και πολύ σημαντικό και αυτό, βεβαίως, έρχεται σε συνέχεια του νόμου για τις προσλήψεις και τις κρίσεις στο δημόσιο τομέα, την επιλογή στελεχών σε θέσεις ευθύνης στην εκπαίδευση.

Είναι ένα νομοσχέδιο που σέβεται τον εκπαιδευτικό, που σε αντίθετες συνθήκες δίνει πραγματικά έναν αγώνα, ο οποίος είναι συγκινητικός. Και μιλάω ως παιδί εκπαιδευτικών, που εδώ και τριανταπέντε χρόνια έχουν υπηρετήσει το δημόσιο δωρεάν σύστημα παιδείας και στο οποίο, κυρία Υπουργέ, νομίζω ότι το νομοσχέδιο αυτό δίνει πραγματικά βαρύτητα. Και βεβαίως, έρχεται σε συνέχεια με την πάγια τακτική, την αταλάντευτη, του Υπουργείου, που βάζει τέλος στις λογικές «του κλεισίματος του ματιού», όπως έκανε με τους ωρομισθίους και το οποίο βεβαίως, ενισχύει πραγματικά το δημόσιο χαρακτήρα της παιδείας και στοχεύει στην αρτιότερη, ευρύτερη και σφαιρικότερη εκπαίδευση των μαθητών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι ένα νομοσχέδιο που παράλληλα φροντίζει να ομαλοποιήσει, να διορθώσει κάποιες αστοχίες που υπήρχαν με το διαιδαλώδες τοπίο των προσλήψεων στον τομέα της εκπαίδευσης και αφορά τα άτομα με αναπηρία, που κάποιοι συνάδελφοι σήμερα φροντίζουν να εμφανιστούν ως υπερασπιστές τους. Δεν απολογούνται, όμως, γιατί δύο μέρες πριν καταρρεύσει η κυβέρνηση του κ. Καραμανλή και προσπαθώντας να χαϊδέψουν τα προβλήματα, νομοθέτησαν υπέρ των ομάδων αυτών, ενώ πέντε χρόνια αγνοούσαν επιδεικτικά το πρόβλημά τους. Όπως, επίσης, αφορά και το θέμα των πολυτέκνων. Με τις μεταβατικές διατάξεις νομίζω, κυρία Υπουργέ, ότι διορθώνετε κάποιες αστοχίες. Είναι πολύ σημαντικό ότι καθιερώνει το προσοντολόγιο, την αξιοκρατία στο σύγχρονο σχολείο της γνώσης, σε μια κοινωνία έντασης γνώσης, όπου οι εκπαιδευτικοί πρέπει να είναι πρότυπα, πρέπει να μεταδίδουν στους μαθητές σύγχρονη γνώση και βεβαίως, όχι να βασίζονται μόνο στην εμπειριοκρατία.

Και βεβαίως, κυρία Υπουργέ, είναι προς τιμήν σας ότι δεν υιοθετείτε το γνώριμο τρόπο να φέρετε ένα πολυνομοσχέδιο, το οποίο ανταποκρίνεται σε συντηχικά μόνο αιτήματα των εκπαιδευτικών ή των άλλων ομάδων που ασχολούνται στην εκπαίδευση. Θα περίμενα, όμως, επειδή είναι και επίκαιρο το σχέδιο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», σε ένα επόμενο νομοσχέδιο να φέρεται και έναν «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» στην παιδεία, γιατί είναι αδιανόητο σήμερα, το 2010, να μιλάμε για μονοθέσια ή ολιγοθέσια σχολεία, τα οποία πραγματικά όχι μόνο δεν βοήθανε, αλλά υπονομεύουν το μέλλον των μαθητών τους.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ πάρα πολύ για την ανοχή σας, θα κάνω δύο παρατηρήσεις, όσον αφορά τις διατάξεις για τα πανεπιστήμια. Νομίζω ότι κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Βεβαίως, στο θέμα της εκλογής μελών ΔΕΠ, αν και απ' ό,τι άκουσα η Υπουργός είπε ότι θα φέρει ένα νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, δεν είναι μόνο η αλλαγή του

εκλογικού σώματος, είναι πολύ βαθύτερο το πρόβλημα του τρόπου επιλογής στα ελληνικά πανεπιστήμια. Και σε αυτό πρέπει το Υπουργείο, πραγματικά, να κάνει έναν εξαντλητικό διάλογο και να βάλει βαθειά το μαχαίρι στο κόκαλο.

Βεβαίως, ρυθμίζει τα θέματα των κολλεγίων, όπως ο απερχόμενος Υπουργός, ο οποίος λίγες μέρες πριν αποχωρήσει φρόντισε μαζί να υπογράψει, δημιουργώντας ακόμα μεγαλύτερη σύγχυση και πηγαίνοντας κόντρα στο Κοινοτικό Δίκαιο.

Αλλά θα μου επιτρέψετε να εκφράσω την αντίθεσή μου, κυρία Υφυπουργέ, στο άρθρο 42 που ρυθμίζει τη μετατροπή κάποιων θέσεων στις μητροπόλεις, στην Αρχιεπισκοπή. Νομίζω ότι η Βουλή δέχθηκε με σεβασμό το αίτημα της Εκκλησίας της Ελλάδος για εξαίρεση από το ΑΣΕΠ των προσλήψεων με συγκεκριμένο σκεπτικό. Όμως, στο σημερινό καθεστώς ανεργίας, ανασφάλειας, νομίζω ότι αποτελεί πρόκληση η Βουλή των Ελλήνων να νομοθετεί θέσεις ΥΕ ευπρεπίστριας. Γιατί σε κάποιες μητροπόλεις της Ελλάδας; Νομίζω ότι αυτό αποτελεί πρόκληση και θα παρακαλέσω πολύ να επανεξεταστεί πριν την ψήφιση των άρθρων.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι σήμερα αυτό που κάνει η Βουλή των Ελλήνων είναι να κατοχυρώνει το αυτονόητο στον τομέα της εκπαίδευσης και της παιδείας. Θέτουμε τις βάσεις για μια νέα δυναμική, για μια νέα αντίληψη, για μια νέα κουλτούρα την οποία έχει ανάγκη η χώρα μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Κατρίνη.

Μέχρι να φτάσει η κ. Νάντια Γιαννακοπούλου, Βουλευτής Μεσσηνίας, κύριε Κατρίνη θα σας πω ότι σήμερα δεν σφραγίσате δόντια, βγάλατε δόντια και στο χρόνο.

Κυρία Γιαννακοπούλου είστε όψιμη διεκδικήτρια του Ναού του Επικουρείου Απόλλωνος, ο οποίος ως Νομός ανήκει στον κ. Κατρίνη.

Έχετε το λόγο κυρία Γιαννακοπούλου για πέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Σχετικά με τον Επικουρείο Απόλλωνα, πάντως, κύριε Πρόεδρε, ούτως ή άλλως το ζήτημα είναι ότι ακόμα δεν έχει ληφθεί κάποια οριστική απόφαση. Άρα, λοιπόν, μπορούμε να διαβουλευτούμε και με τους συναδέλφους από την Ηλεία, προκειμένου να δούμε πού πραγματικά ανήκει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Να διαβάσετε Πausανίου Περιήγησις και όχι το δορυφόρο της NASA. Στην Ηλεία ανήκει και στην Αρκαδία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ανήκει σε όλον τον κόσμο ο Επικουρείος Απόλλωνας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν μέσω της μεγαλύτερης κοινωνικής και οικονομικής κρίσης της χώρας μας, ιδιαίτερα από τη μεταπολίτευση, εν μέσω της μεγαλύτερης κρίσης αξιών, αρχών και θεσμών, εν μέσω της μεγαλύτερης απαξίωσης που έχει δεχθεί ποτέ το πολιτικό μας σύστημα, η πολιτική και οι πολιτικοί, το μόνο αντίδοτο -εάν μπορώ να χρησιμοποιήσω αυτή τη λέξη- ο μόνος δρόμος για να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε αυτήν την πάρα πολύ δύσκολη συγκυρία, είναι μέσα από την παιδεία, προκειμένου να μπορέσουμε με αυτόν τον τρόπο να βάλουμε και να θέσουμε γερές βάσεις, για να χτίσουμε ένα πολύ καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας.

Και αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξυπηρετεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο αυτόν ακριβώς το στόχο μας. Σε πρώτη προτεραιότητα, στην εκπαιδευτική μας πολιτική, έχουμε θέσει βαθιές, βαθμιαίες και πολύ καλά επεξεργασμένες αλλαγές στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Πυρήνας και πρωταγωνιστής στις αλλαγές αυτές είναι ο εκπαιδευτικός, ο μάχιμος εκπαιδευτικός της τάξης. Επίκεντρο και άξονας αυτών των αλλαγών είναι ο μαθητής.

Οι πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης αφορούν ένα συνολικό σχεδιασμό και συστηματική υποστήριξη του ρόλου του εκπαιδευτικού στο σχολείο, αλλά και στην ελληνική κοινωνία, γενικότερα. Αφορούν στον επαναπροσδιορισμό της σχέσης του εκπαιδευτικού με την εκπαίδευση, ώστε να υπηρετείται η θεμελιώδης -για εμάς- αρχή, πρώτα ο μαθητής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο επιδιώκει

να απαντήσει σε τρία γενεσιουργά ζητήματα, τα οποία διαπερνούν το χώρο της εκπαίδευσης, αλλά και της παιδείας ευρύτερα. Αρχικά, απαντά στο ερώτημα ποιες είναι οι προϋποθέσεις, για να εισαχθεί ένας εκπαιδευτικός στο εκπαιδευτικό σύστημα. Στη συνέχεια ρυθμίζει τον τρόπο με τον οποίο ο εκπαιδευτικός μπορεί να ανταποκριθεί στο πλέον σημαντικό και απαιτητικό καθήκον, το οποίο είναι το εκπαιδευτικό έργο, το οποίο είναι η τάξη, το οποίο είναι ο μαθητής. Τέλος, αποκαθιστά συνθήκες αντικειμενικής πρόσληψης, αλλά κυρίως απόλυτης αξιοκρατίας στο χώρο της εκπαίδευσης.

Νομίζω, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι το εκπαιδευτικό σύστημα χρειάζεται, κατ' αρχάς, τους καλύτερους, δυνατούς επιστήμονες. Αλλά, επίσης και ταυτοχρόνως, χρειάζεται ανθρώπους με παιδαγωγική επάρκεια και επιστημονική γνώση, με ταλέντο και με όρεξη για δουλειά. Χρειάζεται την εμπέδωση ενός πλαισίου αξιοκρατίας, αλλά και ίσων ευκαιριών, χωρίς εξαιρέσεις για κανέναν λόγο σε όλους όσους θέλουν να υπηρετήσουν το λειτούργημα του εκπαιδευτικού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σύστημα επιλογής και προσλήψεων των νέων εκπαιδευτικών, που εισάγεται με το παρόν σχέδιο νόμου, στηρίζεται σε τρεις βασικές αρχές: την παιδαγωγική κατάρτιση, τη γνώση της επιστήμης και τη δυνατότητα ενός εκπαιδευτικού να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις μιας τάξης. Ωστόσο, αυτές οι αρχές δεν αφήνονται μετέωρες. Πλαισιώνονται από αξιοκρατία και διαφάνεια, καθώς η ανεξαρτησία του υψηλού καθήκοντος που αναλαμβάνουν διασφαλίζεται με αυτόν ακριβώς τον ενιαίο τρόπο επιλογής και πρόσληψης των εκπαιδευτικών λειτουργιών.

Στο ίδιο πλαίσιο αρχών, αυτό το σχέδιο νόμου καθιερώνει ένα αξιοκρατικό και διαφανές σύστημα επιλογής στελεχών, το οποίο ολοκληρώνεται, μπορούμε να πούμε, με την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και τη θέσπιση της αξιολόγησης όλων των σχολικών μονάδων.

Γι' αυτόν το λόγο δίνουμε σε όλους μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πεποίθηση, την ακράδαντη πεποίθηση ότι βασιζόμαστε σε στέρεες βάσεις και αρχές. Για παράδειγμα, οι υπηρεσιακές μεταβολές προσδιορίζονται από τον πολύ βασικό κανόνα ότι δεν νοείται καμμία τάξη χωρίς εκπαιδευτικό, κάτι το οποίο έχουμε δε δυστυχώς κατά κόρον τα τελευταία έτη.

Είναι βασική προϋπόθεση, λοιπόν, αυτού του νομοσχεδίου ότι οποιαδήποτε μετακίνηση εκπαιδευτικού εξασφαλίζει πρώτιστα ότι κανένα παιδί, καμμία ημέρα, δεν θα μείνει χωρίς δάσκαλο. Γι' αυτόν το λόγο κάνει ξεκάθαρο ότι κανέναν εκπαιδευτικό δεν μετακινείται, αν δεν υπάρχει αντικαταστάτης του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί ως τόσο να παραβλέψει κανείς και την ανάγκη άμεσων βελτιωτικών παρεμβάσεων και στη λειτουργία του ελληνικού πανεπιστημίου, όπως ορίζει αυτό το νομοσχέδιο. Ανάγκη η οποία γίνεται όλο και πιο επιτακτική με το πέρασμα του χρόνου, καθώς με τις αναποτελεσματικές και αποσπασματικές ρυθμίσεις των προηγούμενων χρόνων κατασπαταλήθηκε πολύτιμος χρόνος, ενώ παράλληλα στερήθηκε η εισαγωγή χιλιάδων νέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όπως άλλωστε έγινε και με την επιβολή της βάσης του «10».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλήγοντας με αυτό το σχέδιο νόμου αρχικά επαναπροσδιορίζεται η σχέση του εκπαιδευτικού με την εκπαίδευση. Αυτό επιτυγχάνεται, προωθώντας μια σειρά από καινοτόμες πρωτοβουλίες στο σύνολο της εργασιακής διαδρομής των εκπαιδευτικών. Χαρακτηριστικά αναφέρω: Η καθιέρωση πιστοποιητικού παιδαγωγικής διδακτικής κατάρτισης. Ο θεσμός του δόκιμου εκπαιδευτικού για δύο έτη, προκειμένου να προετοιμαστεί για να αναλάβει πλήρως το διδακτικό και παιδαγωγικό του έργο με την αρωγή του μέντορα. Η επιλογή και η πρόσληψη μέσω ΑΣΕΠ. Η πραγματοποίηση μεταθέσεων και αποσπάσεων μόνο με βάση τα πραγματικά κενά. Η καθιέρωση του πιστοποιητικού διοικητικής επάρκειας. Και η θέσπιση της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, της σχολικής και της διοικητικής μονάδας αποτελούν παραδείγματα αυτών των πρωτοβουλιών. Επίσης, εισηγείται και μια σειρά άμεσων παρεμβάσεων στη λειτουργία της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με μια σειρά νομοθετικών ρυθμίσεων στη λειτουργία των ΑΕΙ και των ΤΕΙ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία έχει αντιληφθεί την

ουσιαστική ανάγκη και απαιτεί επιτακτικά εδώ και τώρα την εκβάθρων αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας μας. Και εμείς οφείλουμε να συμπορευτούμε με την κοινωνία. Οφείλουμε να γίνουμε συνοδοιπόροι σ' αυτήν την προσπάθεια. Μια προσπάθεια για ουσιαστική αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας. Μία προσπάθεια για παροχή υψηλής ποιότητας εκπαίδευσης σε όλους ανεξαιρέτα.

Ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Και εμείς σας ευχαριστούμε, αγαπητή κ. Γιαννακοπούλου.

Ο κ. Γιάννης Ιωαννίδης από τη Νέα Δημοκρατία έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενε κανείς μετά από μισό χρόνο, επτά μήνες διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, να ερχόταν προς συζήτηση στη Βουλή νομοσχέδιο, το οποίο να ήταν πλήρες, ολοκληρωμένο και όχι πρόχειρο και αποσπασματικό. Αυτό είναι ένα γενικό σχόλιο σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο που συζητάμε, δεδομένου ότι είχαμε την αίσθηση ότι αναμένεται ένας νόμος-πλαίσιο, χωρίς να σημαίνει ότι τα άρθρα εκείνα που θεωρούμε ότι κινούνται στη σωστή κατεύθυνση δεν θα τα ψηφίσουμε, όπως άλλωστε έχει ξεκαθαρίσει και η εισηγήτριά μας.

Η συνεπής, χρήσιμη και ουσιαστική αντιπολίτευση που θέλουμε να ασκούμε προφανώς πρέπει πρώτα απ' όλα να έχει εφαρμογή στον ευαίσθητο τομέα της παιδείας. Θέλουμε όλοι μας το καλύτερο για τα παιδιά μας. Θέλουμε όλοι τους αυριανούς πολίτες της κοινωνίας μας να τους προσέχουμε και προφανώς απαιτείται να τους εξασφαλίσουμε ποιοτικό περιεχόμενο εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες, ώστε να είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν τις μεγάλες προκλήσεις του αύριο.

Πολλοί συνάδελφοι από το ΠΑΣΟΚ είπαν για συναίνεση κ.λπ. Μέχρι τώρα η Νέα Δημοκρατία έχει δείξει τη συναίνεση. Ο Πρόεδρος μας είχε πει ότι άλλο συναίνεση και άλλο συνενοχή. Η συναίνεση, όμως, είναι αμφίδρομη. Ζητήσαμε αυτούς τους μήνες που καίγεται η χώρα, το νομοσχέδιο για τους μετανάστες να έρθει μετά τις τοπικές εκλογές. Παρ' όλα αυτά εσείς, επειδή έχετε την πλειοψηφία, εκεί που θέλετε προχωρείτε, δεν υπολογίζετε κανέναν και περνάτε ένα νομοσχέδιο. Αν θέλατε τη συναίνεση, θα είχατε δείξει εκείνη τη στιγμή συναίνεση και από τη δική σας πλευρά.

Στο άρθρο 4 προβλέπεται ο θεσμός του μέντορα για την καθοδήγηση του νεοδιοριζόμενου εκπαιδευτικού. Πρόκειται για μια πρόβλεψη που θεωρώ ότι κινείται στη σωστή κατεύθυνση, αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει οι λεπτομέρειες σε ό,τι αφορά το ζητούμενο προφίλ του μέντορα, να καθορίζονται με υπουργική απόφαση και όχι μέσα στο σχέδιο νόμου.

Ο μέντορας θα πρέπει οπωσδήποτε –το τονίσαμε, κυρία Υπουργέ, και στην επιτροπή– να μην είναι στην επιτροπή αξιολόγησης του εκπαιδευτικού, ο οποίος βοηθιέται από αυτόν. Αποκτάται μια σχέση η οποία σε άλλους μπορεί να είναι άσχημη και σε άλλους να είναι πάρα πολύ καλή. Επομένως, επηρεάζεται προσωπικά ο μέντορας στο να είναι μέσα στην επιτροπή αξιολόγησης.

Τα απαιτούμενα προσόντα, ο τρόπος επιλογής των μεντόρων, τα καθήκοντά τους, καθώς και το περιεχόμενο και η διάρκεια της εισαγωγικής επιμόρφωσης –τα θέματα, δηλαδή, που πρόκειται να καθοριστούν με υπουργική απόφαση– είναι ιδιαίτερα σημαντικά και θα έπρεπε να αποτελέσουν αντικείμενο ουσιαστικής συζήτησης στο πλαίσιο της επιτροπής.

Μία συνάδελφός μου είπε ότι θα μπορούσε να είναι έστω και ένας μαθητής. Είναι βασικό και οι μαθητές πώς βλέπουν τον καθηγητή τους. Είναι πολύ βασικό και ας μη λαμβάνεται τόσο υπ' όψιν από τους άλλους αξιολογητές, αλλά παίζει ρόλο και η γνώμη αυτών, οι οποίοι παίρνουν εκείνη την ώρα τα φώτα από τον ίδιο τον δάσκαλο.

Την ίδια παρατήρηση θα ήθελα να κάνω και αναφορικά με το άρθρο 32, την αξιολόγηση της δράσης της εκπαιδευτικής μονάδας. Πάλι προβλέπεται η έκδοση υπουργικής απόφασης, στην οποία θα εξειδικεύονται τα στοιχεία της αξιολόγησης και οι επιπλέον λεπτομέρειες.

Επίσης, πάντα αναφορικά με τη διαδικασία αξιολόγησης της σχολικής μονάδας στο άρθρο 32, όπου επιμένω γιατί πρόκειται για ένα από τα σημαντικότερα άρθρα του νομοσχεδίου, θα πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψιν και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά μιας σχολικής μονάδας, παραδείγματος χάριν, γεωγραφική θέση, επίπεδο υποδομών, όπως εργαστηρίων κ.λπ. των σχολείων. Έτσι η αξιολόγηση θα έχει ουσιαστικό όφελος και όχι χαρακτήρα τιμωρίας, χωρίς να υπαινίσσομαι ότι θέλετε να τιμωρήσετε. Απλά προσθέτω ότι με τον τρόπο αυτό θα βοηθάει στην ανάδειξη τυχόν ελλείψεων και κενών, ώστε να μπορούν στη συνέχεια τα κενά αυτά να αντιμετωπίζονται.

Στο ίδιο άρθρο προβλέπεται στην παράγραφο 1 η κατάρτιση προγράμματος δράσης από τις σχολικές μονάδες της χώρας με τους εκπαιδευτικούς στόχους για τη σχολική χρονιά που ξεκινά. Θεωρώ ότι θα πρέπει να βοηθηθούν οι σχολικές μονάδες στη διαδικασία αυτή, γιατί η κατάρτιση ενός προγράμματος δράσης δεν είναι κάτι απλό. Αντίθετα απαιτεί συγκεκριμένη μεθοδολογία. Αν θέλουμε να είναι ουσιαστική η πρακτική αυτή, θα πρέπει να υποστηριχτεί ανάλογα.

Στο άρθρο 31 –το είπα και στην επιτροπή- είναι η περίπτωση γ' της παραγράφου 6. Παράκληση να εξετάσετε τις δυνατότητες συνυπηρέτησης των εκπαιδευτικών συζύγων, μελών και πανεπιστημιακών. Είπε η κυρία Υπουργός ότι θα προσλάβει τρεις χιλιάδες άτομα. Αυτοί οι οποίοι έχουν κεκτημένο δικαίωμα πλέον του διορισμού είναι χίλιοι τετρακόσιοι εβδομήντα που έχουν περάσει από ΑΣΕΠ. Θα πρέπει να τους καλύψετε για να μην έχουμε μηνύσεις και αναπληρώνουμε μετά σιδηρή. Γιατί με το 60-40 στα τρεις χιλιάδες άτομα, αμέσως είναι χίλια οκτακόσια άτομα. Αυτοί είναι χίλιοι τετρακόσιοι εβδομήντα.

Όσον αφορά τα άτομα με αναπηρία και ειδικά τους πολύτεκνους, οι οποίοι προσφέρουν τα μέγιστα στην πατρίδα, λόγω της υπογεννητικότητας, θα είχαμε τεράστιο πρόβλημα, αν είναι δυνατόν, να μην μπουν στον ΑΣΕΠ. Επειδή, όμως, τους έχετε μοιροδοτήσει, να τους δώσετε ακόμη περισσότερα μόρια.

Θα πρέπει να κοιτάζουμε τις ευαίσθητες αυτές κατηγορίες, γιατί έτσι μόνο μπορεί να προχωρήσει η πατρίδα.

Θα ήθελα να κάνω και άλλα σχόλια, αλλά δυστυχώς δεν έχουμε την ώρα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Συμεών Κεδικόγλου Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, για πέντε λεπτά.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινάω από μία παρατήρηση. Είναι, ίσως, η πρώτη φορά που μία πολιτική ηγεσία του Υπουργείου δεν ξεκινά από εκείνο το σημείο που ξεκινούσαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Δηλαδή, τον τρόπο της εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλά από τη βάση, από την ουσία και από την ρίζα του εκπαιδευτικού συστήματος στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, παρέχοντας την ισχυρή πεποίθηση ότι άλλα τέσσερα χρόνια δεν θα είναι χαμένα για την παιδεία.

Αυτό το νομοσχέδιο, επειδή μας ασκήθηκε κριτική, προέρχεται πράγματι από εκτενή κοινωνικό διάλογο τόσο με όλους τους κοινωνικούς φορείς, όσο και με τους πολίτες. Βεβαίως, από άλλους κατηγορούμαστε ότι άργησε να έρθει, ενώ από άλλους ακούστηκε ότι θα έπρεπε ο διάλογος να κρατήσει περισσότερο. Όμως, ο διάλογος θα πρέπει να οδηγεί και κάπου και να μην συνεχίζεται επ' αόριστον, να αντικαθιστά την πολιτική πράξη και το έργο, γιατί για κάποιους φαίνεται ότι ο διάλογος γίνεται μόνο, όταν καταλήγει στις δικές τους απόψεις.

Από την Αντιπολίτευση επίσης, ακούστηκε ότι κακώς φέρνουμε τώρα αυτό το νομοσχέδιο γιατί υπάρχει ο κίνδυνος απεργιακών κινητοποιήσεων ενόψει των πανελληνίων. Αλλά με ποια λογική σας ερωτώ, μπορεί κάποιο νομοσχέδιο να καθορίζεται, να προγραμματίζεται ή και να υποκύπτει σε εκβιασμούς;

Πιστεύω κανένας εκπαιδευτικός δεν θα κρατήσει ομήρους εκατό χιλιάδες μαθητές και άλλωστε η ίδια η ΔΟΕ και η ΟΛΜΕ που ήρθαν προς ακρόαση, μας είπαν ότι δεν έχουν καν στο μυαλό τους κάτι τέτοιο. Άρα, δεν θα πρέπει να λέγονται πράγματα, τα οποία απλά αναστατώνουν την σχολική κοινότητα.

Το παρόν νομοσχέδιο δεν χαρακτηρίζεται ούτε καν από την ίδια την Υπουργό ως τομή ή μεταρρύθμιση. Αυτό που ειπώθηκε είναι ότι είναι η ρύθμιση του αυτονόητου. Δυστυχώς, στην εκπαίδευση το αυτονόητο δεν είναι αυτονόητο. Δεν είναι αυτονόητο ότι οι προσλήψεις και οι διορισμοί των εκπαιδευτικών συνδέονται με τις ανάγκες για τα κενά του ελληνικού σχολείου. Δεν είναι αυτονόητο ότι οι προϋποθέσεις του νέου επιστήμονα, που θέλει να μπει στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, είναι η παιδαγωγική κατάρτιση, η γνώση της επιστήμης και η δυνατότητα να αντιμετωπίζει τις προκλήσεις της τάξης.

Δεν είναι αυτονόητο, δυστυχώς, ότι ο κάθε εκπαιδευτικός μετακινείται ή αποσπάται μόνο όταν υπάρχει αντικαταστάτης του, ώστε να μην μένει καμμία τάξη χωρίς εκπαιδευτικό. Δεν είναι αυτονόητο ότι ο εκπαιδευτικός επιμορφώνεται συνεχώς και προσαρμόζεται στα νέα δεδομένα, ώστε οι γενικές γνώσεις να είναι πάντοτε περισσότερες από του μαθητή του.

Δεν είναι αυτονόητο ότι προκειμένου να δημιουργείται η αίσθηση της ομάδας, του σχολείου, της εκπαιδευτικής κοινότητας ο τόπος που επιλέγει ο εκπαιδευτικός όταν διορίζεται δεν μπορεί παρά να είναι για ένα συγκεκριμένο σταθερό χρονικό διάστημα, που εμείς το προσδιορίσαμε στα τρία χρόνια.

Δεν είναι αυτονόητο ότι οι εκπαιδευτικοί προσλαμβάνονται με βάση τα κενά και μετατίθενται με βάση τα κενά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η λύση στο δίλημμα να επικεντρωθούμε στην τάξη και τις ανάγκες του μαθητή και του εκπαιδευτικού ή να επικεντρωθούμε στον τρόπο των προσλήψεων δίνει και την απάντηση. Για μας είναι απαραίτητη προϋπόθεση, για να παλέψουμε για την ποιοτική αναβάθμιση να γίνεται μάθημα, να υπάρχει ο εκπαιδευτικός μέσα στην τάξη. Από εκεί ξεκινούν όλα.

Βασική αρχή που διέπει το νομοσχέδιο είναι ότι πρώτα μπαίνουν οι ανάγκες του μαθητή και του σχολείου, η αξιολόγηση. Είναι δυνατόν να μην υπάρχει ουσιαστική αξιολόγηση των ελληνικών σχολείων; Η αξιολόγηση που προτείνει το νομοσχέδιο είναι η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και, βεβαίως, και του εκπαιδευτικού.

Είμαστε, ίσως, το μοναδικό σχολικό σύστημα στην Ευρώπη που δεν υπάρχει κανενός είδους αξιολόγηση. Και μιλάω για όλα τα τελευταία χρόνια. Το ελληνικό σχολείο δεν έχει αξιολογηθεί με κανέναν τρόπο. Με τη ρύθμιση του αυτονόητου είναι η αξιολόγηση που θα μας δώσει πάρα πολλά στοιχεία για παρεμβάσεις που πρέπει να γίνουν από εδώ και πέρα, ώστε να προχωρήσουμε σε τομές και μεταρρυθμίσεις.

Εάν είχαμε κουλτούρα αξιολόγησης για εμένα θα έπρεπε να προχωρήσουμε ακόμα σε πιο αυστηρή αξιολόγηση. Γιατί ποιος μπορεί να προεξοφλήσει ότι ένας εκπαιδευτικός, ο οποίος ήταν ακατάλληλος είκοσι πέντε χρόνια πριν συνεχίζει να είναι κατάλληλος και σήμερα, να είναι στην τάξη και να διδάσκει;

Όπως, στην ίδια λογική εισάγεται και το πιστοποιητικό παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας. Γιατί πράγματι, επειδή έχουμε όλοι εμπειρία από τις σχολικές αίθουσες, ποιος μπορεί να θεωρήσει ότι πιστοποιείται ένας επιστήμονας, όταν έχει φοιτήσει με επιτυχία σε μία πανεπιστημιακή σχολή, ότι αυτομάτως μπορεί να διδάξει και να σταθεί μέσα στις προκλήσεις της τάξης;

Υπάρχει, λοιπόν, η ανάγκη να γίνει επιτέλους και πρωτίστως ένας εξορθολογισμός της κατάστασης και αυτό φαίνεται και από τα στοιχεία του ΟΑΣΑ. Βλέπουμε ότι σαν αναλογία έχουμε εκατόν δέκα επτά εκπαιδευτικούς ανά 1000 μαθητές, ενώ στις άλλες χώρες είναι περίπου εβδομήντα έξι, άρα έχουμε πάρα πολλούς εκπαιδευτικούς. Το πρόβλημα, όμως, είναι ότι στην Ελλάδα υπάρχουν πάρα πολλά κενά στα σχολεία και δεκάδες διδακτικές ώρες χάνονται.

Δύο λόγια για τη βάση του 10, που σαν ρύθμιση, βεβαίως, αναφέρεται στον τρόπο εισαγωγής, αλλά έχει μπει αποσπασματικά σε αυτό το νομοσχέδιο. Ο ορισμός της βάσης είναι σχετικός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας βοηθά να συνεννοούμαστε μεταξύ μας.

Σε μια χρονιά με πολύ δύσκολα θέματα το δέκα είναι "ανώτερος" βαθμός από αυτόν του 12 απ' ό,τι σε μια χρονιά με βατά θέματα. Και, βεβαίως, όπως ειπώθηκε ήδη προηγουμένως, δεν υπήρχε καμμία μελέτη ότι στο διάστημα που εφαρμόστηκε έγινε

κάποια ποιοτική αναβάθμιση στο λύκειο και στο πανεπιστήμιο.

Το σίγουρο μόνο αποτέλεσμα ήταν η μεγάλη αύξηση των εγγραφών στα ιδιωτικά σχολεία και στα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Επιλογή που δεν αντέχει αυτήν την στιγμή η ελληνική κοινωνία. Βεβαίως, έχουν δημιουργηθεί ΤΕΙ στο παρελθόν με βάση περισσότερο τις ανάγκες της τοπικής κοινωνίας. Βεβαίως, πρέπει να επανεξετάσουμε ποια τμήματα από αυτά θα πρέπει ενδεχομένως να καταργήσουμε με βάση τις επιλογές των σπουδαστών και τις σημερινές μας ανάγκες. Αλλά αυτό είναι το θέμα μιας άλλης συζήτησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι η παροχή υψηλής ποιότητας εκπαίδευσης αποτελεί καθοριστικό παράγοντα επιτυχίας για κάθε νέο, για κάθε πολίτη, αλλά και μοχλό ανάπτυξης για την ίδια την κοινωνία μας και την οικονομία της χώρας μας. Το νομοσχέδιο είναι σε αυτήν την κατεύθυνση και γι' αυτό σας καλώ να το υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε, πολύ τον κ. Συμεών Κεδικόγλου. Το Συμεών φαντάζομαι δεν κλίνεται.

Ο κ. Δημήτριος Βαρβαρίγος, Βουλευτής Ζακύνθου του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στην χώρα μας βιώνουμε τη μεγαλύτερη μεταπολεμική κρίση οικονομική, θεσμική, κρίση αξιών, διάφορες γραφίδες και μικρόφωνα κατά παραγγελία εκείνων που ευνοήθηκαν περισσότερο από όλους από τη στρεβλή λειτουργία του πολιτικού συστήματος, επιτίθενται ισοπεδωτικά στο πολιτικό σύστημα και ακυρώνουν τη δημοκρατία, θεωρώντας ότι έτσι μπορούν να στρώσουν το δρόμο για Μπερλουσκονισμό και στην Ελλάδα.

Νομίζω, όμως, ότι η παράδοση, η ιστορία του λαού μας και οι αγώνες του δεν θα επιτρέψουν τέτοιες λύσεις. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ είναι ανάγκη να οικοδομήσουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα με ποιοτικά χαρακτηριστικά, αλλά με προτεραιότητα να δώσουμε στους νέους μας τα εφόδια και τα όπλα εκείνα που θα τους επιτρέψουν να κερδίσουν την ζωή τους με το σταθί τους σε μία ανοιχτή και ανταγωνιστική κοινωνία που υπάρχει γύρω μας. Αυτός είναι ο σύγχρονος κόσμος.

Το νομοσχέδιο υλοποιεί προγραμματικές δεσμεύσεις του ΠΑΣΟΚ. Οι παρεμβάσεις, οι οποίες αφορούν την δευτεροβάθμια και την πρωτοβάθμια, κυρίως, εκπαίδευση εισάγουν ποιοτικά χαρακτηριστικά τόσο σε ό,τι αφορά την επιλογή των δασκάλων και των καθηγητών, όσο και την αξιολόγηση των στελεχών που θα διοικήσουν τις μονάδες εκπαίδευσης. Αυτές είναι οι κύριες διατάξεις.

Το ζήτημα της επιλογής των δασκάλων και των καθηγητών αποτέλεσε θέμα προβληματισμού και τριβής διαχρονικό. Υπήρχε η επετηρίδα, αντικειμενικό σύστημα, αλλά अपαρχαιωμένο πλέον, δεδομένου ότι δεν διασφάλιζε την ποιότητα για τους επιλεγέντες να διδάξουν στα σχολεία. Ωρίμασε η ιδέα και κάποτε αποφασίστηκε να αλλάξει ο τρόπος επιλογής και να γίνει εκτός από αντικειμενικός και αξιολογικός. Με το ν.2525, αυτό θεσπίστηκε, δόθηκε ένα μεταβατικό διάστημα πενταετίας από το 1997 μέχρι το 2003, να πάμε από την επετηρίδα σε διαδικασία επιλογής μέσω ΑΣΕΠ.

Αφού, λοιπόν, φτάσαμε στο τέλος αυτής της περιόδου, τελικά δεν άντεξε την πίεση το πολιτικό σύστημα, γιατί στην Ελλάδα τίποτα ορθό δεν διαρκεί πολύ, άνοιξε η πόρτα και ξανά κινηθήκαμε πάνω σε δύο άξονες. Ο ένας είχε ακριβώς την αντικειμενικότητα, την ποιότητα και την διαφάνεια, επιλογή μέσω ΑΣΕΠ.

Και ο άλλος της επετηρίδα, δηλαδή, υιοθετούσε και διαίωνιζε τις διαδικασίες τις αδιαφανείς για την απόκτηση προϋπηρεσίας και τον διορισμό στα σχολεία.

Όλο το σύστημα πλέον πρέπει να αλλάξει. Δεν μπορούμε να κινούμαστε σε δύο άξονες. Θα πρέπει να διασφαλιστεί από όλους μας η ποιότητα στην εκπαίδευση, ξεκινώντας από τους δασκάλους. Λοιπόν, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις, απαραίτητη προϋπόθεση για να γίνει δάσκαλος ή καθηγητής κάποιος είναι να έχει συμμετάσχει επιτυχώς σε διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Από εκεί

και πέρα λαμβάνονται υπ' όψιν μία σειρά κριτήρια που μοριοδοτούν επιπλέον τον επιτυχόντα στο διαγωνισμό.

Τα επιπλέον κριτήρια μπορεί να είναι κοινωνικά, μπορεί να είναι πολυτεχνικά, μπορεί να είναι τριτεχνικά, μπορεί να είναι αναπηρία, μπορεί να είναι επιπλέον πτυχία. Αλλά βασική προϋπόθεση είναι η επιτυχία στο διαγωνισμό και ακόμα είναι η διδακτική εμπειρία και η παιδαγωγική κατάρτιση του συμμετέχοντος. Στοιχειώδεις προϋποθέσεις.

Ένα ζήτημα, όμως, κυρία Υπουργέ, που με βρίσκει αντίθετο, το είπα και στην επιτροπή είναι η μοριοδότηση του πτυχίου. Μετά τις πέντε μονάδες μοριοδοτείται κάθε μονάδα επιπλέον με μισό μόριο. Είναι ισοπεδωτική αυτή η διάταξη.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Το αλλάξαμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Το αλλάξατε;
ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Το αλλάξαμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Χαίρομαι ιδιαίτερα, γιατί στην ουσία ευνοούσε αυτούς που αποκτούσαν πτυχία από σχολεία χαμηλότερης ποιότητας.

Βέβαια, είναι το ζήτημα της αξιολόγησης της ανώτατης εκπαίδευσης που είναι ανοικτό και που νομίζουμε ότι είναι και αυτό ένα ζήτημα που πρέπει να κατακτήσουμε και να κερδίσουμε, γιατί δεν γίνεται διαφορετικά.

Το άλλο κομμάτι που αφορά την αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης, διορθώνει μια τεράστια στρέβλωση που έκανε η Νέα Δημοκρατία με το ν.3467/2006, όπου ανέτρεψε τα κριτήρια του προεδρικού διατάγματος 25/2002 και έβαλε στην κυριολεξία ισχυρότερο κριτήριο επιλογής διευθυντικών στελεχών για τη διοίκηση της εκπαίδευσης τη συνέντευξη, η οποία συμμετέχει στα εξήντα μόρια που συνολικά κάποιος μπορεί να συγκεντρώσει. Είναι τέσσερις μονάδες σε επιτυχή διαγωνισμό που τον διοργανώνει το Υπουργείο Παιδείας με κριτήρια και εδώ αδιαφανή, τα είκοσι δύο μόρια προέρχονται από προϋπηρεσία και πάμε στα τριάντα τέσσερα και από εκεί και πέρα τα είκοσι τρία είναι η συνέντευξη και τα έντεκα παιδαγωγική κατάρτιση. Δηλαδή, τα είκοσι τρία στην κυριολεξία από τα τριάντα τέσσερα είναι μια συνέντευξη με αδιαφανή κριτήρια.

Αυτό ανατρέπεται, ξαναέρχεται σε ισορροπία το σύστημα, ξανά η παιδαγωγική επιστημονική συγκρότηση παίρνει την αξία που πρέπει, γιατί ο νόμος της Νέας Δημοκρατίας τα είκοσι εννέα μόρια τα πήγε στα έντεκα και τώρα ξαναγυρίζουν στα είκοσι έξι και η συνέντευξη βέβαια πηγαίνει στα δεκαπέντε μόρια από τα είκοσι τρία που είχε η Νέα Δημοκρατία. Μια συνέντευξη με αντικειμενικό πλέον τρόπο, με διαφάνεια, με μαγνητοφώνηση, για να μπορεί κάποιος να κάνει χρήση του αποτελέσματος, να μπορεί να προσφύγει στα δικαστήρια, στη δικαιοσύνη, αν νομίζει ότι αδικήθηκε.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση ακόμα για τη βάση του 10, η οποία ήταν δέσμευση προεκλογική του ΠΑΣΟΚ να την καταργήσει. Όμως, ο τρόπος με τον οποίο γίνεται αυτή η κατάργηση, εγώ νομίζω ότι δεν είναι ορθός. Είχαμε πει κατάργηση. Να θεσπιστούν, όμως, τουλάχιστον για κάποια βασικά μαθήματα του τμήματος που επιλέγει ο υποψήφιος κάποια βάση. Δηλαδή, ένα 10, ένα 11, δεν ξέρω, θα βρισκόταν αυτή η βάση.

Διότι, εάν ένας υποψήφιος αν δεν διασφαλίσει κάποιο μίνιμουμ γνώσεων για κάποια βασικά μαθήματα που επιλέγει να σπουδάσει, νομίζω ότι αυτό τελικά θα οδηγήσει σε υποβάθμιση.

Έχω εκφράσει τη διαφωνία μου σε αυτήν τη ρύθμιση με τον τρόπο που γίνεται. Πιστεύω ότι για να κερδίσουμε ποιότητα στην ανώτατη εκπαίδευση, θα πρέπει να δώσουμε διέξοδο σε ένα μεγάλο κομμάτι της νεολαίας, στην τεχνική εκπαίδευση, που είναι υποβαθμισμένη στη χώρα μας, που πάσχει, για να μπορέσουμε ταυτόχρονα να δώσουμε ποιότητα στην ανώτατη εκπαίδευση.

Ψηφίζω το νομοσχέδιο. Νομίζω ότι ένα σημαντικό βήμα για την ποιοτική αναβάθμιση. Θα ακολουθήσουν και τα υπόλοιπα, όπως έχει δεσμευθεί η Υπουργός και για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση και για την ανώτατη εκπαίδευση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστώ πάρα πολύ τον κ. Βαρβαρίο.

Από τη Ζάκυνθο, γεννημένη στην Κέρκυρα η κ. Πέμυ Ζούνη - για να σας καταλάβουν όλοι- εκλεγμένη στην Αθήνα για το ΠΑΣΟΚ.

Η κ. Βόζεμπεργκ η εισηγήτρια του νομοσχεδίου, μόλις έφυγε. Φαντάζομαι θα της διδάσκατε τα πικρά δάκρυα της Πέτρα Φον Καντ, για αυτά που άκουσα χθες.

Κυρία Ζούνη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΖΟΥΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Ως αληθινός, όχι απλώς φίλος, αλλά εραστής του ελληνικού λαού, θα ήθελα να μην ήταν τόσο αγράμματος και γεμάτος ανόητες προκαταλήψεις, ανάξιες της βαθύτερης ευφυΐας και του ζωηρού του βλέμματος, γιατί πιστεύω πως το χειρότερο πράγμα κάτω από τον Παρθενώνα, είναι η αγραμματοσύνη και η ατζαμοσύνη». Το είχε πει ο Τσαρούχης το 1957 και είναι ακόμα επίκαιρο.

Μιλάμε για την παιδεία. Μιλάμε για το σοβαρότερο πεδίο ευθύνης μας, αν η περιουσία του λαού, πριν και πάνω από την οικονομία, είναι αυτό που οι πολίτες περιέχουν στο κεφάλι τους.

Μιλάμε για τη μόνη ελπίδα να διαμορφωθεί ο καλύτερος από εμάς αυριανός πολίτης. Ο πολίτης που μετά από δώδεκα χρόνια στα θρανία δεν θα έχει μόνο συσσωρευμένες γνώσεις, αλλά τη μόνη γερή βάση, για να αντιμετωπίζει τα ηθικά και αισθητικά διλήμματα της κάθε μέρας, το σεβασμό.

Είναι περίεργο πράγμα ο σεβασμός. Δεν διδάσκεται από οποιονδήποτε και δεν διδάσκεται με ταχείς ρυθμούς. Μοιάζει περισσότερο με μύηση, θέλει αφοσίωση, υπομονή, μεγάλα κείμενα και άξιους δασκάλους.

Αν ο σεβασμός εγκατασταθεί ως αναγκαία συνθήκη κάθε επιλογής, οι απαντήσεις προκύπτουν καθαρές, από την απλή διαπροσωπική σχέση ως την μεγίστη ευθύνη νομοθετική πράξη.

Έχουμε ανάγκη από μορφωμένους πολίτες, μορφωμένους με την έννοια που επιβάλλει η ετυμολογία της λέξης, σχηματισμένους, ολοκληρωμένους, δηλαδή, συνειδητούς, που έχουν συνειδηση και σεβασμό κατ' αρχάς για τον εαυτό τους.

Τα τελευταία τριάντα χρόνια παγιδευτήκαμε στην ανάγκη της γρήγορης επιφανειακής καριερίστικής ανέλιξης. Και διαμορφώσαμε σε ανησυχητικό ποσοστό ανθρώπους ημιμαθείς, έτοιμους να υποτιμήσουν τη νοημοσύνη του άλλου.

«Πρώτα ο μαθητής»: λέμε τώρα, που θα πει να επαναπροσδιορίσουμε τις ευθύνες μας απέναντί του. Να θυμηθούμε, τι του χρωστάμε.

Είπε κάποιος συνάδελφος: «Γιατί όχι πρώτα και ο εκπαιδευτικός;». Γιατί η φράση «πρώτα και» έχει μια λογική αντίφαση. Σε μια διμερή σχέση υπάρχει έστω και μία μοναδική πιθανότητα να συγκρουστούν τα συμφέροντα των δύο μερών. Πρέπει να είναι ξεκάθαρο, ποιο συμφέρον υπερισχύει.

Συμφωνούμε, λοιπόν, για την προτεραιότητα του μαθητή. Άρα, ο παιδαγωγός πρέπει να είναι στην τάξη και το μάθημα πρέπει να είναι ενδιαφέρον. Το δεύτερο δεν είναι εύκολο. Δεν είναι καθόλου εύκολο να γίνει συναρπαστική η χημεία, τα αρχαία και η γεωγραφία. Το έχουμε δει, όμως, να συμβαίνει. Έχουμε ζήσει εμπνευσμένους δασκάλους να μεταμορφώνουν την κοπιώδη διαδικασία της μάθησης σε μια εξερεύνηση και εκείνους που καταλαβαίνεις ότι θα διέπρεπαν σε οποιοδήποτε άλλο επάγγελμα.

Γιατί ο μαθητής δεν αξίζει το καλύτερο, κύριοι συνάδελφοι; Γιατί είναι Γολγοθάς η αξιολόγηση και η αξιοκρατική επιλογή του εκπαιδευτικού; Είναι κίνητρο η υπενθύμιση –αν θέλετε- για συνεχή εξέλιξη. Δεν νοείται γιατρός ή ηθοποιός ή αρχιτέκτονας που να μην παρακολουθεί τα καινούρια δεδομένα του επαγγέλματος του, να μη δοκιμάζεται, να μη συμβουλευτείται, να μην υποστηρίζεται από τον πιο έμπειρο, να μην αξιολογείται στο τέλος της κάθε δουλειάς που έχει αναλάβει. Γιατί Γολγοθάς; Ποιο λογίζεται ως βασανιστήριο ή έστω ως αγγαρεία; Ποιος είπε ότι το λειτούργημα του εκπαιδευτικού πρέπει να συζητείται μόνο με τους όρους του μεροκάματου; Και τότε ποιες ποιοτικές διαφορές καθιστούν το μεροκάματο λειτούργημα;

«Γιατί ΑΣΕΠ, αφού μόλις έχει τελειώσει το πανεπιστήμιο» λέμε. Γιατί από τα πανεπιστήμια παγκοσμίως αποφοιτούν εξαιρετικοί φοιτητές, μέτριοι φοιτητές και κακοί φοιτητές. Γιατί ο εκπαιδευτικός δεν έχει πολύ μικρότερη ευθύνη από τον χειρουργό. Γι'

αυτό.

Ακούστηκε κριτική και για τη συνέντευξη, παρ' ότι έχει διευκρινιστεί ότι στη συνέντευξη δεν θα ανιχνεύονται μόνο γνώσεις, αλλά κυρίως η παιδαγωγική καταλληλότητα. Φαίνεται ότι τη θεωρείτε άχρηστη.

Ακούστηκε ότι «Αφού οι απαντήσεις ξεκινούν από διαφορετικές ιδεολογικές βάσεις και κρίνονται από την εξουσία, τα αποτελέσματα θα είναι διαβλητά» παρ' ότι η συνέντευξη θα μαγνητοφωνείται, για να διασφαλιστεί ο έλεγχος της αντικειμενικότητας. Προφανώς και αυτό το θεωρείτε άχρηστο.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι το πρώτο δείγμα γραφής μιας πολιτικής για την παιδεία, όχι συνηθισμένης, είναι αλήθεια. Μιας πολιτικής που προσπαθεί να αναδείξει και να ενισχύσει τον σωστό εκπαιδευτικό, να τον ενισχύσει, όχι οικονομικά, δυστυχώς, υπό τις παρούσες συνθήκες, αλλά τουλάχιστον ηθικά. Μιας πολιτικής που θέλει να βελτιώσει τις συνθήκες μέσα στις οποίες δίνει τη μάχη ο λειτουργός, εξορθολογίζοντας το πλεόνασμα και το έλλειμμα του ανθρώπινου δυναμικού και όχι βέβαια αυξάνοντας τον αριθμό των μαθητών στην τάξη.

Αλήθεια, γιατί αγαπητοί συνάδελφοι δεν διόρθωσε κανείς – εκτός από την Υπουργό- αυτήν την παραπληροφόρηση.

Ο χρόνος πιέζει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Έχετε όση άνεση θέλετε, επειδή είστε γλυκιά ομιλήτρια, κυρία Ζούνη και για την αναφορά σας στον Τσαρούχη που κάνατε και για την Ακρόπολη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΖΟΥΝΗ: Σας ευχαριστώ.

Πρωθεί λοιπόν, τη διαφάνεια και την ενημέρωση των πολιτών, μα κυρίως των γονέων για τις επιδόσεις στο σχολείο.

Εδώ, ομολογώ, εξεπλάγην από κάποια σχόλια. Έχει αναλυθεί επανειλημμένως ότι με τον ετήσιο απολογισμό θα εντοπίζονται οι αδύναμες μονάδες και θα αποτελούν ζώνες προτεραιότητας για παροχή βοήθειας και παραπάνω υποστήριξη. Αυτό, λοιπόν, για κάποιους ισοδυναμεί με ρίξιμο των σχολείων στον Καϊδά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήταν εντυπωσιακό, εάν σε αυτόν το στόχο, σε αυτήν τη πολιτική προτεραιότητα της αξιολόγησης και αναβάθμισης υπήρχε άρνηση. Ουσιαστικά δεν υπήρξε. Όλα τα συνδικάτα συμφώνησαν, όχι πάντα με τον τρόπο, αλλά και χωρίς συγκεκριμένη εναλλακτική πρόταση.

Οι ενστάσεις από τους εκπαιδευτικούς που είχαν οργανώσει αλλιώς τη ζωή τους με τα προηγούμενα δεδομένα είναι απόλυτα σεβαστές, γιατί η ευαισθησία δεν έχει συγκεκριμένη παράταξη.

Με τις μεταβατικές διατάξεις, όμως, ως προς το χρόνο και τον τρόπο, υπάρχει η δυνατότητα μιας όσο το δυνατό ομαλότερης μετάβασης στα νέα δεδομένα.

Στο σημείο των κοινωνικών κριτηρίων, που είναι σημαντική παράμετρος, και με δεδομένη την πολιτική βούληση για προστασία των ευάλωτων ομάδων, θεωρώ ότι πρέπει να εξαντληθούν τα περιθώρια και κυρία Υπουργέ, ειδικά στους γονείς εκπαιδευτικούς με παιδιά με αναπηρία, νομίζω μαζί με τη σημαντική βελτίωση που καταθέσατε, συντρέχουν όλοι οι λόγοι για να εξαιρεθούν από την υποχρέωση να ξαναδώσουν εξετάσεις στον ΑΣΕΠ, όσοι έχουν ήδη περάσει.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Όσοι έχουν περάσει δεν υποχρεούνται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΖΟΥΝΗ: Ωραία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο δεν είναι πρόχειρο ούτε ήρθε νωρίς ούτε είναι αποσπασματικό ούτε άργησε. Μετατοπίζει θαρραλέα το κέντρο βάρους αλλού και αυτό δεν είναι βολικό.

«Ας κοιτάξουμε συνολικά την παιδεία» είπε ο Γρηγόρης Ψαριανός στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Ας κοιτάξουμε την υποβάθμιση της γλώσσας μας, τους απίστευτους σολοκισμούς που ακούμε κάθε φορά.

Ας αξιολογήσουμε το σημάδι ότι στη φράση «άξιον εστί» το εστί κοντεύει να γίνει άγνωστη λέξη. Το δε ποίημα, άγνωστη χώρα.

Και βέβαια το ΠΑΣΟΚ οφείλει να επανορθώσει. Και αν όλοι απαξιώνουν όλους αυτή τη στιγμή, οφείλει να προσπαθήσει τουλάχιστον να παραδώσει στο κοινωνικό σύνολο κάποιες αναθεωρημένες αξίες.

Τελειώνω με τη φράση του Τσαρούχη, για να έχει αρμονική διαδρομή η σκέψη μου «Κάθε άνθρωπος που πλουτίζει τη συνείδησή του, δουλεύει για το καλύτερο μέλλον του κόσμου, όποιον πολιτικό προσανατολισμό και αν έχει».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Πέμη Ζούνη.

Στη σκυτάλη που μου δίνετε, ο Γιάννης Τσαρούχης μας θύμισε ότι στον Ευριπίδη, ο Ορέστης λέει: «Ο μορφωμένος άνθρωπος δεν υποδουλώνεται σε τίποτα και ποτέ». Ούτε και στο νόμο. Σας ευχαριστούμε πολύ για την ομιλία που κάνατε.

Ο κ. Αθανάσιος Αλευράς, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ στη Α' Αθήνας έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Αν έχω την ίδια ανοχή χρόνου, κύριε Πρόεδρε, μπορώ να υποσχεθώ ότι θα παίξω και εγώ στα «Πικρά Δάκρυα της Πέτρα Φον Καντ», έστω και χωρίς θεατές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Είστε ξεχωριστός για μας εδώ μέσα ιδιαίτερα, όχι όπως όλοι.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Θέλω να πω ότι κατ' αρχάς, η Κυβέρνηση έχει βάλει -και είναι θετικό αυτό- ένα σχέδιο για τη δημόσια εκπαίδευση μπροστά. Πρώτο βήμα σ' αυτό το σχέδιο είναι το νομοσχέδιο, το οποίο συζητάμε, το οποίο έχει διάφορες διατάξεις, εκ των οποίων οι πιο βασικές είναι αυτές για την επιλογή των εκπαιδευτικών.

Θα μπορούσε, ίσως, κανείς -εγώ τουλάχιστον αυτό θα έλεγα- να πει ότι δεν είναι η πρώτη προτεραιότητα. Δεν είναι η πρώτη προτεραιότητα και το λέω αυτό διότι στο παρελθόν και εμείς ως Αντιπολίτευση, πρέπει να πούμε, ότι είχαμε προσυπογράψει συχνά διατάξεις, οι οποίες τώρα ισχύουν για το διορισμό των εκπαιδευτικών. Η ανατροπή των διατάξεων αυτών δεν είναι ανατροπή μιας διοικητικής κατάστασης, αλλά ενός ολόκληρου προγραμματισμού και υπό αυτή την άποψη εμένα με προβληματίζει. Δεν χωρά καμμία αμφιβολία -είχε δικίω η κύρια Υπουργός προηγουμένως- ότι το σύστημα έτσι όπως έχει διαμορφωθεί είναι ένα σύστημα «κουρελού», που όμως διαμορφώθηκε με τις ευθύνες όλων μας, γιατί τελικά φθάσαμε στο να έχουμε ένα τέτοιο σύστημα.

Τώρα, όμως, θα μου επιτρέψετε να κάνω ορισμένες επιμέρους επισημάνσεις. Κατ' αρχάς, εγώ δεν έχω καταλάβει ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ τι βαθμολογεί. Βαθμολογεί τις γνώσεις των εκπαιδευτικών αυτών που πρόκειται να διοριστούν; Αν βαθμολογεί τις γνώσεις, τότε το πτυχίο τι βαθμολογεί; Και αν τις βαθμολογεί ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ, γιατί δε βαθμολογεί καλύτερα ή αξιοπιστότερα το πτυχίο; Αυτή είναι η πρώτη παρατήρηση.

Η δεύτερη παρατήρηση είναι ότι αν θεωρούμε ότι βασικό κριτήριο είναι οι γνώσεις, δεν μπορεί στη ζυγαριά των γνώσεων να βάζουμε από πάνω και διάφορα άλλα κριτήρια κοινωνικά, προσωπικά και πάει λέγοντας. Δεν έχει λογική.

Τρίτη παρατήρηση. Ενώ η τάση διεθνώς είναι η σύντμηση του χρόνου σπουδών, εδώ προκύπτει η αναγκαιότητα για ένα παραπάνω εξάμηνο ειδικής διδακτικής εμπειρίας και επιμόρφωσης. Δεν καταλαβαίνω, γιατί θα πρέπει τα τέσσερα χρόνια να γίνουν τέσσερα και μισό, για κάποιον ο οποίος θέλει να απασχοληθεί. Δεν θα ήταν χρησιμότερο και σκοπιμότερο αυτήν τη διδακτική εμπειρία να υποχρεώσουμε τα πανεπιστήμια να την εντάξουν μέσα στην τετραετή διάρκεια των σπουδών και μάλιστα προς το τέλος τους;

Νομίζω, λοιπόν, ότι εδώ έχουμε ένα ζήτημα. Όπως έχουμε, επίσης, ένα ζήτημα από το γεγονός ότι ο υποψήφιος εκπαιδευτικός μπορεί και καλείται να συμμετέχει σε αλληπάλληλους διαγωνισμούς ΑΣΕΠ, επιλέγοντας στο τέλος να κρατήσει το βαθμό από έναν από τους τρεις τελευταίους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ στους οποίους έχει συμμετάσχει.

Με το ακριβώς αντίθετο σκεπτικό καταργούμε τη βάση του 10, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση. Εάν μεν, πρέπει να έχουμε ισότητα όπλων, σημαίνει στον ίδιο διαγωνισμό ίδιο βαθμό. Δεν μπορεί να παίρνω βαθμό από διαγωνισμό όπου μπορεί να είναι ευκολότερος ή δυσκολότερος. Δεν καταλαβαίνω, λοιπόν, γιατί δεν μπορώ να παίρνω ένα βαθμό από τον ΑΣΕΠ και σε συνδυα-

σμό με όλα τα υπόλοιπα κριτήρια να μπορώ να επιλέγομαι για την εκπαίδευση. Φοβάμαι, λοιπόν, ότι κάνουμε ένα κύμα πολλών εξεταστικών διαδικασιών για ανθρώπους οι οποίοι έχουν ένα πτυχίο σε τελευταία ανάλυση.

Προχωρώ. Η αξιολόγηση νομίζω ότι είναι το πρώτο βασικό βήμα. Θα μου επιτρέψετε, όμως, κυρία Υπουργέ, να πω ότι η αξιολόγηση που είναι κλειδί για την αποτελεσματική λειτουργία της εκπαίδευσής μας οφείλει να είναι τολμηρή. Και εδώ πραγματικά θα έπρεπε να κάνουμε πολύ μεγαλύτερα και άμεσα βήματα. Υπάρχει η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών στο άρθρο 32. Μπορείτε να μου πείτε μία κύρωση, η οποία προβλέπεται για τις αξιολογήσεις στο άρθρο 32; Υπάρχει καμμία κύρωση στο νόμο για τις σχολικές μονάδες, οι οποίες έχουν προβλήματα με βάση τις αξιολογήσεις; Αξιολόγηση χωρίς κύρωση είναι αυτό το οποίο ισχύει και για τους εκπαιδευτικούς. Γι' αυτούς ισχύει: Άπαξ στη τάξη, δια παντός στη τάξη. Καμμία αξιολόγηση γι' αυτούς στο μοντέλο αξιολόγησης του άρθρου 32. Νομίζω ότι θα πρέπει να υπάρχουν «κυρώσεις» για τις αξιολογήσεις αυτές, να υπάρχουν μέτρα με βάση τις αξιολογήσεις αυτές, για να υπάρχει και η αποτελεσματικότητα των δαπανών.

Το τελευταίο που θα ήθελα, κυρία Υπουργέ, να ξεκαθαρίσω: Και κατά τη διάρκεια της θητείας μου στην Αντιπολίτευση και τώρα είμαι υποχρεωμένος να πω ότι είμαι κατηγορηματικά αντίθετος με την κατάργηση της βάσης του 10. Είμαι κατηγορηματικά αντίθετος και με το σκεπτικό, το οποίο περιλαμβάνεται στην αιτιολογική έκθεση. Εάν έχουμε κενά σε ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και προσωπικό το οποίο δεν απασχολείται, να τα κλείσουμε. Δεν καταλαβαίνω ποια λογική είναι να υποχρεώνουμε τον ελληνικό λαό σε αυτές τις δύσκολες οικονομικές συνθήκες να συντηρεί υπολειπόμενα τμήματα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση πολύ περισσότερο όταν αυτά τα τμήματα αποδεικνύουν ότι δεν μπορούν να συγκεντρώσουν ικανοποιητική στάθμη φοιτητών και δεν μπορούν να προσφέρουν απασχόληση στους φοιτητές τους.

Πιστεύω ότι η Κυβέρνηση πρέπει γρήγορα να κάνει ανασχεδιασμό της κατάστασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δεν μπορεί να σπαταλώνται και να δαπανώνται πόροι για να σπουδάζουν παιδιά στα τριτοβάθμια ιδρύματα για να καταλήξουν σε μία δεξαμενή άνεργων πτυχιούχων. Αντίθετα θα μπορούσαμε να κατευθύνουμε πόρους από αυτά τα τμήματα προς την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, που θα μπορούσε να δώσει απασχόληση γρήγορα.

Δεν μπορώ να καταλάβω για ποιο λόγο πρέπει να κατεβάσουμε το επίπεδο των φοιτητών που σπουδάζουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, καταργώντας τη βάση, όταν γνωρίζετε πολύ καλά ότι σε όλα τα καλά πανεπιστήμια του κόσμου και σε όλα τα καλά εκπαιδευτικά ιδρύματα ένα βασικό κριτήριο της αξιολόγησής τους είναι η υψηλή ποιότητα των φοιτητών τους και γι' αυτό οι διαδικασίες επιλογής τους γίνονται με βάση αυστηρά κριτήρια. Πώς εμείς εδώ ξαφνικά πάμε να κάνουμε μία προσπάθεια και αντί να ανεβάσουμε τον πήχη τον κατεβάζουμε; Γνωρίζω πόσο καλά γνωρίζετε τα θέματα και θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ να εξετάσετε συνολικά το ζήτημα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Αλευρά.

Το λόγο έχει ο κ. Σπυριδών Μοσχόπουλος για πέντε λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διακηρυγμένη και ξεκάθαρη πολιτική θέση του ΠΑΣΟΚ ήταν και είναι διαχρονικά η δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλους, μία πρόταση που για να γίνει πράξη προϋποθέτει τη συνολική αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας.

Το σχέδιο νόμου είναι ένα από αυτά που απαιτούνται και κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση. Με κεντρικό σύνθημα πρώτα ο μαθητής επιδιώκει να αλλάξει τα κακώς κείμενα του περιεχομένου της απόδοσης και της λειτουργίας του εκπαιδευτικού συστήματος και στοχεύει στην παροχή υψηλής ποιότητας εκπαίδευσης που κατ' επέκταση θα οδηγήσει στην ανάπτυξη της

κοινωνίας και της οικονομίας της πατρίδας μας.

Μ' αυτόν το στόχο καθιερώνονται αξιοκρατικοί κανόνες πρόσληψης εκπαιδευτικών, τρόποι ενδυνάμωσής τους και ορθολογικής κατανομής τους. Όσον αφορά τους αξιοκρατικούς κανόνες πρόσληψης των εκπαιδευτικών, αυτή θα γίνεται μόνο μέσω του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ. Καταργούνται έτσι τα κάθε μορφής προνόμια απόλυτης προτεραιότητας διορισμού από διάφορους πίνακες κατάταξης που υπήρχαν έως σήμερα για να εξυπηρετήσουν συνήθως πελατειακές σχέσεις και σκοπιμότητες που υποβάθμιζαν την εκπαίδευση και το παρεχόμενο έργο της.

Για τους αξιοκρατικούς κανόνες πρόσληψης, που πρέπει να τους ενισχύσουμε να επισημάνω τα εξής.

Πρώτον, το χρονικό διάστημα ανάμεσα σε δύο διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ, δηλαδή, κάθε δύο χρόνια μπορεί να οδηγήσει τον εκπαιδευτικό σε συνεχείς επιτυχίες, μάλιστα, εξετάσεις που δεν θα οδηγούν, όμως, σε διορισμό. Μήπως, λοιπόν, θα ήταν σκόπιμη η αύξηση του διαστήματος μεταξύ των δύο διαδοχικών διαγωνισμών, ώστε να διορίζονται περισσότεροι από αυτούς που πέτυχαν στο διαγωνισμό.

Δεύτερον, η ομαλή μετάβαση στο νέο καθεστώς προσλήψεων, πιθανότατα απαιτεί, περισσότερες μεταβατικές διατάξεις. Για παράδειγμα, υπάρχουν εκπαιδευτικοί που φέτος διορίστηκαν για πρώτη φορά αναπληρωτές. Για να γίνει, όμως, αυτό, είχαν ήδη δύο, τρεις χρονιές ωρομίσθιοι και ίσως άλλες τόσες, κάνοντας ενισχυτική διδασκαλία. Αυτοί παρ' όλα αυτά δεν καλύπτουν το εικοσιτετράμηνο. Πιστεύω ότι χρειάζεται μείωση αυτού του χρόνου σε είκοσι μήνες.

Τρίτον, θα έπρεπε ο τίτλος σπουδών να αρκεί για διορισμό, γι' αυτό, ίσως, αν είναι απαραίτητη μεταβατική διάταξη, ώστε τα ΑΕΙ να προλάβουν να εντάξουν τα ανάλογα μαθήματα στο πρόγραμμα σπουδών τους για την εξασφάλιση του πιστοποιητικού παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας, το οποίο τίθεται πολύ σωστά ως βασική προϋπόθεση για διορισμό. Για τους πτυχιούχους παρελθόντων ετών που εκ των πραγμάτων δεν το έχουν, να υπάρξουν οι ίδιοι κανόνες με τους αντίστοιχους διορισμένους που δεν έχουν το πιστοποιητικό, ώστε να καταλήξουμε το πτυχίο σε όλες τις περιπτώσεις, να είναι ικανό κριτήριο διορισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πρώτη φορά εισάγεται ο θεσμός του μέντορα και του δόκιμου εκπαιδευτικού με στόχο την ενδυνάμωση, μέσω της καθοδήγησης και υποστήριξης, του νεοδιοριζόμενου. Το μέτρο αυτό θα είναι πολύ χρήσιμο και ευεργετικό, αφού γενικότερα η ορθή αξιολόγηση, μόνο θετικά μπορεί να συμβάλει. Αυτό, όμως, που ήταν και θα είναι πάντα σημείο κλειδί στην όποια αξιολόγηση είναι η επάρκεια και αντικειμενικότητα του όποιου αξιολογητή και στη συγκεκριμένη περίπτωση του μέντορα. Γι' αυτό απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή στα ειδικότερα προσόντα, στον τρόπο επιλογής, στα ειδικότερα καθήκοντα των μεντόρων κατά τη σύνταξη της Υπουργικής Απόφασης που θα τα καθορίζει. Το ίδιο ισχύει και για την επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης, όπου οι προϋποθέσεις επιλογής του παρόντος νομοσχεδίου, κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Τέλος, όσον αφορά την ορθολογική κατανομή των εκπαιδευτικών πραγματικά, το παρόν σχέδιο νόμου σηματοδοτεί μία αξιοκρατική τομή, ρυθμίζοντας με απόλυτο τρόπο τα θέματα των αποσπάσεων, των ομοίων οδηγήσεων σε απόλυτη στρέβλωση του σκοπού τους αυτού. Χρειάζεται και πρέπει να γίνει εξειδίκευση του τρόπου πρόσληψης μόνιμου προσωπικού στην ειδική αγωγή η οποία αποτελεί πολιτική προτεραιότητα της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου και της Κυβέρνησης. Θετική επίσης είναι η επιχείρηση ελέγχου και αξιολόγησης της λειτουργίας των πρώην κολλεγίων και νυν κέντρων μεταλυκειακής εκπαίδευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσον αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση οι ρυθμίσεις που γίνονται είναι προς τη θετική κατεύθυνση, όπως για παράδειγμα η μείωση των εκλεκτορικών σωμάτων και άλλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν για τη βάση του 10. Η κατάργηση της βάσης του 10 αποτελεί ένα ακόμα από τα σημαντικά σημεία-τομές του νομοσχεδίου, αφού ο περιορισμός αυτός αποδείχθηκε πως δεν βοήθησε στην άνοδο της ποιότητας σπουδών ούτε στο λύκειο ούτε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Αντίθετα δημιούργησε τμήματα που υπολειπούνταν, όταν ταυτόχρονα χιλιάδες νέοι κατέφευγαν στο εξωτερικό και σε αμφίβολου ποιότητας κολλέγια. Επίσης, είναι γνωστό σε όλους και ειδικότερα στους εκπαιδευτικούς ότι ο βαθμός που επιτυγχάνει ο μαθητής στις Πανελλήνιες Εξετάσεις είναι βαθμός πρόσβασης και όχι αξιολόγησης. Γι' αυτό και αρκετοί από αυτούς, που αποτυγχάνουν πηγαίνουν στο εξωτερικό και διατρέπουν στις επιστήμες και στα γράμματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας θέλω να πω το εξής. Οι επισημάνσεις και οι προβληματισμοί μου που αφορούν το καθεστώς διορισμού –και που σε μεγάλο βαθμό μπορούν να επιλυθούν με μεταβατικές διατάξεις– είναι αλληλένδετες και με την πεποίθηση πως για τη δημιουργία του νέου σχολείου με σύνθημα: «Πρώτα ο μαθητής» απαιτείται εκπαιδευτικός στην τάξη από την πρώτη μέχρι την τελευταία μέρα του σχολικού έτους, ταυτόχρονα, έτοιμος να ανταπεξέλθει στο πολυσήμαντο εκπαιδευτικό έργο. Απαιτείται ένα περιβάλλον ικανό να αξιοποιήσει όλα αυτά τα προσόντα και να διαμορφώνει όρους για την εκπλήρωση υψηλών προσδοκιών για κάθε μαθητή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι σίγουρος και πιστεύω ότι το νομοσχέδιο λειτουργεί προς αυτήν την κατεύθυνση και γι' αυτό το ψηφίζω.

Σας ευχαριστώ, πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, τον κύριο Μοσχόπουλο.

Παρακαλείται ο κύριος Παρασκευάς Κουκουλόπουλος, να προσέλθει στο Βήμα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Με συγχωρείτε κύριε Κουκουλόπουλε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι εννέα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικούς, από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Αχάϊας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις Πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κύριε Κουκουλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αν μπορούσαμε, κύριε Πρόεδρε, να δώσουμε και απαντήσεις γι' αυτήν τη γενιά, θα ήμασταν πανευτυχείς νομίζω όλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Σωστό.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, είναι αδύνατον να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, χωρίς μία ελάχιστη αναφορά στις συνθήκες κάτω από τις οποίες σήμερα, συνεδριάζουμε. Είμαστε, σχεδόν, αποκλεισμένοι. Πρέπει κανείς με ειδικές συνθήκες και οργάνωση, να προσεγγίζει το Κοινοβούλιο.

Είμαστε πραγματικά σε ένα τέλος εποχής και επειδή έχουμε υποχρέωση να χαράξουμε μία νέα εποχή πιστεύω ότι πρέπει να φύγουμε σήμερα κι όχι αύριο από τα γνωστά στερεότυπα. Το γνωστό στερεότυπο ότι «είμαστε οι από μέσα και οι από έξω» και έχουν δίκιο οι μεν ή οι δε. Ποιοί άραγε να έχουν δίκιο; Δεν νομίζω πως οδηγεί πουθενά. Εγώ προσπάθησα και βρέθηκα αρκετά κοντά στη διαδηλώση, καθώς ερχόμουν εδώ. Μίλησα με μερικούς διαδηλωτές. Υπάρχουν δίκια, υπάρχουν όμως, και αυταπάτες, σε αυτά που οι διαδηλωτές υποστηρίζουν. Όπως υπάρχουν δίκαια σε αυτά που διατυπώνονται από το Βήμα της Βουλής, αλλά υπάρχουν και σε εμάς πολλές αυταπάτες.

Τα μέτρα που αύριο θα ψηφίσουμε είναι για τη σωτηρία της πατρίδας. Η πατρίδα, όμως, αποτελείται από ανθρώπους και, κυρίως, η πατρίδα πρέπει να έχει και μέλλον. Έχω υποστηρίξει και σε εσωτερικές διαδικασίες του κόμματος στο οποίο ανήκω στο ΠΑΣΟΚ –και θέλω να το επαναλάβω και σήμερα, κύριε Πρόεδρε,

στην Ολομέλεια της Βουλής- ότι η Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ, στο οποίο έπεσε αυτός ο βαρύν κλήρος, οφείλουμε να εκπονήσουμε ένα, κυριολεκτικά, νέο πολιτικό πρόγραμμα σχεδόν σε μηδενική βάση. Μία σειρά προτάσεις και πολιτικές με τις οποίες πορευόμαστε και τις είχαμε στο μυαλό μας, δεν έχουν καμμία έννοια και υπόσταση για τα επόμενα τρία, πέντε, ίσως, και δέκα χρόνια.

Από την άλλη ζητήματα δευτερεύουσας σημασίας, αποκτούν πρωτεύουσα σημασία -και κυρίως βέβαια- πρέπει να ψάξουμε και να ανοίξουμε δρόμους που φέρνουν κοντύτερα αυτό που λέμε ανάπτυξη και δίκαιη κοινωνία, γιατί εκεί βρίσκεται και η τελική λύση του προβλήματος. Με αυτήν την οπτική θα προσπαθήσω να κάνω μία μικρή τοποθέτηση σήμερα, για ένα θέμα που με βαραίνει έτσι κι αλλιώς και σχετίζεται με την κατάργηση της βάσης του 10 και τη συγκεκριμένη ρύθμιση που περιλαμβάνει το νομοσχέδιο.

Θέλω, λοιπόν, να ακούσετε προσεκτικά και να κάνουμε πολύ σύντομα, ενδεικτικά μία μικρή ιστορική αναδρομή -επειδή είχα πρωταγωνιστήσει ως Πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ το 2005- πρώτα από όλα στην επισήμανση του προβλήματος που θα προκαλούσε η θέσπιση της βάσης του 10. Πρέπει, λοιπόν, να πω -χωρίς καμμία υπερβολή και φανατισμό κάτι που ακόμα το κουβαλάω και θέλω να το πω από το Βήμα της Βουλής- ότι οι συνέπειες που ήταν μία απλή μαθηματική πράξη αμφισβητήθηκαν έντονα από την τότε ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και από την κ. Γιαννάκου και από τον κ. Ταλιαδούρο. Είναι εδω ο κύριος Υφυπουργός και θυμάται, μου έλεγε: «έχεις άδικο, δεν πρόκειται να συμβεί αυτό».

Κι, όμως, συνέβη. Είχαμε την καταβαράθρωση συγκεκριμένων τμημάτων στην ελληνική περιφέρεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μου κλέψατε χρόνο με την παρεμβολή.

Εγώ, όμως, δεν θέλω να μείνω σε αυτό το σημείο, γιατί αυτός ο διάλογος είναι ένας νεκρός διάλογος, δεν έχει νόημα. Ποια προβλήματα ανέδειξε η θεσμοθέτηση της βάσης του 10; Το πρώτο πρόβλημα που ανέδειξε ήταν ότι υπάρχουν τμήματα πανεπιστημιακά και ΤΕΙ, κυρίως στην περιφέρεια και όχι μόνο, που είναι στα αζήτητα.

Ποια τμήματα ήταν στα αζήτητα; Αυτά που συγκεντρώνουν το συνδυασμό δυο παραγόντων ή τα φιλοξενούσαν μικρές πόλεις ή/και είχαν αντικείμενα μη ελκυστικά για τις οικογένειες και τα παιδιά που δίνουν εξετάσεις; Αυτά τα δυο στοιχεία, είτε το ένα από τα δυο είτε και τα δυο μαζί ήταν η συνισταμένη, που οδηγούσε σε ελλιπή εκδήλωση ενδιαφέροντος για συγκεκριμένα τμήματα και άρα στη δραματική μείωση των σπουδαστών σε αυτά.

Το Υπουργείο Παιδείας τότε, η κ. Γιαννάκου υποσχέθηκε ότι αυτό το πρόβλημα μαζί με την ακαδημαϊκή κοινότητα του ΤΕΙ, κυρίως, θα το έλυσε με συγχωνεύσεις, καταργήσεις και όλα τα υπόλοιπα. Πέντε χρόνια δεν έγινε τίποτα. Αφήναμε τα τμήματα να καταρρέουν.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά τις δυο πλευρές του θέματος που έθεσα. Κανένας σε αυτόν τον τόπο δεν ασχολήθηκε για παράδειγμα για ποιο λόγο είχε και έχει ακόμα και σήμερα χαμηλή ζήτηση οι Σχολές Τουριστικών Επαγγελματιών ΤΕΙ, ακόμα μάλιστα και όταν φιλοξενούνται σε μεγάλες πόλεις, που κατά τα άλλα είναι ελκυστικές για σπουδές. Στη χώρα που έχει βαριά βιομηχανία τον τουρισμό είναι στα αζήτητα οι Σχολές Τουριστικών Επαγγελματιών.

Γιατί; Δεν έγινε ποτέ αυτός ο δημόσιος διάλογος. Από την άλλη πλευρά, ποιοι δεν έπιασαν τη βάση του 10; Τη βάση του 10 δεν την έπιασαν συγκεκριμένα κοινωνικά στρώματα. Είχε κάνει μια σχετική έρευνα το Ινστιτούτο της ΓΣΕΕ. Ήταν έντονο το στοιχείο της διαστρωμάτωσης προς τα κάτω αυτών που δεν έπιασαν τη βάση του 10. Και βέβαια, ήρθε δραματικά στην επιφάνεια το πρόβλημα της πλήρους απαξίωσης του δημόσιου σχολείου, της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Άνοιξε κανένας διάλογος; Όχι.

Περαιτέρω ποιο πρόβλημα ήρθε στην επιφάνεια; Το πρόβλημα της τεράστιας διασποράς. Έκανε κάτι η προηγούμενη πολιτική ηγεσία; Όχι, βέβαια. Αντίθετα, ενίσχυσε το φαινόμενο της διασποράς, ιδρύοντας σχολές και τμήματα σε ακόμα περισσότερες πόλεις και κωμοπόλεις.

Και ποιο άλλο πρόβλημα ανέδειξε; Το αποτέλεσμα του ότι έχουμε υπερπληθυσμό σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, ότι τα μόνα ΤΕΙ τα οποία δεν ταρακουνήθηκαν από τη θέση τους, είναι τα ΤΕΙ Αθηνών και Θεσσαλονίκης, για τα οποία είχα διατυπώσει και το επαναλαμβάνω και σήμερα, τη θαρραλέα θέση να δρομολογήσουμε σταδιακά την κατάργησή τους.

Και θέλω να μείνω σ' αυτό το σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί το ζήτημα της υπερσυγκέντρωσης δραστηριοτήτων σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη έχει πάρει ένα δραματικό χαρακτήρα για την Ελλάδα. Για πολλοστή φορά στη σύνομη κοινοβουλευτική μου θητεία, θα επαναλάβω ότι αυτήν τη στιγμή που μιλάμε ο μέσος κάτοικος της Αττικής εμφανίζεται να κατέχει διπλάσιο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν από το μέσο κάτοικο της υπόλοιπης χώρας.

Δεν μας συγκινεί καθόλου αυτό το ζήτημα; Δεν μας κινητοποιεί; Και βέβαια, οι οικονομικές μονάδες δεν είναι μόνο για την περιφέρεια, τα πανεπιστημιακά ιδρύματα και τα τμήματα των ΤΕΙ, αλλά είναι οικονομικές μονάδες και για την Αθήνα και για τη Θεσσαλονίκη. Εγώ δεν μπορώ να δέχομαι απαξιωτικούς όρους για την ελληνική περιφέρεια ότι ένα τμήμα ΤΕΙ που κάνει η Κυβέρνηση στην περιφέρεια είναι με λογική σουβλακίου και γκαρσονιέρας, ενώ στην Αθήνα με τι λογική είναι; Με το Μέγαρο Μουσικής;

Άρα, λοιπόν, πρέπει να φύγουμε απ' αυτήν τη λογική. Εγώ πιστεύω, λοιπόν, ότι είναι ένα γενναίο βήμα αυτό που γίνεται γιατί επιτρέπει άνεση στο σχεδιασμό. Ήδη επισήμανα ενδεικτικά κάποια σημεία. Προφανώς, πρέπει να κάνουμε ένα νέο χωροταξικό, να βρούμε το θάρρος να πάρουμε μια βαθιά ανάσα, να κόψουμε τις μισές επαρχιακές πόλεις, τμήματα πανεπιστημιακά και ΤΕΙ, όσο και αν είναι αυτό επώδυνο, γιατί αυτά κοστίζουν. Αυτό, όμως, πρέπει να γίνει κυρίως γιατί θα πρέπει τα παιδιά που σπουδάζουν να έχουν συνθήκες ακαδημαϊκού περιβάλλοντος.

Επίσης, πρέπει να πάμε και σε μια άλλη μεγάλη τομή να αποσυνδέσουμε τη φοίτηση με το αδιαμφισβήτητο επαγγελματικό δικαίωμα. Ας το ονομάσουμε «δυνατότητα». Αυτή τη μεγάλη τομή ήρθε η ώρα, βεβαίως, να την κάνουμε στην Ελλάδα. Γιατί το δικαίωμα στην Ελλάδα ήταν στενά συνδεδεμένο μέχρι τώρα με διορισμό στο δημόσιο. Τώρα που κατέρρευσε, λοιπόν, οι μύθοι της μεταπολίτευσης, τώρα είναι η ώρα να κάνουμε αυτή τη μεγάλη τομή.

Εγώ πιστεύω, ότι τέτοιες τομές πρέπει να ακολουθήσουν. Και απ' αυτήν την άποψη το νομοσχέδιο βέβαια στα υπόλοιπα σκέλη του ανοίγει αυτούς τους δρόμους γιατί εισάγει επιτέλους μετά τη δεκαετία του '80 την αξιολόγηση, εισάγει επιτέλους ένα σύστημα αξιοκρατίας για την πρόσληψη των εκπαιδευτικών. Και πρέπει να προχωρήσουμε, κυρία Υπουργέ, και σε επόμενες τομές.

Θέλω να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας κάτι. Πιστεύω ότι στην πολιτική οι συμβολισμοί και η σημειολογία έχουν, ίσως, μεγαλύτερη αξία και από το περιεχόμενο καμιά φορά. Εγώ, λοιπόν, θέλω να δηλώσω την απόλυτη ταύτισή μου με το κεντρικό σύνθημα του Υπουργείου Παιδείας και της πολιτικής του ηγεσίας που λέει «πρώτα ο μαθητής». Εάν δεν βάλουμε σε όλες τις υπηρεσίες του ελληνικού κράτους πρώτα αυτόν προς τον οποίον παρήχεται η υπηρεσία, δεν πρόκειται ποτέ να μπορέσουμε να ανοίξουμε δρόμους.

Γι' αυτό το λόγο, θα ψηφίσω το νομοσχέδιο το οποίο ξεκινάει μεγάλες τομές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουκουλόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, Νομού Κοζάνης κ. Ιωάννης Βλατής.

Έχουμε τη διαδοχή των Κοζανιτών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Καμμία φορά συμβαίνουν και αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ατυχώς -και το εννοώ, το «ατυχώς»- η σημερινή συζήτηση για τη δημόσια εκπαίδευση γίνεται στη πιο δύσκολη συγκυρία για τη χώρα μας. Το τελευταίο διάστημα οι Έλληνες πολίτες παρακολουθούν άλλοι μωδιασμένοι, άλλοι εξοργισμένοι την επιβολή των πιο δύσκολων μέτρων που χρειάστηκε ποτέ να λάβει ελληνική κυβέρνηση μεταπολιτευτικά.

Πίστευα ότι σε αυτήν την εξαιρετικά δύσκολη στιγμή για τη χώρα, θα ήμασταν όλοι συντεταγμένοι σε μια κοινή προσπάθεια. Θα μου πείτε βέβαια, σε ποια πολιτική παράδοση στηρίζω αυτήν την πίστη. Σίγουρα, όμως, δεν περιμένα τη στάση που επέλεξε να κρατήσει η Μείζων Αντιπολίτευση.

Χθες ο κ. Σαμαράς μας είπε ότι δεν αρνείται τη χρηματοδοτική στήριξη που το ΠΑΣΟΚ –κατ' αυτόν- κατέστησε απαραίτητη, αλλά διαφωνεί με την πολιτική που μας οδήγησε ως εδώ. Μα, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, η πολιτική που μας οδήγησε ως εδώ είναι η πολιτική που εσείς ασκήσατε ως κυβέρνηση από το 2004. Την οικονομική στρατηγική της σημερινής Κυβέρνησης που αποδοκιμάζετε, εσείς την καταστήσατε αναγκαία και αναπόφευκτη, κυβερνώντας τη χώρα επί μια εξαετία χωρίς πρόγραμμα, χωρίς όραμα. Αντιμετωπίσατε το κράτος ως λάφυρο και τα δημόσια ταμεία σαν ημέτερους αποταμιευτικούς λογαριασμούς.

Σ' αυτήν τη δύσκολη στιγμή εμείς δεν φοβόμαστε να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και όχι μόνο τις δικές μας αλλά και τις δικές σας. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θέλει και μπορεί να βγάλει τη χώρα από την κρίση. Σήμερα δίνουμε όλοι μαζί τη μεγάλη μάχη. Είναι μια άνιση μάχη, αλλά θα την κερδίσουμε.

Τα μέτρα που λάβαμε δεν είναι μόνο δύσκολα, είναι και άδικα. Δεν μπορούμε να το αρνηθούμε. Ο ελληνικός λαός καλείται να σηκώσει το βάρος. Μας δίνεται, όμως, σήμερα η ευκαιρία να τα αλλάξουμε όλα, τις παθογένειες, τα κακώς κείμενα. Θα ξαναφτιάξουμε τη χώρα από την αρχή. Την αρχή την κάνουμε από την παιδεία. Γιατί η παιδεία είναι η αρχή των πάντων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε είναι στην πραγματικότητα ένα πολυνομοσχέδιο που αποσκοπεί στην άμεση επίλυση καιριών και χρόνιων σε πολλές περιπτώσεις προβλημάτων της δημόσιας εκπαίδευσης. Οι αλλαγές που προωθούνται έχουν αργήσει πολύ. Ευθυνόμαστε όλοι γι' αυτό, είτε θέλουμε να το παραδεχθούμε είτε όχι. Και είναι ένας από τους λόγους που η χώρα μας, η κοινωνία μας είναι σήμερα στη δεινή αυτή κατάσταση.

Και είναι αυτή η επιλογή που μας οδήγησε στο να παραμελήσουμε το ελληνικό σχολείο, την ελληνική εκπαίδευση, μας οδήγησε σε αυτήν την κατάσταση που σήμερα ζούμε. Σήμερα, λοιπόν, το σχέδιο νόμου θέτει τις βάσεις για το νέο σχολείο ενώ επιφέρει σειρά αλλαγών για τους εκπαιδευτικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημαντικότερο μέρος του νομοσχεδίου είναι αυτό που επιδιώκει την αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού αλλά και την εξασφάλιση ενός αξιοκρατικού τρόπου αξιολόγησης της ποιότητας του έργου που προσφέρει, του έργου που παράγει.

Ο εκσυγχρονισμός του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού αποτελεί έναν από τους βασικούς στόχους της σύγχρονης μεταρρύθμισης του εκπαιδευτικού συστήματος.

Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι στη νέα πολιτική για την εξασφάλιση της ποιότητας του διδακτικού προσωπικού και των σχολικών προγραμμάτων σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πολλοί υποστήριζαν ανέκαθεν και νομίζω ότι είναι γεγονός-ότι η διδασκαλία βρίσκεται στην καρδιά της εκπαίδευσης. Συνεπώς, μια από τις σημαντικότερες δράσεις κάθε χώρας, προκειμένου να βελτιώσει το εκπαιδευτικό της σύστημα είναι να ενισχύσει το επάγγελμα του εκπαιδευτικού. Στις περισσότερες χώρες η διδασκαλία αναδιαμορφώνεται μέσα από τη διαρκή και αδιάκοπη διαδικασία αξιολόγησης των εκπαιδευτικών κατά τη διάρκεια όλης της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας.

Το νομοσχέδιο χωρίζεται σε έξι κεφάλαια με στόχο να αντιμετωπίσει καιρικά προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης άμεσα και συγκεντρωτικά. Κύριος στόχος είναι η ανάδειξη του εκπαιδευτικού σε πρωταγωνιστή των αλλαγών, η ανάδειξη του μαθητή σε αποδέκτη αυτών των αλλαγών, της αναβάθμισης της εκπαίδευσης.

Έτσι, προωθείται μία σειρά καινοτόμων πρωτοβουλιών που αφορούν το σύνολο της εργασιακής διαδρομής των εκπαιδευτικών. Καθιερώνεται το πιστοποιητικό παιδαγωγικής, διοικητικής κατάρτισης, ο θεσμός του δόκιμου εκπαιδευτικού, η διασφάλιση αντικειμενικού και ενιαίου τρόπου επιλογής και πρόσληψης μέσω

ΑΣΕΠ, η πραγματοποίηση μεταθέσεων και αποφάσεων μόνο με βάση πραγματικά κενά και πραγματικές ανάγκες και αντικειμενικές διαδικασίες. Μήπως συνέβαιναν όλα αυτά και δεν τα ξέραμε;

Το πιστοποιητικό διοικητικής επάρκειας, αλλά και η θέσπιση της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, της σχολικής και διοικητικής μονάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό μας δίνει την ευκαιρία να διορθώσουμε κάποιες από τις παθογένειες της δημόσιας εκπαίδευσης. Το νέο σχολείο που προτείνεται φέρνει πάλι τον μαθητή και τον εκπαιδευτικό στο επίκεντρο του εκπαιδευτικού συστήματος. Αν μη τι άλλο, αυτό θέλουμε όλοι να το υπερψηφίσουμε. Το οφείλουμε στο αύριο των παιδιών μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βλατή.

Τώρα θα μετατεθούμε νοτιοδυτικότερα για να δώσουμε το λόγο στον Απλωλοκαρνάνα συνάδελφο, κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή.

Ορίστε, κ. Κουρουμπλή, προσέλθετε στο Βήμα και σας ευχαριστούμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η σημερινή ενδιαφέρουσα συζήτηση για ένα κυρίαρχο ζήτημα που έχει να κάνει με το εκπαιδευτικό μας σύστημα, γίνεται κάτω από μία δεινή και οδυνηρή συγκυρία. Η ελληνική κοινωνία βιώνει την τρομοκρατία της ανασφάλειας, της αβεβαιότητας και της κοινωνικής αστάθειας. Ο ιός της νέας φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού εισβάλλει βίαια στη ζωή των Ελλήνων. Η Κυβέρνηση και το πολιτικό σύστημα, αναλογιζόμενο τις ευθύνες που έχει για όλη αυτήν την εξέλιξη, οφείλει να ανασκουμπωθεί, να συγκρουστεί με το τέρας της σπατάλης και της ακρίβειας και να εκπονήσει απνευστί ένα σχέδιο με κοινωνικά δίκτυα που θα στηρίξει ένα εθνικό σχέδιο στήριξης και καταπολέμησης της φτώχειας και των προβλημάτων που γεννά αυτή η σημερινή, μαρτυρική κατάσταση.

Κύριε Πρόεδρε, η φιλοδοξία όλων μας είναι να οικοδομήσουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα εξασφαλίζει για όλους τους νέους το αυτό σημείο εκκίνησης δυνατοτήτων, ώστε η εξέλιξή τους να είναι αποτέλεσμα των ιδίων τους δυνατοτήτων και όχι της κοινωνικής και οικονομικής θέσης της οικογένειάς τους. Αυτός θα πρέπει να είναι ο αδιαπραγμάτευτος στόχος και η φιλοδοξία ενός πολιτικού συστήματος που θέλει να δώσει προοπτική και μέλλον στον τόπο.

Πρέπει, όμως, να ομολογήσουμε ότι έχουμε ζήσει τα τελευταία χρόνια διάφορες προσπάθειες. Εγώ δεν λέω ότι ήταν κακοπροαίρετες, ήταν καλοπροαίρετες. Το αποτέλεσμα, όμως, αποτυπώνει μία απογοητευτική πραγματικότητα, ενώ θα έπρεπε η Ελλάδα να έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα πάνω στο ζήτημα της εκπαίδευσης και της παραγωγής στελεχών, επιστημόνων μέσα από ένα τέτοιο σύστημα, υστερεί πάρα πολύ. Και σήμερα, που η χώρα βιώνει αυτή τη μαρτυρική κατάσταση του μεγάλου χρέους, μπροστά μας υπάρχει μια δεινή πραγματικότητα. Αυτό το χρέος πρέπει να πληρωθεί και αυτό το χρέος για να πληρωθεί χρειάζεται παραγωγή και παραγωγικότητα. Και όταν το εκπαιδευτικό σύστημα δεν έχει έναν τέτοιο προσανατολισμό, ποιο θα είναι το επιχείρημα που θα πούμε στην ελληνική κοινωνία, που έξω αυτήν τη στιγμή διαμαρτύρεται ότι πραγματικά υπάρχει αισιοδοξία, ελπίδα για να βγει η χώρα από αυτό το φοβερό τέλμα;

Όταν τα πανεπιστήμιά μας αυτή τη στιγμή, αν γίνει μία αξιολόγηση της σχέσης των τμημάτων με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, υπηρετούν μόνο το καθηγητικό κατεστημένο. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Γιατί ποτέ δεν έγινε μία έρευνα να μας πει ποια τμήματα συνδέονται με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας; Διότι δεν μιλάμε για παιδεία, μιλάμε για εκπαιδευτικό σύστημα και να μην συγχέουμε το ένα με το άλλο. Πώς, λοιπόν, θα πείσουμε ότι πραγματικά τα παιδιά που μπαίνουν στο πανεπιστήμιο έχουν μία προοπτική;

Άρα, σαν πολιτικό σύστημα θωπεύαμε την αγάπη της ελληνικής οικογένειας για να σπουδάσει τα παιδιά της, μία αγάπη που μετατράπηκε σε ένα κοινωνικό πρεσιτζ. Όλα τα παιδιά στο πανεπιστήμιο! Και έρχεται μία φτωχή οικογένεια από τον Έβρο και

πληρώνει 1.000 ευρώ το μήνα για να πάει ένα παιδί σε ένα τμήμα που ξέρει εκ των πραγμάτων ότι δεν θα βρει ποτέ επαγγελματική αποκατάσταση.

Αυτή είναι η πραγματικότητα σε ό,τι αφορά την ανώτατη παιδεία. Στη μέση εκπαίδευση, Κύριε Πρόεδρε, στη Φινλανδία το 43% των παιδιών πηγαίνουν στα πανεπιστήμια. Και στη Γερμανία-για να αναφέρω τη Γερμανία, με την οποία τον τελευταίο καιρό έχουμε αυτά τα ζητήματα που έχουμε- το 30% περίπου των παιδιών πηγαίνουν στο πανεπιστήμιο.

Τι έχουμε κάνει εδώ, ώστε πραγματικά τα παιδιά να κατευθυνθούν στην τεχνική εκπαίδευση, για να μπορούν πραγματικά να συμβάλλουν και στον πρωτογενή και στο δευτερογενή τομέα της οικονομίας, για να βρουν εύκολα δουλειά, για να μπορούν να ζήσουν αξιοπρεπώς; Η τεχνική εκπαίδευση είναι ουσιαστικά στα αζήτητα, είναι μία θεωρητική εκπαίδευση, χωρίς σύνδεση με τη μαθητεία, την κατάρτιση, με αποτέλεσμα οι χιλιάδες παραγωγικές θέσεις αυτού του χώρου να ασκούνται από μετανάστες άλλων χωρών, χωρίς να έχω καμία διάθεση ρατσιστική, αλλά νομίζω ότι τα επαγγέλματα αυτά θα μπορούσαν να ασκούνται με μία αναβαθμισμένη, ανασυνδεδεμένη με τις κατά τόπους ανάγκες της αγοράς σε κάθε περιοχή με έρευνες. Επιτέλους, ξεδεύτηκαν τόσα δισεκατομμύρια για έρευνες, υποτίθεται και το αποτέλεσμα δεν είναι πουθενά, δεν μπορεί να μας πείσει κανείς ή να πείσουμε την κοινωνία ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα είναι συνδεδεμένο με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, 3% θα μπορούσε να ήταν η ανεργία λιγότερο, αν πραγματικά τα πανεπιστήμια είχαν μία τέτοια σύνδεση.

Κύριε Πρόεδρε, η παραγωγή στελεχών, δασκάλων και καθηγητών μέσης εκπαίδευσης. Οι δάσκαλοι μέσης εκπαίδευσης. Έχουμε οκτώ παιδαγωγικά τμήματα και δεν υπάρχει ένας κοινός κορμός εκπαιδευτικού έργου ή εισαγωγής, πάνω στην οποία θα στηρίζονται αυτές οι σχολές.

Η καθεμία έχει ένα ξεχωριστό εντελώς πρόγραμμα. Για να μην πω ότι οι σχολές που παράγουν τους καθηγητές έχουν επιλεκτικά ένα μάθημα ή δύο μαθήματα επιλογής που έχουν σχέση με την παιδαγωγική αγωγή. Δηλαδή, μπορούμε να βγάλουμε έναν πολύ καλό φυσικό, αλλά μπορεί μην έχει καμμία σχέση με την παιδαγωγική και διδακτική λειτουργία.

Έρευνα έδειξε ότι η Σουηδία καταναλώνει 3,5 δισεκατομμύρια φάρμακα δαπάνη, το χρόνο και υποχρεώνει τις φαρμακευτικές εταιρίες να στηρίζουν την έρευνα, πληρώνοντας 800.000.000 ευρώ.

Ξέρετε στην Ελλάδα τι γίνεται; Στην Ελλάδα έχουμε, τουλάχιστον 5,5 δισεκατομμύρια με τις πιο φυσιολογικές λειτουργίες για να μην πω, ότι φτάσαμε τα τελευταία χρόνια και στα 9 και οι φαρμακοβιομηχανίες πληρώνουν για την έρευνα 80.000.000. Αυτή είναι η πραγματικότητα και απέναντι σ' αυτήν την πραγματικότητα καλούμεθα να απαντήσουμε στα μεγάλα ερωτήματα που θέτει η ελληνική κοινωνία.

Κύριε Πρόεδρε, ο Πλάτωνας έλεγε μια φοβερή ρήση. «Πάσα γαρ επιστήμη, χωριζομένη αρετής, πανουργία και ου σοφία». Οφείλουμε λοιπόν, αυτό τον ευαίσθητο και σημαντικό παραγωγικό τομέα της εκπαίδευσης, να τον συνδέσουμε με την πραγματική επιστήμη, αλλά και με την αρετή, για να μπορέσει πραγματικά όλο αυτό το στελεχιακό δυναμικό να υπηρετήσει τον τόπο, για να πούμε στην ελληνική κοινωνία να απαλλαγεί και να απαλλαγούμε όλοι από το παρακράτος της απαισιοδοξίας και να μετατρέψουμε αυτήν την απαισιοδοξία, που αγκυροβολεί και απανευρώνει την κοινωνία, σε μια δύναμη αισιοδοξίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουρουμπλή. Χαιρετίζουμε ιδιαίτερα, τον εμπλουτισμό της αγοράς σου με το επίγραμμα του Πλάτωνα. Με την αγόρευση του κ. Κουρουμπλή τελείωσε ο κατάλογος των πρωτολογίων, των ομιλητών για πρωτολογίες. Πριν ανοίξουμε τον κύκλο των δευτερολογιών, για όσους συναδέλφους θελήσουν να δευτερολογήσουν, έχει ζητήσει το λόγο η κυρία Υπουργός, η οποία και παρακαλείται να προσέλθει στο Βήμα, κ. Άννα Διαμαντοπούλου. Πόσο χρόνο χρειάζεστε;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου

Μάθησης και Θρησκευμάτων): Νομίζω, επτά με οκτώ λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θα έχετε άνεση, ούτως ή άλλως.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα κάνω μία σύντομη εισαγωγή για να απαντήσω σε γενικές γραμμές σε κοινά ερωτήματα συναδέλφων ή σε κοινές παρατηρήσεις και θα αναφερθώ κυρίως -και γι' αυτό ζήτησα το λόγο- στα βασικά θέματα επί της αρχής, για τα οποία καλείται ο κάθε Βουλευτής και το κάθε κόμμα να τοποθετηθεί, μιας και θα ψηφίσουμε σε λίγο επί της αρχής.

Θα ήθελα λοιπόν, να ξεκινήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δίνοντας σας τα παρακάτω στοιχεία.

Όπως εξήγησα και κατέθεσα και είναι στη διάθεση του κάθε Βουλευτή, στη συζήτηση στις διαρκείς επιτροπές, λάβαμε υπ' όψιν μας και μελέτες και έρευνες, αλλά και την κατάσταση σε άλλες χώρες. Δηλαδή, πώς ορίζεται και ποιος είναι ο προϋποθέσεις του εκπαιδευτικού στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και σε χώρες του ΟΟΣΑ οι οποίες έχουν υψηλές επιδόσεις. Πώς γίνεται η διαχείριση του συστήματος πρόσληψης των εκπαιδευτικών και εξέλιξής τους; Ποια είναι η σχέση του εκπαιδευτικού με την τοπική κοινωνία και τη λειτουργία της εκπαιδευτικής μονάδας και πώς εξελίσσεται; Δηλαδή, πώς εξελίσσεται και συνδέεται η πορεία στην εκπαίδευση με την πορεία στη διοίκηση της εκπαίδευσης.

Προέκυψε, λοιπόν, ότι σε όλες τις χώρες σήμερα, όλο και περισσότερο η μόρφωση και η επιμόρφωση η αρχική κατάρτιση του εκπαιδευτικού και η συνεχής επιμόρφωσή του, είναι τα κεντρικά στοιχεία του εκπαιδευτικού συστήματος.

Είναι εξαιρετικά απλοποιημένη η προσέγγιση. Έχουμε ένα πτυχίο, δίνουμε εξετάσεις σε έναν διαγωνισμό και σημαίνει ότι κάποιος είναι εκπαιδευτικός. Βλέπουμε, λοιπόν, μέσα από συστήματα τα οποία εφαρμόστηκαν, αξιολογήθηκαν, είχαν πιλοτικές περιόδους και το συνδυάζω με την πολύ μεγάλη συζήτηση που ξεκίνησε στη χώρα μας από το 1964 και αφορά στο ανθρώπινο κεφάλαιο και στο πώς επενδύουμε στον εκπαιδευτικό. Συνέχισε, όπως σας είπα, με μεγάλη ένταση στους παιδαγωγικούς κύκλους μετά το 1974 -όπου αρχίζει το μεγάλο άνοιγμα στην μαζικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης- και βεβαίως τα τελευταία είκοσι χρόνια που είμαστε στις πρώτες χώρες του ΟΟΣΑ σε ρυθμό ανάπτυξης, αύξησης των αποφοίτων της τριτοβάθμιας, μπαίνουν πια διαφορετικά κριτήρια, πώς απ' αυτόν τον πολύ μεγάλο αριθμό επιλέγεις και επενδύεις σ' αυτούς που θέλουν να πάνε στην εκπαίδευση.

Είναι, λοιπόν, μία, σταθερή γραμμή και επιλογή, το ότι για να γίνει κάποιος εκπαιδευτικός θα πρέπει να έχει επιπλέον προσόντα, τα οποία αφορούν και την παιδαγωγική και τη διδακτική. Και εδώ, είναι μια πολύ μεγάλη συζήτηση, γιατί υπάρχουν απόψεις οι οποίες περιορίζονται στη διδακτική, δηλαδή, ο μαθηματικός να κάνει διδακτική των μαθηματικών και να μάθει να διδάσκει μαθηματικά. Δεν είναι αρκετό; Υπάρχει άλλη σχολή που λέει να έχεις παιδαγωγική κατάρτιση, δηλαδή, να έχει ο εκπαιδευτικός την αίσθηση της κοινωνίας και του κοινωνικού ρόλου τον οποίο έχει, μέσα σε εξελίξεις και σε αλλαγές, που συνεχώς λαμβάνουν χώρα.

Αυτό το οποίο επιλέξαμε είναι παιδαγωγική και διδακτική κατάρτιση και βεβαίως, ζητήσαμε την άποψη και είχα βάλει ημερομηνία μέχρι την 28η Φεβρουαρίου, για γραπτές απόψεις των μεγάλων συνομοσπονδιών, της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ και της ΟΙΕΑΕ. Έχω πάρει απαντήσεις και ζητήσα και τις απόψεις όλων των παιδαγωγικών τμημάτων της χώρας για μια συζήτηση η οποία βεβαίως, όπως σας είπα, έχει ένα εύρος πολλών χρόνων.

Καταλήξαμε, λοιπόν, ότι το πιστοποιητικό παιδαγωγικής και διδακτικής κατάρτισης, θα δίνεται με τέσσερις διαφορετικούς τρόπους. Δεν οδηγεί σε αύξηση των σπουδών, ενσωματώνεται στις σπουδές εκείνες, οι οποίες θα επιλέξουν να έχουν και αυτές τις επιλογές μαθημάτων.

Θα δώσουμε τη δυνατότητα σε τμήματα, αλλά ακόμα και σε πανεπιστήμια να συνεργαστούν μεταξύ τους, όπως το διατυπώ-

νουμε πολύ συγκεκριμένα στο νόμο με τέσσερις διαφορετικές επιλογές.

Αντίστοιχα, υπάρχει μελέτη για το θέμα της πρόσληψης του εκπαιδευτικού. Εξήγησα επί μακρόν στην επιτροπή, γιατί είχαμε τη δυνατότητα του χρόνου, αλλά αναφέρθηκα και χθες, στο ότι είμαστε ένα από τα ελάχιστα κεντρικά εκπαιδευτικά συστήματα. Δηλαδή, έχουμε ακόμη τη δυσκολία και τη δυσκαμψία ενός εκπαιδευτικού συστήματος που έχει δεκαπέντε χιλιάδες σχολεία, εκατόν ογδόντα χιλιάδες εκπαιδευτικούς και η διαχείριση γίνεται κεντρικά από το Υπουργείο Παιδείας.

Η αλλαγή του συστήματος και η όσο το δυνατόν σύνδεση του σχολείου με την τοπική κοινωνία, την περιφέρεια, την αυτοδιοίκηση, βεβαίως μέσα στη λογική ενός ενιαίου εθνικού πλαισίου προγραμμάτων σπουδών, είναι μια επόμενη φάση που έχει σχέση και με το Σύνταγμα. Γιατί άκουσα πολύ ενδιαφέρουσες απόψεις, από τους συναδέλφους Βουλευτές.

Όμως, το σαφές είναι ότι σήμερα έχουμε αυτό μέσα στα πλαίσια του Συντάγματος, το κεντρικό σύστημα εκπαίδευσης, κάναμε στα όρια του Συντάγματος αποκέντρωση, ώστε να μεταφέρουμε όσες αρμοδιότητες γίνεται στην περιφέρεια, από το ποιος χτίζει τα σχολεία μέχρι τη μεταφορά μαθητών και επιχειρούμε, να δώσουμε στον εκπαιδευτικό και στο σχολείο με τις λειτουργίες τους μια λογική αυτοδυναμίας και αυτονομίας μιας κοινότητας η οποία πρέπει να λειτουργεί.

Εδώ και στην Αίθουσα –νομίζω πολιτικά έχει ενδιαφέρον να δούμε- υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις δηλαδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και τα δύο κόμματα της Αριστεράς. Ένα από τα βασικά επιχειρήματα που έχουν εναντίον της αξιολόγησης είναι ότι δεν πρέπει να υπάρχει διαφοροποίηση στα σχολεία, πρέπει να υπάρχει μία απόλυτη ομοιογένεια.

Μα είναι ένα από τα βασικά πολιτικά στοιχεία με παιδαγωγικό και πολιτικό περιεχόμενο σ' όλο τον κόσμο. Τα σχολεία και αυτή είναι η άποψη μας, πρέπει να είναι διαφοροποιημένα γιατί το κάθε σχολείο είναι σε διαφορετικό χώρο, έχει διαφορετικά χαρακτηριστικά. Αυτό που δεν μπορεί να είναι, είναι τα σχολεία να είναι καλά και κακά γι' αυτό και η αξιολόγηση έχει σαν κεντρικό στόχο το να παρεμβαίνει το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και οι φορείς της εκπαίδευσης, ώστε να υποστηρίξουν το σχολείο που έχει προβλήματα ώστε να βελτιωθεί.

Κύριε Πρόεδρε, έχω τρία-τέσσερα λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Βεβαίως, κυρία Υπουργέ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Να πω πολύ σύντομα, επειδή έγινε συζήτηση για τη διαβούλευση και ήταν ένα από τα βασικά επιχειρήματα αρκετών συναδέλφων στη Νέα Δημοκρατία.

Θέλω να σας θυμίσω ότι οι αρχές των αλλαγών ανακοινώθηκαν στο τέλος Νοεμβρίου. Έγινε ηλεκτρονική διαβούλευση, στην οποία πήραν μέρος τριεπίμισι χιλιάδες, κυρίως εκπαιδευτικοί. Έγινε μια αποδελτίωση αυτής της ηλεκτρονικής διαβούλευσης, αλλά ταυτόχρονα είδαμε δύο φορές τα συνδικάτα της εκπαίδευσης πριν από τα Χριστούγεννα, αμέσως μετά γραπτά τους ζήτησα τις θέσεις τους, ώστε να έχω τις γραπτές τους και καταθεσιμμένες απόψεις για όλα τα επιμέρους αυτά ζητήματα.

Και επαναλαμβάνω ότι μου απάντησαν και οι τρεις ομοσπονδίες, όχι όμως για όλα τα ζητήματα, υπάρχει ομοσπονδία η οποία δεν ήθελε καθόλου να καταθέσει άποψη στο θέμα της επιλογής, είχαν πολλοί μια γενική προσέγγιση για την αξιολόγηση. Σας είπα ότι τα συνδικάτα σε προηγούμενα συνέδριά τους, τα οποία έχουμε όλα και τα οποία λάβαμε πολύ σοβαρά υπ' όψιν, τα συνέδρια του '92 και του '93 είχαν θετικές απόψεις για την αξιολόγηση. Ζητήσαμε, λοιπόν, γραπτές απόψεις και ο χρόνος έληγε 28 Φεβρουαρίου. Δόθηκε περίπου ενάμιση μήνας χρόνος για γραπτές απόψεις. Μετά είδαμε ξανά τα συνδικάτα και συζητήσαμε το κείμενο, το οποίο κατατέθηκε στο Υπουργικό Συμβούλιο. Βεβαίως, το νομοσχέδιο κατατέθηκε πρώτα στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Επειδή, ακούσαμε και τα συνδικάτα και τους καλέσαμε στη Διарκή Επιτροπή, εγώ θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν θέλετε να επαναλάβετε κι εσείς ποια είναι τα σημεία στα οποία διαφωνούν. Γιατί εάν τα σημεία διαφωνίας είναι το πόσα

χρόνια θα μένει ο πρωτοδιόριστος ή αν το σημείο διαφωνίας είναι τα μόρια που θα παίρνει ο σχολικός σύμβουλος ή αν το σημείο διαφωνίας είναι πώς θα προσδιορίζουμε τα μόρια του πρώτου ή του δεύτερου μεταπτυχιακού, εάν και όλα αυτά έχουν μια λογική, για το πώς θα δομήσεις και αυτόν που προσλαμβάνεις, αλλά και αυτούς που πρέπει να επιλέξεις, πολύ ευχαρίστως να τα λάβουμε υπ' όψιν και όπως τα λάβαμε. Όπως είδατε στις αλλαγές που κατέθεσα, λάβαμε υπ' όψιν και προτάσεις των κυρίων Βουλευτών. Προηγουμένως ο κ. Βαρβαρίγος αναφέρθηκε σε δικιά του πρόταση, που ήταν πολύ σωστή και την οποία λάβαμε υπ' όψιν.

Όμως, υπάρχουν πολύ βασικά θέματα αρχών. Σε αυτά τα θέματα αρχών θα πρέπει κάποιος να τοποθετηθεί, εάν συμφωνεί ή όχι και έρχομαι σε αυτά, γιατί θα συζητήσουμε επί της αρχής. Επί αυτών των αρχών που θα πω, εγώ από τους φορείς της εκπαίδευσης δεν έχω πάρει μέχρι στιγμής αρνητική θέση. Και γι' αυτό, επειδή είμαστε σε κινητοποιήσεις και σε απεργιακές κινητοποιήσεις, οι οποίες βεβαίως αφορούν συνολικότερα ζητήματα, είναι σωστό όταν λέει κάποιος ότι διαφωνεί με το νομοσχέδιο όχι να πει να αποσύρετε το νομοσχέδιο και απεργώ, τελεία», αλλά «διαφωνώ σε αυτά και προτείνω αυτά». Αυτήν την κατάθεση θέσεων δεν την έχουμε, εκτός απ' αυτά τα θέματα που σας ανέφερα.

Λέω, λοιπόν, τα θέματα αρχής. Το πρώτο. Πώς προσδιορίζουμε τον εκπαιδευτικό που θέλουμε; Έχουμε βάλει τρία συγκεκριμένα επίπεδα: πιστοποιητικό παιδαγωγικής κατάρτισης, εξετάσεις μέσω του ΑΣΕΠ, δόκιμος εκπαιδευτικός. Θα συμφωνήσω και θα επαναλάβω ότι στη διαδικασία του μέντορα έχουμε την ανάγκη να κάνουμε τέσσερα-πέντε πιλοτικά διαφορετικά προγράμματα.

Έχει γίνει μια σοβαρή επεξεργασία και έχουμε τη μελέτη, μαζί με την αξιολόγηση, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Θα καταθέσουμε και την πρόταση για το μέντορα. Γιατί και στη Βουλή ακούστηκαν ενδιαφέρουσες απόψεις και πρέπει να δούμε και στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και κατά περιοχή πώς θα εφαρμοστεί ο θεσμός του μέντορα. Δεν είναι τα εκπαιδευτικά ζητήματα μια ιστορία κανόνων και ρυθμίσεων της Βουλής, για το πώς θα λειτουργήσει το σχολείο στην Κάλυμνο, που αλλιώς θα είναι ο μέντορας, το σχολείο στην Αθήνα, το σχολείο σε μια ορεινή περιοχή, το δημοτικό και ο δάσκαλος μέντορας, ο καθηγητής μέντορας με την ειδικότητα ή ο μέντορας στο αθλητικό σχολείο.

Ο λόγος, λοιπόν, που βάλουμε την ανάγκη και να συζητηθεί αναλυτικά, αλλά και να γίνουν και πιλοτικά προγράμματα, αλλά να μπει, είναι ότι θέλουμε πραγματικά να έχουμε αυτήν τη δυνατότητα ευελιξίας στην εκπαίδευση. Αυτό που συγκρατώ και αποδέχομαι ως ανησυχία είναι ότι ο μέντορας από τη στιγμή που υποστηρίζει, δεν θα είναι κι αυτός που κρίνει. Άρα, να προσδιορίσουμε αποκλειστικά το ρόλο του μέντορα στην υποστήριξη του εκπαιδευτικού και η τελική κρίση να γίνει με εισήγηση δική του ή να κριθεί ως μια ομάδα, μέντορας και εκπαιδευτικός.

Επομένως, υπάρχουν τρία συγκεκριμένα επίπεδα για το ποιον εκπαιδευτικό θέλουμε. Συμφωνούμε επί της αρχής ή διαφωνούμε; Αυτό είναι μια αρχή. Θέλουμε έναν εκπαιδευτικό με αυτά τα τρία στάδια, ώστε να απαντήσει στη βασική μου εισαγωγή, γιατί αλλάζουν οι παιδαγωγικές προϋποθέσεις για τον εκπαιδευτικό; Εάν δεν συμφωνούμε, θα πρέπει να πούμε και την αντίθετη: τι της συμβαίνει. Νομίζω ότι η Αριστερά είναι καθαρή, πτυχίο και με το πτυχίο να μπαίνουν στην εκπαίδευση, όλοι, εκατό χιλιάδες, σε κάθε διετία.

Το δεύτερο βασικό ερώτημα είναι, να ή όχι μόνο στον ΑΣΕΠ. Εδώ υπήρξε προεκλογική δέσμευση και ήταν από τις σημαίες του κόμματός μας, ότι σε όλους τους χώρους οι προσλήψεις θα γίνονται μόνο με ΑΣΕΠ. Τονίσαμε ότι ειδικά στην εκπαίδευση, ακόμα και αν υπάρχουν προφανείς εξαιρέσεις, δεν γίνεται να μη δώσουμε προτεραιότητα στο μαθητή και στην τάξη. Ξεκινάμε, λοιπόν, με απόλυτη προτεραιότητα τι θέλουμε για το μαθητή και εκεί πάνω χτίζουμε όλα τα άλλα προσόντα, δηλαδή να πάρεις πιστοποιητικό, που μπορεί να το έχεις μαζί με τις σπουδές σου. Οι δάσκαλοι το έχουν μαζί με τις σπουδές τους, οι καθηγητικές σχολές θα το ενσωματώσουν. Και δίνουμε τη δυνατότητα σε κά-

ποιον, όταν τελειώσει και αφού στην πορεία θελήσει να πάει στην εκπαίδευση, να μπορεί να πάρει και το πιστοποιητικό αυτό.

Έρχεται, λοιπόν, το ΑΣΕΠ και υπάρχει ένας πίνακας. Τελειώνουν όλοι αυτοί οι μικροί-μικροί πίνακες, όπου δεν έχουν σχέση με την εκπαίδευση και βεβαίως, δίνουν στον Υπουργό να κάνει μια πάρα πολύ μεγάλης κλίμακας προσωπική πολιτική. Γιατί σας είπα ότι η πρώτη πληροφορία που είχα όταν πήγα στο Υπουργείο, ήταν ότι μπορούσα να επιλέξω, να αποφασίσω αριθμούς από πέντε συγκεκριμένους πίνακες, οι οποίοι εξελίσσονταν μέσα στο χρόνο και με πολλούς, και όχι πάντοτε θετικούς τρόπους. Η απόφαση, λοιπόν, είναι σαφής. ΑΣΕΠ ή όχι;

Δεύτερη αρχή. Συμφωνούμε μόνο ΑΣΕΠ ή όχι; Δεν θα απαιτήσουμε γενικώς σε συζητήσεις, επί της αρχής συζητούμε.

Τρίτο σημείο. Από τη στιγμή που γίνεται η επιλογή μόνο με ΑΣΕΠ, δεχόμαστε να μπουν και στην εκπαίδευση -ή στην εκπαίδευση- κοινωνικά κριτήρια; Δεν είναι και εδώ εύκολη η απάντηση. Έγινε πολλή συζήτηση, πήραμε πολλές μελέτες υπ' όψιν, είδαμε τι είναι το θετικό για την τάξη. Και είπαμε ότι, πραγματικά, εφόσον κάποιος έχει το πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας και περνάει το ΑΣΕΠ, υπάρχει κάποιος λόγος να υπάρχουν κίνητρα, κριτήρια και υποστήριξη, με βάση τα κοινωνικά δεδομένα και εκεί να το δούμε ακόμα περισσότερο, εφόσον όμως υπάρχουν οι προϋποθέσεις.

Επόμενη βασική αρχή είναι η σχέση του εκπαιδευτικού με το σχολείο. Συμφωνούμε επί της αρχής ότι η βάση πάνω στην οποία νομοθετούμε και αποφασίζουμε, είναι ότι δεν μπορεί να μετακινείται εκπαιδευτικός από το σχολείο, αφήνοντας πίσω του κενό; Εάν ξεκινήσουμε απ' αυτό, ότι δεν μπορεί να υπάρξει κενό στην τάξη, δεν μπορεί να φύγει εκπαιδευτικός, εάν δεν έχει λυθεί το θέμα της αναπλήρωσής τους, τότε όλα τα υπόλοιπα και τα μέρη των μεταθέσεων και οι αποσπάσεις και το πώς θα γίνουν, όλα λύνονται. Συμφωνούμε, λοιπόν, επ' αυτής της αρχής;

Και το τελευταίο είναι η αξιολόγηση. Η αξιολόγηση ως αρχή και αντίληψη έχει διαφορετικά χαρακτηριστικά σε κάθε χώρο στον οποίο εφαρμόζεται. Και εδώ -και είχαμε τη δυνατότητα και στην επιτροπή να το συζητήσουμε επί μακρόν- πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν συστήματα, στα οποία η αξιολόγηση έχει λειτουργήσει επί δεκαετίες και βεβαίως, έχει εξελιχθεί. Δεν θα γυρίσουμε ούτε στην προσωπική τιμωρία, ούτε στη λογική του επιθεωρητή, ούτε στη λογική «εσύ είσαι κακός, άρα έχεις ποινές», ή «εσύ είσαι καλός, άρα έχεις ανταμοιβές». Αυτό είναι το δεύτερο βήμα.

Το πρώτο βήμα είναι σε ένα σύστημα, που επί τριανταπέντε χρόνια δεν έχει υποστεί κανενός είδους αξιολόγησης, δεν έχει δεχθεί -για την ακρίβεια- κανενός είδους αξιολόγησης, να προχωρήσουμε με γρήγορα βήματα στην ουσία. Δηλαδή, όταν λέμε αξιολόγηση, που είναι ένα διετές πρόγραμμα για όλα τα σχολεία της χώρας, ώστε να έχουμε την πρώτη φάση για να πάμε στη δεύτερη, γιατί μιλάμε και για αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και για αξιολόγηση του διοικητικού στελέχους, τότε εκεί βλέπουμε την άλλη λειτουργία του σχολείου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε σχέση με την αξιολόγηση.

Υπάρχουν πάντοτε πάρα πολύ απλές προσεγγίσεις: να δω ποιος είναι ο καλός για τον αμείψω, να δω ποιος είναι ο κακός για να τον δώξω. Δεν είναι έτσι στην εκπαίδευση. Στην εκπαίδευση δεν νοείται κακό σχολείο, γιατί το κακό σχολείο έχει άμεση επίπτωση στο παιδί.

Επομένως λέμε -και το επαναλαμβάνω, γιατί αλλάζει και η σύνθεση- ότι το Σεπτέμβριο το κάθε σχολείο υποβάλλει τον προγραμματισμό του σε πέντε επίπεδα, από τις υποδομές και τα οικονομικά προβλήματα που έχει κάθε σχολείο και κάθε σχολική κοινότητα, μέχρι το θέμα της διαρροής, στο οποίο αναφέρθηκε κάποιος συνάδελφος χθες, το θέμα της επιδόσεως των μαθητών, το θέμα του προγραμματισμού των σχολικών παρεμβάσεων, τη σχέση με τις κοινότητες, των ωρών διδασκαλίας, ένα σύνολο θεμάτων. Αυτή η έκθεση σε συνεργασία με τους σχολικούς συμβούλους, καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς, θα παρακολουθείται με τους στόχους που έχει βάλει το κάθε σχολείο και θα παρουσιάζεται στη σχολική κοινότητα τον Ιούνιο. Και μία ομάδα έχει δουλέψει και έχει επεξεργαστεί όλα τα έντυπα και έχει κάνει επεξεργασία στο πώς θα εφαρμοστεί από το Σεπτέμβριο, σε ένα

κλίμα όχι θετικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι τα σχολεία έτοιμα να ανοίξουν την αγκαλιά τους στην αξιολόγηση. Θα πρέπει να δουλέψουμε μαζί με τους εκπαιδευτικούς, για να πειστούμε όλοι ότι αυτό είναι το σημαντικό για το ελληνικό σχολείο και για τον Έλληνα μαθητή.

Θα προχωρήσουμε, βεβαίως, αμέσως μετά στο δεύτερο βήμα. Το σημαντικό είναι ότι όταν έχουμε τα αποτελέσματα παρεμβαίνουμε αμέσως στα σχολεία εκείνα, τα οποία έχουν πολύ σοβαρά προβλήματα αποδόσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα βασικά θέματα αρχών είναι στο πρώτο και μεγάλο μέρος του νομοσχεδίου. Έχω κάνει σαφές ότι θα προχωρήσουμε σε συνολική αλλαγή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Συνολική αλλαγή που αφορά και τη χωροταξική και θεματική αναδιάρθρωση των σχολών, αλλά και το νέο θεσμικό πλαίσιο που αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση, τα ΤΕΙ και τα πανεπιστήμια. Δεν ήταν δυνατόν να ξεκινήσουν όλα παράλληλα. Έγινε η πρώτη επιλογή να ξεκινήσουμε από την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Για το θέμα της βάσης του 10 θεωρώ ότι πάρα πολύ εύκολα μπορεί να γίνει προσληπτό από την κοινή γνώμη και από μία πρώτη σκέψη το ότι, πράγματι, πρέπει να υπάρχει μία συγκεκριμένη βάση, από εκεί και πάνω να μπορείς να μπει, από εκεί και κάτω να μη μπορείς να μπει.

Στην παιδεία, στην παιδαγωγική τα θέματα είναι πάντοτε πολύ πιο σύνθετα. Και εδώ θα πω μόνο ένα παιδαγωγικό επιχείρημα, γιατί επί τέσσερα χρόνια, όπως εξήγησα, το ΠΑΣΟΚ το παρακολουθεί.

Θα σας δώσω, κυρία Βόζεμπεργκ και μπορείτε και στο διαδίκτυο να δείτε άμεσα, τη μελέτη του ΙΝΕ της ΓΣΕΕ και τα αποτελέσματα και σε ποιες κοινωνικές ομάδες υπήρχαν τα αποτελέσματα της βάσης του 10.

Να πω το εξής και μόνο παιδαγωγικό επιχείρημα, γιατί και ο κ. Κουκουλόπουλος που έχει ασχοληθεί πολύ, νομίζω ότι έβαλε με τον καλύτερο τρόπο όλα τα επιχειρήματα. Καλούμε το μαθητή που θέλει να πάει σε μία εξειδικευμένη σχολή του Πολυτεχνείου, με το μαθητή που θέλει να πάει σε μία σχολή με τεχνολογικά χαρακτηριστικά ενός τεχνολογικού ιδρύματος με τελειώς άλλο προσανατολισμό, να κριθούν στα ίδια μαθήματα, με τους ίδιους συντελεστές και να έχουν την ίδια βάση. Αυτά τα παιδιά δεν μπορεί να κρίνονται για διαφορετικά πράγματα, με τον ίδιο τρόπο. Βεβαίως, δεν λύνει το θέμα.

Εμείς αντιμετωπίζουμε το τεράστιο πρόβλημα τού να μη δίνουμε σε είκοσι χιλιάδες παιδιά κάθε χρόνο τη δυνατότητα να επιλέξουν να πάνε σε ένα τεχνολογικό ίδρυμα. Γιατί ξέρете ότι στα πανεπιστήμια η βάση είναι πάρα πολύ υψηλή. Δεν υποχρεώνουμε τον Έλληνα γονιό να στείλει το παιδί του σε ένα τεχνολογικό ίδρυμα που δεν θέλει. Δεν το στέλνουμε όμως και υποχρεωτικά στον ιδιωτικό τομέα ή σε άλλες χώρες.

Η επιλογή λοιπόν, την οποία εξηγήσαμε είναι η κατάργηση ενός αποσπασματικού μέτρου σε ένα σύστημα το οποίο δεν είχε αυτή την αλυσίδα. Η λύση είναι πολύ πιο ριζική και πολύ πιο συνολική. Έχει σχέση και με την αλλαγή στο Λύκειο, στην οποία προχωράμε, και με την αλλαγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, για την οποία, όπως σας είπα, θα ξεκινήσει ο διάλογος τον Ιούνιο. Και τότε ο ενδιάμεσος κρίκος των εξετάσεων λύνεται πολύ πιο εύκολα και πολύ πιο αποτελεσματικά. Γιατί πολλές φορές το επιχειρήσαμε και πάντοτε ένα αποτέλεσμα είχαμε: να αυξάνονται τα φροντιστήρια και το άγχος των μαθητών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία εποχή κρίσης και πολύ δύσκολου πολιτικού κλίματος, σε μία εποχή όπου όλοι οι πολίτες και βεβαίως οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι δεν θα είναι πρωταγωνιστές αυτών των αλλαγών, πλήττονται και οικονομικά, καλούμαστε ουσιαστικά να ανατρέψουμε εμείς ως πολιτικό σύστημα, τον τρόπο σκέψης μας. Γι' αυτό, όπως είπα και χθες, λέω και σήμερα, καλούνται τα κόμματα να επιλέξουν, αν θα ψηφίσουν με βάση το τι συμβαίνει στην τάξη και στο μαθητή ή με βάση πώς βλέπουν και τι υπόσχονται σε συγκεκριμένες ομάδες, τις οποίες όμως ξέρουν ότι δεν υπάρχει καμμία προοπτική με αυτά που οι ίδιοι λένε.

Στην κατ' άρθρον συζήτηση θα είμαι πολύ αναλυτική για το τι θα συμβεί στη μεταβατική περίοδο, αλλά και τι θα συμβεί σε κάθε

μία απ' αυτές τις ομάδες, οι οποίες βεβαίως και έχουν προετοιμάσει τη ζωή τους και βεβαίως –σας διαβεβαιώ γι' αυτό– δεν πρόκειται να θιγούν με τον τρόπο που περιγράφηκε εδώ μέσα. Θα μιλήσω λοιπόν και για τις μεταβατικές περιόδους και γι' αυτούς που έχουν εμπειρία είκοσι τέσσερις μήνες και για το θέμα των πολυτέκνων και για το θέμα των αναπήρων και για το θέμα των τριάνταμηνιτών, αλλά και για το θέμα των ιδιωτικών σχολείων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Θα μου επιτρέψετε να παρατηρήσω ότι στην αγόρευσή σας κάνατε αναφορά, σχετιζόμενη με το νομοσχέδιο, στον όρο μέντορας. Πρέπει να συνομολογήσουμε ότι αυτός ο ελληνοπρεπής όρος από την Τηλεμαχία της Οδύσσειας του Ομήρου, είναι ελληνοπρεπής μιν, πολυτελής δε, αλλά και βαρύς όρος. Γιατί συναντάται σ' αυτό το συμβολισμό, σ' αυτό το σύμβολο, η θεά της Σοφίας. Δηλαδή αναζητούμε σοφούς εκπαιδευτικούς στο ρόλο του μέντορα με τις ειδικότερες προσαρμογές που σημειώσατε στην αγόρευσή σας. Ήθελα να κάνω αυτή την παρατήρηση, για να μπορούμε τις μεγάλες και υψηλές έννοιες και ιδέες να μην τις αφήνουμε στον ουρανό, αλλά να τις προσγειώνουμε εποικοδομητικά και ωφέλιμα.

Ευχαριστώ γιατί μου δώσατε το δικαίωμα γι' αυτήν την παρατήρηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι με απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων, η προγραμματισμένη συζήτηση των επικαιρών ερωτήσεων για αύριο Πέμπτη 6 Μαΐου 2010 και ώρα 9.30', δεν θα πραγματοποιηθεί λόγω συζήτησης, με τη διαδικασία του κατ' επείγοντος, του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη-μέλη της ζώνης του ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο».

Επίσης θέλω να υπενθυμίσω στο Σώμα ότι υπάρχει για την ψηφισή επί της αρχής αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας, η οποία και θα διεξαχθεί κατά τα υπολογιζόμενα, στις 15.00'.

Εισερχόμαστε στο στάδιο των δευτερολογιών.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Λυκουπεντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΠΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας θέλω να σημειώσω ότι η λειτουργία της Βουλής δεν απαξιώνει τη σημασία της στάσης εργασίας των υπαλλήλων του Κοινοβουλίου. Οι υπάλληλοι συνεργάτες μας έχουν το δικαίωμα να προβάλλουν τα αιτήματά τους. Η απεργία τους σημειώσε επιτυχία, χωρίς να εμποδίζει τη λειτουργία του κορυφαίου θεσμού της δημοκρατίας.

Η δεύτερη γενική παρατήρηση αφορά το πολιτικό κλίμα και την πολιτική συγκυρία των ημερών.

Θέλω επίσης να σημειώσω εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, ότι ο Πρόεδρος του κόμματος κ. Αντώνης Σαμαράς έπραξε και πράττει το καθήκον του σε κάθε περίπτωση και αρνείται τη στείρα κριτική και την άγονη αντιπαράθεση, αλλά αντίθετα, σε χρόνο επίκαιρο, εγκαίρως, κατέθεσε προτάσεις και πριν τη συζήτηση του Προϋπολογισμού του 2010 και κατά τη διάρκεια του Προϋπολογισμού του 2010, αλλά και μετέπειτα. Υπέδειξε στην Κυβέρνηση χειρισμούς και επιλογές, τις οποίες όφειλε ο Πρωθυπουργός να έχει ακολουθήσει έτσι ώστε να μην φθάσουμε στην τωρινή επιλογή, η οποία είναι μονόδρομος, η επιλογή της στήριξης της χώρας μας από το μηχανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Επίσης, κυρία Πρόεδρε, θέλω να σημειώσω εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας ότι ο Πρόεδρος ο κ. Αντώνης Σαμαράς, πρώτος έθεσε το θέμα της σύσκεψης των Πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με την έννοια ότι η σύσκεψη αυτή θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί πριν από την τελική απόφαση της Κυβέρνησης για την αξιοποίηση του μηχανισμού και το περιεχόμενο των μέτρων, τα οποία πρέπει να ληφθούν, έτσι ώστε να υπάρξει ανταλλαγή απόψεων, συμφωνία, συναίνεση, συγκατάθεση αυτές τις δύσκολες ώρες εκ μέρους της Αξιοματικής

Αντιπολίτευσης.

Λυπούμαστε για το γεγονός ότι μία τέτοια ευκαιρία εγκατέλειψε ο Πρωθυπουργός της χώρας. Ο κ. Γ. Παπανδρέου χάνει μια ακόμα ευκαιρία αυτή την ώρα. Χάνει την ευκαιρία να συνεργαστεί με τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας, να συνεισφέρει την ελληνική κοινωνία μπροστά στην μεγάλη πρόκληση, την οποία αντιμετωπίζουν, αυτή της διάσωσης της ελληνικής οικονομίας και επιδίδεται σε σκληρές επιθέσεις απέναντι στην Νέα Δημοκρατία. Επιχειρούνται να κατασκευαστούν κατηγορίες, οι οποίες είναι αβάσιμες οπωσδήποτε, αλλά και κυρίως θα βλάψουν την πολιτική μας ζωή και δεν θα επιτρέψουν την συσπείρωση των κοινωνικών δυνάμεων, αλλά κυρίως τις πολιτικές δυνάμεις να δραματίσουν ηγετικό ρόλο σε αυτές τις δύσκολες ώρες.

Θεωρώ, κυρία Πρόεδρε, ότι η Νέα Δημοκρατία εκπληρώνει τις ευθύνες που έχει απέναντι στον ελληνικό λαό το καθήκον της με σύνεση και σωφροσύνη. Δεν ενθαρρύνουμε αντιδράσεις, δεν υποθετούμε ακραίες διεκδικήσεις, δεν καλλιεργούμε αυτά τα οποία κατά το παρελθόν καλλιεργήθηκαν ως άκριτες συμπεριφορές της υιοθέτησης αιτημάτων, τα οποία επιβάρυναν την δημοσιονομική κατάσταση της χώρας και οδήγησαν στα σημερινά αδιέξοδα.

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εμείς είμαστε με τις ιδέες μας, με το αξιακό μας πλαίσιο υπέρ μιας ανοικτής, δημοκρατικής, φιλελεύθερης οικονομίας και κοινωνίας, στην οποία οι πολίτες, οι παραγωγικές δυνάμεις καλούνται να δημιουργήσουν πλούτο και ο πλούτος να δημιουργεί ανάπτυξη και να προσφέρει την δυνατότητα στην πολιτεία για κοινωνικές δράσεις και ένα κράτος πρόνοιας.

Βιώσαμε όλοι την εμπειρία να ακολουθεί κανείς κοινωνική πολιτική, να προσπαθεί να οικοδομήσει κράτος πρόνοιας με δανεικά, με χρέη που σήμερα επίσης οδήγησαν σε τραγικά αδιέξοδα.

Μετά από όλα αυτά, κυρία Πρόεδρε, επιστρέφω στο νομοσχέδιο και ζητώ συγγνώμη, αλλά επειδή συζητούμε υπό το βάρος των εξελίξεων των πολιτικών και των οικονομικών, εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, όφειλα αυτή την τοποθέτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Δικαίως γιατί δεν συνεδριάζουμε εν κενώ, ούτε είμαστε κοινωνική ή πολιτική νησίδα. Καλώς κάνατε τους συσχετισμούς και τις παρεμβάσεις σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΠΕΝΤΖΟΣ: Κυρία Υπουργέ, θέλουμε πράγματι να μην διαφωνήσουμε για την αξιολόγηση, αλλά δεν μας το επιτρέπετε.

Γνωρίζετε ότι είναι και δική μας επιλογή και δική μας αρχή η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και του εκπαιδευτικού συστήματος. Αλλά και χθες η Υπουργός και σήμερα παραπέμπει την υπόθεση αξιολόγησης σε μία συζήτηση, η οποία θα γίνει στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Το θεσμό του μέντορος σε υπουργική απόφαση, της οποίας το περιεχόμενο δεν θα γνωρίζει η Βουλή και άρα μας βάζετε σε ένα πεδίο χωρίς ενημέρωση, χωρίς αποσαφήνιση των προθέσεων σας, έτσι ώστε να γνωρίζουμε πως ακριβώς αυτός ο θεσμός θα λειτουργήσει.

Με ποιες αρετές; Με ποια προτερήματα; Με ποιες δυνατότητες θα βοηθήσει την ανάπτυξη του εκπαιδευτικού μας συστήματος και βεβαίως την προετοιμασία των εισερχομένων εκπαιδευτικών εις την εκπαιδευτική διαδικασία και την τελική τους είσοδο στην τάξη;

Παραπέμπετε σε προεδρικό διάταγμα την όλη διαδικασία αξιολόγησης, το οποίο βεβαίως πάλι θα συνταχθεί εν αγνοία της Ολομέλειας της Βουλής και της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Ζητείτε, δηλαδή, μια εξουσιοδότηση από την Ολομέλεια της Βουλής για τον κορυφαίο θεσμό της αξιολόγησης, μια λευκή επιταγή, να έχετε τα χέρια σας λυμένα και η Βουλή να μην γνωρίζει για ποιο πράγμα σας εξουσιοδοτεί. Εκεί υπονομεύετε, εκεί ναρκοθετείτε εσείς οι ίδιοι την διαδικασία της αξιολόγησης.

Σε ό,τι αφορά τις μεταθέσεις και τις αποσπάσεις. Κάνετε φέτος μεταθέσεις στο Υπουργείο; Ανακοινώσατε; Ανακοινώσατε. Έχετε, λοιπόν, διασφαλίσει ότι για τις κενές θέσεις που δημιουργούνται με τις μεταθέσεις ότι έχετε έτοιμους αυτούς οι οποίοι θα πάνε; Δεν τους έχετε. Έχετε σχεδιάσει τις αποσπάσεις, αυτές τις οποίες θα κάνετε, για τις οποίες μας κατηγορείτε; Ωραία. Θα κάνετε, λοιπόν, αποσπάσεις!

Έχετε ταυτοχρόνως εξεύρει αυτούς τους οποίους θα αντικαταστήσουν εκείνους τους οποίους θα αποσπαστούν; Τι θα κάνετε με τους οργανισμούς του Υπουργείου που λειτουργούν κυρίως με αποσπασμένους; Τι θα κάνετε με τα Παιδαγωγικά Τμήματα που λειτουργούν με αποσπασμένους; Τι θα κάνετε -γιατί χθες το βράδυ συνάδελφος επιχείρησε να με κατηγορήσει και προσωπικά- με τις δομές της εκπαιδευτικής κοινότητας;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Αν ακούτε Αρκαδία, δεν είναι προσωπικό θέμα. Εκτός αν είστε της σχολής Ρέππα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ισχύει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Σε αυτό δεν θα διαφωνούσε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Η δομή της εκπαιδευτικής κοινότητας απαιτεί δαπάνη ανθρωπίνων πόρων, την οποία δεν μας εξασφαλίζει η ελληνική πολιτεία στο Υπουργείο Παιδείας εδώ και τριάντα χρόνια. Ο τελευταίος διαγωνισμός έχει γίνει στις αρχές του 1980. Λίγα στελέχη προσετέθησαν στο Υπουργείο μέσω της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης. Δεν υπάρχει ανθρώπινο δυναμικό για να καλύψει αυτές τις ανάγκες.

Θα κλείσετε, λοιπόν, τις Περιφερειακές Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας, όπου κατηγορούσε η προηγούμενη πολιτική ηγεσία ότι αποσπούσαμε αφειδώς εκπαιδευτικούς;

Και για την ενημέρωση των συναδέλφων δεν υπάρχουν - και αυτό που λέει η κυρία Υπουργός, κάνει λάθος- δυνατότητες να παρεμβαίνει έτσι ο Υπουργός και ο Υφυπουργός και να καρπούνται κάποιο πολιτικό κέρδος.

Σας έρχεται μία εισήγηση από την Πρωτοβάθμια Γρεβενών και σας ζητεί δεκαπέντε εκπαιδευτικούς. Τι κάνετε εσείς; Ελέγχετε την Πρωτοβάθμια Γρεβενών αν τους έχει ανάγκη; Θα την ελέγξετε, όπως το έκανα κι εγώ. Εξηγούν, λοιπόν, ότι αυτοί κάνουν μια καθημερινή δουλειά από το πρωτόκολλο μέχρι την υποστήριξη του εκπαιδευτικού έργου, των προγραμμάτων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, των προγραμμάτων ειδικής αγωγής, των προγραμμάτων των νέων τεχνολογιών. Τι λέτε σε όλους αυτούς; Θα σταματήσετε τα προγράμματα;

Αν ρωτήσετε στο Υπουργείο, αντιδρούσα πάντοτε στις αποσπάσεις, γιατί είχαμε το πρόβλημα του περιορισμού των πιστώσεων. Όμως, πάντοτε υπέγραφα διότι έπαιρνα μια λογική απάντηση από αυτούς που μου τη ζητούσαν.

Στο Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης είναι δεκαοκτώ εκπαιδευτικοί είναι εκεί. Ήρθαν όλοι οι φοιτητές στο γραφείο μου και μου είπαν: «Κύριε Υφυπουργέ, γιατί δεν τις υπογράφετε; Με εμάς δουλεύουν, με εμάς κάνουν μάθημα. Θα το σταματήσετε φέτος το Παιδαγωγικό της Θεσσαλονίκης; Έχει δεκαοκτώ αποσπασμένους! Για να περιορίσετε τις αποσπάσεις, πως θα λειτουργήσει;».

Λοιπόν, αυτά όταν δεν έχετε διασφαλίσει τον μηχανισμό, μην σπεύδετε να σπιλώνετε εμάς, χωρίς να έχετε εξεύρει λύσεις, διότι θα βρεθείτε σε πάρα πολύ δύσκολη θέση, πολύ σύντομα, σε τρείς μήνες.

Περνάω πολύ σύντομα στο θέμα των αναπληρωτών. Δεν υιοθετήσαμε την θέση σας. Δεν την φέρνω ούτε καν για να σας αντικρούσω ως επιχείρημα, ότι το μάξιμουμ του χρόνου πρέπει να είναι δύο χρόνια στην αναπλήρωση και μετά να διορίζεται ο αναπληρωτής, που με ερωτήσεις επανειλημμένως μου το είχατε θέσει. Αλλά, να ξέρετε ότι ο τρόπος που πάτε να διαχειριστείτε αυτήν την υπόθεση θα σας φέρει, φοβάμαι, στην δύσκολη θέση να αναθεωρείτε διατάξεις που ψηφίζουμε σήμερα.

Η πραγματικότητα της διαχείρισης του ανθρωπίνου δυναμικού είναι τόσο δυσχερής, ώστε διατάξεις οι οποίες μοιάζουν σκληρές, άκαμπτες να υποχωρούν στο βάθος του χρόνου υπό το βάρος της λογικής. Σκεφθείτε το αυτό που σας λέω.

Όπως επίσης την αυστηρή διάταξη για την κατάργηση του 60 - 40 και που με αυτή την διάταξη θα βρεθείτε σε φοβερή δυσκολία. Θα έχετε επισκέψεις φορέων στο Υπουργείο, θα δείτε μια πραγματικότητα εβδομάδα με την εβδομάδα και τότε θα αναγκαστείτε να υποχωρήσετε από την άκαμπτη στάση την οποία σήμερα κρατάτε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Επίσης, θέλω να προσθέσω μια λέξη για τις μοριοδοτήσεις. Οι

μοριοδοτήσεις -τι να διαφωνήσουμε- σας υποδείξαμε -και καλά κάνατε και το υιοθετήσατε- ότι πρέπει να μοριοδοτείται ο δεύτερος μεταπτυχιακός τίτλος, τα μεταπτυχιακά και οι επιστημονικές δημοσιεύσεις το οποίο το προσθέσατε.

Πράγματι, δεχθήκατε ορισμένες προτάσεις από όλους τους συναδέλφους και της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων κομμάτων και του ΠΑΣΟΚ. Βελτιώνετε κατά κάποιο τρόπο και κάνετε περισσότερο αξιολογική αυτή τη μοριοδότηση. Μη μας λέτε, όμως, ότι δεν έχουν το υποκειμενικό στοιχείο. Το έχουν, κύριε Υπουργέ. Οι συντάκτες αυτών των μοριοδοτήσεων πάντοτε -άνθρωποι είναι- έχουν και τον υποκειμενικό παράγοντα, ο οποίος τους επηρεάζει. Πάντα οι μοριοδοτήσεις θα έχουν αυτά τα ζητήματα. Θυμηθείτε τον πόλεμο τον οποίο κάνατε για την κατάργηση της συνέντευξης, κρατάτε σήμερα τη συνέντευξη, δεν σας δικαιώνει η μείωση του ποσοστού από το 20 στο 15.

Προστατεύστε -και σας το λέω με όλη τη δύναμη της ψυχής μου και την ειλικρίνιά μου- το έργο σας από το εξής: Είχα περίπτωση που κόπηκε διευθυντής για δύο εκατοστά της μονάδος, 42-94, 42-96. Δεν τα κάνουν αυτά οι Υπουργοί, οι Υφυπουργοί ούτε οι Γενικοί Γραμματείς, τα κάνουν τα συμβούλια, στα οποία λαμβάνονται αυτές οι αποφάσεις που δουλεύουν με τα κομπιουτεράκια. Αυτή είναι η εμπειρία. Και την εμπειρία αυτή μην την παίρνετε να τη στρέψετε εναντίον της προηγούμενης πολιτικής ηγεσίας και όποιες προηγούμενης πολιτικής ηγεσίας, και πριν την κ. Γιαννάκου και όλων αυτών. Προσέξτε τα αυτά τα θέματα. Θα βρεθείτε σε καταγγελίες, οι οποίες θα σας μιλούν για δύο εκατοστά. Αυτά είναι τα της συνεντεύξεως και τα της μοριοδοτήσεως.

Σε ό,τι αφορά την ιδιωτική εκπαίδευση -και συμπληρώνω αμέσως τις σκέψεις μου, κύριε Πρόεδρε- τι θέλετε να κάνετε; Θέλετε να υπάρχει ιδιωτική εκπαίδευση; Σεις είπατε, οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί εκπρόσωποι της ΟΙΕΛΕ, ότι έχει συμβάλει στην ανάπτυξη του εκπαιδευτικού συστήματος. Πρωτοπόροι και καινοτόμοι στην πληροφορική, στις νέες τεχνολογίες, στα περιβαλλοντικά, στα καλλιτεχνικά, στο θέατρο, παντού. Όπου θέλετε. Ήταν πρωτοπόροι γιατί είχαν τη δυνατότητα να χρηματοδοτούν αυτές τις δράσεις. Και έρχεστε και αντιμετωπίζετε την ιδιωτική εκπαίδευση με πνεύμα έξω από το κλίμα της εποχής. Προσπαθείτε να βαστήξετε την ιδιωτική εκπαίδευση υπό το σπιβαρό χέρι του κρατίσιου. Τι έχετε να κερδίσετε; Τη διάλυση ενδεχομένως κάποιων σημαντικών σχολείων.

Δύο σχολεία, το Κολλέγιο Ψυχικού και το Αρσάκειο, τα περιορίζετε στο να μπορούν να λύσουν τη σύμβαση εργασίας με έναν εκπαιδευτικό το χρόνο, όπου έχουν τετρακόσιους και πεντακόσιους εκπαιδευτικούς. Δηλαδή, πιστεύετε ότι σε τετρακόσιους, πεντακόσιους ανθρώπους δεν έχει η διοίκηση των κολλεγίων, των σχολείων αυτών, τη δυνατότητα να αξιολογήσει ότι κάποιοι δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές τους; Είναι δυνατόν να λέτε ότι από σχολεία με κοινή ιδιοκτησία, δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο, να μπορεί να απολυθεί ένας εκπαιδευτικός; Αυτό ανταποκρίνεται στη σημερινή πραγματικότητα; Εδώ η Κυβέρνησή σας χάριν των δυσκολιών, οι οποίες υπάρχουν, αλλάζει το καθεστώς των εργασιακών σχέσεων ευρύτερα στον ιδιωτικό τομέα. Δεν είναι η εκπαίδευση το ίδιο με μία οποιαδήποτε ιδιωτική επιχείρηση. Βεβαίως και δεν είναι. Γι' αυτό και δεν λέμε να εφαρμόσετε ακριβώς τα ίδια. Αλλά δεν μπορείτε όμως να οδηγείτε σε ασφυξία εκείνους, οι οποίοι επενδύουν και ομολογούμε όλοι ότι πέτυχαν με τις επενδύσεις τους να βοηθήσουν το εκπαιδευτικό σύστημα της πατρίδας μας.

Και τέλος, μία εξήγηση προς τον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Πράγματι η παρατήρηση που μου κάνατε χθες, σε σχέση με το βιοκλιματικό σχολείο, είναι αληθής ότι ξεκίνησε το σχολείο επί ημερών σας.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Σας τιμά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Εγώ, κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε, έκανα αναφορά σε μια σειρά καινούργιων σχολείων, τα οποία έχουν γίνει την τελευταία πενταετία, κάποια μπορεί να ξεκίνησαν όταν ήσασταν εσείς ακόμα κυβέρνηση. Αλλά το επαγγελματικό λύκειο Καλαμαριάς, της Σταυρούπολης, τα μουσικά σχολεία στα οποία αναφέρθηκα, μερικά από αυτά είχαν ξεκινήσει και πριν, αλλά ήταν όμως και δουλειά η οποία έγινε επί ημερών

μας και παρακαλώ να την αναγνωρίζετε. Γιατί κάθε τι, το οποίο δημιουργούμε και μένει στον τόπο, ανήκει στη νέα γενιά και ελάχιστοι θυμούνται αν το έκανε το ΠΑΣΟΚ ή η Νέα Δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Πέτρος Ευθυμίου έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτησή μας γίνεται για ένα εξαιρετικής σημασίας θέμα, αλλά είναι φανερό ότι γίνεται σε ένα ιδιαίτερα βαρύ κλίμα. Ένα ιδιαίτερα βαρύ κλίμα που προσδιορίζεται από την ιστορική στιγμή που περνάει η Ελλάδα.

Όταν μιλάμε για την παιδεία που νόμά της είναι ότι μας καθιστά σοφότερους και με τα διδάγματα του παρελθόντος και με τη γνώση των προσόντων, θα έπρεπε αυτή τη στιγμή να αντλήσουμε ένα συμπέρασμα από την ιστορία μας, ότι όποτε βρεθήκαμε σε μεγάλες δοκιμασίες και η κοινωνία ανέδειξε συνοχή και αλληλεγγύη, ξεπεράσαμε την κρίση και πήγαμε καλύτερα. Όποτε χάσαμε αυτή τη συνοχή, όποτε δεν μπορούσαμε να απαντήσουμε συλλογικά και αποφασιστικά, οπισθοδρομήσαμε ακόμα περισσότερο.

Η δική μας συμβολή στη Βουλή των Ελλήνων είναι να αποκαθάρουμε τον πολιτικό λόγο, γιατί αντίθετα από το κλίμα της εποχής, που είναι κλίμα αντιπολιτικό -αυτή τη στιγμή καλλιεργείται παντού ένα κλίμα εναντίον της πολιτικής και φυσικά η πολιτική έχει τις ευθύνες της και οι πολιτικοί έχουμε τις ευθύνες μας- η απάντηση, όμως για την πορεία της χώρας, μπορεί να είναι μόνο πολιτική. Δηλαδή ποια επιλογή θα κάνουμε για να βγούμε από την κρίση; Ποιες μεθόδους θα διαλέξουμε; Ποια κατεύθυνση θα υιοθετήσουμε; Με τρόπο σταθερό θα αποφασίσουμε ότι δεν ταιριάζει σε αυτή τη χώρα αυτό που ζει και ότι πρέπει να βρούμε συντεταγμένα από την κρίση, να αξιοποιήσουμε τη συνδρομή ώστε εμείς οι ίδιοι να ξανακτίσουμε μία οικονομική πολιτική αυτάρκη και σταθερή, που να μπορεί να ξαναβάλει την Ελλάδα στο κέντρο της Ευρώπης, όχι με τη στήριξη άλλων, αλλά με τις δικές της δυνάμεις.

Γι' αυτό χρειάζεται από όλους και ψύχραιμη και στοχαστική σκέψη και ήρεμη και αποφασιστική στάση. Και χρειάζεται στο Κοινοβούλιο να ηγηθούμε στην ουσία των θεμάτων, έτσι ώστε να προχωρούν τα πράγματα μπροστά. Να δίνουμε λύσεις που αφορούν τον ελληνικό λαό στα πιο μεγάλα και ζωτικά του συμπεριφέροντα.

Κανείς από μας δεν αμφιβάλλει -και εγώ προσωπικά δεν αμφιβάλλω- για τη θέση κάθε κόμματος και αγορητή που άκουσα ότι η παιδεία είναι το κλειδί όλων των μεγάλων στόχων που οφείλει να έχει μία σύγχρονη κοινωνία. Είναι πριν από όλα το κλειδί -και δεν πρέπει να το ξεχνάμε- για την ποιότητα της κοινωνίας μας. Η παιδεία είναι ο τρόπος που ανυψώνει τον άνθρωπο σε αυτόνομη προσωπικότητα, αλλά και κοινωνικό ον. Είναι ο πιο μεγάλος μηχανισμός που έχει η κοινωνία για να δημιουργεί εξισωτικές παρεμβάσεις και να αίρει την κοινωνική και ταξική ανισότητα. Η παιδεία είναι ο μηχανισμός που αντλεί από την κοινωνία το καλύτερο και το μετατρέπει σε ακόμα καλύτερο για όλους και σε συλλογικό και σε ατομικό επίπεδο.

Άρα, αν αυτή η συμφωνία είναι κοινή, τότε τα θέματα παιδείας και τα εκπαιδευτικά ζητήματα πρέπει ανάμεσά μας να συζητιούνται, όσο είναι δυνατόν έξω από κομματικές στρατηγικές, έξω ενδεχομένως και από συνήθειες και παραδοσιακές στάσεις που διαφυλάσσαμε κάποτε άλλοτε στο παρελθόν και είναι αναγκαίο τώρα να αλλάξουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούν να υπάρχουν ερωτήματα και να δίνουμε και λάθος απαντήσεις στην κοινωνία, αν η παιδεία χρειάζεται μεταρρύθμιση. Χρειάζεται η παιδεία διαρκή, σταθερή μεταρρύθμιση, γιατί, τι είναι αυτό το σύστημα; Είναι πόσο από το μέλλον θα εντάξει στο παρόν και τι καλύτερο από το παρελθόν θα αξιοποιήσεις ως σταθερή αξία και οδηγό. Η παιδεία δεν προορίζεται για το σήμερα. Όταν λες ότι έχεις μία εκπαιδευτική σειρά της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, μετά του λυκείου, μετά του πανεπιστημίου η επένδυση δεν γίνεται για σήμερα. Γίνεται για τα επόμενα πενήντα χρόνια ζωής αυτού του πολίτη, που σήμερα τον εκπαιδεύεις. Άρα, πριν από όλα τον

εκπαιδεύεις για το μέλλον. Και όταν εκπαιδεύεις για το μέλλον, σημαίνει ότι πρέπει να καλλιεργείς τις αρετές, τις αξίες και τις δεξιότητες που είναι λέξεις που τόσο παράξενα ενοχλούν το ΚΚΕ, ώστε να συλλάβει αυτό το μέλλον και να κυριαρχήσει σ' αυτό το μέλλον.

Όταν το 2000-2004 κάναμε τα πρώτα μεγάλα προγράμματα εισαγωγής της πληροφορικής στην εκπαίδευση και τις πρώτες εβδομήντα πέντε χιλιάδες επιμορφώσεις των καθηγητών -και μετά ολοκληρώθηκαν άλλες εβδομήντα πέντε χιλιάδες, επί Νέας Δημοκρατίας- το νόημα ήταν ακριβώς ότι ο μαθητής πρέπει να κυριαρχήσει σε ένα μέσο, που είναι το μέσο που θα προσδιορίσει όλη την υπόλοιπη ζωή του, θα ζήσει σε ένα ψηφιακό μέλλον.

Είναι αυτό που τότε ονόμασα ως «ηλεκτρονικό διαφωτισμό», ότι οι νέες τεχνολογίες στην εκπαίδευση πρέπει να έχουν την ισοδυναμία του Διαφωτισμού, σε μία πρότερη σημαντική εποχή, που σφράγισε επί αιώνες την ανθρωπότητα σε μια κατεύθυνση προόδου. Άρα δεν μπορούμε να αρνηθούμε τη διαρκή μεταρρύθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος, ώστε σταθερά να προσλαμβάνει το μέλλον και να το εισάγει στο παρόν και την ίδια στιγμή να κρατάει από το παρελθόν ό,τι είναι οδηγός ζωής, αξιών, εθνικής αυτογνωσίας κάθε πολίτη.

Αυτό, λοιπόν που διατρέχει και σφραγίζει την πρόταση του Υπουργείου Παιδείας αφορά σε μείζονα και ουσιασθή. Γιατί αν κλειδί της εκπαίδευσης είναι ο εκπαιδευτικός, πώς μπορούμε και με ποια επιχειρηματολογία να υψώσουμε εμπόδιο στο να διαλέγει η Πολιτεία, για τα παιδιά του ελληνικού λαού, τους καλύτερους εκπαιδευτικούς; Με ποια δικαιολογία θα πούμε στον Έλληνα πολίτη, που εμπιστεύεται το παιδί του στο δημόσιο σχολείο, ότι δεν θα διαλέξουμε το καλύτερο για έναν οποιοδήποτε λόγο; Δεν υπάρχει τέτοιος λόγος και ταυτάχρονα μπορεί να υψωθεί απέναντι σε αυτό το αίτημα.

Όσα προτείνονται είναι για να άρουν την μονομερή τυπική αξιολόγηση του ΑΣΕΠ που μπορεί να μην είναι πραγματική. Διότι είναι οποιοσδήποτε διαγωνισμός -ποιος δεν το ξέρει απ' την εμπειρία του- δεν παράγει κατ' ανάγκην τον άριστο για το συγκεκριμένο ρόλο. Παράγει μία κατ' αρχάς διάκριση άριστης δυνατότητας, γι' αυτό υπάρχει η σωστή πρόνοια για πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας και η πρόσθετη μέριμνα του μέντορα. Ο Μιχάλης Παντούλας θυμήθηκε πώς πρωτοπήγε ως εκπαιδευτικός στον Αετό Φλώρινας. Ποιος εκπαιδευτικός δεν ξέρει ότι τουλάχιστον τα τρία πρώτα χρόνια περισσότερες ώρες διαβάζει από ό,τι διδάσκει και έχει ανάγκη να προσφύγει στον έμπειρο συνάδελφο, στην ειδικότητα ή στην πορεία ζωής, για να βελτιώνει τις παιδαγωγικές του μεθόδους και τον τρόπο λειτουργίας του μέσα στην τάξη;

Κατ' αντίθεση με την συντριπτική πλειοψηφία των άλλων επαγγελματιών, δεν υπάρχει πιο ευαίσθητο, πιο μοναδικό επάγγελμα από αυτό του εκπαιδευτικού, γι' αυτό και είναι όντως λειτουργικό. Αυτός πρέπει να ελκύσει, να γοητεύσει, να φέρει την τάξη σαν σύνολο σε ένα υψηλό επίπεδο και ταυτόχρονα να ανεβάσει τον πιο μέτριο και να βελτιώνει όσο μπορεί το κοινό επίπεδο. Την ίδια ώρα, να μη βλέπει μόνο τη γνωστική επάρκεια των παιδιών που είναι στην τάξη, αλλά να βλέπει την προσωπικότητά τους, να θέλει να προάγει το ήθος τους, η εργασία του να είναι στην κυριολεξία πράξη αγωγής.

Αυτό -επαναλαμβάνω- δεν είναι μόνο επιστήμη, είναι και τέχνη και η καλύτερη μαθητεία στην τέχνη είναι η μαθητεία κοντά στον έμπειρο. Αυτό το ρόλο έχει ο μέντορας. Και επαναλαμβάνω, να μην έχουμε αυτή τη διαρκή καχυποψία. Είπε ο κύριος συνάδελφος από το ΛΑΟΣ, ότι δεν ξέρει αν ο μέντορας θα έχει κομματικά κριτήρια και θα κόψει τον εκπαιδευτικό επειδή είναι σε άλλο κόμμα. Αν δεν έχουμε αυτή την ωριμότητα να πούμε ότι ξεπερνάμε οποιαδήποτε παρόμοια διάκριση ανάμεσά μας, τότε είμαστε ανάξιοι να πάμε μπροστά ως κοινωνία. Γιατί για μένα ο καλός εκπαιδευτικός δεν μπορεί να έχει κομματική σφραγίδα και κομματικό προσδιορισμό.

Έτσι είναι και το ξέρουμε ότι μπορούμε να το κάνουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Έτσι πρέπει. Να σπάσετε τα κόμματα.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Χαίρομαι, κύριε Γιαννόπουλε, που και εσείς εκτιμάτε ότι μπορεί με ωριμότητα, να ξεπεράσουμε αυτή

την καχυποψία του κομματισμού.

Δεύτερον. Δεν ξέρουμε όλοι ότι η εκπαίδευση έχει πάρει μια μορφή αντίστοιχη με την συνολική παθολογία του ελληνικού κράτους, με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων και ευθύνη όλων των Υπουργών; Ότι, δηλαδή, η εκπαίδευση καλείται να επιλύσει θέματα, που δεν είναι της αρμοδιότητάς της; Η ορθολογική διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού είναι μια πρωταρχική ανάγκη. Πρέπει να διατάξει το ανθρώπινο δυναμικό στην εκπαίδευση σύμφωνα με τις πραγματικές της ανάγκες, που πρώτη είναι η τάξη. Πρώτη ανάγκη είναι ο μαθητής, αλλά και οι υπόλοιπες λειτουργικές ανάγκες αυτού του Υπουργείου.

Γιατί οι αποσπάσεις δεν είναι μόνο στα πολιτικά γραφεία, είναι οι μικρότερες στα πολιτικά γραφεία. Τα γενικά αρχεία του κράτους λειτουργούν με αποσπασμένους εκπαιδευτικούς. Οι δημόσιες βιβλιοθήκες λειτουργούν με αποσπασμένους εκπαιδευτικούς. Οι αποσπασμένοι εκπαιδευτικοί επιτελούν έργο που σε άλλες συνθήκες και άλλα διοικητικά συστήματα έπρεπε να εκτελούν διοικητικοί υπάλληλοι.

Άρα, αυτό το ριζικό ανορθολογισμό θα τον δεχτούμε ως μόνη και οργανικό συστατικό της εκπαίδευσης, ενώ ξέρουμε ότι είναι διαλυτικό; Ή θα πάρουμε τη γενναία απόφαση ότι εφόσον πρώτο είναι το σχολείο, ο εκπαιδευτικός πριν απ' όλα θα επιτελέσει το έργο του προς το σχολείο. Από κει και πέρα υπάρχουν τρόποι και δυνατότητες να διαταχθούν οι εκπαιδευτικοί, σύμφωνα ενδεχομένως και με τις δικές τους προτιμήσεις.

Γιατί εγώ ξέρω εκπαιδευτικούς με τόση πείρα, με τόση αρετή και τόση αφοσίωση δουλεύοντας στα Γενικά Αρχεία του Κράτους, με τόσο πρότυπες μελέτες, ώστε εάν θέλουν να μεταταγούν να είναι πολύ λογικοί, αντί να διατηρούν την οργανική θέση κάπου, αλλά την ώρα που ξέρουμε ότι αυτοί είναι οι καταλληλότεροι άνθρωποι για αυτό το έργο. Ήρθε η ώρα να πάρουμε αυτές τις αποφάσεις με πολύ καθαρό τρόπο.

Αυτά που καταγγέλλατε, κύριε Λυκουρέντζο, τα λέει αναλυτικά και τα παρουσιάζει το νομοσχέδιο. Όταν όλοι ξέρουν ότι το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας έχει ανάγκη διοικητικών υπαλλήλων που είναι αποσπασμένοι εκπαιδευτικοί, προσδιορίζει με σαφήνεια, όμως, ποιοι θα είναι αυτοί και ποια χαρακτηριστικά θα έχουν. Για να τελειώσει η «φάμπρικα» του ποιος έρχεται και γιατί.

Το ίδιο έχω να πω –και τελειώνω– για την ανάπτυξη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και τη βάση του «10». Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 1997 η τότε Κυβέρνηση πήρε μια, θεμελιωδώς, σωστή απόφαση. Εφόσον, η σύγχρονη ισχύς των εθνών αποτυπώνεται στην επάρκεια της ανταπόκρισης του εκπαιδευτικού συστήματός της, στις προκλήσεις του μέλλοντος και για να το πω ευθέως, επειδή το υπάρχον πανεπιστημιακό σύστημα παρουσιάζει ισχυρές αντιστάσεις στην αναδιάρθρωση των προγραμμάτων σπουδών, που είναι η πιο δύσκολη και σύνθετη ιστορία στην Ανώτατη Εκπαίδευση και επειδή μια κοινωνία πρέπει να απαντά γρήγορα και αποφασιστικά στις προκλήσεις, και επειδή ήμασταν οι τελευταίοι στην Ευρώπη σε ποσοστό παιδιών του ελληνικού λαού, που πήγαινε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αποφασίστηκε η ανάπτυξη των νέων τμημάτων πανεπιστημίων και ΤΕΙ, έτσι ώστε να κερδίσουμε το στοίχημα του μέλλοντος με ειδικότητες, οι οποίες ήταν αναγκαίες και με ειδικότητες οι οποίες προδιαγράφουν ένα δυναμικότερο μέλλον για την εκπαίδευση και για τα παιδιά που φοιτούν σε αυτές.

Άρα η ανάπτυξη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης υπάκουε σε μια πολύ συγκεκριμένη ανάγκη ισχύος της χώρας εσωτερικά, θέσης της χώρας στο διεθνές σύστημα στο οποίο ανήκει, δηλαδή στην Ευρώπη. Χάρη σε αυτή την επένδυση, φτάσαμε μόλις το 2004-2005 να είμαστε στο μέσο ευρωπαϊκό όρο, αλλά είχαμε ταυτόχρονα, όπως υπενθύμισε και η Υπουργός, τον πιο ισχυρό λόγο ανάπτυξης αποφοίτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη χώρα.

Είναι κακό κανείς να δημιουργεί περιφερειακές μονάδες; Πριν απ' όλα χώρες πολύ σημαντικές με τον ίδιο ακριβώς τρόπο και τον ίδιο σχεδιασμό, όπως για παράδειγμα η Σουηδία...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Χωρίς ποιοτική αξιολόγηση, όμως.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Στη Σουηδία, πολύ συγκεκριμένα θεώρησαν ότι σε περιφερειακή δομή, μπορεί να ισχύει το δίπολο, ένα

πανεπιστήμιο και ένα ΤΕΙ. Και θα μου επιτρέψετε να σας πω κάτι –γιατί καμμία φορά υποτιμούμε πολύ τους εαυτούς μας δεν μπορεί να ακούγεται η επιχειρηματολογία «που έχει απαντηθεί» – όπως λέγανε οι κομμουνιστές – «από τη ζωή».

Το 1964 ο Γιώργος Παπανδρέου ίδρυσε το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων με δύο μόνο τμήματα Φιλοσοφική και Φυσικομαθηματικό. Στεγάστηκε σε ένα κτήριο, που είχε φτιαχτεί για τεχνική σχολή. Τι είναι σήμερα το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ένα πάρα πολύ καλό, πλήρες ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο. Τι έλεγε τότε η παράταξη που αντιμαχόταν τη δημιουργία νέων πανεπιστημίων; Ότι πάνε τα παιδιά στα «κοτέτσια» και ότι δεν έχει μέλλον η ίδρυση νέων πανεπιστημίων και ότι πρέπει να παραμείνουμε στα μεγάλα κέντρα της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, όπως, τότε, φανταζόταν.

Αν επενδύεις, όμως σε ποιότητα, κερδίζεις το στοίχημα παντού. Το κερδίζεις, όπως αποδείχτηκε σε πάρα πολλές περιπτώσεις με πολύ υψηλό κίολας κέρδος. Και σε αυτό το θέμα, κλείνοντας, η βάση του 10 έκρυβε ένα αντίστροφο λαϊκισμό από το συνήθη. Ήταν μία καθαρά επικοινωνιακή σύλληψη μίας δήθεν αριστείας, που είχε το εξής πρακτικό αποτέλεσμα. Βάσει του συστήματός μας η πιστοποίηση της συνολικής εικόνας του μαθητή γίνεται από το Απολυτήριο του από το Λύκειο, το οποίο είναι αποδεκτό σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες.

Όπως εξήγησε η Υπουργός, το σύστημα των εισαγωγικών εξετάσεων στην Ελλάδα έχει μια θεμελιακή στρέβλωση, ότι κρίνονται στις ίδιες εξετάσεις, με τον ίδιο τρόπο, κατευθύνσεις πολύ διαφορετικών απαιτήσεων. Έτσι ώστε όποιος δίνει για το Τμήμα Ηλεκτρονικών Υπολογιστών του Πολυτεχνείου, που η βάση μπορεί να είναι σχεδόν στο είκοσι, να το πω με παραδοσιακού όρους, και ταυτόχρονα θέλει να πάει στα ΤΕΙ Ιχθυοκαλλιέργειας Μεσολογγίου, θα κριθεί με τον ίδιο τρόπο.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι κατά τη γνώμη μου, τα ΤΕΙ Ιχθυοκαλλιέργειας είναι από τις πιο πολύτιμες επενδύσεις που έχουμε κάνει στην Ανώτατη εκπαίδευση. Τα Ιχθυοτροφεία είναι από τις πιο παραγωγικές και ανταγωνιστικές μονάδες της χώρας. Έχουν καταφέρει να αποκτήσουν εξαγωγικό χαρακτήρα και μάλλον να ιδρύουν επιχειρηματικές μονάδες ακόμα και στην Κίνα. Ο τεχνολόγος ιχθυοτρόφος είναι μια πολύτιμη ειδικότητα, που ως πριν λίγο τουλάχιστον, δεν αντιμετώπιζε κανένα πρόβλημα ανεργίας.

Αλλά γιατί θα αποκλείαμε αυτό το παιδί από το ΤΕΙ Ιχθυοτρόφου, την ίδια ώρα που με το απολυτήριο λυκείου μπορούσε να γραφτεί σε οποιοδήποτε πανεπιστήμιο της Αγγλίας και να επανέλθει ως απόφοιτος πανεπιστημίου από την Αγγλία; Την ίδια ώρα μάλιστα που τον σπρώχνουν κάποιοι στα περιφέρια «Κολέγια» ως «Πανεπιστήμια». Τα κολέγια που επιτέλους, με νόμο παίρνουν το πραγματικό τους μέτρο της μεταλυκειακής εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι οι επιλογές μας πρέπει να γίνουν με άλλο πνεύμα, όπως επιτάσσει η νέα πορεία της χώρας και το συμφέρον της δημόσιας εκπαίδευσης. Γι' αυτό και πιστεύω ότι αυτό το νομοσχέδιο μπορούσε να έχει πολύ ευρύτερη στήριξη και θα ήταν θετικό να είχε. Η παράταξή μας το ψηφίζει με τη βεβαιότητα ότι είναι ένα πολύ καλό βήμα για την αρχή της βελτίωσης του εκπαιδευτικού συστήματος. Περιμένω από την Υπουργό τις τοποθετήσεις σε θέματα και εκπαιδευτικής και κοινωνικής δικαιοσύνης και στα θέματα των αναπληρωτών, και στο θέμα των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Γιατί, κύριε Λυκουρέντζο, καλό είναι να θυμόμαστε ότι η ιδιωτική εκπαίδευση είναι, σύμφωνα με το Σύνταγμα της χώρας, εκχώρηση δημόσιου αγαθού και που τελεί υπό τον έλεγχο του ελληνικού κράτους. Δεν είναι επιχείρηση, δεν παράγει βιομηχανικά προϊόντα.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Εμείς δεν είπαμε ότι είναι επιχείρηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Τα παιδιά του ελληνικού λαού είναι εκεί στο ενιαίο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Αγαπητοί συνάδελφοι, έχω να σας ανακοινώσω ότι μετά από απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων θα γίνει εμβόλιμη συνεδρίαση σήμερα στις 18.00' με θέμα ημερήσιας διάταξης συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού, καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις».

Προ της δευτερολογίας των εισηγητών έχει ζητήσει το λόγο ο Υφυπουργός Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Ιωάννης Πανάρετος.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για εννέα λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τα εννέα λεπτά, θα είναι εννέα ή ενενήντα εννέα;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Η ψηφοφορία πότε θα γίνει, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Η ψηφοφορία είναι ρυθμισμένη για τις 15.00'.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το τυπικό της διαδικασίας!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Αν αναφερόσασταν και είχατε στοιχεία, θα ξέρατε ότι ποτέ δεν υπερβαίνω το χρόνο.

Κύριε Πρόεδρε, είναι γνωστό και δεν χρειάζεται να το επαναλάβω, ότι η χώρα περνά μια πολύ μεγάλη κρίση. Κάνω την επισήμανση αυτή στην αρχή της τοποθέτησής μου για να τονίσω ότι όσοι παρακολουθούν τα εκπαιδευτικά πράγματα, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό, και όσοι παρακολουθούν την ιστορία της εκπαίδευσης, γνωρίζουν ότι, διεθνώς, οι μεγαλύτερες τομές στην εκπαίδευση έχουν γίνει αμέσως μετά από μεγάλες κρίσεις. Επίσης, θα γνωρίζουν ότι -και αντίστροφα- πολλές από τις κρίσεις οφείλονται σε προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος.

Για την δευτεροβάθμια εκπαίδευση θα πρέπει να πω ότι, πέρα από τις επισημάνσεις που έχουν γίνει για τα προβλήματα στη χώρα μας, είναι γνωστό ότι και σε πολλές χώρες και με πολύ καλά εκπαιδευτικά συστήματα παρατηρούνται προβλήματα, διαφορετικής όμως μορφής.

Ειδικά για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, αν διάβασε κανείς τους «NEW YORK TIMES» πριν από μερικές μέρες, θα έβλεπε ότι ουσιαστικό πρόβλημα αντιμετωπίζει η πολιτεία της Νέας Υόρκης, όπου παρά το ότι η μέχρι σήμερα πρακτική είναι δύο επισκέψεις επιθεωρητού τον χρόνο σε ώρα διδασκαλίας, αντιλαμβάνονται ότι αυτή η πρακτική δεν αποδίδει και προχωρούν σε περισσότερο ουσιαστικές διαδικασίες.

Κατά τη γνώμη μου, τα περισσότερα από τα προβλήματα, που αντιμετωπίζει το εκπαιδευτικό μας σύστημα, οφείλονται στην εσωστρέφεια.

Δεν νομίζω να υπάρχει εκπαιδευτικό σύστημα στο οποίο κανείς συναντά όρους όπως αυτούς που συζητάμε σήμερα: μόρια, απόσπαση, μετάθεση ή αριθμό εκλεκτόρων σε εκλεκτορικά σώματα για τα Πανεπιστήμια.

Δυστυχώς, πρέπει να κινηθούμε μέσα σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο. Ένα πλαίσιο που δεν επιτρέπει τον εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού συστήματος, ώστε να μπορεί να προχωρά σε κατευθύνσεις που κινούνται τα εκπαιδευτικά συστήματα διεθνώς; Ο λόγος είναι ότι έχουν ευτελισθεί ουσιαστικές διαδικασίες όπως η συνέντευξη και δεν έχουν πλέον αξιοπιστία. Ετσι αναγκαζόμαστε και ποσοτικοποιούμε όλες τις διαδικασίες.

Και βέβαια, σωστά νομίζω ότι έχει αναφερθεί ότι, όταν οδηγείται κανείς σε μία λογική μορφή, θα υπάρχουν αδικίες. Και υπάρχουν και άλλες αδικίες που έχουν επισημανθεί σε αυτήν την Αίθουσα ή άλλες στρεβλές καταστάσεις.

Μπορώ να σας πω μερικές:

Η βαθμολογία του πτυχίου: Από μελέτες που είχα κάνει πριν από χρόνια, είχα παρατηρήσει ότι σε πολλά πανεπιστημιακά Τμήματα ο μέσος όρος πτυχίου ήταν 6 ή 7, ενώ σε παιδαγωγικά Τμή-

ματα ήταν 9 ή 9,50. Το διδακτορικό. Το διδακτορικό του Χάρβαρντ με το διδακτορικό -πρέπει να βρω μία χώρα που να μην θίξω κάποιον- του Ισλαμαμπάντ για παράδειγμα, δεν είναι το ίδιο. Παίρνει όμως τα ίδια μόρια ως διδακτορικό. Γιατί τα μόρια είναι ισοπεδωτικά.

Γιατί, όμως, οδηγούμεθα εκεί; Γιατί έχουμε απαξιώσει πρακτικές, οι οποίες είναι προφανώς καταλληλότερες; Είναι αδόκιμο να επιλέγονται δάσκαλοι και καθηγητές χωρίς να έχει συζητηθεί κάποιος μαζί τους και να έχει αξιολογήσει την προσωπικότητά τους. Δυστυχώς, η συνέντευξη απαξιώθηκε. Και απαξιώθηκε για λόγους που όλοι γνωρίζουμε.

Θα θεθεί ενδεχομένως το ερώτημα «ωραία, το νομοσχέδιο αυτό λύνει όλα τα προβλήματα;». Δεν το ισχυρίζεται κανείς αυτό. Κάνει, όμως, σημαντικά βήματα για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα αυτά. Θα πάρω ένα παράδειγμα. Ο διαγωνισμός των εκπαιδευτικών. Όσοι έχουν διατελέσει Υπουργοί είτε Υφυπουργοί Παιδείας ή όσοι είχαν εμπλακεί με τα θέματα του Υπουργείου Παιδείας, θα θυμούνται ότι κάθε χρόνο διορίζονταν τρεις, πέντε, έξι χιλιάδες εκπαιδευτικοί και ήταν επιτυχία του Υπουργού, δηλαδή αποτέλεσμα της προσωπικής του σχέσης με τον Πρωθυπουργό να εξασφαλίσει έναν μεγαλύτερο αριθμό διορισμών.

Και πώς καθοριζόταν ο αριθμός αυτός; Με τι κριτήρια; Συνήθως ανάλογα με το πλήθος των ενδιαφερομένων για διορισμό στις διάφορες ειδικότητες. Χωρίς καμμία απολύτως αντίληψη ή διαδικασία που να προσδιορίζει πραγματικές ανάγκες.

Εγώ θα πω ένα πράγμα, για το οποίο δεν έχω στοιχεία, αλλά θα προσπαθήσω να βρω. Πόσοι από τους γυμναστές που είναι διορισμένοι, γυμνάζουν, δηλαδή κάνουν γυμναστική σε παιδιά; Πιστεύω ότι, αν όλοι οι γυμναστές που είναι διορισμένοι γυμνάζαν μαθητές, θα ήμασταν ο καλύτερος γυμνασμένος λαός. Δεν είναι αυτή η εικόνα που υπάρχει νομίζω.

Να πάρω άλλο ένα θέμα, που επίσης εθίγη εδώ. Το θέμα του μέντορα. Έκανε μία πολύ ενδιαφέρουσα παρατήρηση ο Πρόεδρος, ο κ. Πολυδωρας, και θα έλεγα το εξής. Στο εξωτερικό αποτελεί μια πάγια πρακτική. Και χρησιμοποιείται ακριβώς η ελληνική λέξη. Εμείς είχαμε ξεχάσει και τη λέξη αλλά και την εφαρμογή της. Χρειάστηκε να έρθει η Υπουργός και η Υφυπουργός, η κ. Διαμαντοπούλου και η κ. Χριστοφιλοπούλου, για να επαναφέρουν μία τόσο σωστή πρακτική. Εμείς, λοιπόν, συζητάμε τώρα εάν ο μέντωρ θα κάνει το άλφα ή το βήτα. Ο μέντωρ θα κάνει αυτό που κάνει ο μέντωρ.

Πρέπει να σας πω την προσωπική μου εμπειρία. Από όσα πανεπιστήμια πέρασα στο εξωτερικό, ανεξάρτητα από πόσα χρόνια πέρα είχα, είχα κάποιον δίπλα μου ή συμβούλευα εγώ κάποιον. Ποτέ δεν αισθάνθηκα ότι αυτός ο άνθρωπος μου επιβάλλει -ούτε εγώ ποτέ επέβαλα κάτι- και ποτέ δεν ρώτησα ποιο είναι το νομοθετικό πλαίσιο με το οποίο ο μέντορας λειτουργεί σε κάθε χώρα και αν θα επηρεάσει την αξιολόγησή μου ή όχι. Υπάρχει η ουσία και υπάρχουν και οι λεπτομέρειες. Ο νόμος καθορίζει την ουσία.

Επειδή δεν έχω χρόνο, θα κάνω μόνο μια σύντομη αναφορά στο θέμα των 3 ετών παραμονής στον τόπο πρώτου διορισμού. Θα πω μία εμπειρία μου. Είχα πάει προ μηνών στη Θεσσαλονίκη. Οι μαθητές είχαν κατάληψη. Τους ζήτησα να μου πουν σε μία αίθουσα και να μιλήσουμε χωρίς κανένα από τους δασκάλους τους. Ξέρατε ποιο ήταν το θέμα που μου έθιξαν εντονότερα; Ότι αλλάζουν τόσο συχνά οι δάσκαλοί τους, που δεν προλαβαίνουν να τους γνωρίσουν. Όταν κανείς, λοιπόν, αγνοεί αυτό το πράγμα και θεωρεί, ότι απλώς η παρουσία κάποιου εκπαιδευτικού σε σχολείο, είναι επαρκής, αγνοεί την ουσία της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα.

Οι Υπουργοί Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Επανακαθορισμός των επιδομάτων εορτών, Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας για τους συνταξιούχους και βοηθηματούχους του δημοσίου».

Το ως άνω σχέδιο νόμου έχει χαρακτηριστεί από την Κυβέρνηση ως κατεπείγον.

Σας ενημερώνω ότι η Διάσκεψη των Προέδρων ήδη αποφάσισε προ ολίγου ότι το ως άνω ανακοινωθέν νομοσχέδιο θα συζητηθεί με τη διαδικασία του κατεπείγοντος μεθαύριο Παρασκευή στις 10.00' το πρωί στη θέση του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

Επίσης, θα ήθελα να κάνω μία ακόμα ανακοίνωση ψηφισμά-

των στην Ολομέλεια.

Η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας (ΓΣΕΕ) και η Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ) κατέθεσαν ψήφισμα με το οποίο εκφράζουν την αντίθεσή τους στα οικονομικά μέτρα της Κυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γρηγόριος Νιώτης καταθέτει για τα πρακτικά της Βουλής το προαναφερθέν ψήφισμα το οποίο έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εισερχόμαστε στη διαδικασία των δευτερολογιών.

Θα παρακαλέσω να κρατηθεί ο χρόνος, γιατί όπως προείπα και γνωρίζετε έχει καθοριστεί η 3η μεσημβρινή ως ώρα για την ονομαστική ψηφοφορία.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, κ. Μιχάλης Παντούλας, για επτά λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν τοποθετηθώ, κύριε Πρόεδρε, σε δύο θέματα που θίχτηκαν, χθες και σήμερα, κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου, θα ήθελα να πω μερικά λόγια για τον τρόπο με τον οποίο το Κοινοβούλιο πρέπει να «καινοτομεί το λόγο της αληθείας».

Μεγάλη συζήτηση έγινε αυτές τις ημέρες για τη στόχευση του νομοσχεδίου με το σύνθημα «πρώτα ο μαθητής». Αλλά ο μαθητής για να υπάρξει μέσα στο σχολείο θα πρέπει να έχει δίπλα του τον εκπαιδευτικό. Πρέπει να λειτουργήσει το σύστημα, πομπού - δέκτη. Αν δεν συμβεί αυτό, τότε το σύστημα δεν λειτουργεί.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να είναι πρώτα στο σχολείο ή κυρίως στο σχολείο και πουθενά αλλού. Η προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας, όπως την αντιλαμβάνεται ο καθένας διαβάζοντας αυτό το νομοσχέδιο, να συμβεί αυτό που είπατε προηγουμένως, είναι καλοδεχούμενη. Πρέπει να την στηρίξουμε όλοι. Πρώτη που πρέπει να στηρίξει αυτήν την προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας είναι η Βουλή.

Ακούω, κύριε Πρόεδρε, αυτές τις ημέρες ότι προσλήφθηκαν και μονιμοποιήθηκαν στη Βουλή μερικές εκατοντάδες πολίτες, οι οποίοι προστέθηκαν στο δυναμικό της ως πλεονάζον προσωπικό. Πρώτα-πρώτα τα ονόματα αυτών που προσλήφθηκαν με αυτόν τον τρόπο πρέπει να γίνουν γνωστά. Όπως επίσης, να γίνει γνωστό ποιοι βρίσκονται πίσω από αυτούς, οι οποίοι τους πρότειναν γι' αυτές τις θέσεις.

Ταυτοχρόνως πρέπει η Βουλή να αποφασίσει ότι το πλεονάζον νεοπροσληφθέν προσωπικό της θα πρέπει κάπου να απασχοληθεί. Και να μία καλή ευκαιρία, ο θεσμός των υποχρεωτικών μετατάξεων που θα ισχύσει σε όλο το δημόσιο τομέα, αυτός ο θεσμός να ξεκινήσει να εφαρμόζεται από τη Βουλή και ο φορέας, ο οποίος θα υποδεχθεί πρώτος το πλεονάζον προσωπικό της Βουλής να είναι το Υπουργείο Παιδείας.

Εάν πάνε τετρακόσια άτομα στο Υπουργείο Παιδείας ως διοικητικοί υπάλληλοι, αυτομάτως τετρακόσιοι αποσπασμένοι εκπαιδευτικοί θα φύγουν από τις διοικητικές υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και θα πάνε στο σχολείο, όπου είναι ο φυσικός τους χώρος. Όλες οι διοικητικές θέσεις του Υπουργείου Παιδείας θα πρέπει να καλυφθούν με αυτόν τον τρόπο, πρώτα από τους πλεονάζοντες της Βουλής και ύστερα από τους άλλους πλεονάζοντες στο άλλο κομμάτι της δημόσιας διοίκησης.

Αν όλα είναι θέματα παιδείας, να ξέρετε ότι για τη Βουλή είναι θέμα πολιτικής παιδείας και να δώσει το σύνθημα γι' αυτό που πρέπει να συμβεί σε όλη τη δημόσια διοίκηση.

Το δεύτερο πράγμα που θέλω να πω έχει να κάνει με τα ζητήματα που έθιξε και η Υπουργός Παιδείας, δηλαδή τις βασικές αρχές του νομοσχεδίου που πρέπει να εφαρμοστούν στο σχολείο, παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια, ΑΣΕΠ άλλα κριτήρια ακαδημαϊκά, κοινωνικά, σχέση εκπαιδευτικού με το σχολείο και την τάξη, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου.

Θέλω να καταθέσω μία προσωπική εμπειρία. Όταν υπηρετούσα ως διευθυντής στο Μουσικό Σχολείο Δολιανών Ιωαννίνων αποφασίσαμε ως σύλλογος καθηγητών, χωρίς να υπάρχει καμμία τέτοια υποχρέωση, να δημιουργήσουμε το θεσμό που προβλέπει το νομοσχέδιο, δηλαδή τον προγραμματισμό του εκπαιδευτικού έργου, να τον συζητήσουμε στο σχολικό συμβούλιο όπου συμμετέχουν όλοι οι φορείς της σχολικής κοινότητας και τελικά να αξιολογήσουμε στο τέλος τα αποτελέσματά του. Ζητήσαμε και τους σχολικούς συμβούλους να αξιολογήσουν τη δουλειά μας. Ξέρετε ποιο ήταν το πρακτικό αποτέλεσμα αυτής της δουλειάς, που μόνοι μας, οι είκοσι πέντε τριάντα εκπαιδευτικοί αποφασίσαμε σε αυτό το σχολείο; Συγκινήσαμε την κοινωνία. Άνθρωποι, οι οποίοι είχαν μουσικά όργανα και ήταν δεμένοι συναισθηματικά μαζί τους, βλέποντας ότι δεν μας περιέσταν στο σχολείο, έρχονταν και μας τα έδιναν για να δουλέψουμε με τους μαθητές. Όλη η τοπική κοινωνία κινητοποιήθηκε. Οι κοινότητες,

οι αναπτυξιακοί σύνδεσμοι, οι αδελφότητες μας δώριζαν μουσικά όργανα, ή έδιναν χρήματα για να βοηθήσουν το σχολείο. Το σχολείο έγινε ένα κομμάτι της κοινωνίας ένα σχολείο ανοικτών οριζόντων.

Θέλω, επίσης, να πω δύο λόγια για κάποιο θέμα, το οποίο θίχτηκε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα. Ειπώθηκε ότι τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις σχολικές υποδομές είναι ζητήματα πάρα πολύ σημαντικά. Αυτό είναι σωστό αλλά παρουσιάστηκαν στοιχεία, τα οποία προφανώς δεν είναι αληθή σε σχέση με την χρονική περίοδο για την οποία έγινε η σχετική αναφορά.

Κοιτάξτε να δείτε τι συμβαίνει στη σχολική στέγη. Από τα στοιχεία που το Εκπαιδευτικό Κέντρο Έρευνας έχει παρουσιάσει -και μάλιστα πριν από τρία χρόνια- προκύπτει ότι τη δεκαετία 1984-1994 χτίστηκε το 21,3% και στη δεκαετία 1994-2004 χτίστηκε το 20,9% των σχολικών μονάδων της χώρας σε επίπεδο πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Στην εικοσαετία 1984-2004 χτίστηκε το 42,2% από το σύνολο των σχολικών μονάδων από συστάσεως νεοελληνικού κράτους. Δηλαδή, στην εικοσαετία του ΠΑΣΟΚ χτίστηκε το 42,2% των σχολικών μονάδων. Η Υπουργός είπε ότι το σύνολο των σχολικών κτηρίων είναι δεκαπέντε χιλιάδες. Τα εξήμισι, λοιπόν, χιλιάδες σχολικά κτήρια χτίστηκαν σε αυτή την εικοσαετία. Γι' αυτό, δεν είναι αληθές αυτό το οποίο ειπώθηκε εδώ μέσα σε σχέση με τις σχολικές υποδομές. Οι σχολικές υποδομές έχουν ταυτότητα, ονοματεπώνυμο και βεβαίως, χρεώνονται θετικά ή αρνητικά σε κάποιους.

Θέλω δύο στοιχεία ακόμη να σας παρουσιάσω. Αφορούν του νομούς από όπου κατάγονται οι Υπουργοί Παιδείας της Νέας Δημοκρατίας και αναφέρονται στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Τα έχω απολύτως ηλεγμένα. Από τη Λακωνία, η πρώτη Υπουργός Παιδείας, η κ. Γιαννάκου. Θέλω να σας πω ότι στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση στο Νομό Λακωνίας χτίστηκε, την εικοσαετία που σας είπα, το 43,2% των σχολικών υποδομών. Από τη Ροδόπη ο κ. Στυλιανίδης. Εκεί χτίστηκε την ίδια περίοδο το 59,1% των σχολικών κτηρίων και στην Αχαΐα απ' όπου έλκει την καταγωγή του ο κύριος Σπηλιωτόπουλος χτίστηκε στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση το 63,8% των αντίστοιχων υποδομών.

Θέλω να καταθέσω αυτά τα στοιχεία στη Βουλή και ζητώ να τα αμφισβητήσει όποιος θέλει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Παντούλας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαστε μπροστά σε μία ευκαιρία. Η ευκαιρία αυτή είναι μοναδική. Η κρίση προσδιορίζει και το μέγεθος της ευθύνης στο κομμάτι της παιδείας. Υπέρβαση της κρίσης σημαίνει καλύτερη παιδεία. Υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο σημαίνει ότι βάζουμε και εμείς ένα λιθαράκι στο να ανατραπούν δαιμονοποιήσεις, συμπεριφορές, νοοτροπίες και πάντως όσα κρατούσαν δέσμια την εκπαίδευση με τραγικές επιπτώσεις στους μαθητές, στους εκπαιδευτικούς, στην κοινωνία ολόκληρη. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, η κ. Ελισάβετ Βόζεμπεργκ, έχει το λόγο για επτά λεπτά.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, μη διακόψετε την κ. Βόζεμπεργκ. Παρακαλώ, ησυχία.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα έπαιρνα το λόγο διότι η τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού μας Εκπροσώπου του κ. Λυκουρέντζου υπήρξε πληρέστατη ως προς τη δευτερολογία επί του συζητούμενου νομοσχεδίου επί της αρχής, αλλά οφείλω να καταθέσω μερικές παρατηρήσεις μετά από την τοποθέτηση της Υπουργού, της κ. Διαμαντοπούλου και του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, του κ. Ευθυμίου.

Ξεκινώντας από την παραδοχή ότι η εμπειρία όλων όσοι υπηρέτησαν στο Υπουργείο Παιδείας κατά τα χρόνια του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας είναι εκτιμητή, όσο εκτιμητή είναι και η

γνώση και οι καλές προθέσεις.

Εδώ πρέπει να συμφωνήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η αντίδραση της Νέας Δημοκρατίας στο σχέδιο νόμου επί της αρχής δεν έχει αντιπολιτευτικά χαρακτηριστικά, αλλά δομικά. Έχουμε μία διαφορετική φιλοσοφία στον τρόπο της οπτικής προς την εκπαίδευση. Εγώ θα συμφωνήσω μαζί σας ότι υπάρχουν προβλήματα. Αναμφισβήτητα δεν ζούμε σε ένα κόσμο αγελικά πλασμένο.

Η ομιλούσα έχω την τιμή και εγώ να είμαι, κύριε Ευθυμίου, κόρη εκπαιδευτικού και είναι τιμή μας και καμάρι μας όσοι έχουν εκπαιδευτικούς στην οικογένειά μας.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Είναι ορατό στην πληρότητα του λόγου σας.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Ευχαριστώ πολύ.

Έτσι λοιπόν, στην πληρότητα του λόγου, θα παραδεχθώ ότι το σχέδιο νόμου αυτό αναμφισβήτητα διαπνέεται από καλές προθέσεις. Όμως, η αντίδραση της Νέας Δημοκρατίας –επαναλαμβάνω– έγκειται στον τρόπο προσέγγισης αυτών των προθέσεων. Ασκήθηκε μία κριτική σε βάρος εμού προσωπικά από κάποιον συνάδελφο της κυβερνώσας παρατάξεως για την αντίδραση μου ως εισηγήτριας της Νέας Δημοκρατίας, ως προς το θεσμό της αξιολόγησης και μάλιστα του γεγονότος ότι υπερασπίστηκα ως αναγκαιότητα τη θέσπιση αυτού του θεσμού.

Και εξηγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως το γεγονός ότι καταψηφίζουμε το σχέδιο νόμου επί της αρχής, που διαπνέεται κατά κύριο λόγο από την αξιολόγηση είναι για τον τρόπο που εισάγεται η αξιολόγηση. Για το γεγονός ότι επαφίεται στην εσωτερική αξιολόγηση τόσο η σχολική μονάδα, όσο και οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί και μάλιστα δεν προσδιορίζεται από ποιους κανόνες διέπεται ο προγραμματισμός κατά την έναρξη του σχολικού έτους και η αξιολόγηση του έργου κατά τη λήξη του σχολικού έτους και επαφίενται οι λεπτομέρειες σε υπουργική απόφαση, αυτό δείχνει τη διαφορετική αντίληψη ως προς τη δομή του θεσμού της αξιολόγησης.

Το ίδιο συμβαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και με τον μέντορα. Κανείς δεν θα είχε αντίρρηση για ένα δάνειο θεσμό που ήδη ευδοκίμει στις προηγμένες χώρες της Ευρώπης, εάν μπορούσαμε να έχουμε και δάνεια νοοτροπία, αν μπορούσαμε να έχουμε –αν θέλετε– και δάνεια κοινωνία.

Ε, δεν έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί ένα σύστημα επιτυχημένο σε κάποιες προηγμένες χώρες με πιλοτικό προγραμματισμό ή σε πειραματικό στάδιο και το λέω, διότι η Υπουργός, η κ. Διαμαντοπούλου, προκληθείσα, με τη σωστή του όρου έννοια, απήντησε ότι υπάρχουν τέσσερα μοντέλα που θα εφαρμοστούν στο επίπεδο του μέντορα. Αυτή τη στιγμή θα γίνονται πειραματισμοί στην παιδεία, η οποία είναι πολύπαθος και ταλανιζόμενος χώρος.

Εκτιμώ ότι δεν είναι μία σοβαρή αντιμετώπιση επί της αρχής ενός σχεδίου νόμου και όταν το χαρακτηρίσαμε πρόχειρο, επιβεβαιωθήκατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το γεγονός ότι οι τροποποιήσεις και οι νομοτεχνικές βελτιώσεις που δεχθήκαμε αριθμούν δεκαεννέα σελίδες.

Και πάλι διερωτώμαι –κάτι το οποίο δεν απαντήθηκε από το Υπουργείο– προς τι αυτή η σπουδή; Γιατί θα έπρεπε, εν τω μέσω μιας αναταραχής, που αναμφισβήτητα ζει η κοινωνία μας, πρωτοφανών, σκληρών, οδυνηρών μέτρων που επιβάλλονται σε βάρος των εργαζομένων, και μιας εκτεταμένης συζήτησης που έχει ως αφορμή, είτε το σχέδιο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» είτε το ασφαλιστικό, που είναι ante portas του Κοινοβουλίου, είτε κυρίως και πρωτίστως των μέτρων για τα οποία ορίστηκε ειδική συνεδρίαση την Πέμπτη και την Παρασκευή, εμείς έπρεπε να συζητούμε το σχέδιο νόμου, το οποίο θα έπρεπε να έχουμε επεξεργαστεί –αν μη τι άλλο– για ένα μήνα;

Σε μια βδομάδα λοιπόν μέσα, έρχεται ένα σύστημα διατάξεων ατάκτως ερριμμένων, επαναλαμβάνω, οι οποίες έτυχαν επεξεργασίας και μελέτης για επτά ολόκληρους μήνες. Επικεντρώνετε σε τίτλους, που έχουν έναν συμβολισμό, όπως το «πρώτα ο μαθητής», ανοικτό σχολείο, νέο σχολείο, διαδραστικοί πίνακες, ηλεκτρονική διαβούλευση, ηλεκτρονική διαμοίραση των συγγραμμάτων, αλλά αυτά όλα, δεν τα βλέπουμε στο σχέδιο νόμου. Ως τίτλοι είναι καλοί, αν αποτυπώνουν μια φιλοσοφία για την

οπτική της παιδείας του μέλλοντος, αλλά η παιδεία του μέλλοντος πρέπει να έχει πρώτα απ' όλα παρόν.

Διαφωνώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι συλλήβδην τα παιδιά μας σήμερα είναι αγράμματα. Οι ασκούμενοι που προσέρχονται στο γραφείο μου και έχουν τελειώσει ελληνικά πανεπιστήμια δεν είναι αγράμματοι νεοέλληνες. Ναι, έχει προβλήματα η παιδεία, αλλά έχουμε συμβάλλει όλες οι κυβερνήσεις και μην ακυρώνετε το έργο της Νέας Δημοκρατίας, όταν με είκοσι ένα πολύ σημαντικά νομοθετήματα πήγε πάρα πολλά βήματα μπροστά.

Οι αλλαγές δεν μπορούν να γίνουν από τη μια μέρα στην άλλη, αλλά σίγουρα δεν μπορούν να γίνουν με πρόχειρα νομοθετήματα που δεν δίνουν κατευθύνσεις, που παραπέμπουν την εξειδίκευση των θεσμών, που εισηγούνται σε υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα. Δεν γίνεται έτσι μεταρρύθμιση στην παιδεία. Κανείς δεν αποστρέφει το βλέμμα του από τις οπτικές του μέλλοντος και από την ανάγκη να εναρμονιστούμε με το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Αν αυτό λέγεται μέντορας ή αξιολόγηση με εσωτερικές προδιαγραφές, θα έπρεπε πρώτα η κοινωνία να έχει αλλάξει νοοτροπία και δεν την έχει ακόμη.

Και το λέω αυτό, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας τη δευτερολογία μου, εστιάζοντας αποκλειστικά και μόνο στην κατάργηση της βάσης του 10 διότι σ' αυτήν ακούστηκε μια αντιφατική επιχειρηματολογία. Το μεν ότι κάποια ΤΕΙ άδειασαν από φοιτητές και δεν είχαν, παρά το γνωστικό τους αντικείμενο, προσέλευση από την κατάργηση της βάσης του 10, το, δε –άκουσα και εκείνο δια στόματος του εκλεκτού συναδέλφου της κυβερνητικής παρατάξεως– περί καταργήσεως των ΤΕΙ στα αστικά κέντρα στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, προκειμένου να αναπτυχθεί η περιφέρεια.

Γιατί δεν μας λέγατε ευθέως λοιπόν, από την αρχή ότι η κατάργηση της βάσης του 10 στοχεύει αποκλειστικά και μόνο στην περιφερειακή ανάπτυξη. Θα ήταν πολύ πιο έντιμος ο λόγος, όταν αποδεδειγμένα, και σας το αποδείξαμε με αριθμούς, τα ΤΕΙ αυτά του ελλιπούς γνωστικού αντικείμενου δεν είχαν φοιτητές ή αν είχαν εγγεγραμμένους φοιτητές, κύριοι Υπουργοί, αποφοιτούσαν το 1/8 αυτών. Επί εγγεγραμμένων, απέδειξε ο κ. Ταλιαδούρος, εξακοσίων πενήντα, απεφοίτησαν οι είκοσι, σε κάποιο συγκεκριμένο. Είπε, δε, ανακριβέστατα ο κ. Κουκουλόπουλος, ότι η πρόταση της συγχώνευσης αυτών των τμημάτων που έχουν συγκλίνοντα αντικείμενα, που ήταν σαν μια πρόταση αντιμετώπισης του προβλήματος σοβεί στη Νέα Δημοκρατία για έξι χρόνια. Είναι ανακριβές. Διότι το πρόβλημα που είχε ανακύψει ήταν το 2006 και η θεσμοθέτηση από το Υπουργείο, το αρμόδιο επί Νέας Δημοκρατίας, έγινε το 2009. Για να λέμε τα πράγματα με το όνομα τους. Επομένως θα ήταν μια οδός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Τελειώνω κύριε Πρόεδρε, αμέσως. Θα αναφερθώ στη συζήτηση κατ' άρθρον εκτενέστερα, αλλά πρέπει να αντιληφθεί το Υπουργείο ότι το γεγονός που καταψηφίζουμε επί της αρχής το σχέδιο νόμου, είναι για την προχειρότητά του, για την ασάφειά του και κυρίως για τους θεσμούς που προτείνει και αποδεδειγμένα, λόγω τού ότι δεν είστε έτοιμοι να τους εφαρμόσετε, δεν είναι αποτελεσματικοί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο ειδικός αγορητής του ΛΑΟΣ, κ. Αδωνίς Γεωργιάδης, έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ -ΑΔΩΝΙΣ -ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κατ' αρχάς θα δώσω δύο οφειλόμενες απαντήσεις. Η πρώτη στον κ. Παντούλα. Καλό είναι να υπενθυμίζετε τι έκανε το ΠΑΣΟΚ, αγαπητέ κύριε συνάδελφε, αλλά θέλω να σας υπενθυμίσω κι εγώ ότι δεν είναι η κατάλληλη συγκυρία. Γιατί ό,τι έκανε το ΠΑΣΟΚ σήμερα, ξέρουμε ότι το έκανε με δανεικά. Και το έκανε με δανεικά που τώρα εμείς καλούμαστε να πληρώσουμε και τα πληρώνουμε διπλά και τρίδιπλα. Άρα, καλό είναι αυτές τις ημέρες που ζούμε, οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ να παίρνουν το λόγο και να μιλούν με πολύ μεγαλύτερη σεμνότητα για το τι έχει κάνει και τι δεν έχει κάνει το ΠΑΣΟΚ είκοσι χρόνια στην Ελλάδα.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Δεν θα σας ζητήσουμε την άδεια για το

τι θα πούμε. Ειδικά στα θέματα παιδείας δεν υπάρχει σπατάλη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ –ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και μια οφειλόμενη απάντηση στον κ. Λυκουρέντζο. Στην αποστολή του λόγου σας, κύριε συνάδελφε, είπατε κάτι που εμένα μου προξένησε πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση. Είπατε για την οικονομική κατάσταση της χώρας στην οποία βρισκόμαστε σήμερα, ότι παρά τις προτάσεις του κ. Σαμαρά, που ήταν σοφές κ.λπ., σήμερα φθάσατε σε ένα σημείο που είναι, όπως είπατε, μονόδρομος. Αν είναι μονόδρομος -εγώ δεν λέω ότι είναι εσείς το είπατε- τότε πώς ο κ. Σαμαράς θέλει να το καταψηφίσει; Δηλαδή, θα καταψηφίσετε το μοναδικό δρόμο; Δηλαδή, θα πείτε να πάμε στο γκρεμό; Το λέω γιατί θέλω να καταλάβουμε τι λέμε σ' αυτή την Αίθουσα, γιατί μας ακούει ο ελληνικός λαός.

Είπατε και το επιβεβαιώσατε και χαίρομαι, ότι επειδή δεν σας άκουσε η Κυβέρνηση και επειδή είναι μια πάρα πολύ κακή Κυβέρνηση, σήμερα είμαστε σε ένα μονόδρομο, το τονίζω, γιατί μιλάμε και περί της παιδείας, για τα οικονομικά μέτρα.

Χθες ο Πρόεδρός σας ανακοίνωσε με διάγγελμα, ότι αυτό που εσείς χαρακτηρίσατε προ ολίγου μονόδρομο δηλαδή, μοναδικό δρόμο θα το καταψηφίσετε. Ειλικρινά πιστεύω ότι σπανίως το Κοινοβούλιό μας έχει βρεθεί σε τόσο μεγάλη ιδεολογική και πολιτική σύγχυση.

Κυρία Υπουργέ, έρχομαι αμέσως τώρα στο νομοσχέδιο. Ζούμε πολύ κρίσιμες ώρες και σε τούτες τις κρίσιμες ώρες το Κοινοβούλιό μας, όσο και αν κάποιος το πολιορκούν, ονειρούμενοι νέα οκτωβριανή επανάσταση και όσο και αν κάποιος μας στοχοποιούν συλλήβδην, ότι είμαστε όλοι κλέφτες, εγκληματίες και δεν ξέρω εγώ τι άλλο, παραμένει πάντοτε η καρδιά της δημοκρατίας. Το Κοινοβούλιό μας οφείλουμε να το προασπίσουμε και θα το προασπίσουμε πρωτίστως με το παράδειγμα.

Έχετε μια επιλογή σήμερα, πιστεύω ιστορική, να μην υιοθετήσετε τις ανησυχίες μας και να προχωρήσετε με τις βέβαιες εκατόν εξήντα ψήφους που έχετε ως Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα. Θα περάσει το νομοσχέδιο. Αυτό είναι κάτι πολύ σύνθετο. Είναι αυτό που γίνεται εδώ και σαράντα χρόνια και αν θέλετε τη γνώμη μου, είναι αυτή η νοοτροπία που επικράτησε κατά τη διάρκεια της Μεταπολιτεύσεως, ότι ποτέ κανένα κόμμα της αντιπολιτεύσεως δεν υπερψηφίζει κάτι που θεωρεί σωστό, το οποίο φέρνει η κυβέρνηση. Αυτό είναι που οδήγησε την Ελλάδα στο σημείο που βρισκείται σήμερα.

Έχει μεγάλη σημασία, να στείλει το Κοινοβούλιό μας το μήνυμα ότι εμείς που είμαστε εδώ μέσα, μπορούμε να συνεννοηθούμε. Το χρειάζεται η κοινωνία μας αυτό, το χρειάζεται η δημοκρατία μας αυτό, το χρειάζεται η Ελλάδα αυτό.

Εμείς σας είπαμε από την αρχή, ότι θεωρούμε πως αυτό το νομοσχέδιο έχει, πράγματι, μια σωστή γωνία, έχει αγαθές προθέσεις, είναι στο σωστό δρόμο. Είναι καρπός διεξοδικού διαλόγου στο πλαίσιο του εθνικού διαλόγου για την παιδεία. Είναι κάτι το οποίο πραγματικά χρειαζόμαστε.

Όμως, για να μπορέσουμε να σας δώσουμε τη θετική μας ψήφο, πρέπει να σας εμπιστευθούμε. Και αυτά τα οποία είπατε, όσον αφορά στο συγκεκριμένο, στο μέντορα, ότι θα υπάρχουν τέσσερα διαφορετικά μοντέλα, ότι θα συζητήσουμε και άλλο θα είναι στα ησια, άλλο θα είναι εδώ άλλο θα είναι εκεί, αυτά όλα θα πρέπει με κάποιον τρόπο να υπάρχουν γραπτώς ως πρόθεση μέσα στο νομοσχέδιο.

Γιατί; Όχι ότι έχω κάτι προσωπικό μαζί σας, καθόλου. Είστε εξαιρετικά συμπαθής και πιστεύω στην καλή σας πρόθεση. Όμως, το κόμμα σας δεν είναι προϊόν παρθενογενέσεως και δεν μπορούμε εμείς να βγούμε από εδώ και να πούμε ότι σας δώσαμε λευκή επιταγή.

Αυτά που είπατε, για το ότι θα προηγηθεί συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και άρα θα υπάρχει δυνατότητα να ελέγξουμε αυτές τις υπουργικές αποφάσεις και αυτά τα προεδρικά διατάγματα, αυτά με κάποιο τρόπο πρέπει να υπάρχουν γραπτώς, μέσα στο υπό κατάθεση νομοσχέδιο, για να μπορούμε να πούμε ότι προχωράμε σε μια λογική συναινεσέως, σε μια τομή για την παιδεία, σε μια κρίσιμη στιγμή για τη χώρα.

Επίσης, κλείνοντας με σας πω ότι -σας το είπα και χθες, σας το είπα και στην επιτροπή, σας το λέμε και τώρα- η γενική αρχή του ΑΣΕΠ είναι ορθή. Όμως ειδικά το δημογραφικό ζήτημα, δεν

έχει να κάνει με μια διάθεση ψηφοθηρίας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Δεν ψηφοθηρούμε και το έχουμε αποδείξει αυτά τα χρόνια εδώ. Έχει να κάνει μόνο με ένα πράγμα. Με το ότι το δημογραφικό θεωρούμε ότι είναι, και έχει ψηφίσει ομοφώνως η Βουλή των Ελλήνων ότι το θεωρεί, το υπ' αριθμόν ένα εθνικό ζήτημα της χώρας.

Πείτε μας ότι θα προσλαμβάνετε τους πολυτέκνους ως διοικητικό προσωπικό στο Υπουργείο Παιδείας, πείτε μας τι θα τους δώσετε. Κάτι πρέπει να πάρουν, διότι -αυτό που δεν έχει ακουστεί και που δεν το έχετε απαντήσει- είναι πάρα πολύ δύσκολο ένας εκπαιδευτικός που είναι γονέας τεσσάρων και πέντε παιδιών, να συναγωνιστεί επί ίσοις όροις στον ΑΣΕΠ έναν εκπαιδευτικό ο οποίος είναι άτεκνος. Δεν μπορεί να τα καταφέρει. Άρα, όλη η λογική των μορίων που βάζετε στο άρθρο 3, στην πραγματικότητα είναι μια στάχτη στα μάτια των πολυτέκνων.

Πείτε μας, λοιπόν, πώς θα διασφαλίσετε το μείζον εθνικό συμφέρον, που είναι η προάσπιση του δημογραφικού προβλήματος και εμείς θα είμαστε μαζί σας. Εάν μας διευκρινίσετε αυτά τα συγκεκριμένα ζητήματα, που σας τα έχουμε θέσει από την αρχή ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, ξέρετε ότι είναι πάντοτε ένα κόμμα πολιτικής ευθύνης. Εάν, όμως, μας ζητάτε λευκή επιταγή, λυπούμεθα, αλλά λευκή επιταγή δεν μπορούμε να δώσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ έχει ζητήσει το λόγο.

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Είναι αλήθεια σήμερα, κύριε Πρόεδρε, ότι προσπαθούμε να νομοθετήσουμε κάτω από μια τεταμένη ατμόσφαιρα, με μια πολιορκία πολλών ωρών της Βουλής. Το κακό της υποθέσεως είναι ότι έχουμε και απεργία δημοσιογράφων και δεν ξέρουμε την πραγματικότητα.

Πριν από λίγο το EURONEWS, κυρία Υπουργέ, είπε ότι έχουμε νεκρό. Επειδή δεν έχουμε πλήρη πληροφόρηση, θα ήθελα η Κυβέρνηση να μας επιβεβαιώσει. Έχετε πληροφορίες; Υπάρχει νεκρός πολίτης από τα γεγονότα; Για να γνωρίζουμε εδώ, μέσα στην Αίθουσα, τι συμβαίνει ακριβώς έξω από την Αίθουσα. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε μια συζήτηση, όταν ήδη έχουμε νεκρούς, όταν ήδη κάποιος, με την εξαλόγιστά τους, οδηγούν τον τόπο στην καταστροφή.

Θέλω, παρακαλώ, να έχω την υπεύθυνη άποψη της Κυβέρνησης εάν γνωρίζει, εάν υπάρχει νεκρός πολίτης σήμερα στην Αθήνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εκ μέρους της Κυβερνήσεως η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Άννα Διαμαντοπούλου, έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σε όλους γνωστό ότι αυτή τη στιγμή εξελίσσονται δραματικά γεγονότα σε πολλά σημεία της Αθήνας.

Οι πληροφορίες είναι αυτές, κύριε Πρόεδρε. Δεν μπορώ να επιβεβαιώσω τον αριθμό ή τη δραματικότητα των γεγονότων. Νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό, για τις στιγμές που περνά αυτή τη στιγμή η χώρα, αλλά και το πολιτικό σύστημα, ο τρόπος που θα λειτουργήσει και θα αντιδράσει το Κοινοβούλιο.

Η Κυβέρνηση κάνει αυτή τη στιγμή ό,τι είναι δυνατόν, σε όλα τα επίπεδα, με τη συνεργασία όλων των Υπουργείων και τον Υπουργό, βεβαίως, Προστασίας του Πολίτη, στην πρώτη γραμμή.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα από τον τρόπο που εξελίχθηκαν πολλά απ' αυτά τα γεγονότα και πολλά απ' αυτά που ακούστηκαν, νομίζω ότι κατανοούμε πως δημιουργείται μια οργή ή κατευθύνεται μια οργή, με μοναδικό αποδέκτη το πολιτικό σύστημα. Το πολιτικό σύστημα της χώρας σήμερα καλείται να αντιμετωπίσει τη μεγαλύτερη κρίση που είχε ποτέ η χώρα και αυτό οφείλει να το κάνει με όρους πολιτικούς και όρους ευθύνης του εθνικού συμφέροντος. Το πολιτικό σύστημα είναι εδώ για να αντιμετωπίσει και να αντιδράσει σε αυτά τα γεγονότα, να αλλάξει το ίδιο και να αλλάξει τη χώρα. Και απαιτείται μεταξύ μας -και εδώ καλά όλες τις πτέρυγες της Βουλής- συναινεση, απαιτείται συ-

νεργασία, απαιτείται να κατανοήσουμε τη δραματικότητα των στιγμών, μέσα από κοινές πράξεις που θα αλλάξουν τα δεδομένα. Εκτιμώ ότι σε λίγο θα υπάρξει πλήρης ενημέρωση, θα έχουμε πολύ πιο συγκεκριμένα στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Αλλά έχω και εγώ την ανάγκη να πω ότι σήμερα ως πολιτικό δεν μπορούμε να σταθούμε ως φοβισμένες σκιές, κάτω από οποιοσδήποτε απειλές και κραυγές. Εμείς οι ίδιοι είμαστε εδώ, γιατί πιστεύουμε ότι μπορούμε, ο καθένας από εκεί που ετάχθη να αλλάξει τα δεδομένα και όχι να σκύψει το κεφάλι ή να αποδεχθεί οτιδήποτε. Και θεωρώ ότι μπορούμε και πρέπει να σταθούμε στο ύψος των πολιτικών περιστάσεων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Οι αρχηγοί των κομμάτων να λάβουν συγκεκριμένη θέση, με πρώτο τον Πρωθυπουργό και όχι η κυρία Υπουργός Παιδείας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε συνάδελφε, καθίστε κάτω, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είμαστε απολογούμενοι όλοι στην κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Καθίστε κάτω, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Σας παρακαλώ, αρκετά ακούσαμε από την Υπουργό Παιδείας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε συνάδελφε, δεν έχετε το λόγο. Αυθαιρέτετε αυτήν τη στιγμή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Να ακούσουμε τον Πρωθυπουργό, να έρθει εδώ να μας ενημερώσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ να καθίστε κάτω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μια πολύ σκληρή στιγμή. Δεν μπορούμε να ανεχτούμε αυτή την κατάσταση. Οι Αρχηγοί των κομμάτων να πάρουν το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ πολύ, καθίστε κάτω.

Υπάρχει συγκροτημένη εμφάνιση και από την πλευρά του δικού σας κόμματος. Μη χαλάτε την εικόνα αυτή. Υπάρχει Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος εδώ που αν χρειαστεί θα πάρει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Οι Αρχηγοί των κομμάτων να πάρουν θέση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Καθίστε κάτω, σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Εμείς δεν έχουμε πρόβλημα να πάρουμε θέση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Γιαννόπουλε, σας παρακαλώ καθίστε κάτω. Καθίστε κάτω! Υπάρχουν κανόνες, πρέπει να υπάρχει σεβασμός στον Κανονισμό. Καθίστε κάτω!

Το λόγο έχει ο κ. Αναστάσιος Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρόλο που το κλίμα είναι εξαιρετικά βαρύ, εξαιτίας όχι των γεγονότων που γίνονται, αλλά εξαιτίας των μέτρων της Κυβέρνησης πρωτίστως, που πυροδοτούν μια σειρά κοινωνικών εκρήξεων, δεν θα υπεισέλθω περισσότερο σ' αυτό. Θα μείνω δι' ολίγον στη δευτερολογία μου για τα ζητήματα τα οποία συζητούμε στο νομοσχέδιο.

Άκουσα με πολύ μεγάλη έκπληξη τον Υφυπουργό να στρέφεται εναντίον των γυμναστών, λέγοντας ότι δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους, τη στιγμή που γνωρίζουμε ότι οι υποδομές της χώρας δεν είναι αυτές που θα βοηθούσαν, ώστε να μπορέσει να αναπτυχθεί το αθλητικό πνεύμα.

Άκουσα με πολύ μεγάλη λύπη μου την κυρία Υπουργό να λέει ότι εμείς είμαστε, η Αριστερά, εναντίον της αξιολόγησης, καθώς θέλουμε τα σχολεία να μην είναι διαφοροποιημένα και ενδιαφέρεται η ίδια μόνο για να μην υπάρχουν ανώτερα και κατώτερα σχολεία. Η αντίληψη της Αριστεράς είναι ότι είμαστε υπέρ της

αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου, αλλά με μια αξιολόγηση που θα βοηθάει τα σχολεία να γίνουν καλύτερα.

Επίσης, η κυρία Υπουργός είπε ότι η Αριστερά θέλει να προσλαμβάνονται κάθε χρόνο εκατό χιλιάδες απόφοιτοι πανεπιστημίων, ενώ η δική μας αντίληψη είναι ότι θα πρέπει να καλύπτονται τα κενά που έχουν όλα τα σχολεία, με μικρότερα τμήματα μαθητών, βεβαίως, ώστε να μπορεί να διευκολύνεται το εκπαιδευτικό έργο.

Ο αξιότιμος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ είπε ότι η πρώτη ανάγκη είναι η τάξη και οι μαθητές. Θα ήθελα πάρα πολύ να μας απαντήσει εάν θεωρεί ότι αυτό εξυπηρετείται με τα τμήματα των τριάντα μαθητών ή θα προσχωρήσει στην αντίληψη που έχει και η ΟΛΜΕ και εμείς, ότι θα πρέπει να έχουμε μικρότερα τμήματα, ώστε να μπορεί να διεκπεραιωθεί ένα αξιοπρεπές εκπαιδευτικό έργο.

Επειδή όμως, κύριε Πρόεδρε, αντιλαμβάνομαι ότι αυτήν τη στιγμή κυριαρχεί απολύτως το ζήτημα της κοινωνικής έκρηξης και των μεγάλων γεγονότων, είμαι υποχρεωμένος να σταματήσω εδώ, αφού πρώτα καταγγείλω σε όλους τους τόνους αυτά που προσλαμβάνουμε όλοι. Δηλαδή, την εικόνα που έχουμε στη Θεσσαλονίκη για τις αδικαιολόγητες συλλήψεις, για την εκτεταμένη χρήση δακρυγόνων, την ίδια στιγμή που ο ίδιος ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη έχει υποσχεθεί, σε προηγούμενη ομιλία του, ότι πάρα πολύ σύντομα θα σταματήσει αυτό το μέσο καταστολής των διαδηλώσεων.

Γνωρίζουμε παρά πολύ καλά ότι η ρήψη χημικών είναι ένα βασιανιστήριο, καταστρέφει απολύτως και υποσκάπτει την υγεία των πολιτών. Είναι πάρα πολύ λυπηρό ότι ακόμα και μέσα στο κτήριο της Βουλής, αυτή τη στιγμή, έχουμε την αίσθηση των χημικών, που έχουν πέσει κατά τόνους έξω απ' αυτήν την Αίθουσα. Προφανώς, απευχόμαστε και ελπίζουμε να μην υπάρχει νεκρός.

Σε κάθε περίπτωση –και κλείνω με αυτό– τις κοινωνικές εκρήξεις τις πυροδοτούν οι θέσεις της Κυβέρνησης, οι οποίες έχουν έναν έντονο αντιλαϊκό χαρακτήρα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος και Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής κ. Αλέκα Παπαρήγα.

Κυρία Παπαρήγα, πόσο χρόνο θα χρειαστείτε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα σας δώσω πέντε λεπτά. Ορίστε, κυρία Παπαρήγα, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Είναι έξω από το θέμα που συζητάμε αυτήν τη στιγμή...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ: Και δύο λεπτά από εμένα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Λοιπόν, θα σας παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ, κυρία Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Ας είναι λίγο και οι Βουλευτές πιο κόσμιοι, δεν πειράζει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Όχι λίγο πιο κόσμιοι! Θα πρέπει να είμαστε όλοι πολύ κόσμιοι εδώ! Και με σεβασμό να ακούμε τους ομιλητές.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κύριε Πρόεδρε, βεβαίως δεν έχω όλη την πληροφόρηση που χρειάζεται. Και ένας από τους λόγους είναι ότι δεν λειτουργούν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης για να έχουμε πληροφόρηση. Δεν θα προκαλέσω ερώτηση σε εσάς να μου απαντήσετε. Πιθανόν να μην έχετε και εσείς πληροφόρηση. Ακούμε διάφορα για νεκρούς κ.λπ.. Δεν ξέρω αν είναι αλήθεια.

Ωστόσο, επειδή είμαι και μάρτυρας των γεγονότων έξω από τη Βουλή, θέλω να κάνω την εξής τοποθέτηση.

Είμαστε απολύτως βέβαιοι ότι οι εργαζόμενοι, οι οποίοι δέχο-

νται μια πρωτοφανέρωτη επίθεση, χειρότερη δεν έχει συμβεί μετά το 1974, μια επίθεση μάλιστα και σε βάθος χρόνου, είναι σε θέση να διαχωρίσουν σαφέστατα το συστηματικό πολιτικό αγώνα για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους, για την έκφραση της διαμαρτυρίας, έναν αγώνα που μπορεί να πάρει πολλές μορφές πάλης, ανάλογα με τις συνθήκες, από κάθε σχεδιασμό υπονόμευσης των αγώνων, από κάθε προβοκάτσια, που όχι μόνο δημιουργεί, αν θέλετε, αθώα θύματα, αλλά δίνει τη δυνατότητα να διαμορφωθεί ένα σκηνικό συκοφάντησης των αγώνων.

Εμείς λέμε ότι ο λαός όχι μόνο δεν πρέπει να φοβηθεί από την προβοκάτσια, αλλά πρέπει να πάρει όλα τα μέτρα να περιφρουρήσει τους αγώνες του και μάλιστα αγώνες, οι οποίοι πρέπει να έχουν αφετηρία το χώρο δουλειάς -εκεί πονάει πιο πολύ- όπου εκεί ολοκληρώνεται σε πανελλαδικό αγώνα.

Και πρέπει να πω το εξής: Αρκετά η ενοχοποίηση του λαού. Έχει ενοχοποιηθεί για την κρίση, έχει ενοχοποιηθεί για όλα. Δεν μπορεί το οργανωμένο και υπεύθυνο λαϊκό κίνημα να ενοχοποιείται για ενέργειες που δεν ξέρω από πού ετοιμάζονται, από ποια παρασκήνια. Η προβοκάτσια δεν θα περάσει. Εμείς θα συνεχίσουμε τους αγώνες μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Από τηλεφωνική επικοινωνία που είχα και εγώ πριν με τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη τον κ. Χρυσοχοϊδη, φαίνεται δυστυχώς ότι υπάρχουν δύο τουλάχιστον νεκροί και από τα πρώτα στοιχεία που υπάρχουν, φαίνεται ότι ο θάνατος προήλθε από τη ρήψη μολότοφ, από ασφυξία που έπαθαν.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Μπράβο σας! Κάντε τυμβωρυχία τώρα πάνω στους νεκρούς!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ησυχία!

Όπως αντιλαμβανόμαστε όλοι δεν πρόκειται απλά για μια αποτρόπαια πράξη. Είναι κάτι πολύ χειρότερο. Η απώλεια ανθρώπινης ζωής είναι κάτι πολύ πιο μεγάλο, βαρύ, σοβαρό. Και γι' αυτό το λόγο θα παρακαλούσα όλοι να δείξετε αυτό που είναι αυτονόητο, την με πολύ σοβαρότητα αντιμετώπιση, προσέγγιση τέτοιων προβλημάτων, όπως αυτό το γεγονός. Περισσότερες βέβαια πληροφορίες θα είναι σε θέση, είμαι σίγουρος, η Κυβέρνηση λίγο αργότερα να δώσει. Πάντως αυτή ήταν η πρώτη πληροφορία, επαναλαμβάνω, που τηλεφωνικά μου έδωσε ο κ. Χρυσοχοϊδης.

Έχουν ζητήσει το λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ κ. Πέτρος Ευθυμίου, της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος, του ΣΥΡΙΖΑ κ. Φώτης Κουβέλης, ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ κ. Καρατζαφέρης και ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

Ο κ. Καρατζαφέρης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να ξεκαθαρίσει το ΚΚΕ αν ξεκίνησε πάλι αντάρτικο. Το ΠΑΜΕ πριν από λίγο φώναζε «κάψτε τη Βουλή, κάψτε τη Βουλή».

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΚΚΕ διαμαρτύρονται εντόνως)

«Κάψτε τη Βουλή, κάψτε τη Βουλή».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Μην προκαλείς! Φασίστα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Πρέπει, λοιπόν, να μας ξεκαθαρίσει...

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Φασίστα!

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΚΚΕ διαμαρτύρονται εντόνως)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ντρέπεστε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Καρατζαφέρη, κυρίες και κύριοι του ΚΚΕ, σας παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Όταν, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, ο εκπρόσωπος του ΚΚΕ...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορεί να λέει ό,τι θέλει!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Καρατζαφέρη, κυρία Παπαρήγα, παρακαλώ για ένα λεπτό! Σας παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): ...λέει «δεν πιστεύω στο Σύνταγμα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Να αναλάβουν τις ευθύνες τους. (Ορθοί οι Βουλευτές του ΚΚΕ διαμαρτύρονται εντόνως)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Η συκοφαντία δεν περνάει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριοι του Κομμουνιστικού Κόμματος! Ακούστε με για ένα λεπτό!

Κύριε Καρατζαφέρη, κύριε Παφίλη, σας παρακαλώ! Καθίστε για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε το διάλογο. Κανείς από σας δεν ακούγεται.

Κάνω έκκληση. Την έκανα νωρίτερα. Την επαναλαμβάνω. Με πολύ σοβαρότητα και όσο δυνατόν μεγαλύτερη νηφαλιότητα και με προσοχή, ακόμη και με τον τρόπο που θα εκφραστούμε αυτή τη στιγμή, κύριε Καρατζαφέρη σας παρακαλώ πολύ κάντε την τοποθέτησή σας. Αλλά είναι και προσωπική μου παράκληση...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μισό λεπτό. Είναι και δική μου παράκληση να αποφευχθούν όσο είναι δυνατόν οι αναφορές σε άλλους πολιτικούς χώρους. Κι αυτό αφορά όλους τους πολιτικούς χώρους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Με σεβασμό όλων προς όλους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σεβασμό όλων προς όλους, κύριε Πρόεδρε. Αυτό είναι το αυτονόητο που είπα νωρίτερα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Όταν δύο μέρες νωρίτερα επισήμως το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος διά του εκπροσώπου του είπε στο ΜΕΓΑ ότι εμείς δεν πιστεύουμε στο Σύνταγμα, δεν το ψηφίζουμε και δεν το αναγνωρίζουμε, αυτό σημαίνει μία στάση στην ουσία εναντίον του πολιτεύματος και του Συντάγματος. Και σήμερα έχουμε τις ενέργειες αυτές που γίνονται απ' έξω. Η Βουλή των Ελλήνων πρέπει να περιφρουρήσει το φρόνημά της, τις ιδέες της, την ελευθερία και τη δημοκρατία από τον οποιονδήποτε τα απειλεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Η κ. Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Είναι δικαιολογημένη η αγανάκτησή μας. Εμείς δηλώνουμε: Δεν είμαστε γραμμένοι σε κανένα ray book. Δεύτερον, δεν κρύβουμε τα λόγια μας, τις θέσεις μας και τις προθέσεις μας. Δεν παίζουμε παιχνίδια. Αυτό που λέμε το πιστεύουμε και το λέμε ανοιχτά και το κάνουμε.

Εγώ λέω να έρθουν μάρτυρες όλοι οι δημοσιογράφοι και τα κανάλια που ήταν έξω από τη Βουλή. Όταν έφθασε η πορεία του ΠΑΜΕ, θα δείτε ότι εκεί ήταν Χρυσοαυγίτες, γνωστοί, άγνωστοι που από το 1994 είχαν κάψει το Πολυτεχνείο. Και ήταν εκεί, έξω από τη Βουλή μια ομάδα και έλεγε όντως «να καεί, να καεί η Βουλή». Και πήγαμε, τους αποπλίσαμε, τους πήραμε και τα δύο κοντάρια που είχαν με τη σημαία του ΠΑΜΕ, τους καταγγείλαμε. Έγιναν αλυσίδες και όση ώρα ήταν η συγκέντρωση στην Πλατεία Συντάγματος, δεν έγινε το παραμικρό επεισόδιο. Ίσως αυτοί που ήταν έξω από τη Βουλή, δεν ξέρω αν έχουν δεσμούς αίματος μόνιμους ή προσωρινούς με τον κ. Καρατζαφέρη, αλλά ειλικρινά ο κ. Καρατζαφέρης παίζει το ρόλο του προβοκάτορα. Πραγματικά, είναι σε διατεταγμένη υπηρεσία για να επιβάλλει ό,τι επιβάλλει.

Και να ξεκαθαρίσουμε το εξής: Ο λαός έχει δικαίωμα με τις διαδικασίες της μαζικής, της πολιτικής πάλης να δημιουργήσει προϋποθέσεις από το να αναθεωρηθεί μέχρι και να αλλάξει ριζικά το Σύνταγμα. Δεν καταλάβαμε, δηλαδή, τόσα χρόνια η Βουλή δεν αλλάζει το Σύνταγμα; Και βεβαίως ένα Σύνταγμα που το έχουμε καταψηφίσει, λέμε στο λαό ότι είναι ένα κακό Σύνταγμα και πρέπει να παλέψει για την αλλαγή αυτού του Συντάγματος.

Από εκεί και πέρα, θα σας πω καθαρά, είναι άλλο πράγμα να βγαίνεις ντόμπρα και καθαρά να λες ότι αυτό το Σύνταγμα είναι αντιλαϊκό και αντεργατικό και άλλο πράγμα να είσαι επαγγελμα-

τίας, ούτε καν συναισθηματικός προβοκάτορας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα χρειαζόταν η Βουλή των Ελλήνων την οδύνη νεκρών για να είναι αντάξια της αποστολής της. Δεν χρειάζονται οι νεκροί για να είμαστε αντάξιοι απ' αυτό που περιμένει ο λαός από την ηγεσία του. Αυτή τη στιγμή παίζεται η χώρα. Παίζεται η χώρα στην ουσία, τι μέλλον θα έχει αυτή η πατρίδα. Και θέλουμε αυτό το μέλλον να ανήκει στους Έλληνες, με την κυρίαρχη θέλησή τους να πάνε μπροστά, να ξεπεράσουν τα αδιέξοδα, να διαμορφώσουν νέες θετικές πραγματικότητες.

Ό,τι σήμερα τσακίζει την κοινωνική συνοχή, ό,τι τσακίζει το σεβασμό των βασικών δικαιωμάτων, των δημοκρατικών, ό,τι τσακίζει και φθάνει στην απειλή της ανθρώπινης ζωής, είναι απειλή κατά του ελληνικού λαού, είναι απειλή κατά της πατρίδας, του μέλλοντος και των παιδιών τους.

Τα κοινοβουλευτικά κόμματα είναι η ηγεσία αυτού του λαού με την εντολή του. Πρέπει με τη συμπεριφορά όλων μας να απομονωθούν και να καταδικαστούν όλες αυτές οι γνωστές πρακτικές, οι οποίες έχουν εγκαθιδρυθεί, τις οποίες ζήσαμε επανειλημμένως και των οποίων αποτέλεσμα είναι και τα σημερινά γεγονότα.

Έχουμε υποκατάσταση της θέλησης του λαού από ομάδες, οι οποίες δρουν με συγκεκριμένους στόχους και με άγνωστη κατεύθυνση. Η προστασία του πολιτεύματος είναι, στην περίπτωση μας, προστασία των θεσμών και του μέλλοντος της χώρας.

Γι' αυτό πρέπει να αλλάξουν άρδην οι πολιτικές μας συμπεριφορές και η καταδίκη παρόμοιων περιστατικών να μην είναι λόγω της οδύνης του θανάτου, αλλά να είναι ως αίτημα μιας νέας συνθήκης του τρόπου που λειτουργούμε στα κόμματα, στο Κοινοβούλιο, στο διάλογο ανάμεσά μας και στην πορεία που μπορούμε να εγγυηθούμε στον ελληνικό λαό, μια πορεία βεβαιότητας ότι αυτή η χώρα, αυτός ο λαός μπορεί να τα καταφέρει. Ό,τι άλλο επιλεγεί ως δυναμική μειοψηφία θα σημάνει την επιλογή της οπισθοδρόμησης της χώρας, μια επιλογή που όποιος την κάνει, όντως πρέπει να το πει, πρέπει να αναλάβει και την ευθύνη. Θέλω να πιστεύω ότι δεν υπάρχει τέτοια ηγεσία στην Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Ανδρέας Λυκογιάννης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς, η Νέα Δημοκρατία, εκφράζουμε τη λύπη μας και τη συτριβή μας για τα τραγικά γεγονότα για τα οποία μόλις πριν από λίγο, κύριε Πρόεδρε, μας πληροφορήσατε.

Αυτές τις δύσκολες ώρες για τον τόπο δεν έχουν θέση οι ακραίες τοποθετήσεις και οι συμπεριφορές. Το μέλλον της χώρας δεν παίζεται στο πεζοδόρμιο. Το μέλλον της χώρας μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε μέσα από την ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών, τον έντιμο, τον ειλικρινή διάλογο, την συναίνεση, τη συνεργασία, τη σύμπωση σε κορυφαίες επιλογές, όλοι μαζί μπορούμε να οικοδομήσουμε μια αισιόδοξη προοπτική για την πατρίδα.

Στις δύσκολες αυτές ώρες είναι απαίτηση οι πολιτικές ηγεσίες των κοινοβουλευτικών κομμάτων να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και να ακολουθήσουμε μια διαδικασία διάλογου, συνεννόησης, συμφωνίας, ενίσχυσης και θωράκισης των δημοκρατικών μας θεσμών.

Κύριε Πρόεδρε, τοποθετήσεις οι οποίες ενισχύουν τα πάθη, προκαλούν οργή, τραυματίζουν τους δημοκρατικούς θεσμούς από όπου και αν προέρχονται, πρέπει να αποκρούονται από το σύνολο του πολιτικού κόσμου της χώρας. Τοποθετήσεις οι οποίες εμπεριέχουν στοιχεία για την αναθεώρηση της βάσης του δημοκρατικού μας πολιτεύματος δεν εξυπηρετούν σήμερα τα συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Πολλές φορές έχουμε συζητήσει προτάσεις αναθεώρησης του Συντάγματος. Σε καμία από αυτές δεν ετέθη θέμα αμφισβήτησης των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων των Ελλήνων πολιτών, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του δικαιώματος της ιδιοκτησίας, του δικαιώματος της δημιουργίας, του δικαιώματος

στην εκπαίδευση, στην εργασία, στις υπηρεσίες της υγείας.

Κύριε Πρόεδρε, πιστεύουμε ότι είναι μεγάλη πρόκληση για την πολιτική ηγεσία του τόπου. Είναι καιρός να εισακουστεί η πρόταση του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας για σύσκεψη υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τη λήψη αποφάσεων, με στόχο τη θωράκιση των δημοκρατικών θεσμών, την ενίσχυση της λειτουργίας του πολιτικού συστήματος και τη στήριξη αποφάσεων που αφορούν το μέλλον του τόπου.

Εμείς, η Νέα Δημοκρατία, είμαστε παρόντες με θάρρος και με τόλμη, με προτάσεις και με θέσεις συγκεκριμένες, τις οποίες καλό είναι η Κυβέρνηση να λάβει υπόψη. Είμαστε εδώ για να υπηρετήσουμε την πατρίδα και το λαό μας. Είμαστε εδώ για να στηρίξουμε το δημοκρατικό πολίτευμα και τους δημοκρατικούς θεσμούς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Φώτης Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκφράζουμε την οδύνη μας για το χαμό των συμπολιτών μας στο βαθμό που οι πληροφορίες που έχει ο κ. Πρόεδρος είναι βάσιμες και έγκυρες.

Κύριε Πρόεδρε, οι χιλιάδες των Ελλήνων πολιτών, των πολιτών της Αθήνας που σήμερα κατέβηκαν στους δρόμους, κατέβηκαν ακριβώς για να υπερασπιστούν το δικαίωμα σε μια αξιοπρεπή ζωή, να υπερασπιστούν τα κοινωνικά τους δικαιώματα. Τα όσα συνέβησαν δεν έχουν καμμία σχέση με το δημοκρατικό κίνημα των πολιτών. Οι πολίτες αυτοί δεν θέλουν τη βαιοπραγία. Δεν θέλουν την εκτροπή. Θέλουν να υπερασπιστούν το δικαίωμα στη ζωή τους. Θέλουν να αποκρούσουν μέτρα, τα οποία θεωρούν ότι προσβάλλουν την αξιοπρέπειά τους, το παρόν τους και το μέλλον τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μας η ανθρώπινη ζωή είναι αναπαλλοτρίωτη αξία. Και θα έλεγα ότι αυτοί που επιλέγουν να βαιοπραγούν και να αφαιρούν ζωές, αν μη τι άλλο προσφέρουν μεγάλη υπηρεσία σε εκείνους, οι οποίοι θέλουν να εγερθούν οι συντηρητικές απόψεις και οι αντιλήψεις και να εμποδίσουν την ανάπτυξη του δημοκρατικού κινήματος των πολιτών.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης, για τρία λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω το δυσμενές προνόμιο με ένα - δύο ακόμη συναδέλφους - τον Κώστα Καζάκο - λόγω ηλικίας, να έχω ζήσει περιόδους και καταστάσεις πολύ πιο δύσκολες από τη σημερινή. Γενιές πήγαν στράφι σε αυτόν τον τόπο μέσα από τα τυφλά πάθη και επιπόλαιες στρατηγικές, τις οποίες πλήρωσε η πατρίδα, ολόκληρος ο ελληνικός λαός, το έθνος. Όταν η Ευρώπη ανασυγκροτείτο, εμείς ήμασταν ακόμα στην μέγγενη ενός εμφύλιου πολέμου.

Αυτό πρέπει να σκεφτούμε όλοι ως πολιτική ηγεσία όλοι μας. Είναι φανερό ότι με κανένα τρόπο και καμμία δικαιολογία και καμμία δικαίωση, όποιων πραγματικά εχθρεύονται τη δημοκρατία, δεν πρέπει να στερηθεί ο ελληνικός λαός, οι πολίτες, οι εργαζόμενοι από τα δικαιώματα που το ίδιο το Σύνταγμα κατοχυρώνει.

Η μαζική διαμαρτυρία, η απεργία, όλα αυτά είναι δικαιώματα που κατοχυρώνει το Σύνταγμα. Εμείς όλοι, τα οργανωμένα κόμματα εντός του Κοινοβουλίου με την εντολή του λαού οφείλουμε να κατοχυρώσουμε αυτά τα δικαιώματα και ταυτόχρονα να προστατεύσουμε τη δημοκρατία από όσους θέλουν να βάλουν φωτιά στον τόπο, όχι προς όφελος των εργαζομένων, που περνούν σήμερα μια εξαιρετικά δύσκολη ώρα, αλλά προς όφελος κάποιων που караδοκούν να υποκαταστήσουν την αιρετή από το λαό, που μόνο ο λαός δικαιούται μέσα από τις νόμιμες συνταγματικές διαδικασίες να αντικαταστήσει τη νόμιμη ηγεσία, όπως εκφράζεται σ' αυτήν την Αίθουσα.

Έζησα την Πρωτομαγιά τη δράση ανθρώπων που, είτε συνειδητά είτε ασυνείδητα, υπηρετούν αυτά τα σχέδια. Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν καμιά σχέση με κανένα κόμμα που παραβρίσκει σ' αυτήν την Αίθουσα. Κάθε ένας δικαιούται να έχει τις από-

ψεις του. Κάθε ένας οφείλει αυτές τις απόψεις του να τις προστατεύσει από κάθε υπονόμηση, από κάθε προβοκατόρική δράση παραγόντων που είναι βέβαιο ότι δρουν και μέσα από το μαζικό κίνημα ή στις παραφυάδες του και υπηρετούν συμφέροντα επιχειρηματικά που έχουν βάλει βαρύ το χέρι τους και στην ενημέρωση του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει επίσης ο τέως Πρόεδρος της Βουλής, κ. Δημήτριος Σιούφας.

Ορίστε, κύριε Σιούφα, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι κοινή πεποίθηση όλων, ότι είναι κρίσιμες οι ώρες και οι στιγμές, είναι ώρες ευθύνης για την πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα.

Αυτή η Αίθουσα, οι τριακόσιοι Βουλευτές, εσείς, χρειαζόμαστε να αναδείξουμε σήμερα με τον καλύτερο τρόπο την εθνική ομοψυχία και την απόφασή μας να προασπίσουμε με κάθε τρόπο το Σύνταγμα, να προασπίσουμε την ενότητα του λαού και αυτό μπορεί να γίνει με εθνική συνεννόηση και με κοινές προσπάθειες όλων.

Αυτή είναι η άποψη, την οποία ήθελα να καταθέσω ενώπιον του Σώματος και του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν υπάρχει κάποιος άλλος που να έχει ζητήσει το λόγο.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού, καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας επί της αρχής του νομοσχεδίου της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«Προς τον Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Αθήνα, 4 Μαΐου 2010

Οι υπογράφοντες ζητάμε την διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας κατά την ψήφιση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού –καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις».

Αντώνης Σκυλλάκος,
Λιάνα Κανέλλη
Αθανάσιος Παφίλης
Ιωάννης Πρωτούλης
Νικόλαος Παπακωνσταντίνου
Ιωάννης Ζιώγας
Άγγελος Τζέκης
Διαμάντω Μανωλάκου
Βέρα Νικολαΐδου.
Νικόλαος Καραθανασόπουλος
Απόστολος Νάνος
Ιωάννης Γκιόκας
Νικόλαος Μωραΐτης
Χαράλαμπος Χαραλάμπους
Γεώργιος Μαρίνος
Κωνσταντίνος Καζάκος
Γεώργιος Μαυρίκος

»

Θα αναγνώσω τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Αντώνης Σκυλλάκος. Παρών.
Η κ. Λιάνα Κανέλλη. Παρούσα.
Ο κ. Αθανάσιος Παφίλης. Παρών.
Ο κ. Ιωάννης Πρωτούλης. Παρών.
Ο κ. Νικόλαος Παπακωνσταντίνου. Παρών.
Ο κ. Ιωάννης Ζιώγας. Παρών.
Ο κ. Άγγελος Τζέκης. Παρών.

Η κ. Διαμάντω Μανωλάκου. Παρούσα.

Η κ. Βέρα Νικολαΐδου. Παρούσα.

Ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος. Παρών.

Ο κ. Απόστολος Νάνος. Παρών.

Ο κ. Ιωάννης Γκιόκας. Παρών.

Ο κ. Νικόλαος Μωραΐτης. Παρών.

Ο κ. Χαράλαμπος Χαραλάμπους. Παρών.

Ο κ. Γεώργιος Μαρίνος. Παρών.

Ο κ. Κωνσταντίνος Καζάκος. Παρών.

Ο κ. Γεώργιος Μαυρίκος. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Πριν μπούμε στη διαδικασία της ψηφοφορίας θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι σύμφωνα με συμπληρωματική ενημέρωση που μας έγινε από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, δυστυχώς τα θύματα είναι τρία, δυο γυναίκες και ένας άντρας. Από τα στοιχεία που μας έδωσε ο κ. Χρυσόχοϊδης φαίνεται ότι ο θάνατος επήλθε από ασφυξία από τους καπνούς που προκλήθηκαν από μολότοφ που είχαν πέσει στο ισόγειο του κτηρίου, στο οποίο βρίσκονταν.

Κατά τον Κανονισμό της Βουλής δεν προβλέπεται η έκδοση ψηφισμάτων. Ωστόσο θα πρότεινα, ομόφωνα, και πιστεύω ότι εκφράζω όλες τις πτέρυγες ολόκληρη την Αίθουσα, όλους τους συναδέλφους και όλα τα κόμματα να εκφράσουμε τη θλίψη και την οδύνη μας για την απώλεια αυτών των συνανθρώπων μας. Να εκφράσουμε επίσης τα πιο θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους και ταυτόχρονα να καταδικάσουμε ομόφωνα, με τον εναργέστερο τρόπο, πράξεις βίας από όπου και αν προέρχονται, που οδηγούν ακόμα και σε απώλεια ανθρώπινης ζωής, πράξεις που θέτουν σε κίνδυνο την ίδια την ουσία της λειτουργίας της δημοκρατίας μας και τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα δικαιώματα του ελληνικού λαού και θέτουν σε κίνδυνο ακόμα και την ίδια τη χώρα μας.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς συμφωνούμε ομόφωνα.

Τέλος θα πρότεινα στη μνήμη των τριών εντελώς άδικα χαμένων συνανθρώπων μας να τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή.

(Στο σημείο αυτό όλοι οι παρευρισκόμενοι στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου τηρούν όρθιοι ενός λεπτού σιγή)

Ας είναι αιωνία τους η μνήμη!

Εισερχόμεστε τώρα στην ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού, καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις».

Οι αποδεχόμενοι της αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι της αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου ο κ. Νικόλαος Σαλαγιάννης από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Γρηγόριος Αποστολάκος από τη Νέα Δημοκρατία.

Επίσης, σας γνωστοποιώ ότι στο Προεδρείο έχουν αποσταλεί τηλεομοιοτυπίες από την κ. Έλενα Παναρίτη και τους κυρίους Σπύρο Κουβέλη και Κωνσταντίνο Καρτάλη, Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, που βρίσκονται σε αποστολή της Βουλής και της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση η οποία θα ακολουθήσει.

(Οι επιστολές καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

Πρόεδρος (Φίλιππος Πετσάλνικος): Υπάρχει κάποιος κύριος συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι συνάδελφοι Βουλευτές κύριοι Θωμάς Ρομπόπουλος, Χρήστος Χάιδος και η κ. Ροδούλα Ζήση δεν παρευρίσκονται στη σημερινή ψηφοφορία του σχεδίου

νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις» και μας γνωρίζουν με επιστολή τους ότι αν ήταν παρόντες, θα ψήφιζαν «ΝΑΙ».

Οι επιστολές αυτές εκφράζουν πρόθεση ψήφου, δεν συνοψολογίζονται ως γνωστό στην καταμέτρηση των ψήφων και θα καταχωρισθούν στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και τη διεξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 280 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 153 Βουλευτές.

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 127 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

«Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Ραγκούσης Ιωάννης	+	
Παναρίτη Ελένη (Έλενα)	+	
Μόσιαλος Ηλίας	+	
Τσόκλη Μαρία Γλυκερία (Μάγια)	+	
Γερουλάκος Παύλος	+	
Σιούφας Δημήτριος		+
Τσουμάνη-Σπέντζα Ευγενία		+
Αυγερινού Διονυσία		+
Αντώνιος Ευάγγελος		+
Καζάκος Κωνσταντίνος		+
Κοραντής Ιωάννης		+
Μουλόπουλος Βασίλειος		+
Α' ΑΘΗΝΩΝ		
Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	+	
Διαμαντοπούλου Άννα	+	
Παπουτσής Χρήστος	-	
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	
Τσούρας Αθανάσιος	+	
Κουβέλης Σπυρίδων	+	
Οικονόμου Παντελής	+	
Ζούνη Παναγιώτα (Πέμη)	+	
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		+
Αβραμόπουλος Δημήτριος	-	
Παυλόπουλος Προκόπιος	+	
Βόζεμπεργκ Ελισάβετ (Ελιζα)	+	
Πιπιλή Φωτεινή	-	
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	+	
Παφίλης Αθανάσιος	+	
Πλεύρης Αθανάσιος	+	
Τσίπρας Αλέξιος	-	
Β' ΑΘΗΝΩΝ		
Λοβέρδος Ανδρέας	+	
Χρυσοχοϊδης Μιχαήλ	-	
Κατσέλη Λουκία-Ταρσίτσα (Λούκα)	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Δημαράς Ιωάννης	+	
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία (Μιλένα)	+	
Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)	+	
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελιζα (Μαριλίζα)	+	
Ευθυμίου Πέτρος	+	
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+	
Σακοράφα Σοφία	+	
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	
Κουτρουμάνης Γεώργιος	+	
Νταλάρα Άννα	+	
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	
Βούρος Ιωάννης	+	
Χαραλαμπίδης Γεώργιος-Ερνεστος	+	
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	

Μίχος Λάμπρος	+	
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)		+
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)		+
Μεϊμαράκης Ευάγγελος-Βασίλειος		+
Μητσοτάκης Κυριάκος		+
Γιακουμάτος Γεράσιμος		+
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)		+
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)		+
Παπαθανασίου Γιάννης		+
Πολύδωρας Βύρων		+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης		+
Ντινόπουλος Αργύρης		-
Παπαρήγα Αλεξάνδρα		+
Χαλβατζής Σπυρίδων		-
Μαυρίκος Γεώργιος		+
Παπακωνσταντίνου Νικόλαος		+
Πρωτούλης Ιωάννης		+
Καρατζαφέρης Γεώργιος		+
Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις		+
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος		-
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος		+
Παπαδημούλης Δημήτριος		+
Ψαριανός Γρηγόριος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		
Μωραϊτης Αθανάσιος (Θάνος)		+
Μακρυπιδης Ανδρέας		+
Γιαννάκης Σοφία		+
Κουρουμπλής Παναγιώτης		+
Σαλιμάς Μάριος		+
Σταμάτης Δημήτριος		+
Καραγκούνης Κωνσταντίνος		+
Μωραϊτης Νικόλαος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ		
Μανιάτης Ιωάννης		+
Ανδριανός Ιωάννης		+
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)		-
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ		
Ρέππας Δημήτριος		+
Κωνσταντινίδης Οδυσσεύς		+
Λυκουρέντζος Ανδρέας		+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ		
Τσιρώνης Δημήτριος		+
Στασινός Παύλος		+
Παπασιώζος Κωνσταντίνος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ		
Παπανδρέου Γιώργος		+
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)		+
Οικονόμου Βασίλειος		+
Πάγκαλος Θεόδωρος		+
Ασπραδάκης Παντελεήμων (Παντελής)		+
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)		+
Βλάχος Γεώργιος		+
Μπούρας Αθανάσιος		+
Καντέρης Νικόλαος		+
Γκιόκας Ιωάννης		+
Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)		+
Λεβέντης Αθανάσιος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ		
Κατσιφάρας Απόστολος		+
Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος		+
Παπαδόπουλος Αθανάσιος		+
Τριανταφυλλόπουλος Ανδρέας		+
Μπεκίρης Μιχαήλ		+
Νικολόπουλος Νικόλαος		+
Καραθανασόπουλος Νικόλαος		+

Τσούκαλης Νικόλαος	+	A' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος	+	Βενιζέλος Ευάγγελος	+
		Καστανίδης Χαράλαμπος	+
ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ		Αράπογλου Χρυσή	+
Τόγιας Βασίλειος	+	Μαγκριώτης Ιωάννης	+
Τσόνογλου-Βυλλιώτη Βασιλική	+	Καϊλή Ευδοξία-Εύα	+
Αγάτσα Αριάδνη	+	Βούγιας Σπυρίδων	+
Γιαννάκης Μιχαήλ	+	Ρομπόπουλος Θωμάς	-
		Καραμανλής Κωνσταντίνος	+
ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ		Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+
Χαντάβας Αθανάσιος	+	Καλαφάτης Σταύρος	+
		Ιωαννίδης Ιωάννης	+
ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ		Ράππη Ελένη	-
Αηδόνης Χρήστος	+	Ζιώγας Ιωάννης	+
Κεφαλίδου Χαρούλα (Χαρά)	+	Καλαντίδου Σοφία	-
Τζίμας Μαργαρίτης	+	Κολοκοτρώνης Άγγελος	+
		Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)	+
ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ		B' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
Κρεμαστινός Δημήτριος	+	Γερανίδης Βασίλειος	+
Νικητιάδης Γεώργιος	+	Αρβαντιδής Γεώργιος	+
Ζωίδης Νικόλαος	+	Καράογλου Θεόδωρος	+
Κουσουρνάς Ευστάθιος	+	Αναστασιάδης Σάββας	+
Ιατρίδη Τσαμπίκα (Μίκα)	+	Τζέκης Άγγελος	+
		Βελόπουλος Κυριάκος	+
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ		Αμανατίδου-Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)	+
Ντόλιος Γεώργιος	+		
Ρενταρή-Τέντε Όλγα	+	ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	
Τσιαούση Ελένη	+	Παντούλας Μιχαήλ	+
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	+	Αργύρης Ευάγγελος	+
		Οικονόμου Αθανάσιος	+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ		Τασούλας Κωνσταντίνος	+
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+	Καλογιάννης Σταύρος	+
Κεδίκογλου Συμεών	+		
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος	-	ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ	
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)	+	Τιμοσίδης Μιχαήλ	+
Μαρίνος Γεώργιος	+	Παπουτσής Δημήτριος	+
Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία	+	Εμινίδης Σάββας	+
		Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ			
Καρανίκας Ηλίας	+	ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	
		Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+
ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ		Σαλαγιάννης Νικόλαος	+
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+	Θεοχάρη Μαρία	+
		Τσιάρας Κωνσταντίνος	+
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ		Ταλιαδούρος Σπυρίδων	+
Κατρίνης Μιχαήλ	+		
Κουτσούκος Γιάννης	+	ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	
Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+	Πετσάλνικος Φίλιππος	+
Δημητρουλόπουλος Παναγιώτης (Τάκης)	+	Τζικαλάγιας Ζήσης	+
Κοντογιάννης Γεώργιος	+		
Τζαβάρας Κωνσταντίνος	+	ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ	
		Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	+
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ		Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	+
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+	Χαραλάμπους Χαράλαμπος	+
Γικόνογλου Αθανάσιος	+		
Τόλκας Άγγελος	+	ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	
Χαλκίδης Μιχαήλ	+	Μοσχόπουλος Σπυρίδωνας	+
ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ		ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ	
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+	Φλωρίδης Γεώργιος	+
Αρναουτάκης Σταύρος	+	Παραστατίδης Θεόδωρος	+
Παρασύρης Φραγκίσκος	+	Κιλτίδης Κωνσταντίνος	+
Στρατάκης Εμμανουήλ	+		
Σκραφνάκη Μαρία	+	ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ	
Αυγενάκης Ελευθέριος	+	Κουκουλόπουλος Παρασκευάς	+
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+	Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+
Κριτσωτάκης Μιχαήλ	+	Βλατής Ιωάννης	+
		Κασαπίδης Γεώργιος	+
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ		Παπαδόπουλος Μιχάλης	+
Κατσούρας Χρήστος	+		

NOMOS KOPINΘIAS			Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)		+
Μπεγλίτης Παναγιώτης	+		Ανατολάκης Γεώργιος		+
Φαρμάκη Αικατερίνη	+		Λαφαζάνης Παναγιώτης		+
Μανωλάκης Άγγελος	+				
Κόλλιας Κωνσταντίνος		+	NOMOS ΠΕΛΛΗΣ		
NOMOS ΚΥΚΛΑΔΩΝ			Τζάκρη Θεοδώρα		+
Ρήγας Παναγιώτης	+		Θεοδωρίδης Ηλίας		+
Παπαμανώλης Γεώργιος	+		Γιουματζίδης Βασίλειος		+
Βρούτσης Ιωάννης		+	Καρασμάνης Γεώργιος		+
NOMOS ΛΑΚΩΝΙΑΣ			NOMOS ΠΙΕΡΙΑΣ		
Γρηγοράκος Λεωνίδα	+		Αμοιρίδης Ιωάννης		+
Δαβάκης Αθανάσιος		-	Παπαγεωργίου Αθανάσιος		+
Αποστολάκος Γρηγόριος		+	Μίχου Μαρία		+
			Κουκοδήμος Κωνσταντίνος		+
NOMOS ΛΑΡΙΣΗΣ			NOMOS ΠΡΕΒΕΖΗΣ		
Έξαρχος Βασίλειος	+		Παπαχρήστος Ευάγγελος		+
Σαχινίδης Φίλιππος	+		Τσουμάνης Δημήτριος		+
Νασιώκας Έκτορας	+				
Χαρακόπουλος Μάξιμος		+	NOMOS ΡΕΘΥΜΝΗΣ		
Ζώης Χρήστος		+	Όθωνας Εμμανουήλ		+
Σκυλλάκος Αντώνιος		+	Κεφαλογιάννη Όλγα		+
Ροντούλης Αστέριος		+			
Διώτη Ηρώ		+	NOMOS ΡΟΔΟΠΗΣ		
NOMOS ΛΑΣΙΘΙΟΥ			Χατζή Οσμάν Αχμέτ		+
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+		Πεταλωτής Γεώργιος		-
Πλακιωτάκης Ιωάννης		+	Στυλιανίδης Ευριπίδης		+
NOMOS ΛΕΣΒΟΥ			NOMOS ΣΑΜΟΥ		
Σηφουνάκης Νικόλαος	+		Βαρδίκος Πυθαγόρας		+
Γαληνός Σπυρίδων		+			
Σκοπελίτης Σταύρος		+	NOMOS ΣΕΡΡΩΝ		
NOMOS ΛΕΥΚΑΔΟΣ			Μπόλαρης Μάρκος		+
Μαργέλης Σπυροπάνος	+		Κουτμερίδης Ευστάθιος		+
			Τζελέπης Μιχαήλ		+
NOMOS ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ			Λεονταρίδης Θεόφιλος		+
Καρτάλης Κων/ος	+		Καριπίδης Αναστάσιος		+
Ζήση Ροδούλα	-		Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία		+
Νάκος Αθανάσιος		+	Πολατιδής Ηλίας		+
Νάνος Απόστολος		+	NOMOS ΤΡΙΚΑΛΩΝ		
Μαρκάκης Παύλος		+	Χάιδος Χρήστος		-
NOMOS ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ			Μαγκούφης Χρήστος		+
Κουσελάς Δημήτριος	+		Μερεντίτη Αθανασία (Σούλα)		+
Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)	+		Λέγκας Νικόλαος		+
Βουδούρης Οδυσσέας	+		Χατζηγάκης Σωτήριος		+
Σαμαράς Αντώνιος		+	NOMOS ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ		
Λαμπρόπουλος Ιωάννης		+	Τσώνης Νικόλαος		+
NOMOS ΞΑΝΘΗΣ			Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)		+
Μάνταζη Τσετίν	+		Μπατζελή Αικατερίνη		+
Ξυνίδης Σωκράτης	+		Σταϊκούρας Χρήστος		+
Κοντός Αλέξανδρος		-	Γιαννόπουλος Αθανάσιος		+
A' ΠΕΙΡΑΙΩΣ			NOMOS ΦΛΩΡΙΝΗΣ		
Καρύδης Δημήτριος	+		Λιάνης Γεώργιος		-
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+		Κωνσταντινίδης Ευστάθιος		+
Μιχαλολιάκος Βασίλειος		-			
Μανωλάκου Διαμάντω		+	NOMOS ΦΩΚΙΔΟΣ		
Αποστολάτος Βαΐτσης		+	Παπαθανάση Αφροδίτη		+
Δρίτσας Θεόδωρος		+	NOMOS ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		
B' ΠΕΙΡΑΙΩΣ			Δριβελέγκας Ιωάννης		+
Νιώτης Γρηγόριος	+		Λαφαζάνης Αργύριος		+
Λιντζέρης Δημήτριος	+		Βαγιωνάς Γεώργιος		+
Διαμαντίδης Ιωάννης	+		NOMOS ΧΑΝΙΩΝ		
Τραγάκης Ιωάννης		+	Δαμιανάκης Ευτύχιος		+
Νεράντζης Αναστάσιος		+	Σκουλάκης Εμμανουήλ		+
			Βαλυράκης Ιωσήφ		+

Μαρκογιαννάκης Χρήστος +
 ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ
 Τσουρή Ελπίδα +
 Μουσουρούλης Κωνσταντίνος +
 ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ» 153
 ".....".....: «ΟΧΙ» 127
 ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ: 280
 Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού -καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπανδρόπουλος. Πόσα λεπτά θα χρειαστείτε, κύριε Πρόεδρε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Πέντε λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, κύριε Πρωθυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε όλοι βαθιά συγκλονισμένοι από τον άδικο θάνατο τριών εργαζομένων συμπολιτών μας, οι οποίοι έπεσαν θύματα μιας ωμής, δολοφονικής ενέργειας. Εκεί οδηγεί η ανεξέλεγκτη βία. Εκεί οδηγεί η πολιτική ανευθυνότητα.

Είναι ώρα ευθύνης για όλους. Περνάει δύσκολες ώρες η πατρίδα. Εδώ πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Είναι ώρα ευθύνης για την προάσπιση του εθνικού συμφέροντος. Είναι ώρα ευθύνης για την προάσπιση του δημοκρατικού πολιτεύματος. Είναι ώρα ευθύνης για την προάσπιση της κοινωνικής συνοχής αυτής της χώρας και της ζωής των συμπολιτών μας. Είναι ώρα ευθύνης για την προάσπιση της αξιοπιστίας, της εικόνας της χώρας, της Ελλάδας, διεθνώς. Τώρα που δεχόμαστε απειλή, που δεχόμαστε επίθεση από τις διάφορες αγορές και κερδοσκόπους.

Τις ευθύνες αυτές καλούμαστε να τις αναλάβουμε όλοι. Κανένας δεν μπορεί να κρύβεται αυτές τις στιγμές.

Η Κυβέρνηση συμεριζείται τα αισθήματα των συνανθρώπων μας, τα συναισθάνεται, συμπάσχει με την αντίδραση του κάθε συνταξιούχου που βλέπει να περικόπεται η σύνταξή του, του κάθε εργαζόμενου που βλέπει να μειώνονται οι αποδοχές του. Για κανέναν δεν ήταν ευχάριστες αυτές οι αποφάσεις. Συμπασχούμε με την κάθε οικογένεια που βλέπει να ανατρέπονται ακόμη και τα σχέδιά της για το μέλλον.

Αλλά αυτό το κάναμε για να διασφαλίσουμε ένα μέλλον που πιθανώς να μην υπήρχε, αν δεν παίρναμε αυτές τις δύσκολες αποφάσεις. Γιατί το ξέρετε πολύ καλά όλοι σας, όλοι σας και ο καθένας σας ατομικά, ότι κάτω από το βάρος της ανάγκης, κάτω από το βάρος των δύσκολων συνθηκών που ζει η χώρα μας διεθνώς, πήραμε αποφάσεις υπεύθυνες, δύσκολες, για να σώσουμε τη χώρα, για να σωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις, διότι, ήταν δυνατόν να φτάσουμε στο σημείο να μην μπορούμε να πληρώσουμε συντάξεις. Για να σωθούν οι θέσεις εργασίας, να σωθούν καταθέσεις, κόπος ετών, οικογενειών, νοικοκυριών, εργαζομένων.

Ξέρετε πολύ καλά, ότι γι' αυτό το λόγο λάβαμε αυτές τις αποφάσεις. Η άλλη λύση ήταν μια, ήταν η πτώχευση της χώρας και μαζί και των πολιτών, των Ελλήνων και των Ελληνίδων, των νοικοκυριών. Και αυτό δεν θα άγγιζε κάποιους πλουσίους, θα άγγιζε τον εργαζόμενο και τον συνταξιούχο, που σήμερα πράγματι πάσχει. Αυτό το σενάριο ήταν τόσο υπαρκτό όσο και φαιαλτικό.

Είμαστε μια ελεύθερη και δημοκρατική χώρα και έχουμε παλέψει, και έχει παλέψει η παράταξή μας, για το δικαίωμα να ζούμε στη δημοκρατική Ελλάδα. Ο κάθε πολίτης έχει δικαίωμα να διαδηλώνει. Κανένας, όμως δεν έχει το δικαίωμα στη βία. Και μάλιστα στη βία που οδηγεί στη δολοφονία συμπολιτών μας. Η βία, καλλιεργεί βία. Άλλο διαμαρτυρία, άλλο δολοφονία.

Εμείς θα σταθούμε στο πλευρό των οικογενειών που έχασαν

τους δικούς τους ανθρώπους. Αυτό είναι το αυτονόητο και το ελάχιστο. Όμως τρεις οικογένειες ζουν το δράμα τους χωρίς λόγο, χωρίς καμία σχέση με «επιτήρηση» και «επιτηρητές». Σε αυτούς που σήμερα θρηνούν τα τρία παιδιά λέμε ότι, οι δράστες θα εντοπιστούν και θα λογοδοτήσουν. Δεν μπορεί να έχουν καμία κάλυψη, καμία άμεση και έμμεση πολιτική υποστήριξη. Και είναι ανάγκη όλοι ανεξαιρέτως να καταδικάσουμε κάθε μορφή βίας.

Και ξέρετε πολύ καλά ότι οι δηλώσεις των τελευταίων ημερών δεν βοήθησαν, ότι δήθεν η χώρα βρίσκεται υπό δικτατορικό καθεστώς ή ότι αμφισβητείται το Σύνταγμα και η νομιμότητα του Συντάγματος. Ξέρετε πόσο αυτά νομιμοποιούν σε συνειδήσεις πολιτών την ίδια τη βία.

Σήμερα είναι απολύτως αναγκαίο όλες οι πολιτικές δυνάμεις να στείλουμε με μια φωνή ένα μήνυμα ιστορικής, πολιτικής και κοινωνικής ευθύνης, δημοκρατικής ευθύνης και προστασίας των δικαιωμάτων του πολίτη. Κάποιοι κρύβονται, δυστυχώς, πίσω από την αίσθηση ευθύνης που επιδεικνύει η Κυβέρνηση, η οποία επωμίζεται, πράγματι, αποφάσεις δύσκολες για λόγους ανάγκης, εθνικής ανάγκης, σωτηρίας του τόπου. Αποφάσεις ακριβώς για να προστατέψουμε τα βασικά δικαιώματα και κατακτήσεις εργαζομένων και συνταξιούχων.

Κανένας, όμως, δεν έχει το δικαίωμα να παίζει με τις τύχες της πατρίδας και των πολιτών. Κανείς δεν μπορεί να θέτει σε κίνδυνο τη ζωή ανθρώπων. Είναι ώρες ευθύνης. Θα έπρεπε να είναι και ώρες συναίνεσης. Κανείς μας δεν είναι άμοιρος ευθυνών για την κατάσταση που βρισκόμαστε. Φυσικά, δεν έχουμε όλοι τις ίδιες ευθύνες, αλλά δεν είναι αυτή η στιγμή να συζητήσουμε για αυτές.

Το ζήτημα είναι τι κάνουμε από εδώ και πέρα για να αλλάξει επιτέλους πορεία η χώρα. Και μπορεί να αλλάξει. Να κάνουμε μια νέα αρχή. Και κανείς δεν δικαιούται να απαντά με γενικότητες, υπεκφυγές και πολύ περισσότερο με πράξεις βίας. Η Κυβέρνηση έχει αναλάβει τις ευθύνες της. Καλώ όλες τις πολιτικές δυνάμεις να αναλάβουν και τις δικές τους.

Και θεωρώ ότι η ακυρωθείσα συνάντηση με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας θα πρέπει να γίνει τις επόμενες ημέρες και θα πάρω τις απαραίτητες πρωτοβουλίες για να συγκληθεί, ακριβώς για να δώσουμε το μήνυμα ότι να μην μπορεί να υπάρχουν διαφορίες, αλλά σε βασικά ζητήματα δημοκρατίας και απέναντι στη βία έχουμε μια ενωμένη φωνή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξίωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αντώνιος Σαμαράς.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε κρίσιμες στιγμές. Θέλω πρώτα να εκφράσω τη συντριβή μου και την οδύνη της παράταξής μας για τα αθώα θύματα του φανατισμού και της τυφλής βίας. Αυτό που συνέβη δείχνει όχι μόνο ότι τα ακραία στοιχεία τρομοκρατούν το λαό αλλά και τον δολοφονούν.

Είμαστε εδώ όλες οι παρατάξεις για να εκφράσουμε τη βούλησή μας για τη διασφάλιση της δημοκρατίας, που εργάζεται με κανόνες και λειτουργεί με θεσμούς. Σας καλώ, λοιπόν, να σφυρηλατήσουμε την ενότητά μας και την υπευθυνότητά μας, μακριά από αυτοαναγορευόμενους υπερασπιστές του λαού. Ως σύστημα, δηλαδή, Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, στο οποίο πιστεύουμε και εμείς και η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, από κοινού να σηκώσουμε το αναστήμα μας.

Διαφορές μπορεί να υπάρχουν, να. Στη δημοκρατία υπάρχει χώρος για διαφωνία, να. Στη δημοκρατία, όμως, δεν υπάρχει χώρος για βία. Άλλο, λοιπόν, οι πολιτικές διαφωνίες και άλλο οι εθνικές μας ευθύνες. Ας αποκρούσουμε, λοιπόν, εκείνους που θέλουν να καθυποτάξουν τη λαϊκή κυριαρχία σε εξωθεσμικές επιδιώξεις.

Εμείς είμαστε εδώ σήμερα, ως Βουλή των Ελλήνων, οι εγγυητές της ομαλότητας. Αυτός ο τόπος έχει περάσει χειρότερα. Κυρίες Πρόεδρε, οφείλουμε να κρατήσουμε την ομοψυχία μας και την ψυχραιμία μας και να μη γίνουμε αυτές οι ώρες τραγικότερες.

Χαίρω που ο Πρωθυπουργός δέχεται να γίνει Συμβούλιος των Πολιτικών Αρχηγών. Υποθέτω ότι θα είναι για λόγους σύμπτωσης και σφυρηλάτησης της εθνικής ενότητας. Αυτό το συμ-

βούλιο πλέον αποκτά άλλωστε και μια νέα διάσταση.

Και θέλω, κύριε Πρόεδρε, να τελειώσω λέγοντας ότι η Νέα Δημοκρατία που έχει αγωνιστεί για τον τόπο, για τη δημοκρατία και για τις ελπίδες του ελληνικού λαού, θα είναι εκείνη η οποία, σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές, θα πρωταγωνιστήσει σε αυτή τη μάχη για εθνική ενότητα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας κ. Αθανάσιος Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Γενική Γραμματέας του κόμματός μας τοποθετήθηκε με σαφήνεια πριν από λίγη ώρα για το θέμα των τελευταίων εξελίξεων.

Θέλουμε να επαναλάβουμε και θα ήθελα να επαναλάβω εκ μέρους του ΚΚΕ ότι οι εργαζόμενοι, κύριε Πρωθυπουργέ, δέχονται τη μεγαλύτερη επίθεση μετά το 1974 που τους γυρίζει πολλά, πάρα πολλά χρόνια πίσω.

Και δεν είναι πρόσκαιρη. Δεν είναι μέτρα που παίρνονται για φέτος και για του χρόνου. Είναι μέτρα μόνιμα. Δημιουργούν έναν εργασιακό Μεσαίωνα και συνθήκες γαλέρας. Δεν έχουν άλλη επιλογή από το να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους. Την ίδια στιγμή που βλέπουν έναν αμύθητο πλούτο να κυκλοφορεί δίπλα τους, τη ίδια στιγμή που έχουν ακούσει ακριβώς τα ίδια επιχειρήματα που προβάλατε σήμερα, τα παλαιότερα χρόνια, να θυσιαστούν εξ ονόματος της ανάπτυξης, μια ανάπτυξη, η οποία «φούσκωσε» υπέρογκα τα πορτοφόλια αυτών που κατέχουν τον πλούτο και που εκμεταλλεύονται όλους αυτούς τους εργαζόμενους.

Γνωρίζουμε και από την εμπειρία μας και από το σήμερα ότι μπορεί ο κόσμος, ο εργαζόμενος να ξεχωρίσει τον οργανωμένο πολιτικό αγώνα με πολλές μορφές, από τις προβοκάτσιες. Και το λέω έτσι. Το ερώτημα είναι: Ποιος ωφελείται από αυτές τις προβοκάτσιες; Ποιος τις οργανώνει και ποιος ωφελείται από αυτές; Μπορεί ο καθένας να απαντήσει. Ωφελούνται εκείνοι που θέλουν να τρομοκρατήσουν το λαό, εκείνοι που θέλουν να τον κλείσουν στα σπίτια του και όχι να τον κάνουν να αγωνίζεται.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, με σεβασμό ακούστηκαν όλοι οι ομιλητές στην Αίθουσα αυτή και θα ακούσουμε και αυτούς που θα τοποθετηθούν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Γνωρίζουν οι πάντες τη στάση του ΚΚΕ. Εμείς δεν κρυβόμαστε, λέμε την αλήθεια. Δεν κάνουμε «τρικλοποδιές» και όλα όσα έχουν ειπωθεί. Κάνουμε έναν οργανωμένο πολιτικό αγώνα και περιφρουρούμε τις διαδηλώσεις.

Ήμουν προσωπικά, κύριε Πρωθυπουργέ, καθώς και άλλα στελέχη του κόμματος, μάρτυρας ενός σχεδίου που οργανώθηκε μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη από διάφορα φασιστοειδή και άλλους μηχανισμούς, προσπαθώντας να μας εμπλέξουν σε πράγματα, για τα οποία εμείς είμαστε ριζικά αντίθετοι και σε συνθήματα που ακούστηκαν, να μας εμπλέξουν σε ένα οργανωμένο σχέδιο. Σας το λέω με προσωπική αντίληψη και όλοι οι δημοσιογράφοι το γνωρίζουν. Και το αποτρέψαμε, επιστρατεύοντας τις δικές μας δυνάμεις, κλείνοντας μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη και θα μπορούσαν να έχουν συμβεί άλλα χειρότερα.

Εν ονόματι αυτών, εμείς δεν θα σταματήσουμε τους αγώνες. Θα καλέσουμε τον κόσμο να αγωνιστεί και θα τον καλέσουμε να περιφρουρήσει ακόμη περισσότερο τις κινητοποιήσεις του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα δεχθούμε σε αυτήν τη συγκυρία –και έτσι είναι– να γονατίσει ο κόσμος και να αποδεχθεί τι, κύριε Πρωθυπουργέ; Τι να αποδεχθεί ένας νέος άνθρωπος; Ότι τον στέλνεται με αόριστες και φρούδες ελπίδες στην ανεργία; Με 500 ευρώ; Που καταργείτε τις συλλογικές συμβάσεις;

Δεν θέλω να πω περισσότερα πράγματα. Θα τα πούμε αύριο στη συζήτηση. Δεν μπορεί, και είναι μονόδρομος αυτός ο αγώνας. Και αυτός ο αγώνας, αυτός ο θυμός δεν πρόκειται να σταματήσει ή να σβήσει. Απαιτούμε να αποσυρθεί αυτή η πολιτική.

Εμείς έτσι θα κινηθούμε.

Σε ό,τι αφορά δε το Σύνταγμα, ως ξεκαθαρίσουμε. Το ξεκαθάρισε και η Γενική Γραμματέας του κόμματός μας. Δεν είναι μυστικό.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώνει ο κ. Παφίλης. Μια κουβέντα για το Σύνταγμα θέλει να πει ο άνθρωπος. Πείτε το, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τριάντα δευτερόλεπτα, καθυστέρηση. Τόσο πολύ ενοχλείστε;

Εμείς το έχουμε καταψηφίσει και έχουμε πει τι είναι το Σύνταγμα Αντιστασιακό. Είναι δικαίωμα και δικό μας και οποιουδήποτε άλλου να προσπαθεί να πείσει το λαό να δημιουργήσει προϋποθέσεις για να αλλάξει ένα Σύνταγμα. Αυτό δεν είναι θεμιτό; Τι είναι;

Λοιπόν, γι' αυτό ακριβώς παλεύουμε, να πειστεί ο κόσμος για να αλλάξει, όχι μόνο το Σύνταγμα, αλλά συνολικά και το σύστημα. Γιατί σταμάτησε η ανθρωπότητα δηλαδή; Τελειώσε εδώ;

Αυτή είναι η δική μας άποψη και θέλω να επαναλάβω και πάλι εξ ονόματος του κόμματός μας, απευθυνόμενος κυρίως στον κόσμο και τον εργαζόμενο, να μην φοβηθεί. Πιο οργανωμένα, πιο μαζικά, πιο αποφασιστικά να αγωνιστεί με έναν οργανωμένο πολιτικό αγώνα, απομονώνοντας τους μηχανισμούς εκείνους που τόσα χρόνια λειτουργούν στήνοντας διάφορες προβοκάτσιες, ακόμα και στο λαϊκό κίνημα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Θα μπορούσα να έχω το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Αν κατάλαβα καλά –και διορθώστε με το Κομμουνιστικό Κόμμα καταδικάζει με άμεσο και απόλυτο τρόπο τη βία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρωθυπουργέ, τώρα χτυπάτε ανοικτές πόρτες. Εμείς έχουμε δώσει μάχη. Κόντεψαν να μας κάψουν τόσα χρόνια. Τα γνωρίζετε. Εδώ ζείτε. Δεν το ξέρετε; Το έχουμε πληρώσει εδώ. Δεν θα καταδικάζαμε τέτοια γεγονότα;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, όχι σχόλια.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Τσίπρας έχει ζητήσει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Τσίπρα.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε ιστορικές στιγμές. Με βαθιά θλίψη παρακολουθούμε γεγονότα που μοιάζουν με στιγμές από το μέλλον. Θέλουμε για άλλη μία φορά να εκφράσουμε με απόλυτο τρόπο τη βαθιά οδύνη μας για την απώλεια ανθρώπινων ζωών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Σαίξπηρ στον Ριχάρδο τον Γ' έλεγε ότι αν θέλεις να ορκιστείς σε κάτι που να γίνει πιστευτό, να ορκιστείς σε κάτι που δεν το κατοπιείς. Οι ένοχοι αυτής της πράξης δεν μπορούν να ορκίζονται στη ζωή. Δεν μπορούν γιατί την κακοποίησαν, γιατί την ταπείνωσαν.

Εμείς είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι καταδικάζουμε απερίφραστα τη βία. Καταδικάζουμε τέτοια περιστατικά, διότι θεωρούμε τη ζωή αξία αναπαλλοτρίωτη, διότι πιστεύουμε ότι μόνο οι μαζικοί ενωτικοί αγώνες του λαού μας μπορούν να μας βγάλουν από το αδιέξοδο στο οποίο σήμερα βρισκόμαστε, στο δημοκρατικό αδιέξοδο που βρίσκεται ο τόπος, αλλά και στο αδιέξοδο που βρίσκεται η ελληνική οικονομία. Τη βία άλλωστε σε αυτό τον τόπο παραδοσιακά δεν την επιλέγει το λαϊκό κίνημα, δεν την επιλέγει ο λαός. Την επιλέγουν αυτοί που φοβούνται το λαό. Και αυτοί που φοβούνται το λαό σήμερα φοβήθηκαν από τη παρουσία του λαού στους δρόμους. Τρόμαξαν αυτοί που είδαν σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες, νέους και γέροντες, εργαζόμενους, άνεργους να βγαίνουν στο δρόμο ζητώντας δημοκρατική διεξοδό.

Και επιτρέψτε μου να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –

διότι άκουσα από ορισμένους, κυρίως από το χώρο της ακροδεξιός να προσπαθούν να ντυθούν το μανδύα του υπερασπιστή της ομαλότητας- ότι το θέμα αν δεν ήταν επικίνδυνο, θα ήταν γελοίο. Το 2008 η ακροδεξιά στοχοποίησε τον ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα για καλή δική μας τύχη αυτό το τεράστιο πλήθος εμπόδισε τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ για τέσσερις ώρες να είναι στο πολυτεχνείο και να μη βρίσκονται εκεί που έγιναν τα επεισόδια και βρήκαν ευκαιρία να κατηγορήσουν το Κομμουνιστικό Κόμμα. Πρόκειται βεβαίως, περί προβοκάτσιας. Το έργο αυτό το έχουμε ξαναδεί, το γνωρίζουμε, είμαστε πιο σοφοί και πιο έτοιμοι να το αντιμετωπίσουμε. Αυτός ήταν άλλωστε ο ρόλος της ακροδεξιός στην πολιτική ιστορία του τόπου. Τώρα όμως, είμαστε έμπειροι όλοι...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μπράβο, μπράβο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριε Βελόπουλε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): ...και δεν θα πέσουμε στην παγίδα της διχόνοιας, που μας στήνεται. Οι εργαζόμενοι, τα στελέχη και τα μέλη των συνδικάτων και της Αριστεράς, ο κάθε προοδευτικός πολίτης πρέπει να αναμένει τέτοιες επιθέσεις και είμαστε έτοιμοι να τις αντιμετωπίσουμε αυτές τις επιθέσεις τώρα που είναι καθαρό ποιον ευνοεί αυτό το οικονομικό και πολιτικό σύστημα, που φτάνει σε αδιέξοδο.

Και θέλω να κλείσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε. Προφανώς, τούτη την ώρα είναι άστοχο κανείς να προσπαθεί να βγάλει πολιτικά συμπεράσματα και να εκμεταλλευτεί ένα οδυνηρό γεγονός. Πρέπει όλοι να εκφράσουμε τη βαθιά μας οδύνη. Θα ήθελα, όμως, να σας υπενθυμίσω ότι εμείς ήμασταν πρώτοι αυτοί που ζητήσαμε από την αρχή να δοθεί δημοκρατική διέξοδος σ' αυτό το αδιέξοδο που βιώνει ο τόπος, γι' αυτό και καταθέσαμε την πρόταση, να κρίνει ο λαός.

Δεν καταθέσαμε πρόταση για εκλογές. Καταθέσαμε πρόταση για δημοψήφισμα, κύριοι συνάδελφοι. Αντ' αυτού βλέπουμε ακόμα και σήμερα από την πλευρά της Κυβέρνησης να υπάρχει επιμονή, να προχωρήσουμε σε κρίσιμες αποφάσεις για το μέλλον του ελληνικού λαού με μία διαδικασία εξπρές που προσβάλλει το Κοινοβούλιο και σε αυτές τις θλιβερότατες συνθήκες δεν τιμά και τη μνήμη των τριών αδικοχαμένων συμπολιτών μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού ο κ. Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, η θλίψη και η οδύνη είναι δεδομένη από όλο τον πολιτικό κόσμο της χώρας, αλλά και από όλο τον ελληνικό λαό, διότι η πολιτική που ηγεσία δεν είναι τίποτα άλλο παρά η δημοκρατικά εκφρασμένη βούληση του ελληνικού λαού.

Διότι η πολιτική του ηγεσία δεν είναι τίποτα άλλο παρά η δη-

μοκρατικά εκφρασμένη βούληση του ελληνικού λαού.

Επιτρέψτε μου, όμως, να υπενθυμίσω εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού ότι κατ' επανάληψη είτε το κόμμα μας είτε Βουλευτές του κόμματος έχουμε πέσει θύματα τέτοιων ακραίων συμπεριφορών και αντιταχθήκαμε διαχρονικά σε τέτοιου είδους ακραίες τρομοκρατικές συμπεριφορές, όπως θα συνεχίσουμε να κάνουμε και στο μέλλον.

Μας προκάλεσε, όμως, αλγεινή εντύπωση το επιχείρημα που ακούστηκε μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα. Ακούστηκε, λοιπόν, από υπεύθυνα πολιτικά χείλη: Το Σύνταγμα της χώρας αλλάζει, το αλλάζει η Βουλή, γιατί να μην το αλλάξει και ο λαός στο δρόμο; Μπαίνει όμως ένα ερώτημα, το Σύνταγμα θα αλλάζει με βάση τη νομιμότητα, τη δημοκρατική νομιμότητα, θα αλλάζει με βάση τις πρόνοιες τις συνταγματικές ή θα αλλάζει με τις μολότοφ στο πεζοδρόμιο; Αυτό είναι το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί και δεν απαντάται.

Πάντως, τα σημερινά γεγονότα επέφεραν στη χώρα μας ένα διπλό πλήγμα.

Πρώτον, χτυπήθηκε η ίδια η δημοκρατία, κάποιοι την έπληξαν με τα λεγόμενά τους μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, θέλω να πιστεύω χωρίς να καταλαβαίνουν τι πράττουν.

Το δεύτερο πλήγμα είναι οικονομικής φύσεως, διότι πλέον έχει καταγραφεί από όλα τα ΜΜΕ, τα διεθνή ΜΜΕ ότι η Ελλάδα είναι ένας προορισμός προς αποφυγήν. Κάποιοι, λοιπόν, που κήδονται των συμφερόντων των εργαζομένων ας το λάβουν και αυτό υπ' όψιν, αυτήν την οικονομική παράμετρο, διότι ζούμε σε μία ιδιαίτερα δύσκολη οικονομική συγκυρία την οποία βιώνει σύμπα ο ελληνικός λαός!

Εμείς, κύριε Πρόεδρε, θα κινηθούμε όπως κινηθήκαμε πάντοτε με σφροσύνη, με αίσθημα ευθύνης, με κυρίαρχο γνώμονα το καλό της πατρίδας και λέμε «όχι» στις δυνάμεις του χάους, «ναι» στις δυνάμεις της πατριωτικής ευθύνης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση; **ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 17.45' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 5 Μαΐου 2010 και ώρα 18.30' -αρχικά είχαμε πει για τις 18.00' αλλά είναι ήδη 17.45' για να πάρουν μία ανάσα και οι συνεργάτες μας, οι εργαζόμενοι υπάλληλοι της Βουλής- με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού - καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

